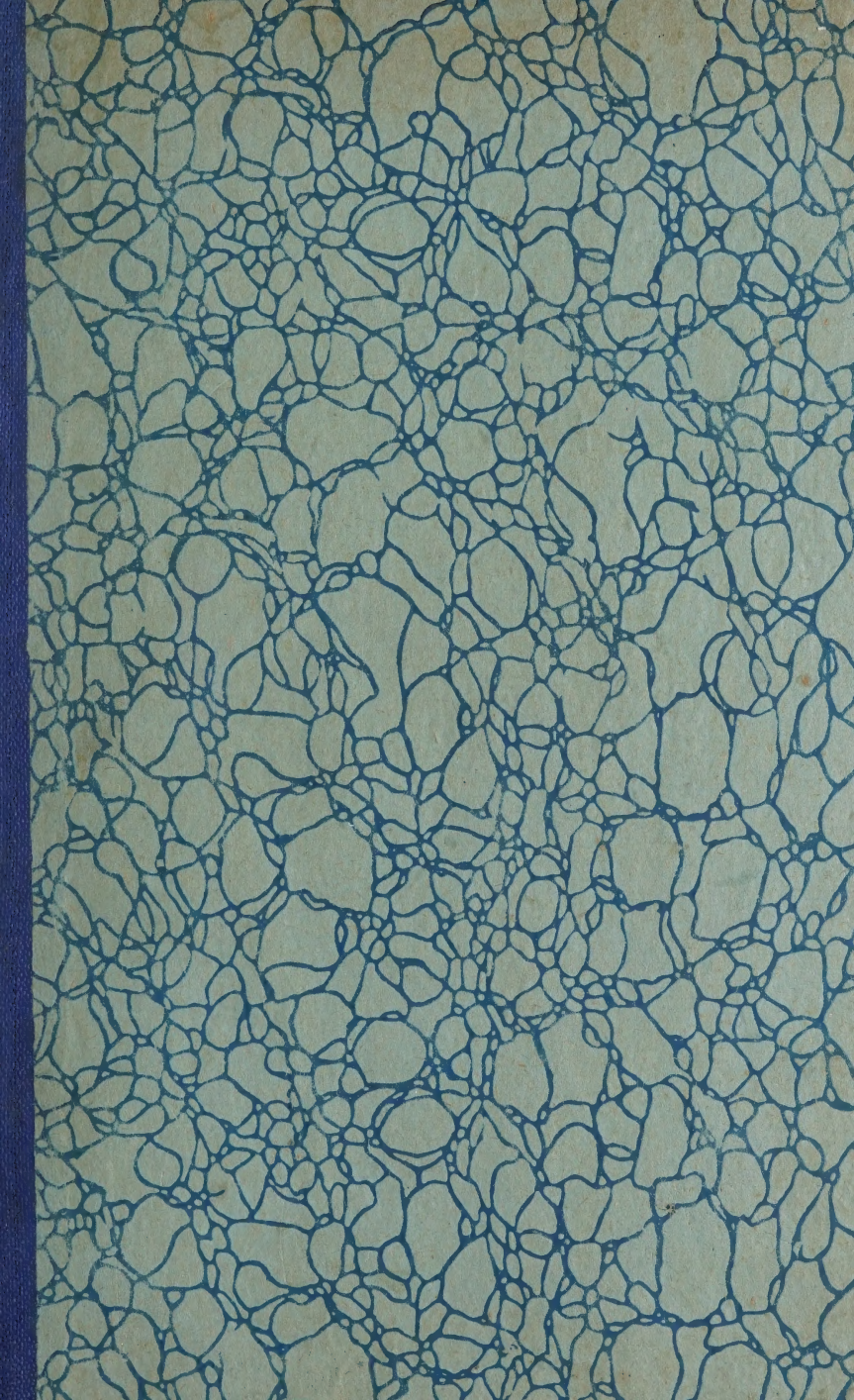
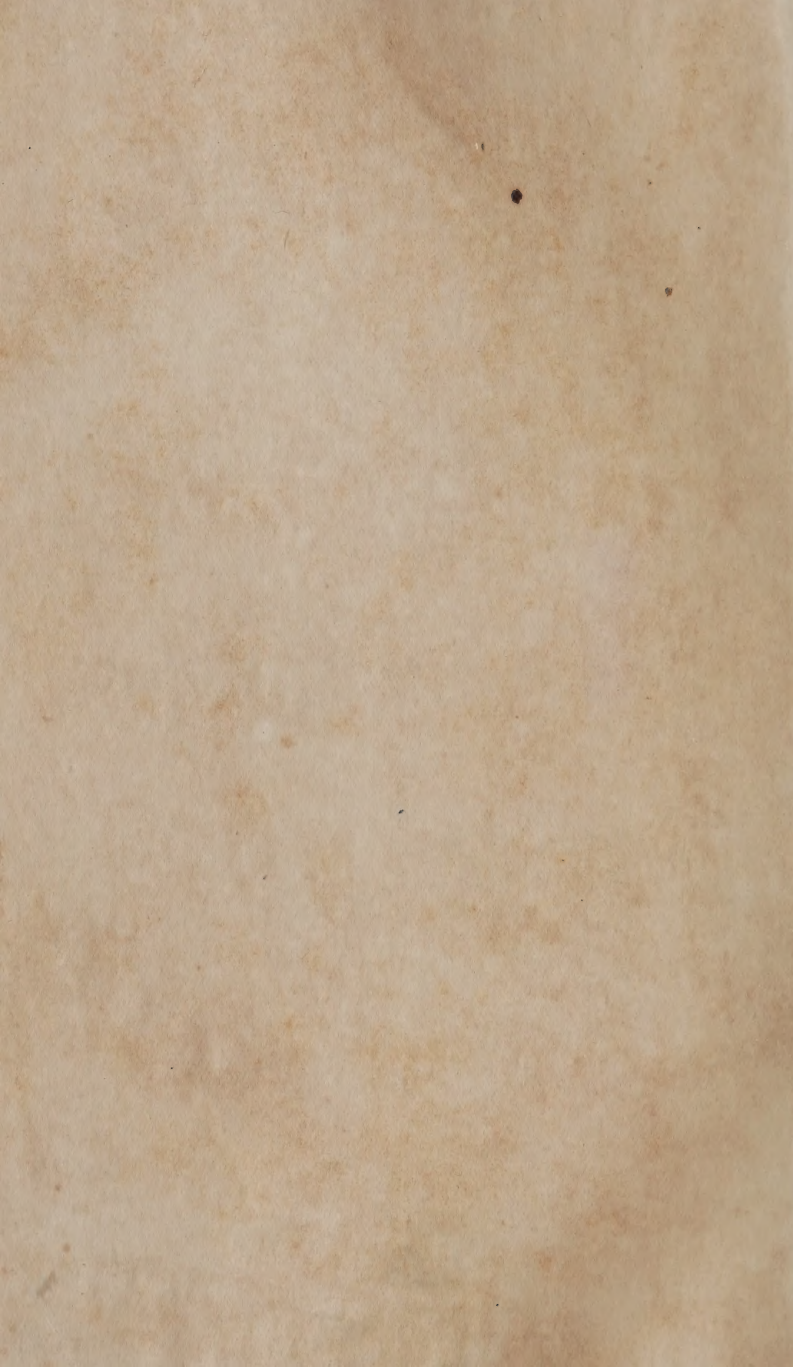

ஸ்ரீ

தண்டியலங்காரஸாரம்.

இதனைச்

சென்னைச்

சாவகலாசாலைத் தமிழ்ப்பிரதம பண்டிதராகிய

தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியர்

இயற்றி,

தேவொழுந்தூர் - சக்கிரவர்த்தி

ராஜகோபாலாசாரியருதவ்யால்

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பித்தனர்.

சென்னப்பட்டணம்.

1873.

All Rights Reserved.

ஸ்ரீ மு க வு ளை .

அலங்காரசாஸ்திரமானது, பாஷையின் நாகரிகநிலையை யுணர் த்துவதாதலால் அதிற் பயில்வது சாதுரியமாய்ப் பேசவுமெழுதவும் உபயோகமாவதன்றி நாகரிக நடைக்கும் அல்லாத நடைக்கும், நியாயம் வகுத்துக்காட்டவும், உதவுகின்றதென்பது புத்திமான்சுருக் குத் தெரிந்தவிஷயமே. அன்றியும் எழுத்திலக்கண முதலானவை அந்தந்தப்பாஷைக்கே உரியனவா யிருப்பதுபோலன்றி இவ்வலங் காரவிலக்கணம் பெரும்பாலும் பல பாஷைகளுக்கும் பொதுவா யிருக்கின்றதுபற்றிப் பலரும் இதற்கு அதிகாரிகளாகின்றனர். இவ் விஷயத்தைத் தண்டியாசிரியர் தமது நூலாரம்பத்தில் விசதப்படுத்தி யிருக்கின்றனர்.

இந்தச்சாஸ்திரம் அக்கினிபுராணத்துங் காணப்படுதலால் பழ மையென்றே கொளஸ்வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அலங்காரவிஷய ம் சம்ஸ்கிருதத்தில் தர்க்க வியாகரண முதலான சாஸ்திரங்களைப் போலப் பலநூல்களால் விரிக்கப்பட்டிக் கடல்போல் பரப்பாயிருக் கின்றது. அந்தூல்களாவன:—வாமநகாரிகை, பாமஹகுத்திரம், கா வ்யாதர்சம், ஸரஸ்வதிகண்டாபரணம், சிருங்காரதிலகம், காவ்யப்ர காசம், அலங்காரஸர்வஸ்வம், ரஸ்தரங்கிணி, ரஸமஞ்சரி, தொனி, லோசனம், சாஹித்யசிந்தாமணி, சாஹித்யகுடாமணி, சாஹித்யதர்ப் பணம், சாஹித்ய ரத்னாகரம், சமற்கார சந்திரிகை, பிரதாபருத்ர ய சோபூஷணம், சந்திராலோகம், குவலயானந்தம், சித்ரமீமாம்ஸை, அலங்காரகவுஸ்துபம், ரஸகங்காதரம், ஏகாவலி, காவ்யதர்ப்பணம் முதலானவையும் அவற்றின் உரைகளுமாம்.

இவைகளில் பிராசினம், நவீனம் என்று இரண்டுதிறமுண்டு. வாமனகாரிகை முதலானவை பிராசினம்; காவ்யப்ரகாச முதலானவை நவீனம்; இரண்டிலும் கொள்கைகளில் விசேஷ வித்யாசங்க

ருண்டு. அன்றியும் அந்தந்த நூல்களிலும் ஒன்றுக்கொன்று சிறிது வித்யாசம் காணப்படுகின்றது.

இவற்றுள் காவ்யாதர்சம் என்பது தண்டியென்னு மாசிரியரால் இலக்கணம் உமுதாரணம் பொருத்தன்முதலிய விசேஷங்களோடு சுலோகரூபமாக வெகுகாலத்துக்குமுன் செய்யப்பட்டது. அதை ஏறக்குறைய அவ்வகையாகவே தண்டியென்று பெயருள்ள தமிழ்ப் புலவ ரொருவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர். அதிலுள்ள வுதாரணப்பாடல்களுட் சிலவற்றிற்கு யாரோ உரையெழுதி யிருக்கின்றனர். இவ்வுதாரணங்களில் அவரோ யியற்றினவை சில, பிறநூல்களிலெடுத்தவை சில.

இந்தத் தண்டியென்பவர் அம்பிகாபதியின் மகனென்று அந்நூலிற் காணப்படும் பாயிரத்தினால் தெரிகின்றது. அப்பாயிரமாவது:—

வடதிசையிருந்துதென்மலைக்கேகி
மதிதவழ்குமிப்பொதியமால்வரை
இருந்தவன்றன்பாலருந்தமிழுணர்ந்த
பன்னிருபுலவரின்முன்னவன்பகர்ந்த
தொல்காப்பியநெறிபல்காப்பியத்தும்
அணிபெறுமிலக்கணமரிதினிற்றெரிந்து
வடநூல்வழிமுறைமரபினின்வழாஅது
நரிரண்டெல்லையினிகவாமும்மைப்
பாகதவிலக்கணம்பண்புறத்தழிஇத்
திருந்தியமணிமுடிச்செம்பியனவையத்து
அரும்பொருளாயாப்பின்வகுத்தனன்

* ஆடகமன்றத்துநாடகநவிறும்
வடநூலுணர்ந்ததமிழ்நூற்புலவன்
பூவிரிதண்பொழிற்காவிரிநாட்டு
வம்பவிழ்தெரியலம்பிகாபதி
மேவருந்தவத்தினிற்பயந்த
தாவருஞ்சீர்த்தத்தண்டியென்பவனே.

* “நாடகமன்றத்து” எனவும் பாடம்.

இதனால் இவர் கம்பருடைய பெயரென்று சிலர் ஊகிக்கின்றார்கள்.

வடமொழிக் தண்டியாசிரியர் செய்தநூலைப் பெயர்த்ததனாலும் பெயர்த்தவர்பெயரும் அதுவே யாதலாலும் இந்நூலுக்கு தண்டியலங்காரம் என்கிறபெயர் வழங்கிற்று. இவர் கம்பருடைய பேரனாயிருக்கும்பகஷத்தில் இந்நூல் (௮00) வருடங்களுக்கு முற்பட்டதா யிருக்கலாம். அல்லாமலும் இவர் அனபாயச்சோழனைப் பாடியதனால் ஏறக்குறைய அக்காலமே உறுதிப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரவுரை முதலிய நூல்களுள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதால் இந்நூல் பழமையானதென்பது ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கிரந்தத்தில் சிறிதுவிஷயம் விடப்பட்டிருப்பதுமன்றி அங்கங்கே பொருந்தாத மாறுதலும் இருக்கின்றது. அதுகாலக்கிரமத்திலே வந்ததாயிருக்கலாம்.

அந்தக் காவ்யாதர்சத்துக்கு, தர்க்க வாசஸ்பதியென்பவர் செய்த பழைய வுரையொன்றுண்டு. இப்போது கல்கத்தாவிலிருக்கிற “பிரோமசந்திர தர்க்கவாகீச பட்டாசாரியர்” என்பவர்செய்த புதிய வுரையுமுண்டு. இவ்வுரையாசிரியர்கள் போனபோக்கினால் மூலத்தின் அபிப்பிராயத்தை யனுசரித்துத் தண்டியலங்காரஸாரம் என்னுமிச்சிறுநூலை யானியற்றினன். இதில் உதாரணங்கள் பெரும்பாலும் தண்டியலங்காரத்துள்ளவையே, சில யான் இயற்றினவை; அன்றியும் திருக்குறள், நாலடியார், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், இராமாயணம், பாரதம், கோவையார், திருவாய்மொழி முதலியபிரபந்தங்கள்; திருவாசகம், திருவிளையாடல், டைடதம், நளவெண்பா, பிரபுலிங்கலீலை, திரிகடுகமுதலியசங்கத்துச்சிறுநூல்கள்; தனிப்பாடல் என்பவைகளிலுஞ் சிலவுள. இவ்வுதாரணங்கட்கெல்லாம் மாணக்கருக்கு ஒருகுறிப்பா யிருக்கும்படி ஒருவாறு உரையெழுதினேனேயல்லது முற்றுந் திருத்தமாயெழுதினேனில்லை. ஆதலின், அவரவர் திருத்தமாக விரித்துரைத்துக்கொள்ள வேண்டுகின்றேன்.

தண்டியலங்காரத்திலிருந்து எடுத்த பாடல்களுக்கு T என்கிற குறியும், யான் இயற்றியவைகளுக்கு S என்கிற குறியும் இடப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தக் கிரந்தத்தில் காணப்படுங் குறைகளையேனுங் குற்றங்
களையேனும் புலவர் எனக்குத் தெரிவிக்கின் அவரை யெனக்கு உப
காரஞ் செய்தவொன்றெண்ணி அவர்மாட்டு நன்றிபாராட்டச் சித்த
மாயிருக்கின்றனன்.

சாஸ்திர ரத்நாகரம் என்கிற நூலின் கருத்தைக் கொண்டு
“அணிவிளக்கம்” என்றொரு நூல் முந்தி என்னால் கிஞ்சித்துக் கு
றைவாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதையும் முற்றுவீத்து நன்
குவிளங்கச் சீர்திருத்தி யச்சிற்பதிக்கக் கருதியிருக்கின்றனன்.

இந்நூலச்சிட வெமக்குபகரித்த
பன்னூல்பயின்ற வணிகர்திலகராம்
புட்பரதப்பெயர் புனைந்தபுண்ணியற்கும்
துட்பமகியமிருத லிங்ககண்ணியற்கும்
நாமகணன் னேக்கினேடு
பூமகனோக்கும் பொலிந்தோங்குவே.

தி. ஈ. ஸ்ரீ நிவாசராகவாசாரியன்.

பு

விஷயகுசிகை.

பக்கம்.

பக்கம்.

அதிசயவணி	அள-அக	கருதியதுள்ளிட்டது	கநந-கநச
அலங்காரச்சொற்பொருள்	உஅ	கவர்படுபொருண்மொழி	கஉஅ-கந 0
அலங்காரத்தொகையடக்கம்	கஉச	காதைகரப்பு	சச-சுரு
அவறுதியலங்காரம்	க0௭-க0அ	காந்தம்	உசு
ஆர்வமொழியணி	கக-க0க	காப்பியஞ்செய்வகை	கந௭
ஆரூணாச்சக்கரபந்தம்	சுக	காப்பியநிலைத்தேற்றம்	உக
இடக்கர்ப்பொருளது	கநரு	காப்பியவிலக்கணம்	க
இடையினச்செய்யுள்	நஅ	குணலங்காரங்களின்பேதம்	ந0
இடைவாக்கியத்தது	கநசு	குறிப்புச்சொல்	௭-அ
இயக்கும்பொருளது	கநச-கநரு	குற்றத்தொகை	கஉரு
இரட்டைநாகபந்தம்	சஉ	குற்றமில்லாமைச்சிறப்பு	உக
இலக்கணை	ச-சு	குற்றவிலக்கணம்	கஉரு
இலேசவணி	க௭-கஅ	கோமுகத்திரிகாபந்தம்	சஉ-சந
இன்பம்	உஉ-உச	சங்கீர்ணலங்காரம்	கஉக-கஉச
ஈரொழுத்துச்செய்யுள்	ந௭	சந்திவரு	கநஉ
உதாத்தவலங்காரம்	க0சு	சமநிலை	உ0-உக
உதாரம்	உச	சமாதரி	உஅ
உத்தமாதிகாவியப்பிரிவு	அ-க0	சமாயிதவணி	க0ரு
உய்த்தலில்பொருண்மை	உரு	சர்வதோபத்திரபந்தம்	சந
உருவகவணி	ருக-சுரு	சித்திரக்கவிகள்	நக-சந
உவமையணி	சுக-ருக	சிலேடையணி	க0அ-ககந
எடுப்பழிவுளது	கநரு	சிறுகாப்பியம்	கஅ
எட்டாராச்சக்கரபந்தம்	* சுக	சுவைகளின்விரி	கஉ-கஅ
எட்டிதழ்ப்பதுமபந்தம்	ச0	சுவையலங்காரம்	க0க-க0ந
ஏதுவணி	கஉ-க௭	செஞ்சொல்	ந
ஒட்டணி	அரு-அ௭	செய்யுள்வரு	கநஉ
ஒப்புமைக்கூட்டவணி	ககரு-ககசு	செறிவு	கஅ-கக
ஒழுக்கிசை	உச	சொல்வரு	கநக
ஒருயிர்ச்செய்யுள்	ந௭	தற்குறிப்பேற்றவணி	அக-கஉ
ஒரொழுத்துச்செய்யுள்	நசு	தன்மேம்பாட்டுநாயணி	க0ந-க0ச

பக்கம்.

பக்கம்.

தன்மையணி	சௌ-சக	மலைவு	கநஉ-கநந
திரிபங்கிச்செய்யுள்	சரு	மறுத்துவாராமெய்த்தொகையதுசுசு	
தீவகவணி	சுரு-சுசு	மாலேமாற்றுச்செய்யுள்	சந-சசு
தெளிவு	கக-உ0	மாறுபடுபுகழ்நிலையணி	ககௌ
நான்கிதழ்ப்பதுமபந்தம்	நக	மாறுபடுபொருண்மொழி	கஉசு
நிரனிதையணி	சுஅ-சுசு	மூவெழுத்துச்செய்யுள்	நௌ
நிரனிதையழு	கந0	மெல்லினச்செய்யுள்	நஅ
நிரோட்டியம்	நக	மொழிந்ததுமொழிவு	கஉௌ-கஉஅ
துட்பவணி	சுௌ	யதிவழு	கநக
பரியாயவணி	க0ச-க0ரு	வலி	உௌ
பரிவர்த்தனையணி	கஉ0-கஉசு	வல்லினச்செய்யுள்	நஅ
பாவிசாலங்காரம்	கஉசு	வாழ்த்தணி	கஉக
பிரதிபை	கநௌ	விசேடவணி	ககசு
பிராசவணி	ந0-நக	விபாவஞலங்காரம்	அந-அசு
பிரிபொருட்சொற்றொடர்	கஉரு	விருத்தியனுப்பிராசவணி	நக-நஉ
பின்வருநிலையணி	சுசு-ௌ0	விரோதவணி	ககசு-ககௌ
புகழாப்புகழ்ச்சியணி	ககஅ-ககசு	விலக்கணி	ௌக-ௌசு
புணர்நிலையணி	கஉ0	வினையொளிப்பு	சசு
பெருங்காப்பியம்	க0-கஉ	வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி	ௌசு-அ0
பொருத்தமில்போலியணி	சௌ	வேற்றுமையணி	அ0-அந
பொருளணித்தொகை	”	வைதருப்பிமுதலியநெறி	}
மடக்கலங்காரம்	நஉ-நசு	யிலக்கணம்	

விஷயகுசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

தண்டி யலங்காரஸாரம்.

பா யி ர ம்.

பொன்னு மணியும் பொலிந்தோங்கு மாகத்தான்
மின்னு மணிலீல மேனியான்—மன்னும்
பதுமராகக் கண்ணுன் பதமா மலரின்
மதுமற மாண்பெமக்கு வாழ்வு. (a)
குணவணிக ளெல்லாம் குறையின்றி யொன்றித்
தணவிலா நன்னெறிக்கட் டங்கி—அணவாம்
சுவையுருவா நின்ற சுடராழி யானே
நவையுருவா வாக்கு நமக்கு. (b)

அலங்காரசாஸ்திரமாவது,—காப்பியத்தின்சீரை விளக்குவதா
ம்; எனவே பாஷைக்கு அழகை விளக்குவதென்ற தாயிற்று. அழ

(a) பொன் - திருமகள், மணி - கவுத்துவம், ஆகம் - மார்பு, மின்னும்
அணிலீலம் - அழகியலீலம், லீலமணி என மாறலுமாம். பதுமத்தின்ராகம்-செ
ம்மைநிறத்தையுடைய கண்ணையுடையவன். பதுமாகிய மலரினது மதுவை
(அழகை மதுவெனக்குறித்தது) மருத-நீக்காத, மாண்பு-குறைநீக்குந்தன்மை.
—இதில் பொன்முதலிய விசேஷணங்களினால் ஓராபரணம் என்பது தோன்
றும். அந்தப்பகுத்தில் பதுமராகமென்னும் ரத்தினத்தை இடத்திற்கொண்
டது - ஓர்மலரின்வடிவாகிய அதனடி. ஆண்மை சிறப்பினால் வந்ததாக்கொள்
ளலாம்.

(b) குணவணிகள் - மேன்மையான குணங்கள், குறைகள் - துர்க்குண
ங்கள், தணவிலாநன்னெறிக்கண் - நீக்கமில்லாத மோகநமார்க்கத்தின்கண்
னே, தங்கி-அடையும்பொருளாய் நின்று, அணவுஆம் - சேர்ந்ததாகிய, சுவை
உருவா - வேதமோதியபடி ரசமே வடிவாகின்ற, நவைகளை அருஆ - ரூபம்ந்
றவைகளாக.—இதில் விசேஷண வொப்புமையால் காவியமென்பது தோன்
றும். அந்தப்பகுத்தில் குணங்களும் அணிகளும். குறை - குற்றங்கள். நன்
னெறி. வைதருப்பி கவுடியென்கிற நெறிகள். சுவை உருவாரின்ற - ஊடறு
த்துச்செல்லாநின்ற. நற்காவியமோத நவை நீங்குமென்பது நூற்றுணிபு.

குள்ளது இனிப்பாகுமன்றி ஏனைய தாகாது. துயக்கத் தருவனவற்றை யெல்லாம் சீர்ப்படுத்திக் கொள்வதே சீரியோர் செயலாக் காண்கின்றும். அன்றியும் வாக்கியங்களுள் குற்றநற்றங்களைப் பகுத்து துட்பமாயுள்ள கருத்தினை யுணரவும், அங்ஙனமே சிறந்ததோர் நூலியற்றவும், அணிநூலன்றிக் கருவிவேறின்றும்; ஆகலின் இது இன்றியமையா வைந்திலக்கணங்களுள் ஒன்றாக் கொள்ளப்பட்டது. காப்பியத்திற்கு புகழ், பொருள், துயரந்தீர்தல், உலகவியல்பறிதல், மேம்பட்டதோர்களிப்பு, நயந்தவுணர்வு எனப் பலபயன்களும் பெரியோராற் கூறப்பட்டன. ஆனதுபற்றி இந்தூல் யாவர்க்கு முணரற்பாற்று. இவ்விஷயம் தமிழ்தூல்களுள் சிறிதேகாட்டி அணியியல் எனக் கூறப்பட்டது. வடமொழியிலுள்ள “காவ்யாதர்சத்தின்” ஒரு வாறு மொழிபெயர்ப்பாகிய தண்டியலங்காரம் என்பதே பெருதூலாக வழங்கிவருகின்றது. இது சிறுவர் கற்கத்தக்க விளக்கமின்றியிருப்பதால் அங்ஙனம் விளங்குமாறு முதனூற் கொள்கையைச் சார்ந்து தண்டியலங்காரலாரம் என்னு மிந்தூ லியற்றுகின்றும்.

சிற்றறிவுடையேன் செய்தவிச்சிறுநூல்
முற்றறிவுடையோர் முன்னியம்பற்காம்
பெற்றியிலதாயினுஞ் சிற்றஞ்சிறுஅர்க்
குற்றதாதவி னுனாத்தல்
குற்றமன்றெனக் கொள்பவான்றோரே;

அன்றியும்,

நறுநெய்பாற்சீனியோடு நவையிலாக்கனிகளாதி
மறுவிலாவுணவுகொள்ளு மன்னவர்க்கன்றுகாணிவ்
வறியபுன்மாவளிப்பான் வருந்தியான் முயல்வதுய்வில்
வறிஞர்க்கேயாதலாலே வசையுறேன்வையகத்தே. (a)

பாயிரம் முற்றிற்று.

(a) இஃதணிவிளக்கத்துட்கூறியது. சாத்திவசானவிலக்கணையால் சீரிய அமைப்புள்ள மேலான நூல்களைக்கற்றுக் களிப்பவர்க்காகச் செய்ததன்று இந்நூல். மற்றியாருக்கெனின் அலங்காரவியல்பே தெரியாத சிறுவர்க்கு என்பதாகருத்து.

க - வது காப்பியவியல்.

1.— காப்பியமாவது,— விழுமியபொருள்கொண்டு விளங்கிய சொற்றொடையாம். விழுமியபொருளாவது, — ‘உனக்குமகன்பிறந்தான்’ ‘உன்பகைவன்பட்டான்’ என்னு மித்திறத்தவாக்கியங்களா லாவதோ ரின்பத்தினும் வேறாயதோர் பேரின்பம் விளைப்பது. இதனை விளக்குவன குணமும் அலங்காரமும்; ஆகவே காப்பியத்திற்கு அப் பொருள் உயிரும், சொற்றொடை உடம்பும், குணவலங்காரங்கள் சிறப்பிப்பனவும் என்ற தாயிற்று. இக்கருத்தே ‘பல்வகைத்தாதுவி னுயிர்க்குடல்போற்பல, சொல்லாற்பொருட்கிட னாகவுணர்வினின், வல்லோரணிபெறச் செய்வனசெய்யுள்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டது. செய்யுளெனினும், காப்பியமெனினும் ஒக்கும். செய்யுள் என்னுந் தொழிற்பெயர் கவியின் செய்கையாலாகிய பிரபந்தத் திற் காயிற்று. காவியம் என்னும் வடமொழிக்கு மிதுவே பொருள். இதனை யாப்பிற்கும் கட்டுகைக்கும் கொள்க.

2.— சொல் செஞ்சொல், ஆக்கச்சொல், குறிப்புச்சொல் என மூவகைத்து. பொருளும் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருள் என மூவகைத்தாம். செஞ்சொல்லாவது,—நேராற்றலாற்பொருளைத்தருவது. நேராற்றலாவது,—இச்சொல்லா லிப்பொரு ளையறிக்கவெனுஞ் சங்கேதம். இது இடுகுறியும், காரணக்குறியும், காரணவிடுகுறியும் என மூவகை. சமுதாயவாற்றலாற் பொருளை யுணர்த்துவது இடுகுறி. உதாரணம்: கல்லேமாமேகடலேகாடே, வில்லேவேலேவினையெனவறிக. (அ) அவயவவாற்றலாற் பொருளைத்தருவது காரணக்குறி. உதாரணம்: கறவைபறவைகதிரவன்கண்ணோட்டம், துறவிதுடைப்பமுமாம். (அ) காரணத்தாற் போந்தபொருளையே சமுதாயத்தாலு முணர்த்துவது காரணவிடுகுறி. உதாரணம்:

§ அலேகெழுபரவையினெழுந்துலகனைத்தும்

உலேவுறுத்தியகடுவுண்ட முக்கணனிவன்.

இங்கு பரவை, கடு, முக்கணன் என்பவை காரணவிடுகுறி.

(அ) இவை சொல்லங்கேயாம். இவை உதாரணமென அறிக வெனக்கூட்டுக.

இலக்கணையால் பொருளீவதாக்கப்பெயர்; ஆகுபெயருமிதுவே. இலக்கணையாவது,—செம்பொருளின்சம்பந்தம் அல்லது செம்பொருளொடு பொருந்திய பொருண்மேலேற்றப்பட்ட சொற்செயல். ஆக்கமெனினும் இலக்கணையெனினுமொக்கும். அனுவயம் பொருந்தாமையாவது, தாற்பரியம் பொருந்தாமையாவது இதற்குக்காரணம். இவ்விலக்கணை நிரூடவிலக்கணை, பயனிலக்கணையென இருவகைப்படும். வழக்கமே பயனாக்கொண்டது நிரூடவிலக்கணை.

S தழுவமிழாழியான்ருமனாபுனாயுங்
கழவினையடைகுநர்கலக்கமிலரே.

இதில் தாமரை, கழல் என்பன வழக்குபற்றிவந்தவை “தொன் முறையுரைப்பன வாகுபெயரே” என்பவாகவின். நாயுருவி, முதுக்குறைந்தனள், அழுக்கறுப்பான் முதலியனவும் இதற்குதாரணம்.

பயனிலக்கணையாவது,—ஏதேனு மோர்பயன் கருதிக் கொள்ளப்படுவது. அது விட்டவிலக்கணை, விடாவிலக்கணை, சாரோபம், சாத்திவசானம் என நான்குவகைப்படும். தன் பொருளைவிட்டு வேறுபொருளைத் தருவது விட்டவிலக்கணை. “மண்ணும்விண்ணு மகிழவந்தெய்தினுள்” என்பதில் மண், விண் செம்பொருளைவிட்டு அங்குள்ளாரை யுணர்த்தின. யாவருமென்பது பயன். கங்கைக்கணிடைச்சேரியென்பதுமிது. குளிர்ச்சி தூய்மைமுதலியன பயன்.

கைத்தோடுஞ்சிறைகற்போயை

வைத்தானின்னுழிர்வாழ்வானும்

பொய்த்தோர்வில்லிகள்போவாராம்

இத்தோடொப்பதியாதுண்டே. (அ)

(அ) கைத்துலும்-வெறுப்புமிசூந்த, சிறையிலே கற்புள்ளவுன்னை வைத்தவனாகிய இராவணன் நாசமின்றி வாழ்ந்திருப்பானும். ஓர்வில்லிகள்-ஒப்பற்றவில்லிகளாகிய இராமலக்ஷ்மணர்கள், பொய்த்தப்போவார்களாம்-(இராவணனை வெல்லமாட்டாமற் போவார்களாம்) இத்தோடு ஒத்த அதிசயம் வேறெது உண்டி என்பது பொருள். இது சிதை இராவணன் வலியை மேம்பாடாகக் கொண்டு இராமலக்ஷ்மணர்கள் எப்படி ஜயிப்பார்கள், நான் எப்படி சிறைமீள்வேன் என்று விசனப்பட்டுச் சொன்னபோது அனுமான் சொல்லியது.

இதிலுள்ள எதிர்மறையிலக்கணையும் விட்டவிலக்கணையேயாம். காரியத்தின்உறுதிப்பாடு பயன்.

தம்பொருளை விடாது வேறுபொருளைத் தருவது விடாவிலக்கணை. உதாரணம்.

S கலக்கமில்லானமுங் கள்ளார்மலர்மகள் காதலன்றாள்
மலர்க்கணவாவும்மாண்புடையோரிடை மல்குமன்பும்
நலத்திற்பிரிபல போகநள்ளாமைபு நாடிடுமே
உலப்பில்புகழெம் மிராமானுசன்றிரு வோலக்கத்தே (௩)

இங்கு ஞானம் பக்திவைராக்கியமாகிய குணங்கள் தம்மொடு தம்முடையோரை யுணர்த்தின. குணநிறைவு பயன்.

ஆரோப்மென்பது—வேற்றுமைப்பட ஒன்றில் மற்றொன்றை யேற்றுவது. அதனோடுகூடியது சாரோபம். உதாரணம்.

வையகமெல்லாங்கழனிபா வையகத்துச்
செய்யகமேநாற்றிசையின்றேயங்கள் செய்யகத்து
வான்கரும்பேதொண்டைவளநாடு வான்கரும்பின்
சாரேயந்நாட்டுத்தலையூர்கள் சாறட்ட
கட்டியேகச்சிப்புறமெல்லாங் கட்டியுள்
தானேற்றமானசருக்காமாமணியே
ஆனேற்றன்கச்சியகம்.

இதில் வையகமுதலியவற்றில் கழனிமுதலியவற்றை ஏறிட்டது காண்க. ஒப்புமையின்சிறப்பே பயன்.

அத்திவசானமாவது,—ஒன்றைமற்றொன்றாகவே துணிந்திருப்பது; என்றால் வேற்றுமையின்றி ஒன்றில் மற்றொன்றை யேற்றுவது. அதனோடுகூடியது சாத்திவசானம்.

(௩) கலக்கமில்லாத ஞானமும், 'கள்ளார்மலர்மகள் காதலன்றான்மலர்க்கண் அவாவும்' பகவானுடைய திருவடித்தாமகைகளில் பக்தியும், அம்மாண்புடையோரிடை - அப்படிப்பட்ட பக்தியுடைய பெரியோரிடத்தில், மல்கிய அன்பும் - (பாகவதபக்தியும்), நலத்திற்பிரி - நல்வழிக்குச்செல்லவொட்டாமற் பிரிக்கின்ற, பலபோகங்களை இவ்வுலக மேலுலகங்களிலுள்ள அற்பசுகானுபவங்களை, நள்ளாமையும் - விரும்பாமையும், நாடிடும் - சேரும்.

(உ-ம்.)

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிசுர்தில்லைக்
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள் கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர்மாலையோர்வல்லியினெல்கியனநடைவாய்ந்
துருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே. (a)

இதில் முகம், கண் முதலியவைகளில் தாமரை, காவி முதலியவ
ற்றை வேற்றுமையின்றி யாரோபித்ததற்கு. குணவொற்றுமைச்சிற
ப்பு பயன். இவ்விடைக்கணையிரண்டு மிங்ஙன மொப்புபற்றியேயன்றி
க்காரிய காரணத்தன்மை முதலான வேறுவகையிலும்வரும்.

(உ-ம்) மன்னர்மடங்கன்மறையவர்சொன்மலை
ஆன்னநடையினுர்க்காரமுதம்—துன்னும்
பரிசிலர்க்குவானம்பனிமலர்ப்பூம்பைந்தார்
எரிசினவேற்றூனையெங்கோ. (b)

S வேதத்தொளியேவிசும்புளோர்ன்னமுதே
காதற்சுவையேயென்கண்மணியே—கோதற்ற
நற்றவமேநாற்பயனேநானுன்னடியார்கள்
பெற்றவமேம்பாடுபெற. (c)

(a) திருவளர்கின்ற தாமரைப்பூவையும், அழகுவளரு நீலோற்பலங்கனையும்
ம் ஈசருடையதில்லைப்பதியிலுள்ள நிறம்வளர்ந்த அழகிய குமிழம்பூவினையும்
கோங்கினரும்புகளையும், செவ்வியான காந்தட்பூக்களையும், உறுப்பாகக்கொ
ண்டு மேம்பட்ட தெய்வமணம் வளருமாலையானது ஒருகொடிபோல் அசைந்
து அன்னத்தினைடைபெற்று உருவுவளருங்காமனது வெற்றிக்கொடிபோல வி
ளங்காநின்றது.

(b) மன்னர் மடங்கல் - ஆள்வதும் ஆளப்படுவதுமாகிய சம்பந்தம்.—ம
றையவர்சொன்மலை, விடயமாயிருத்தல்.—பரிசிலர்க்குவானம் - காரணமா
தல்.

(c) வேதத்தொளி - வேதத்தின் முக்கியமான விடயமாதல், விசும்புளோ
ரின்னுயிர் - நிலைபெறுத்துங் காரணமாதல், காதற்சுவை - பக்திரசத்தக்குப்
பலனுதல், கண்மணி - ஞானகாரணமாதல், நற்றவம் - சாதகமும் சாத்தியமு
மாதல், நாற்பயன் - இதுவுமப்படியே. உன்னடியார்கள்பெற்ற அந்த மேம்பா
ட்டை நான்பெறுக. பெற - வியங்கோள். மேன்மை மிகுதி அதிகசயம் முதலி
யனபயன்கள்.

இவைகளுள் காரியமுதலிய சம்பந்தத்தால் வந்ததுகாண்க.

இவ்வினக்கணைகளெல்லாம் உருவகுமுதலிய பலவலங்காரங்கட் குக்காரணமாம்.

குறிப்பாற் பொருள்தருவது குறிப்புச்சொல்லாம். குறிப்பாவது செம்பொருளுமாக்கப் பொருளும்ல்லாத வேறுபொருளைத்தருஞ் செய்கை.

(உ-ம்.) செல்லாமையுண்டேலெனக்குணமற்றநின்
வல்வரவுவாழ்வார்க்குணா.

இதுதேசாந்தரம்போகநின்ற தலைவனோடு தோழிசொல்லியது. தலைவிசொல்லிய தெனினுமமையும். இதில் வல்வரவு என்பதும், வாழ்வாள் என்பதும் தலைவி யுயிரோடிராளென்பதையும் அவளங்ஙனமாக யானுமுயிரோடிரோ நென்பதையும் குறிப்பிக்கின்றன. இது பொருளாற்றலால் வந்தகுறிப்பு. சொல்லாற்றலால் வருவதுமுண்டு.

(உ-ம்.)

§ குமுதமலரக்குணவானொளிர
அமுதமளிக்குமிராமனுதிக்க
சமுதயமாச்சாய்ந்திருள். (௮)

இதில் கு - பூமியானது, முதம்மலர - உவகை பரந்துநிற்கவும், நற்குணமுள்ளவன் விளங்கவும் மோகக்ஷத்தைத்தர வல்லவனாகிய இராமன் அவதரிக்க நரகவாதை நீங்கிற்றென வர்ணியப்பொருள் தோன்றியபின் அமுதமளிப்பவனாகிய இராமன் சந்திரன் குமுதப் பூமலரவும் குணக்குவானொளிரவும் உதயமாக இருள் நீங்கிற்றென வேறொரு பொருள் சொல்லாற்றலடியாத் தோன்றியதுகாண்க.

எல்லாப்பொருளுங் குறிப்பதுண்டு.

(உ-ம்.) மாறுக்காதலர்மலைமறந்தனரோ
யாறுக்கட்பனிவரலானுவே

(௮) இதனைச் சிலேடையலங்காரமாக்கொண்டு உவமைதொனிக்கின்ற தென்பாருமுளர்.

வேருமென்றோள்வளைநெகிழும்மே

கூறய்தோழியான்வாழுமாதே. (a)

இதில் நீ தூதுசெல்லவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிருக்கின்றது இது செம்பொருளடியாகவந்தது.

கங்கைக்கணிடைச்சேரி என்பதில் தோன்றுகின்ற தாய்மைமுதலியவற்றால் அங்குவதிதல்நலம் என்னப்பட்டகுறிப்பு ஆக்கப்பொருளடியாவந்தது.

✓ S எரிசினத்தானைமகிழ்வாயிலங்கை

வரிசிலையோனெல்லாவரும் (b)

இஃது இராவணனைநோக்கி அனுமன்கூறியது. நீ வலியசேனைகள் பலவுளெனென்றும், பிறரனுக்கவொண்ணாத திவ்விலங்கை என்றும் செருக்குக்கொண்டிருக்கின்றனை. இராமன் இப்பதிக்குவருதல் எளிதேயாம்; வந்தவுடன் அவன் வில்லின் வலிமைக்கு நின்சேனை பறந்துவிடும் என்கிற குறிப்பினால் இனி நீ அப்படிகர்வித்திராமல் அவனுக்குப் பணிந்திரு அது உனக்கு நன்மையென்பது தோன்றுதலுமறிக. — இவ்வாறு சொற்பொருள்களின்திறன்கிறிது காட்டினேம்.

3.—இனி இவ்வெங்கியப்பொருள் தலைமையாயிருக்கின் தொனியெனப்பெயர் பெறும். இதுவே உத்தமகாவ்யம். வெங்கியமாவது,—குறிப்புப்பொருள். முற்காட்டியவையே உதாரணம். அன்றியும் இக்குறிப்பு வஸ்துவாகவும் அலங்காரமாகவும் சுவைமுதலியவாகவு மிருக்கும். “செல்லாமைபுண்டேல்” என்பதிற் குறிப்பு வஸ்துவாயிருக்கின்றது. வஸ்துவாவது,—அலங்காரமுதலிய வருவங்கொள்ளாதபொருள்.

S பாரோந்துபாந்தளின தொருமையும்

பகலிரவுபாரிக்குமவரிருமையும்

(a) என்னைவிட்டுப் பிரியாதகாதலர் இம்மலையை மறந்துவிட்டாரோ, கண்துளிகள் ஆறுகவருதலை நீங்காவாம், மெல்லியதோளிலுள்ள வளைகள் வேறுக நெகிழ்கின்றன. இத்தருணத்தில் வாழும் வகையைச்சொலாய் தோழியே.

(b) தானையும் இலங்கையுங்கொண்டு மகிழ்வாயெனக்கூட்டுவதுமன்றி, இலங்கைவருமெனவுங் கூட்டுக.

சீரோந்துசெங்கனவின் மும்மையுஞ்
 சனகாதிசித்தயோகியர்நான்மையும்
 காரோந்துவண்ணனார் கைப்படைகளைமையுங்
 கலக்கிடெவாதியர்சிரத்
 தாரோந்து தாளினெதி ராசரிப் புயியவ
 தரித்துழியிரிந்தமாதோ. (a)

இதில் எதிராசர் உபநியாசசத்தியால் ஆதிசேடனுக்கும் தேசி
 னால் சூரியசந்திரர்க்கும் தூய்மையால் முக்கனலுக்கும் ஞானமேன்
 மையால் சனகர்முதலான யோகியர்க்கும் விரோதிகளை வெல்வதி
 னால் திருமாவிலின்பஞ்சாயுதங்களுக்கும் ஒப்பானவர் என்கிற உவ
 மையணிதொனித்தல் காண்க.

யானோக்குங்காலை நிலநோக்கு நோக்காக்கால்
 தர்னோக்கிமெல்லநகும்.

என்பதில் அவருக்குத் தன்னிடத்துக்காதலுண்டெனச் சிங்கா
 ரச்சுவை தொனிக்கின்றது.

திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன்றிகழும்
 அருக்கனணிநிறமுங்கண்டேன் - செருக்கிளரும்
 பொன்னாழிகண்டேன்புரிசங்கங்கைக்கண்டேன்
 என்னாழிவண்ணன்பாலின்று. (b)

இதில் திருமாவிடத்து அன்பாகிய இரதி என்னு மெய்ப்பாடு
 தோன்றுவது. இரதியாவது அன்பு. இது தேவன்குருமுதலானோரி
 டமாவரின்பக்தி என்றும், மகன் தம்பி முதலானோரிடமாவரின் வா

(a) சீர்-வைதிக வுபயோகமானசிறப்பு. அனல்மூன்றாவன : கார்ப்பத்தியம்,
 ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி என்பன. சித்தயோகியர் - தத்துவப்பிரத்தியக்ஷ
 முள்ளயோகியர். கலக்கிடெம் - பிறர்மனங்களைக் கலக்குகின்ற வாதிகளுடைய
 சிரத்திறந்திரித்த மாலையைத் தாளினேந்தின்வன் என்றால் அங்ஙனம் செருக்கு
 ள்ளவாதிகளெல்லாம் இவர்முன் செருக்கடங்கி இவர்பாதங்களிற் பணிகின்ற
 னர்என்பதுகருத்து.

(b) விளங்கு மருக்களைப்போல அழகிய பிரகாசத்தையுங் சண்டேன்.
 பொன்போலவிளங்குஞ் சக்கராயுதமுங் கண்டேன். சுருளையுடைய சங்கமு
 ங்கண்டேன்.

ச்சலியமென்றும் சொல்லப்படும். இவற்றை லாவமெனக்கொள்வதல்லது சுவையெனக்கொள்வதில்லை. இத்தொனிவிகற்பங்கள் பல ஆயிரங்களுள்.

வெங்கியம் தலைமையின்றி நிற்பின் மத்திமகாவ்யமாம். இதிலுமெட்டுவகையுண்டு, அவற்றையெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகுமெனச் சிலகாட்டுகின்றும்.

கரப்பினுங்கையிகந்தொல்லாநின்னுண்கண்
உரைக்கலுவதொன்றுண்டு. (a)

என்பதில் யான்பிரிவேனென்று நீலயுகுகின்றனென்னும் வெங்கியம் “உரைக்கலுவதொன்றுண்டு” என்பதினும் அழகிதன்று, ஆதலின் அப்பிரதானவெங்கியம். இது அசந்தரமென்னப்படுவது.

S பொங்கரவம்பூண்ட புனிதன்கைக்கோதண்டம்
பங்கமுற்றுப்பத்துத்திசையுமகிரவார்த்
தெங்குந்தெரித்ததே யெண்ணரியகாகுத்த
சிங்கத்தின்றிண்டோள்வலி. (b)

இதில் இராமனதுபராக்கிரமம் மேலானதென்னும் வெங்கியம் செம்பொருளேபோல வெளிப்படையாநின்றனின் அப்பிரதானமாயிற்று. இது அகூடமென்னப்படும்.

வெங்கியமில்லது அல்லது அற்ப வியங்கியமுள்ளது அதமகாவ்யம் அதற்குச்சித்திரம் எனப்பெயர். அதுசொற்சித்திரம் பொருட்சித்திரம் என இருவகைப்படும். அவை அலங்காரவியலுள் விளங்கும்.

4.—இத்திறமமைத்தகாப்பியம் பெருங்காப்பியம் சிறுகாப்பியம் என இருவகைப்படும். பெருங்காப்பியமாவது,—வாழ்த்து, தெய்வவ

(a) நீசொல்லாமல் மறைத்தாயாயினும் அதற்கு உடன்படாமல் உன்னை யதிக்கிரமித்த உன் கண்கள் எமக்குச் சொல்லவருவது ஒருகாரியமுண்டு.

(b) உக்கிரமான சர்ப்பத்வதப் பூணுக்கொண்ட சிவபிரானுடைய வில்லானது முறிபட்டுப் பத்தத்திக்கு மதிரும்படி சப்தித்துக் காகுத்த சிங்கமாகிய இராமனுடைய எண்ணரிய திண்ணிய தோளின்வலியை எங்குமறிவித்தது.

non-secular God

ணக்கம், தலைமைப்பொருளுரைத்தல் என்கிறமுன்றிலொன்றை முதலிற் பெற்றுச் சிறந்ததோர் நாயகன்மேற்றாய் நாடு, நகரம், மலை, கடல், பருவம், சங்கராதித்தருதயாத்தமயம், கலியாணம், முடிக்கவித்தல், பொழில்விளையாட்டு, நீர்விளையாட்டு, மதுபானம், மக்கட்பேறு, கலவியிற்களித்தல், புலவியிற்^{புலவியிற்}புலத்தல், மந்திரம், தூது, போர்ச்செலவு, போரிடல், வெற்றிமுதலிய பலவருணனைகளுள்ளதாய் சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதமுதலான பாகுபாடுகளைப்பொருந்தி காதிற்கினிய ஒருதிற்பாட்டாலேனும் பல திறப்பாட்டாலேனும் கட்டுமையால்^{வடிவம்} னுமமைக்கப்பட்டு மெய்ப்பாடும் சுவையும்தோன்ற நிற்பதாம். முற்கூறியவர்களைகளுள் சிலகுறைந்ததாயினுங்குற்றமில்லை. இங்ஙனங் கூறியதனால் இது ஒருகதையின்மேற்றென்றதாயிற்று. இராமாயணம் சிந்தாமணிமுதலியன. உதாரணம்.

உலகவியல்பறிகலும் ரஞ்சனையும் காப்பியத்திற்குப் பயனென வுரைத்தமையின் இவ்வருணனைகள் வேண்டுவனவாயின. நற்குல நற்குண நற்செய்கைகளுடைய தலைவன்மேல் பிரபந்தமிசைத்தலே இம்மை மறுமைக்கு உறுதியுக்குமாதலின் சிறந்ததோர் நாயகன்மேற்றாயென்றது. தலைவன்மேம்பாட்டைச் சிறப்பிப்பதாயின் இழிந்தோன் சிறப்புக்கூற்றுகூறியது புலவி—காதல்பற்றிவரும் பிணக்கு. மந்திரம்—ஆலோசனை. மெய்ப்பாடாவது - நேராகக்கண்டது போல் தோன்றுங்கருத்தென உரைப்பர்; இது வடநூலில் “ஹவம்” என்னப்படும்; இதற்கு மனநிலையென்பதுபொருள். இவற்றுள் பிரதானம்எட்டு. அவை நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்பன. சமநிலையைக்கூட்டி ஒன்பதென்பாருமுள். இதுவேபெரும்பாலினோர்துணிபு. இவைகளை வடநூலின்படி ஸ்தாயிபாவம் எனல்வேண்டும். நிலையானகருத்தென்பது இதன்பொருள்; இவற்றின்முறையும் உவகை, நகை, அழகை, வெகுளி, பெருமிதம், அச்சம், இளிவரல், மருட்கை, சமநிலை என வடநூலுட் கூறப்படும். இவற்றின்காரணம் விபாவமெனவும், காரியம் அனுபாவமெனவும், துணைசஞ்சாரிபாவமெனவும் கூறப்படும். அன்றியும் இவைகளாலேயுண்டாகி இவற்றை வெளிப்படுக்குஞ் சில, சாத்துவிகபாவமென்னப்படும். அவை அசைவின்நிநிற்

றல், ஒடுங்கல், மயிர் பொடித்தல், வியர்த்தல், பசலை, நடுக்கம், சண்ணீர், குரற்சிதைவு என எட்டு. இவை விபாவமென்னப்பட்ட மற்றைக் காரியங்கள் போலே சுவைதோறும் வேறுபடாமல் எல்லாச்சுவைக்கும் வருவதனாலும் பிரிவிடத்துள்ள சுகதுக்கங்களைத் தமதாப்பாவித்தலால் வருவன வாதலானும் வேறுபிரிக்கப்பட்டன. இவற்றைத் தமியில் விறலெனவுங் கூறுப. இவையெல்லாம் மெய்ப்பாடென்றே கொள்ளப்படும்.

5.—இனிவிபாவங்களாற்றோன்றி அனுபாவங்களால் வெளிப்பட்டுச் சஞ்சாரிபாவங்களால் புஷ்டியடைந்துநிற்கும் ஸ்தாயிபாவம் சுவையென்னப்படும். இதனைவடநூலார் (ரஸம்) என்ப. இவை சிங்காரம், ஆசிரியம், கருணை, உரவுத்திரம், வீரம், பயானகம், குச்சை, அற்புதம், சாந்தம் என ஒன்பதாம். இவற்றிற்கு முற்கூறிய உவகை முதலிய ஒன்பதுமே முறையாய் அடியென அறிக. இவைநாட்டியத்திலும் காப்பியத்திலும் செய்திறத்தினானுஞ் சொற்றிறத்தினானும் தூண்டப்பட்ட வாசனையின் திண்மையால் தம்மவையேபோல அனுபவநிலையில்வந்து ஆனந்தமயமாகவேநிற்பன. இவற்றின்விசாரணை வடநூலுள் விரிந்துகிடக்கின்றது. உவகையாவது - புணர்ச்சிபற்றிய விருப்பமாம். உவகையெனினும் காதலெனினுமொக்கும். சிங்காரமாவது இதுவே.

- (உ-ம்.) ஓவியத்துறைகைபோய் வொருவனையுருவின்மிக்க காவலனொருவன்மற்றோர் கன்னிநீதிட்கென்ன தாவருமெழிவிற்கோட்டத் தானுமநனனுமாக மேவரவினிதுநோக்கி மெய்ம்மயிர் பொடிக்குமன்றே. (௫)

இதில் தமயந்திக்கு நளன்மேலுள்ள காதல்தோன்றியதுகாண்க. இது புணர்தலும் பிரிதலுமென இருவகையது. கைக்களை முதலியவைபு மிவற்றுள்ளேயடங்கும்.

(௫) சித்திரவேலையிற்தோந்த வொருவனை (யழைத்து) உலகத்தில் (யாரினு) மேம்பட்ட ஓராசனையும் அத்தன்மையானகன்னியையு நீளமுதென்று சொல்லி, அவன்கேடில்லாத அழகோடு அவர்களைஎழுத அச்சித்திரங்களைத்தானுநனனுமாகப்பாவித்த ஆசையுடன் களிப்பொடுபார்த்து புளகமுற்றுகின்றனர்தமயந்தி.

ஓதிமமொதுங்கக்கண்ட வுத்தமனுழையளாகுஞ்
சீதைதன்னடையேநோக்கிச் சிறியதோர்முறுவல்செய்தான்
மாதவடானுமாண்டு வந்துநீருண்டுமீளும்
போதகடடப்பநோக்கிப் புதியதோர்முறுவல்பூத்தாள். (a)

இதுபுணர்தலுக்குகாரணம்.

புன்கண்கூர்மாலே புலம்புமென்கண்ணேபோல்
துன்பமுழுவாய்துயிலப்பெறுதியால்
இன்கள்வாய்நெய்தானீ யெய்துங்கனவினுள்
வன்கணுர்கானல் வரக்கண்டுப் பூதியோ. (b)

இது பிரிதலுக்குகாரணம்.

ஆசியத்திற்கு அடி நகை. அது அங்கவிகாரமுதலியவற்றால்தோ
ன்றுவதோர்களிப்பு (உ-ம்.)

S வானுறநிமிர்ந்தகோபுரத்துவாயிலின்
கூனருங்குறளருந்தலைநிமிர்ந்துமேல்
கூனலாக்கண்கொடுநோக்கிக்கூசியே
போனதுகண்டுளார்முறுவல்பூத்தனர்.

இதில் கூனருங்குறளரும் பெரிய கோபுரவாயிலில் அதுதலை
மேல் முட்டுமென்றஞ்சிச் சென்றதோர்விகாரத்தால் நகைதோன்றி
யதற்கு.

அழகையாவது சோகம்; அதாவது இஷ்டஜனமரணமுதலான
வையாலாவது, இதுவேகருணை.

(உ-ம்.) என்றாரம்பற்றுண்ணவென்றாயைச்சான்றேயைக்
கொன்றானுநின்றன்கொலைபுண்டுநீகிடந்தாய்

(a) அன்னம்ஒதுங்காநிற்ப அதனைக்கண்ட இராமன் தன்னருகிலிருக்கி
ன்றசீதையின் நடையைப்பார்த்து புன்னகைகொண்டான்; அங்ஙனமேசீதை
யும் அங்குவந்து நீர்குடித்து ஒருயானைக்கன்று நடந்துபோகநோக்கிப் புன்
னடைகொண்டாள்.

(b) இனியகள்ளை வாயின்கணுள்ள நெய்தால் நீ துன்பஞ்செய்கின்ற
மாலேப்பொழுதில் என்கண்ணைப்போல் அழங்கி இராமல் துயில்கின்றனையே
என்னை இங்ஙனஞ்செய்த கடினசித்தர் கனவில் இக்கடற்களையிடத்தேவரக்
கண்டையோ.

வன்றாட்சிலையேந்திவாளிக்கடல்சுமந்து
நின்றேனுநின்றேனெடுமரம்போனின்றேனே. (a)

இது சாடாயுமரிக்க இராமன்கூறியது.

பானலே சோலைப் பசுந்தென்றல் வந்துலவுங்
கானலே வேலைக் கழிக்குருகே—யானுடைய
மின்னிமைக்கும் பூனாள்வ் வீங்கிருள்வா யாங்குணர்ந்தால்
என்னினைக்குஞ் சொல்வீ ரொனக்கு. (b)

இதுவும் கருணையேயென அறிக.

வேகுளியாவது பிறர்செய்யுந் தீங்கினாலாகு மனக்கொதிப்பு;
வடநூலார் குரோதமென்ப. இரவுத்திரத்திற்கு அடி இது.

(உ-ம்.) உருத்துமுகிற்குலமுட்குடன்மட்கச்
சிரித்திதழ்கவ்வியெயிற்பிறினைத்தின்றாங்
கரித்துவசன்றனைநோக்கியரக்கன்
கருத்துடனின்றிவைகட்டுரைசெய்வான். (c)

பெருமிதத்தை வடநூலார் உச்சாகமென்பர். இது செய்வினை
யில் மனத்துணிவு. இதுவே வீரம்

(உ-ம்.) அங்கிறைவனப்பரிசுரைப்பவதுகேளா
கொங்குறைநறைக்குலமலர்ச்செனிகுலுக்கா

(a) எந்தாரமாகிய சீதைபிடிபடவும்; எனக்குத்தாய்போன்ற சான்றோ
னாகிய வுண்ணைக்கொன்ற இராவண னுயிரோடிருக்கவும், நீகொலையெண்டிகிடக்
கவும், நான்பெரியவல்லையும் அம்புப்புட்டிலையும் சுமந்துகொண்டு நெடுமர
ம்போல் வீணுநின்றேனே.

(b) இதுநான் தமயந்தியை மண்டபத்தில்நீத்து அயோத்திக்குச்செல்
லும்போது கடற்கரையிலிரங்கியது. பானல் - நீலோற்பலம். கானல் - கட
ற்கரை. யான்உடைய - நான்கலியாணஞ்செப்துகொண் - தமயந்தி விழித்து
க்கொண்டால் என்னநினைப்பாள்.

(c) முகிற்குலமானது பயத்தோடுமயங்கிப் போம்படி உருத்தச்சிரித்து,
அரித்துவசன் - சிங்கக்கொடியோனான பீமசேனன்.

எங்குறைவதித்தொழிலியற்றுபவளென்றான்
சங்குறைகரத்தொருதனிச்சிலைதரித்தான். (a)

இது யுத்தவீரம்.

இம்மென்ற லிருநூறு புந்தூறு நானூறும்
அம்மென்ற லாயிரந்தா னாகாதோ—சும்மா
இருந்தா லிருந்தே னெழுந்தேனே யாகிற்
பெருந்தாரா மேகம் பிளாய்.

இதுவும் யுத்தவீரமெனக்கொள்க.

ஆவியோநிலையிற்கலங்கியதியாக்கை
யகத்ததோபுறத்ததோவறியேன்
பாவியேன்வேண்டும்பொருளெலாம்பயக்கும்
பக்குவந்தன்னில்வந்திலையால்
ஒவிலாதியான்செய்புண்ணியமனைத்து
முதவினேன்கொள்கநீயுனக்குப்
பூவில்வாழயனுநிகரிலனென்றற்
புண்ணியமதனிணும்பெரிதோ. (b)

இது முதிர்ந்தவேதியன் வடிவுகொண்டுவந்த கண்ணனைநோக்கி
க் கர்ணன் சாந்தறுவாயிற்சொல்லியது. இதில் கொடையின்கண் உ
ச்சாகந்தோன்றுதலால் இதுதான் வீரமாம். எளிமை என்னும்பொ
து மெய்ப்பாட்டால் போஷிக்கப்பட்டதனால் தொடையிளகிக்காண்
கின்றது.

(a) இறைவன் - விசுவாமித்திரமுனி இவ்விதஞ்சொல்லக்கேட்டு, கொங்கு
உறைநறைகுலமலர்சென்னி - சுகந்தமுள்ள கள் குலாவப்பெற்ற பூமாலைகு
டியசிரத்தை அசுசத்து இவ்வகையான கொடுஞ்செய்கைசெய்யுந் தாடகை
இருக்குமிடம் யாதென வினவினான் இராமன் - நறைக்குலமென்னுமிடத்துக்
கசுரம்விரித்தல், செனியென்பதில் னகரம் தொகுத்தல். நறை-வண்டெனவுந்
கொள்ளலாம்.

(b) ஆவி நிலைபெயர்ந்து தேகத்தின்வெளியிலோ உள்ளேயோ என்
கிற சந்தேகத்தி விருக்கின்றது. உம்மைப்போன்ற மகாத்துமாக்களுக்கு அ
ளிக்கப்பாக்கியமில்லாதயான் வேண்டுமவை கொடுக்குங்காலத்தில் வந்திரில்லை
(நீர் விரும்பியபடி) ஒழிவில்லாமல் யான்செய்த புண்ணியமெல்லாம்.

எந்தைநின் சரணஞ்சரணென்றவிதன்னால்
முந்துநிள்குறையும்பொறைதந்தனமுந்துள்
சந்தமொன்றுகொடித்திரள்கண்கடமக்கே
வந்தொர்நன்மணிநிற்கெனவைத்ததுமவைப்பாய். (a)

இது சீதை அனுமானேநோக்கிச் சொன்னது. இதில் காகாசர
ன் பெருங்குற்றஞ்செய்திருந்துஞ் சரணம்புக அவன்குற்றமும் பொ
றுத்துக் கண்மணிவரும்படி அனுக்கிரகமுஞ்செய்ததனால் இராமனி
டம் தருமவீரர் தோன்றுவதுகாண்க.

அச்சமே பயானகச்சுவையாவது.

(உ-ம்.) மண்டியோடினர்சிலர்நெடுங்கடகரிவயிற்றிற்

புண்டிறந்தமாமுழையிடைவாளொடும்புகுவார்
தொண்டைநீங்கியகவந்தத்தைத்துணைவநீயெம்மைக்
கண்டிலேனென்றுபுகலெனக்கைதலைக்கொள்வார். (b)

இதில் அரக்கர்க்கு அச்சந்தோன்றுதல்காண்க.

ஈண்டு இளிவரல் எனினும் அருவருப்பெனினு மொக்கும்.
இதுகுச்சைச்சுவையினடி.

(உ-ம்.) புளையுறு புன்றொழி லரக்கர் புண்பொழி
திரையுறு குருதியா றீர்ப்பச் செல்வன
வளையுறு பிணப்பெரும் பிறக்க மண்டிய
களையுறு கடன்முகங் கடுத்துக் காண்டியால். (c)

(a) எந்தாய் உன் திருவடியே சரணம் என்ற இவ்வளவாலேயே காகா
சரணேநோக்கி இராமன் முன்செய்த உன் அபராதத்தையும் பொறுத்தேன்.
அன்றியும், அழகுள்ள (உன் இனமாகிய) காக்கைக்கூட்டத்தின் கண்களிரண்
டுக்கும் ஒரோமணியின்று விளங்கும்படியாகவும் வரந்தந்தேன் என்றதையும்
அவருக்குத்தெரிவிப்பாய்' அனுமானே.

(b) சிலர்யுத்தகளத்தினின்றும் ஓடியாணைகளுடைய அம்புபொத்துத் தி
றந்திருக்கிற துவாரங்களாகிய குகைகளில் ஒளிந்தார்கள். அன்றியும்கவந்
தங்களைநோக்கி எங்களை யிராமன்கேட்டால் நான்கண்டே னில்லையென்று
சொல் எனக்கும்பிவிவார்.

(c) குற்றமுள்ள இழிதொழிலரான அரக்கருடைய புண்களி னுண்டா
கிய அலைமோதுகின்ற உதிரஆறு இழுத்துக்கொண்டிபோகிற மலைக்கொப்பா
ன பிணங்களாலாகிய பயங்கரமான நெருங்கிய கடற்கரைகளை நீ முகக்கடிப்
போடி காண்பாய் என அனுமான சீதைக்குத் தயிரிபஞ்சொல்லியது.

உதிரவாற்றில் மிதக்கும் பிணக்குவையைக்காண முகங்கடுத்து
என்பதனால் அருவருப்புத்தோன்றுவது.

மருட்கையாவது ஓரதிசயத்தைக்கண்டதனால் லாகுமனப் பர
ப்பு. அற்புதச்சுவை இதுவே.

(உ-ம்.)

S புகைகொண்டியலும்புதியசகடேறி

நகைகொண்டிருண்பைவிளிக்கத்--தொகைகொண்ட

காவதத்துத்தம்மூர்க்கடைகண்டுமாந்தர்செயற்

காவதற்றுக்கண்பரந்தாராங்கு. (a)

இதில் கூப்பிடுமளவிலே நெடுந்தூரத்துத் தம்மூர்சேரக் கண்டு
செயலற்றுக் கண்பரவநின்றதனால் மருட்கைதோன்றியது.

சமநிலை சமமெனவுஞ்சொல்லப்படும்; அதாவது விடயங்களிற்
பற்றற்று நிற்குநிலை. இதுதான் சாந்தாசமாகும்.

(உ-ம்.) ஆவிதினைக்கவைவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்

பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ

தாவியைவங்கொண்டதடந்தாமனைகட்கே

கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ. (b)

உவகைமுதலிய ஒன்பதும் அனுபவமுள்ளவா நிலைத்திருப்ப
துபற்றி நிலைமெய்ப்பாடு என்று சொல்லப்படும். ஏனையமெய்ப்பாடு
கள் அங்ஙனமின்றிக்கடவில் அலைபோல் தோன்றித்தோன்றி அழி
வனவாம். இங்ஙனமாகப் பலசுவைகளுக்கும் பொதுவாய்நிற்குமெ
ய்ப்பாடுகள் சஞ்சாரிபாவமென்னப்படுவன. தமிழில் பொதுமெய்ப்
பாடுன்னத்தரும். அவை வெறுப்பு, சோர்வு, குறிப்பு, அழுக்கா
று, மதம், வருத்தம், சோம்பு, எளிமை, எண்ணம், மோகம், நினை

(a) புகைவண்டியிலேறி அடுத்த உட்காந்திருக்கும் நேசனைக் கூப்பிடு
வதற்குள்ளே அநேக காத தூரத்துள்ள தம்மூரினிடம் சேரக்கண்டு ஒரு செ
ய்கையுந்தோன்றாமல் வியப்பால் கண்மலர்ந்து நின்றார்கள் என்பது.

(b) ஆத்தமா மயங்கிப்போம்படி பஞ்சேந்திரியங்கள் கோலாகலப்படு
கின்ற சிற்றின்பங்கனையே பாவியாகிய எனக்கு இன்னமுங்காட்டிக் கீழேதள்
ளுவையோ? யாவரிடத்தும் அருளால் வலிந்துமுவுலகங்கனையுந் தனக்குட்
படுத்திய உன் திருவடித்தாமனையைநோக்கிக் கூவுகின்றகாலம் அடியேற்கு
இன்னம் குறையாதா? சுவாமி!

ப்பு, அமைதி, நாணம், நிலையின்மை, களிப்பு, பரபரப்பு, மழுக்கம், செருக்கு, இரக்கம், பேரவா, துயில், அறிவழிவு, சுழுத்தி, விழித்தல், காய்தல், உள்ளக்கரவு, வெம்மை, உணர்வு, நோய், உன்மத்தம், துஞ்சல், அஞ்சுதல், விதர்க்கம் என முப்பத்துமூன்று. இவற்றைவிரித்து உதாரணங்காட்டின் நூல்பெருகுமாதலின் விடுத்தனம்.

6.—சிறுகாப்பியங்களாவன. முற்கூறியாங்கு பலவருணனைகளைப் பெருமல் வருவன. அவை உலா, மடல், கலம்பகம், பரணி, ஆற்றுப்படைமுதலாகத் தொண்ணூற்றாறுவகையுள அவற்றி னிலக்கணமுதலானவைகளைப் பிறநூல்களிற்காண்க.

முகலாவது காப்பியவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது நெறியியல்.

7.—இவ்வகையானகாப்பியங்களுக்கு வைதருப்பம் கவுடம்என நெறியிரண்டுள. வைதருப்பமென்பது விதர்ப்பநாட்டார் ஆதரித்தநெறி. கவுடமென்பது கவுடநாட்டார் ஆதரித்தநெறி. பலநெறிகளுளவாயினும் ஒன்றோடொன்று விளங்கிய வேற்றுமைகளுள்ளவை இவ்விரண்டேயாம்; எனவே ஏனையநெறிகளிவற்று ளடங்குமென்பதாயிற்று. ஆகவே இவைதமிழுக்குங் கொள்ளப்பட்டன. நெறியாவது கவியமைப்பு வகை. அவற்றுள் வைதருப்பமாவது—செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில்பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதரி என்னுமிப்பத்துக் குணங்களுமுயிராய் வாய்ந்துவருவது: உயிராய்என்றதனால் இக்குணங்களில்லாதது கைகால்முதலிய உறுப்புகளிருந்தும் பதுமை உயிரின்மையான் மனித னெனச் சொல்லத்தகாததுபோலச் செய்யுளென்று கொள்ளப்படாதென்றறிக்க. கவுடமாவது. இதற்குமாறாயிருப்பது; என்றால், சிலவற்றைத்தழுவிடும் சிலவற்றிற்கு மாறுகொண்டும் வருவதெனக்கொள்க.

இசை நெகிழ்ச்சிபெறுது கட்டாயிருப்பது செறிவெனப்படும். வல்லினம் ஒற்றித்துமடாதும் நெடியும்பயின்றுவரின் பெரும்பாலுமிகைநெகிழ்ச்சி யிராதெனவுணர்க.

(உ-ம்.) காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகிறிருக்கைபோழ்ந்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்தும்
ஏமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே. (a)

இதில் இசைகட்டாயிருப்பதுகாண்க.

இனிநெகிழிசையாவது இங்ஙனம் வல்லினம்பயிலாது ஏனைய
வினங்கள் மிகப்பயின்றுவருதலாலாவது எனல்வேண்டும். (உ-ம்.)

§ இல்லிலாரொல்லாமுளரோனுமில்லாரோ
இல்லுளாரொல்லாமுளர். (b)

இதில் வல்லெழுத்தின்றேனும் எழுத்துப் பொருத்தத்தாலும்
அனுப்பிராசமென்கிற வழியெதுகை பெற்றிருப்பதனாலும் இதைச்
செறிவாகவே கவுடர் விரும்புவர்.

உண்மையாராயின் செறிவாவது விட்டிசையாத் தோன்றாமல்
ஒட்டிசையாத் தோன்றுவதாம். நெகிழிசையாவது விட்டிசையாத்
தோன்றுவது.

‘நீரிலேதாமரை நீளவளரினும்’ எனில் இசை தளர்ந்திருப்பதும்;
‘நீரிடைத்தாமரை நீண்முவளரினும்’ எனின் தளராதிருப்பதுங்
காண்க.

பொருள்வெளிப்படையாய்த்தோன்றுவது தெளிவெனப்படும்.

(உ-ம்.) பிறர்க்கின்னாழற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும். (c)

இதில்பொருள் எளிதிற் புலப்படுவதுகாண்க.

(a) காய்சிறந்த தென்னமரத்தினது பழம் வீழ்வதினாலே கமுகமரத்
தினெற்றியிலுள்ள அழகுமிகுந்த தேன்தொடையைக்கீறி பலாப்பழத்தைப்
பிளந்து மதுரமான மாங்கனிகள்கிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தப்பெற்ற ஏமா
ங்கதமென்று நாற்றிசையும் கீர்த்திபெற்ற நாடொன்றுண்டு.

(b) இல் - நற்குணமமைந்த இல்லாள்.

(c) பிறருக்கு இனிமையில்லாதவைகளை (தீமைகளை) முன்னாளில்செய்
தால் அவைகளைச்செய்தவர்க்கு இன்னுதவை பின்னாளில் தாமேவரும்.

கவுடரோ இங்ஙனம் பொருள்புலப்படத் தொடுப்பதினும் சொ
ல்வளப்பம்படத் தொடுப்பதே சிறப்பெனக்கொண்டு,

பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினம்பிற
செய்யாமைசெய்யாமைநன்று. (a)

என வருந்திப் பொருள்படுவதையே ஆதரிப்பர்.

S இறைகறைத்தாமரையொத்தகறையான்
நிறைமறையோர்தம்மிறைதான். (b)

என்பதும் அவர்க்குப்பிரியமாம்.

பொருள் எளிதிற் புலப்படாமைக்குக் காரணம் பிரசித்தமல்
லாத சொல்முதலிய புணர்த்தலாம். அங்ஙனமாயினும் கவிப்பெரு
மையே சிறப்பென்பது அவர்கருத்து.

சமநிலை என்பது எல்லாவழிகளும் ஒரு படிப்பட்டதொடுப்ப
தாம். அத்தொடை மெலிதும் வலிதும் நடுவானதுமென மூன்
றும். இவை மெத்தெனவும் வெட்டெனவு மிருபடியுங்கலந்தனவு
மான எழுத்துக்களாலாவன. (உ-ம்.)

T சோகமெவன்கொலிதழிபொன்றுக்கினசோர்குழலாய்
மேகமுழங்கவினாகுழ்தளவங்கொடியெடுப்ப

(a) சத்தியத்தையே சத்தியத்தையே (எப்போதும்சத்தியத்தையே) செ
ய்தால் பிற அறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே (ஒருதலையாச்செய்
யாமையே) நன்று. இச்செய்யுட்கு “சத்தியத்தைத்தவறாமல் செய்தால் பிற
அறங்களைச்செய்யாமை குற்றஞ்செய்யா - நன்றேசெய்யும்” எனவும் பொரு
ளுரைக்கலாமெனத் தோன்றுகின்றது. ஒருபொய்யாமை எதிர்மறைவினையே
ச்சம். செய்யா - மைஎனப்பிரித்துக்கொள்க. மை - குற்றம். நன்று என்ப
தை செய்யும் என ஒருசொல்வருவித்துக் கூட்டவேண்டும்.

(b) நிறை - கலைகள்நிறைவான, மறையோர்தம்இறை - சந்திரன், துவி
ஜராஜன்என்பவாகலின்; இறைகறை - சிறிதுகூறுப்புள்ள, தாமரை அதாவது
கருநெய்தல் அதனோடொத்த கறையை உடையவன்.

மாகநெருங்கவண்டானங்களிவண்டுபாடவெங்குந்
தோகைநடஞ்செயுமன்பாதிண்டேர்'னித்தோன்றியதே.

இதுமெல்லியதாகியதொடை.

விளிம்புதெற்றிமுற்றுவித்துவெள்ளிகட்டியுள்ளுறப்
பளிங்குபொற்றலத்தகட்டடுத்துறப்படுத்தலின்
தணிந்தகற்றலத்தொடச்சலத்தினைத்தனித்துறத்
தெளிந்துணர்த்துகிற்றுமென்றேவராலுமாவதே. (b)

இது வலியதொடை.

“காய்மாண்டதெங்கின்” என்றுமுற்கூறியதை இடைத்திறமான
தொடைக்கு உதாரணமாகக் கொள்க.

கவுடரோ, இங்ஙனமாகிய நிர்ப்பந்தங்கொள்ளாது பொருளும்
பிராசமுதலிய அலங்காரங்களும் அமைந்திருப்பதையே சிறப்பென்
றெண்ணி

T இடர்த்திறத்தைத்துறபொற்றொடிநீயிடித்துத்தடித்துச்
சுடர்க்கொடிதிக்கனைத்திற்றடுமாறத்துடிக்குமைக்கார்
மடக்குயிற்கொத்தொளிக்கக்களிக்கப்புக்கதோகைவெற்றிக்
கடற்படைக்கொற்றவன்பொற்கொடித்தேரினிக்கண்ணுற்றதே.(c)

என வருவதைக்கொள்வர்.

(a) சோர்குழலாய், கொன்றை பொன்போன்ற மலர்கள்பூத்தன; மே
கம் முழங்க, பரிமளஞ்சூழ்ந்தமூலக்கொடிகள் தலையெடுக்க, ஆகாயத்தில்
நானாகள்நிறைய, களித்தவண்டுகள்பாட, மயில்கள்கூத்தாடுகின்றன; ஆதலி
ன் காதலருடைய திண்மையானதேர் இனித்தோன்றும், ஆகவே உனக்குச்
சோகம் ஏன் என்பதாம்.

(b) ஓரத்திண்ணைகளை வெள்ளித்தகட்டினுல்ஏற்படுத்தி உள்ளே பளிங்கு
க்கற்களைப் பொற்றகட்டிற்படியும்படி செய்திருப்பதினால் தெளிவான அந்த
க்கற்படுத்த நிலத்தோடு அதிலுள்ளனரை இதுதலை இதுநீர் என்றுதனித்துத்
தெரிவிக்கமாட்டுவோமென்பது தேவர்க்கும் சாத்தியமன்று. இது அயோ
த்தியாபுரியின் அகழியைவர்ணித்தது.

(c) பொற்றொடியேநீ இடர்த்திறத்தை - துன்பநிலையை, துறக்கக்கடவா
ய், இடித்து - கர்ச்சித்து, தடித்துச்சுடர்க்கொடி - பிரகாசமான மின்னற்கொ

சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவை தோன்றுவது இன்பம். சொல்லாற் சுவைதோன்றுதற்கு அவ்வச்சுவைக்கேற்ப மென்மையும் வன்மையுமான சொற்கள் தொடர்ந்திருப்பது காரணமாம். பொருளுமங்ஙனமேயமைவது.

சிங்காரம், கருணை, சாந்தம், இவைமூன்று மென்மையானவை; உரவுத்திரம், பீபச்சம், வீரம், இம்மூன்றும் வன்மையானவை; ஆசியம், பயானகம், அற்புதம் இவைமூன்றும் நடுநிலைச்சுவை; என்பது ஒருசாரார் பாகுபாடு.

சிங்காரமும் கருணையும் மிகுமென்மை, உரவுத்திரமும் பீபச்சமு மிகுவன்மை, ஆசியமும் சாந்தமும் அற்புதமும் சற்றுமென்மை, வீரமும் பயானகமும் சற்றுவன்மை என்பது மற்றொரு சாரார்பாகுபாடு. மெய்ப்பாடுகளையு மிங்ஙனமே வகைப்படுத்திக் கொள்வேண்டும். இனி உதாரணம்.

கன்றுகுணிலாக்கனியுகுத்தமாயவன்
இன்றுநம்மானில்வருமேலவன்வாயில்
கொன்றையந்திங்குழல்கேளாமோதோழி
பாம்புகயிருக்கடல்கடைந்தமாயவன்
ஈங்குநம்மானில்வருமேலவன்வாயில்
ஆம்பலந்திங்குழல்கேளாமோதோழி
கொல்லையஞ்சாரல்குருந்தொசித்தமாயவன்
எல்லிநம்மானுள்வருமேலவன்வாயில்
முல்லையந்திங்குழல்கேளாமோதோழி. (அ)

இதுசிங்காரம்.

டி, எல்லாத்திசைகளிலும் தடுமாறும்படி, னைக்கார் - கறுத்தமேகம், துளிக்கும்-துளிகளைஒழுக்கும், மடமையுள்ள குயிற்கூட்டம் ஒளித்துக்கொள்ளவேசுளித்துப் புகுந்தனமயில்கள் - வெற்றிபெற்ற கடல்போன்ற சேனையுள்ளஅரசனுடைய பொன்னின் கொடிவிளங்கியதேர் இனிக் கண்ணுக்குத் தோன்றுவது நிச்சயம்.

(அ) குணில் - குறுந்தடி, ஆனில் - கொட்டில், கொன்றையந்திங்குழல்-ஊது குழலி னொருவகை; ஆம்பலந்திங்குழல், முல்லையந்திங்குழல் இவைகளுமப்படியே. தீம் குழல் - மதுரமான குழலோசை, கொல்லை-சோலை, சாரல் - மலைப்பக்கம், குருந்து - ஓர்மரம், ஒசித்தல் - முரித்தல்.

இடித்தரப்பிவந்துபோரொதிர்த்தியேலடர்ப்பனென்
றடித்தலங்களுக்கொட்டிவாய்மடித்தடித்தலங்குதோள்
புடைத்துநின்னுளைத்தபூசல்புக்கதென்பமிக்கிடம்
துடிப்பவங்குறங்குவாலிதிண்ணசெவித்தொளைக்கணே. (a)

இது ரவுத்திரம்.

இவைகளில் பொருளுக்கு ஏற்பமெத்தென்றும் வெட்டென்
றும் ஒரோ விதமான வோசைகொண்ட சொற்க ளமைந்திருப்பத
னால் உவகைச்சுவையும் வெகுளிச்சுவையும் தோன்றுகின்றன. இது
சொல்லிலின்பம் ; பொருளுமங்ஙனமே தக்கபரிசாய்விளங்குதலாற்
பொருளிலின்பமுமாம் எனவறிக. இனிக்கவுடர் அனுப்பிராசமுன்
ளதே சொல்லிலின்பம் பயக்குமெனக்கொண்டு.

மொய்த்துடன்றவழுமுகிலேபொழிலே
மற்றதனயலேமுத்துறழ்மணலே
நிழலேயினியதனயலதுகடலே
மாதர்நகிலேவல்லேயியலே
விலலேதுதலேவேற்கண்கயலே
பல்லேதளவம்பாலேசொல்லே
புயலேகுழலேமயிலேயியலே-அதனால்
இவ்வயினிவ்வுருவியங்கலின்
எவ்வயினோருமிழப்பர்தநிறையே. (b)

(a) (சக்கிரீவன்) கர்ச்சித்து அதட்டி (வாலியைநோக்கி) நீவந்து யுத்
தத்தி லெதிர்ப்பையானால் நானுண்ணச் செயிப்பெனென்று பாதங்களைச் சத்
திக்கும்படி பூமியில்வைத்து உதட்டை மடக்கிக்கடித்து விளங்காரின்றதோள்
களைக்கொட்டி அழைத்தவோசை இடத்தோள்துடிக்கத் தூங்குகின்ற வாலி
யின் வலிபொருந்தியகாதின் தொளைகளிலேனுழைந்தது என்று சொல்லுவர்.

(b) பொழிலானது மேகங்கள் வியாபித்துக்கூடத் தவறும்படியானது;
அதன்பக்கமோ முத்தோடொத்த மணலாயிருக்கின்றது. இனியநிழலையுடைய
அதனருகிலுள்ளது கடல். மாதர்நகில் - அழகியமுலைகள், வல்லினியல்-சொ
க்கட்டான்தன்மையுள்ளன, துதல் - புருவம், தளவம் - முல்லையரும்பு, குழ
ல் புயல் - கூந்தல் மேகம், இயல் - சாயல், மயிலே - மயிலின்சாயலே,
இவ்வயின் - இவ்விடத்தில், எவ்வயினோரும் - எத்தன்மையுள்ளவரும், தம்
நிறை - தமதுநிறையாவது புலன்வழிச்செல்லாத மனநிலை.

என்பது முதலான கவிகளையே யாதரிப்பார், பொருளிற்பம் இருவர்க்கு மொருவகையேயாம்.

இங்ஙனஞ் சுவையமைதியைக் குறிப்பிக்குஞ் சொற்றொடை (விருத்தி) என்னப்படும். அவை கைசிகி, ஆரபடி, சாத்துவதி, பாரதி என நால்வகையாம். மென்மையான பொருளைக்காட்டுந் தொடை கைசிகி, வன்மையான பொருளைக்காட்டுந்தொடை ஆரபடி, சற்று மெல்லியபொருளைக் காட்டுந்தொடை சாத்துவதி, சற்று வலியபொருளைக் காட்டுந்தொடை பாரதி; அன்றியும் மிகுமென்மையின்றித் தொடுப்பதோர்தொடை மத்திம கைசிகி, இது மெல்லியபொருட்கெல்லாம் பொது. மிகுவன்மையின்றித் தொடுப்பதோர்தொடை மத்திமாரபடி, இது வலியபொருட்கெல்லாம் பொதுஎனப் பிறர்கொண்டதுமறிக.

சுங்கர கருணங்களிலேயே மதுரமுண்டெனக் கொள்வாரு முவர்.

வெறுப்பாயிராமல் பிரியமா யிருக்கும்படியான ஓசை ஒழுகி சையெனப்படும். இதற்கு முந்தியபாட்டுக்களே உதாரணமாகலாம்.

வெறுப்பு “பூக்கட்குழற்கார் பொறைபெற்ற” எனவும், “உறியுறக்குமுறழ்” எனவும், சந்திவகை முதலிய காரணங்களால் தம்பட்டவோசைபோல் காதுக்கு இனிமைபயவாது வருவது.

உதார மென்பது குறிப்பினு லோர் சிறப்புவினைக்கும் பொருள்படுவது (உ-ம்.)

T செருமானவேற்சென்னித்தென்னுறந்தையார்தம்
பெருமான்முகம்பார்த்தபின்னர்—ஒருநாளும்
பூதலத்தோர்தம்மைப்பெருணசையாற்பாராவாம்
காதலித்துத்தாழ்ந்திரப்போர்கண். (௮)

(௮) யுத்தத்தில் பெருமையுள்ளவேலைத்தரித்த சோழனுடைய தென்னை டியுள்ள உறையூரார் பெருமானுடைய முகத்தைப்பார்த்தபின்பு காதலித்து வணங்கி யாசிப்பவருடையகண்கள் பொருளில் ஆசையால் பூமியிலிருப்பவரைப்பார்க்கமாட்டா.

இதில் உறந்தையர் பெருமானது வள்ளன்மை குறிப்பாற்றோ
ன்றுவது காண்க. இதுவு மிருதித்தாருமாதரித்தது.

உய்த்தலில்பொருண்மையாவது, கருதியபொருள் புலப்படுத
ற்கு வேண்டிய சொல்லுடைமை.

(உ-ம்.) கருனை வாசமுங் காரிருங் கூந்தலார்
அருமை சான்ற வகிற்புகை வாசமும்
செருமிச் சேர்ந்துகண் ணீர்வரத் தேம்பொழில்
உரிமை கொண்டன வொண்புற வென்னவே. (அ)

இதில் புறக்கள் பொழில்சேர்வதற்குக் காரணம் மாளிகைகளி
ற் புகைசூழ்ந்து சுண்ணீர்வாரல் என்பது கூறப்பட்டது. இங்ஙன
மின்றி 'செருமிச் சேர்ந்தெங்குஞ் செல்வதிற் தேம்பொழில்' எனக்
கவி யிசைக்கின் பொருள் உய்த்துணரற்பாலதாம்.

S ஆதித் தனிக்கோல மானான் குரத்தினற்
சேதித்த நாகர்தஞ் செந்நீரால்—ஆதித்த
மண்டலத்திற் சேந்த மகோததியிற் றுர்க்கினான்
மண்டலத்தைக் கோட்டின் மகிழ்ந்து. (b)

என்பதை, 'அசுரரைச் சேதித்தவேதிச் செருக்குடையான்'
என மாற்றின் கடல் சிவந்ததற்குக் காரணமின்றாய் பொருள் உய்த்
துணரற்பாலதாம். இதுவு மிருநெறிக்கும் பொது.

பிறவிப் பெருங்கட னீர்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேரா தார்.

என்பதில் 'இறைவனடிசேர்ந்தார்' என்பதொரு மொழியின்
மையின் இக்குற்றஞ் சாராதோவெனின் சாராது; என்னையெனி

(அ) கருனைவாசம் - பொரிக்கறியின் வாசனை, பெண்கள் கூந்தலுக்குப்
புகையூட்டப்புகைத்த அகிற்கட்டைகளின் வாசமும்சேர்ந்து எங்கும்கண்ணில்
நீர்வரும்படி வியாபித்ததனால் மாளிகையிலிருந்த புறக்கள் அவற்றைநீங்கிச்
சோலைகளையே இருப்பிடமாகக் கொண்டன.

(b) ஆதிவராகமானதிருமால் தன்குளம்பினால் துண்டித்த நாகலோக
த்தாருடைய உதிரத்தினாலே சூரியமண்டலம்போல் சிவந்த கடலினின்றும்,
மண்தலத்தை - பூமியை, கோட்டினாலே எடுத்தான்.

ன், பிரகரண முதலியவற்றும் ருனேதோன்றும்பொருள் உய்த்துணரப்பட்டதன்றென்க.

காந்தமாவது உலகவியற்கைக்கு ஒத்துக்கூறுவது. இது ஒருவனாயொருவர்கண்டு அன்போடுபசரிப்பதற் பெரும்பாலும் வருவதன்றி வர்ணனைகளிலும் வரும்.

(உ-ம்.) சொன்ன நான்முகன் நன்வழி தோன்றினர்
முன்னே யோரு னுயர்தவ முற்றினார்
உன்னில் யாருள நுன்னரு ளெய்திய
என்னில் யாருள ரிற்பிறந் தாரொன்றான். (a)

இது சுதீக்கணமுனிவனானோக்கி இராமன் கூறியது.

இனிவார்ணனையில்

அன்னச் செலவிற் படிமே லயல்குழ்
பொன்னிற் பொலிவா ரணிபூ ன்றெளிமேல்
மின்னிற் செறிகற் றைவிரிந் தனபோல்
பின்னிச் சுடரும் பிறழ்பே ரொளியான். (b)

இது இந்திரனே வர்ணிக்கிறது. இவைகளில் உலகநடை யொத்திருப்பதுகாண்க. கவுடநெறியார் இங்ஙனங்கூறுதல் சமற்காரமுள்ளதன்றென இறப்பக்கூறுதலையே கருதுவர்.

வார்த்தையன்ன தாகவானி யங்குதேரி னான்மகன்
நீர்த்தரங்க வேலையஞ்ச நீலமேக நாணநேர்
வேர்த்துமண்ணு ளோரிரிந்து விண்ணு ளோர்கள் விம்மமேல்
ஆர்த்தவோசை யீசனுண்ட வண்டமுற்று முண்டதே. (c)

(a) பிரமாவினிடத்துண்டான பூர்விக முனிவருக்குள் உன்னைப்போல் தவஞ்செய்தவர் யாரிருக்கிறார்கள்? என்னைப்போல் அப்படிப்பட்ட உன்குருபையைப்பெற்ற நற்குலத்தார் யாரிருக்கிறார்கள்.

(b) அன்ன நடையோடு பூமியின்மேல் பக்கத்திற்குமுந்திருக்கின்ற திருமகனையொத்தபெண்களின் ஆபரணகாந்திகள் மின்னல்களின் கூட்டம் வியாபித்ததுபோல் மேலே பின்னிக்கொண்டு விளங்கப்பெற்று அசைகின்ற பெரியகாந்தியுடையவன்.

(c) இது இராமன் வாலியைக்கொல்வேன் நீபோய் அவனைச்சண்டைக்கு அழையென்றபோது சுக்கிரீவன் கெர்ச்சித்ததை வர்ணிக்கிறது. அப்படிவா

வலியாவது தொகைநிலைத்தொடர்கள் மிகுந்துவருவது. இது கவுடரிதப்ப வாநரித்தது. (உ-ம்.)

T கானிமிர்த்தாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதார்
மானனையார் மங்கலநா ணல்லவோ—தான
மழைத்தடக்கை வாரகழற்கான் மானவேற் கிள்ளி
புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப் பொருப்பு. (a)

இதில் தான என்பது தொடங்கிக் கடைசிவரையும் தொகைநிலைத்தொடர் மிக்வுவந்தது காண்க.

தொகைநிலைத்தொடரொன்றானும் அதுபோலவே பலசொற்களடுக்கி ஒருதொடராய் ஒருபொருளை விசேஷப்படுத்துவதும் வலியெனத் தமிழிற்கொள்ளலாம்.

(உ-ம்.) இருளிரியச் சுடர்மணிக ளிமைக்கு நெற்றி
யினத்துத்தி யணிபணவா யிரங்க ளார்ந்த
வரவரசப் பெருஞ்சோதி யனந்த னென்னு
மணிவிளக்க முயர்வெள்ளை யணையை மேவித்
திருவரங்கப் பெருநகருட் டெண்ணீர்ப் பொன்னி
தினாக்கையா லடிவருடப் பள்ளி கொள்ளுங்
கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டென்
கண்ணினைக் ளென்றுகொலோ களிக்கு நாளே. (b)

ர்த்தையுண்டாக, சுக்கிரீவன் கடல் பயப்படவும் மேகம்நானவும் பூமியிலுள்ளோர் வேர்த்துடவும் வானத்திலுள்ளோர் ஏங்கிப்போகவும் கர்ச்சித்தவோசையானது கடவுளுண்ட அண்டத்தையெல்லாம் உட்கொண்டது. அண்டமுமுதும் ஓசையி லழுந்திப்போயிற்றென்பதாம்.

(a) தான+பொருப்பு - தானஞ்செய்கிற நீர்ப்பெருக்கையுடைய பெரிய கையையும் பெரியவீர கண்டையணிந்தகாலையும் பெருமையான வேலையுமுடைய சோழனது தவாரமுள்ள தும்பிக்கையும் தொங்கும் வரையுமுடைய யானையானது, கானிமிர்த்தால்+அல்லவோ - காலேத்துக்கினால் அதுந்துபோவது சங்கலியோ பகைவர் மனையாட்டியானது திருமங்கலியக்கயிறு அல்லவோ.

(b) இருள் கெடும்படி கார்தியுள்ள ரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற நெற்றியின்கணுள்ள இனமான சூட்டணிந்த ஆயிரம்படங்கள் பொருந்தின சர்ப்

முன் னிரண்டடியும் அணையென்பதை விசேடப்படுத்தி வருதல்காண்க.

சமாதி என்பது ஒருபொருளில் மற்றொன்றின்தன்மையை யாரோபித்தல். (உ-ம்.)

வண்சிலையை வனப்பழித்து வார்த்தொழுகி நிலம்பெரு நுண்கருமை கொண்டொசிந்து நுதலிவர்ந்து போந்துலாய்க் கண்கூடாக் கடைபுடைத்துக் கைவல்லா நெழுகியபோல் பண்பார்ந்த கொடும்புருவம் பழிச்சாணப் படியவே. (a)

இங்குப்புருவத்தில் அழித்தல் முதலிய சேதனச்செய்கை யாரோபிக்கப்பட்டது. இது இருதிமத்தார்க்குமொப்பு. கவிஞர் கவி களைச் சமற்கரிக்க இது பெரியதோர்கருவியாம்.

8.—இங்ஙனங் கூறிய பத்துக்குணங்களன்றி வேறுகுணங்களு னைப்பாருமுளர். அன்றியும் இவற்றின் விகற்பங்களுஞ் சிலவுள்; ஆயினு முனாத்தகுணங்கள் பத்தே முக்கியமாம்.

9.—இவை குணவலங்காரங்களெனக் கூறப்படும். அலங்கார மென்னுஞ்சொல் தொழிற்பெயராய் அலங்காரசாஸ்திரமென்னுமிட த்து அழகென்னும் பொருளைத்தரும். இங்கோ கருவிப்பொருள் வீகுதிபெற்ற பெயராய் அழகின் காரணங்களை யுணர்த்துகின்றது. அணி யென்னுந் தமிழ்ச்சொல்லையு மிங்ஙனமேகொள்க. ஆகவே ஒருவனுக்குள்ள திண்மை இளமைமுதலிய தேககுணங்களும் தன்மை தைரிய முதலிய ஆத்துமகுணங்களும், அவனைவிளக்குவதுபோல் இக்குணங்களும் காவியத்தை விளக்குகின்றன என்பதாம்.

பங்களுக்கு அரசனாகிய பெருஞ்சோதி வடிவான அனந்தனென்கிற அழகிய விளக்கம் மேம்பட்ட வுயர்ந்த வெள்ளையான படுக்கையைப் பொருந்தி, திரு வரங்கத்தில் தெளிந்த நீருள்ள காவேரி அலைகளாகிய கைகளால் கால்களைப் பிடிக்கப் பள்ளிகொண்டிருக்கிற மெதுவான நீல ரத்தினத்தைக்கண்டு என் கண்கள் களிக்கு நாள் என்றோ.

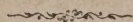
(a) வண்மையான வில்லை அழகுசெய்த நீண்டு சென்றுபோக இடம் பெறாமல் விசேஷமான கருநிறங்கொண்டு வளைந்து நெற்றியில் நடந்துபோ யுலாவி ஒன்றோடொன்று சேராத நுனிகளைப்பொருந்தி மிகுதிமையுள்ள சிற்பி எழுதியவைபோல் நற்றிமமைந்த புருவங்கள் துதிப்பதற்குக் குறை யாத விதமுள்ளன.

இக்குணங்களில்லாக் கவிகளில் உவமைமுதலிய அலங்காரங்களும்விளங்கா. இளமைநீங்கிய வுடம்பில் ஆபரணங்கள் விளங்காமை போலென்ப.

10 —இவ்வளவால் யாதுகூறியதோவெனின், பொருள் எளிதில்விளங்கத்தக்கதாய்ச் சொல்வன்மையிலாததாய் விளங்குகின்ற மிதிக்கில்லாதநடை யொன்றுண்டு, அது வைதநூப்பம் எனப்பெயர் பெறுமெனவும், பொருளமுத்தமும் சொல்வன்மையுமுள்ள மிதிக்கான நடையொன்றுண்டு, அது கவுடம் என்று பெயர்பெறுமெனவுங்கூறியதாயிற்று. எந்நடைக்கும் ஓசையுடைமையும் ஆழமுடைமையுமிருத்தல்வேண்டும். இவ் விரண்பிவகையுங் கலந்தநடை பாஞ்சாலம் எனப்பெயர் பெற்றதொன்றுளதெனப் பிறர்கொண்டிருக்கின்றனர். உண்மைநோக்கின் அங்ஙனமொன்றேயன்று சிறிதுசிறிது வேற்றுமையுடைய பல நடைகளுமுள. அவற்றையெல்லாம் விளக்கிக்கூறுதல் மிக்கவருமை. மாங்கனியும், தீம்பாலும், வருக்கைச்சுளையும், சருக்கரையு முதலாயுள்ள பொருள்களுக்கு இனிப்பெனச் சுவை யொன்றே கூறுவதல்லது, அவற்றி னியல்புகளைக் கூறுதலருமையேயாம். ஆதலின் குணங்களின் ஒப்புமைநோக்கி இவ்விரண்டி லடக்கிக்கொள்க.

11.—எந்நெறிபற்றிப் பாடினும் குற்றங்களைக்கடிந்தே பாடல் வேண்டும். மிக்க அழகுள்ள வுடம்பும் குட்டநோய்பிடிக்கின் காண வருவருப்பாவதுபோல், கவியுங் குற்றமுள்ளதாயின் அருவருக்கப்படுமெனவுணர்க. இக்குற்றங்களை அவ்வியலுட்போக்கி விளக்குதும்.

இரண்டாவது நெறியியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது சொல்லணியியல்.

12.—அணியென்பதற்குப்பொருள் முன்புரைத்தாம். ஆகவே குணம்பெற்ற காவியத்திற்கு விளக்கம் அல்லது அழகுசெய்தல், அணிகளுக்கு இலக்கணமென்றதாயிற்று. அழகாவது-ரசிகர் உவக்கும் படியானதோர்தன்மை; ஆயின் குணங்களுக்கும் அணிகளுக்கும் வேற்றுமையாதோவெனின் தொடைகளைப்பற்றிநின்று காப்பியத்திற்கு அழகுசெய்வது குணம். சொல்லையும் பொருளையும் பற்றிநின்று அழகுசெய்வது அணியெனச் சிலர் கூறினர். குணங்கள் இளமை முதலியபோல் ஒற்றுமையத்தினின்று அழகுசெய்வன. அணிகள் கடககுண்டலாதிகளைப்போல் வேற்றுமையத்தினின்று அழகுசெய்வன என்று சில ஆசிரியரியம்பினர். காப்பியத்திற்கு அழகுசெய்வன குணங்கள், அதற்கு அதிகசயத்தைச்செய்வன அணிகள் எனப்பிறருரைத்தனர். எங்ஙனமாயினும் இரண்டிற்கும் வேற்றுமையுண்டெனவுணர்க. இவ்வணிகள் சொல்லையும் பொருளையும் பற்றிநின்றலால் சொல்லணியும் பொருளணியுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இங்கு சொல்லணி விளம்புகின்றும்.

13.—முன்புரைத்த பிராசமாவது, வந்தவெழுத்தே மறுத்தும் வருவது. அது சேகாநுப்பிராசம், விருத்தியனுப்பிராசம் என இருவகைப்படும்.

சேகாநுப்பிராசமாவது, இரண்டிரண்டு மெய்கள் உயிரோறப்பெற்று இடைவிடாது மறுத்துவருவது. (உ-ம்.)

§ பண்டு பண்டவழ் நாவினொர் பாவைதெம்

மண்டு மண்டலத் தோரவை மாழ்கிமின்

கொண்ட கொண்டலன் னாய்நின் திருப்பெயர்

கொண்டி கண்டனள் கோழைப் புறத்தையே. (a)

(a) முற்காலத்தில் இராகம் தவழப்பெற்ற நாவையுடைய ஒருபாவை (துரோபதி) பகைநெருங்கின அரசருடையசபையில் வருந்தி நின் திருநாமத்தால் துக்கத்தின் பின்புறத்தைக்கண்டாள், (துக்கந்தீர்ந்தாளென்றபடி.) 'மின் கொண்டகொண்டலன்னாய்' என விளித்தது, திருமகளோயி கூடியிருத்தல்பற்றியென்க.

இங்ஙனமுதற் கண்ணையன்றி இடை கடை முதலிய விடங்ளரி
லும் வரக் கண்டுகொள்க.

ஆடியாடி யகங் கரைந் திசை
பாடிப் பாடிக் கண்ணீர் மல்கி
நாடி நாடி நரசிங்கா வென்று
வாடி வாடி மிவ் வாணுதலே. (a)

என்பதில் பொருணிலையடுக்காதல்பற்றி யருமையின்மையின்
அவ்வணி சிறக்காதெனவறிக.

14—விருத்தி யனுப்பிராசமாவது, எழுத்து ஒன்றேனும் பல
வேனுமிடையிட்டுப் பலகால்வருவது. (உ-ம்.)

T * துனிவருநீர் துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன்

றுணைவிழிசேர் துயிலேநீக்கி
இனவளைபோ லின்னலஞ்சோர்ந்திடருழப்ப
விறந்தவர்நாட் டில்லைபோலும்
தனியவர்க டளர்வெய்தத் தடங்கமலத்
தளையவிழ்க்குந் தருணவேனில்
பனிமதுவின் பசுந்தாது பைம்பொழிலிற்
பரப்பிவரும் பருவத்தென்றல். (b)

உத்தமவமர்த்தல மமைத்ததொ
ரொழிற்றனு வுயிர்த்தகணையால்
அத்திற வரக்கன்முடி பத்துமொரு
கொத்தென வுகிர்த்ததிறலோன்

(a) பலதரம் ஆடி மனங்கரைந்து இசையைப் பலதரம்பாடி கண்ணீர்
மிகுந்து நரசிங்காவென்று மிகவும் விரும்பி மிகவும் வாடுவள் இப்பெண்.

(b) துன்பத்தினாலவரும் கண்ணீரைப்போக்குகிறவராய் வாடுகின்ற என்
னுடைய இரண்டுகண்களைச்சேர்ந்த தூக்கத்தைநீக்கி இனமாகிய வளைகள்போ
லே இனியநன்மை நிலைவிட்டுத் துன்பப்படும்படி போனவருடைய நாட்டிலே
பிரிந்தவர் தளர்ச்சியடையத் தடாகங்களிலுள்ள தாமரைகளின் கட்டையவி
ழ்க்கின்ற இளவேனிலும் குளிர்த் தேனிற்பசுமையான மகரந்தப்பொடிகளை
ச் சோலைகளில் பரப்பிக்கொண்டு வருகின்ற வேனிலுக்குரிய தென் காற்றும்
இல்லைபோலும்.

* இது இரீதியென்பதொரு குணவலங்காரமெனப் பிறருரைப்பர்.

மத்துறு மிகுத்ததயிர் மொய்த்தவெனெய்
வைத்ததுனு மத்தனிடமாம்
அத்திகிரி பத்தர்வினை தொத்தற
வறுக்குமணி யத்திகிரியே. (௮)

இவற்றில் எழுத்துக்கள் மறுத்தும் பலகால் வந்ததுகாண்க.

இவையெல்லாம் எதுகையு மோனையுமாகிய யாப்புறுப்பாமல்
லவோ, இவற்றை அலங்காரமென்பது என்னையெனின், யாப்பிற்
கணிசெய்வனவெல்லாம் அணியின்பாற் படவேண்டுமென வாதலின்
இந்நூலின்கண்ணே புனாக்கற்பாலனவாம். யாப்புநூலிலுரைத்தது,
யாப்பெல்லாம் செவிக்கின்பம்பட அலங்காரமுடையனவா யிருத்
தல்வேண்டுமெனக் கருதியென்க.

15.—மடக்கு அல்லது யமக மென்பது எழுத்தின்கூட்டம் இ
டைவிட்டேனு மிடைவிடாதேனும் பொருள் வேறுபாட்டான் பெய
ர்த்தும் வருவது. அது அடிகளின் முத லிடை கடைகளிலும் முழுவ
திலுமாய்ப் பலவகைப்படும். அவற்றுள் சிலவற்றைக் காட்டுதும்.

T வராய வராய சுரஞ்சென்றார் மாற்றம்
புராய புராய வெனப் பொன்னே—உராயல்
நனைய நனையதொடை நம்மை வேய்வர்
வினையர் வினையர் வினாந்து. (b)

இது எல்லாவடிகளிலு முதன்மடக்கு.

(a) உத்தமமான யுத்தரங்கத்தில் நானேற்றிய வில் எறிந்த அம்புகளா
ல் அத்திரங்களில் வல்ல அரக்கனுடைய (இராவணனுடைய) பத்துத்தலைகளே
யும் கொத்தா யுதிர்த்த மாத்திர முள்ளவனாய், மத்தினால் பெருக்கிய தயிரில்
மொய்த்துக்கொண்ட வெண்ணெய் வைத்திருந்ததை யள்ளியுண்ட ஹிதனான
திருமாலுக்கிடமாகிய அத்திகிரி என்பது அன்பருடைய வினைகளைப் பற்றறு
க்குந் தன்மையதாகிய அழகிய அந்தச் சக்கராயுதமேயாம்.

(b) கலியாணஞ்செய்தற்காக மலைகளையுடைய சுரத்திற் சென்றவருடை
ய வார்த்தை மிகவுந் குற்றமுள்ளனவென்று சொல்லாதே 'திருவையொ
த்தவளே' குளிர்ச்சியான அரும்புகளையுடையமாலையை நமக்குச்சூட்டுவர் நல்
லறிவுள்ளவரும் நற்செய்கையுள்ளவருமான அவர்சீக்கிரமாக.

S வாரணைய வாரணைய வாக்கெடுபே ரானந்தா
காரணைய காரணைய மேனியனை—நீரணைய
நீரணைய நீதிகளை நின்மலனை நித்தர்புகழ்
பேரணைய னந்தனையே பேசு. (a)

இது முதலிரண்டியின் முதலும், இரண்டினிற்கொடு மூன்றி
ன்முதலு மடக்கியது.

S வாமனனே வாமனனே - நாமறவே நாமறவே
தாமதமே தாமதமே - யாமருவீ யாமருவீ. (b)

இது எல்லாவடிகளு முற்று மடக்கியது.

S திருக்கையிற் நிகிரி திகழ்தரவந்து
தீர்த்தனன் களிற்றறு திருக்கைத்
திருக்கையார்வேலை திரித்தயன்மன்னைத்
தேற்றினன் கொணர்ந்துதந் திருக்கை
திருக்கையாதனமாத் திருத்தின னுரத்தைத்
திணித்தனனருள்கொடு திருக்கைத்
திருக்கைமா வெற்பின் வள்ளலேநன்று
திண்சரணெனமன திருக்கை. (c)

இது எல்லாவடிகளிலு முதலு மீறுமொருபடியே மடக்கியது.

(a) வாரணை - அன்புள்ளவனை அல்லது நீட்சியுள்ளவனை, அவாரணை - த
டுக்கக்கூடாதவனை; அல்லது, வாரஅணைய - நீரையொத்த (தெளிவான), ஆர
ணை - முத்துமாலையணிந்தவனை; அவா...காரணை - உவாத்தீரும்படியான பெரி
ய ஆனந்தசொருபனை, அ...மேனியனை - அப்படிப்பட்ட காரொத்ததிருமேனி
யுடையவனை, நீர் அணைய நீரனை - கடலொத்த சூணமுள்ளவனை; அநீதியை,
களை - நீக்குகின்ற, நின்மலனை, நித்தர் - வைகுண்டவாசிகள், புகழும்படி
யான, பேரனை - திருநாமமுடையவனை, அனந்தனை, பேசு - துதி.—அக்கார்
என்பதில் ககரம் தொகுத்தல்.

(b) வாமனனே ! வா மனனே - மனதின்கண்ணே வரக்க—வாய்; நாம்
அற - அச்சம்நீங்க, நாம் மறவேம் - (மனதில்வந்த வுன்னை) மறக்கமாட்டேம்;
தாமதம் ஏது - (வாராமல்) தாமதம்செய்வதேன்? ஆம்அதமே - (தாமதித்தால்
எனக்கு) கேடுவரும்; ஆமருவீ - பசுக்கள் மருவப்பெற்றவனை ! ஆம் அரு
ந - ஆம்படியான ஞானத்தைக் கொடு.

(c) திருக்கையில் சக்கரம்விளங்கவந்து களிற்றினது மிகுந்த, திருக்கை-
துன்பத்தை, தீர்த்தவனும், திருக்கைமீன்கள் ஆர்ந்த, அல்லது திருவினால்,

T கயலேர் தரவருங் கடிபுனம் காவிரி
காவிரி மலருகக் கணாபொரு மரவம்
மரவம் பூஞ்சினை வண்டொடுஞ் சிலம்பும்
சிலம்புகுழ் தளிரடி திருமனைக் கயலே. (a)

இது அடிதோறும் வேறுபட்டுவந்த அந்தாதிமடக்கு. வட்
நூலர் இதனை சந்தட்டயமகம் என்றும் சிருங்கலாயமகம் என்றுங்
கூறுவர்.

இவையெல்லா மிடையிடாதுவந்தன.

இனி இடையிட்டிவருவன.

T வருமறைபலமுறை வசையறப்பணிந்தே
மதியொடுசடைமுடிமருவுமப்பணிந்தே
அருண்டநவில்வதுமழகுபெற்றமன்றே
அருளொடுகடவுவதணிகள்பெற்றமன்றே
திருவடிமலரனதிகமொளிச்சிலம்பே
தெளிவுடனுறைவது திருமறைச்சிலம்பே
இருவினைகோபவரடைபதத்தனன்றே
இமையவர்புகழிறையெனநினைத்தனன்றே. (b)

கையார் - சிறப்புப்பெற்ற, வேலைதிரித்து - கடலைக்கலக்கி, இருக்கை - வே
தத்தை, கொணர்ந்து தந்து, பிரமனைத்தேற்றினவனும், திருக்கு - திருமக
ளுக்கு, ஐ ஆதனமா - அழகிய ஆசனமாக, உரத்தை - தன்மார்பை, திருநகச்
செய்தவனும், அருளினால், திருக்கை - கண்ணை, திணித்தவனும், ஆகிய, திரு-
மேன்மையுள்ள, கைமாவெற்பின்வள்ளலே - அத்திகிரிவரதனே, திண்ணிய
சரண் என்று மனது இருக்கை நன்று.

(a) மீன்கள் அழகுபடும்படி வருகின்ற சுகந்தமான நீரையுடைய கா
வேரியாற்றினது, காவிரி மலர்-சோலைகளில் மலர்ந்தமலர்கள், உகும்படி கரை
யைச்சேருகின்ற அரவமானது, மரவம் - குங்குமமரத்தினது பூவுள்ளிகளை
களிலே வண்டிகளோடு சப்திக்கும், சிலம்புகுழந்த தளிர்போன்ற அடியையு
டையானது அழகியமனைக்கு அயலில்.

(b) வருகின்றவேதங்கள் பலதடவையும் குற்றமின்றிப் பணிந்துநிற்க
சந்தரனோடுசேர்ந்தநீரைச் சடைமுடியில் அணிந்து அருளினால் நடனஞ்செ

T மறை நுவல் கங்கை தாங்கினார்
நிறை தவ மங்கை தாங்கினார்
குறை யென வண்டர் வேண்டவே
மறை நுவல் கங்கை தாங்கினார். (௮)

T நலத்தகை பெற விருசரண மோதுநம்
குலத்தகை பணி கொளே காம்பரத்தனே
நலத்தகை மகளொரு பாக நண்ணுமேல்
குலத்தகை பணிகொளே காம் பரத்தனே. (b)

இனி இடையிட்டு மிடையிடாதும் பலவாறு வருவன.

பேரவா வொடு மாசுணம் பேரவே
பேரவா வொடு மாசுணம் பேரவே
ஆர வாரத்தி னோடு மருவியே
ஆர வாரத்தி னோடு மருவியே. (c)

ய்வது அழகுள்ளசபையே; கிருபையோடு ஏறிச்செலுத்துவது அணிகளைக் கொண்டவிருஷப்பமே; திருவடித்தாமரைகளிலுள்ளன ஒளிவீசுகின்ற சிலம்பு என்னும் பூண்கள்; பிரகாசமாய் எழுந்தருளியிருப்பது வேதரூபமான (கயிலாயமென்னும்) மலை; இருவினைகளையும்போக்க முயன்றவர்கள் அடையும்படியான திருவடியுடையவனன்றோ தேவர்களுக்குப் புசவிடமாகிய கடவுள் என்று நினைப்பதுநலமாகும்.

(௮) வேதம்புகழும் கங்காந்தியைத்தரித்தார் (தலையில்; நிறைந்ததவத்தை யுடைய மங்கையை (பார்வதியை) சரித்தார் (திருமேனியில்); தேவதைகள் இது குறையென்றுவேண்ட, மறைநுவல் - வேத ரகசியங்களைச் சொல்லும் படியான, கம் - (பிரமனது) தலையை, கைதாங்கினார் - கையிலேதரித்தார்.

(b) நலத்தகைபெற - நல்ல தகமையைப்பெறும்படி; இரண்டுபாதங்களை யுந் துதிக்கின்ற, நம்குலத்த - நம்முடைய குலத்தவைகளான, கை - கைகள், பணிகொள் - தொழில்கொள்வாய், ஏகாம்பரத்தனே - ஒற்றை மாமரத்தடியிலுள்ளவனே! நற்குணமுள்ள பார்வதியைப் பாகத்திற்கொண்ட, மேல்குலத்தகை - மேலான குலயோக்கியதையுள்ள, பணிகொள் - பாம்பினாலாகிய, ஏகாம்பரத்தனே - ஒற்றையாடையுடையவனே!

(c) பேரவாவொடு - பேராசையோடு, மாசுணம்பேர - பாம்புகள் எழுந்திருக்க, வே பேர - மூங்கில்பேர, ஆ - ஆச்சாமரமும், ஒடு - ஒடு என்கிறமரமும், மா-மாமரமும், சுணம் - பொடிகளும், பேர, ஆர-நிறைய, ஆரத்தினோடு - முத்தோடு, மருவி-சேர்ந்து, ஆரவாரத்தின் - பேரினைச்சலோடு, ஒடும் அருவி

S பார்த்தசாரதிக்கடியார்
 பார்த்தசாரதிக்கடியார்
 பார்த்தசாரதிக்கடியார்
 பார்த்தசாரதிக்கடியார். (a)

S கண்ணு குமைகலிக்கண்ணு குமைகலிக்
 கண்ணு குமைகலிக்கச்சியாய்—கண்ணு கு
 மாதவா மாதவா மாதவா மாதவா
 மாதவா மாதவா மாய். (b)

இவைகளுள் வெவ்வேறு வகைச்சொல் பிரிந்து பொருடருவ
 தே சிறப்பாம்.

16—இனி ஒரொழுத்து, ஈரொழுத்து, மூவெழுத்து என்றிப்படி
 நியமங்கொண்டு வருங்கவிகளும், ஒருபுடை யொப்புமையான் மட
 க்கிலேயே யடங்கும். இவை வேறென்பாரு முளர். (உ-ம்.)

T காக்கைக்காகாகாகுக்கைக்காகாகாகாக்கை

கோக்குக்கூக்காக்கைக்குக்கொக்கொக்கக் - கைக்கைக்குக்
 காக்கைக்குக்கைக்கைக்காகா. (c)

இது ஒரு மெய்யான்வந்த செய்யுள்.

(a) பார்த்த - சாஸ்திரங்களிற்கண்ட, சாரதிக்கு - சாரமானகதியடை
 ய, அடி - காரணம், யார் எனில், பார்த்தசாரதிக்கு அடியார் - அர்ச்சனனுக்
 குச் சாரதியாகிக் கீதையுபதேசித்த திருமாலுக்கு அடியாரானவர்; பார்த்த-
 இதையறிந்து, அசாரதி - சாரமில்லாத ஞானங்களை, கடியார் - நீக்காதவ
 ர்கள், பார் - பூமிசம்பந்தமான, தசா - பிறப்பிறப்புமுதலிய அவஸ்தைகளில்,
 ரதிக்கு - விருப்பத்திற்கு, அடியார் - அடிமைப்பட்டவராவார்.

(b) கண்ணு - அழகியகண்ணையுடையவனே, குமைகலிக்கண் - பாழ்ப்
 படுத்தும் கலிகாலத்தினால், ஆகு மை - ஆகின்றகுற்றங்களை, கல் - களைந்து
 விடவேண்டும்; இக்கு - கருப்பஞ்சோலைகள், அண்ணு - நிமிர்ந்திருக்கிற, கு-
 இடங்களில், மை - மேகங்கள், கலி - கர்ச்சிக்கப்பெற்ற, கச்சியாய் - காஞ்
 சிநகரத்திலிருக்கிற, கண்ணுகும் - கண்ணுயிருக்கிற, ஆதவா - சூரியனையுடை
 யவனே! மாதவா - மதுவின் குலத்திறந்தவனே! மாது அவாம், பெண்கள்
 விரும்பும்படியான, மாதவா - வேனில்போன்றவனே! மா தவா - திருமகளுக்
 குக்கணவனே! மாது அவா - (எனக்கு) பெண்கள்மேலுள்ள விருப்பத்தை,
 மாய் - போக்கவேண்டும்.

(c) காக்கைகளுக்குக் கூகைகள் ஆகாதன; கூகைகட்கும் காக்கைகள் ஆ
 காதன; கோக்கு - அரசனுக்கு, கூ காக்கைக்கு - பூமியை ரக்ஷிப்பதற்கும்,

S வேதாவேவேதத்துவித்தேவிதிதுதி
தாதாவேதாதவாத்தீத்காவா—தோதுவித்
தோவாதுதவிவாவேதுவேதூத்தவத்துத்
தேவாதிதேவாதிதி. (a)

இது இருமெய்யால் வந்த செய்யுள்.

S கமலைக்குக்காமுகாகாலமுகிலே
கமலைக்குமாவிலைமேலாமாலேகாமச்
கலக்கமகலக்கவிக்கொல்லீகாமோ
மலக்குமெமகமகம். (b)

இது மூன்றுமெய்யால் வந்த செய்யுள்.

T தாயாயா ளாராயா டாமாரு தாராயா
யாமாரா வானாடா மாதாமா தாவாவா
யாவாகா லாருகா வாகாகா னாநாமா
மாலாரு மாநாதா வா. (c)

இது ஒருயிரால் வந்த செய்யுள். மற்றவையும் வந்துழிக்காண்க.

கொக்கு ஒக்க கைக்கைக்கு - கொக்கை ஒத்துப் பகைவெல்வதற்கும் (காலம் வாய்க்கவேண்டும்); அஃதின்றேல், காக்கு ஐக்கு - கற்பகச்சோலைத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கும், கைக் கைக்கு ஆகா - பகை வெல்ல ஆற்றலாகாது.

(a) விதிக்கிறவனே! வேதத்தின்காரணமானவனே! பிரமன்துதிக்கப்பெற்றவள்ளலே! பொன்முதலிய தாதுக்களின்மேலுண்டான அவாவைத் தீக்கக் கடவாய்; தாவாது - கெடாதகாரியத்தை, ஒதுவித்து, அல்லது தாதுக்களின் மேலவாவாகிய தீயானது, தாவாது - கவராதிருக்கும்படி, நல்லதை ஒதுவித்து, னாதவத்து திதி - சுத்தமான தவத்தில் நிலையை, ஒவாது உதவிவா - ஓயாமலுதவிக்கொண்டுவா, காரணனே! தேவர்களுக்கு ஆதியாகியதேவனே!

(b) கமலைக்கு காமுகா - திருவின்நாயகனே! காலமேகமே! கம் அலைக்கு - பிரளயசமுத்திரத்தின்நீரால் அலைக்கப்பட்ட, ஆலிலைமேல், ஆம் மாலே-ஆகிய (பள்ளிக்கொண்டிருந்த) பெருமையுள்ளவனே! கலியைக் கெடுத்தவனே! காமத்தாலேவருங்கலக்கம் அகலும்படி காக்கவேண்டும். மோ - அசை. எம் அகம் - எமதுமனதை, அகம் மலக்கும் - பாவம் அலைக்கின்றது.

(c) தாயாயாள் ஆராயாள் - தாயாயுள்ளவள் ஆராய மாட்டாள்; தா- (இவளது) வருத்தத்தை, மாறுது ஆராயாய் - (நீ) இடைவிடாமல் விசாரிக்கக்கடவாய்; யாம் ஆர்ஆ - (உனக்குச்சொல்ல) யாங்கள் யாராக, வான்நாடா-பெரி

வல்லினத்தாலேயே வந்த செய்யுட்குதாரணம்.

T துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோட
 ரெடுத்ததொடை கடுக்கை பொற்போற் - பொடித்துத்
 தொடிபடைத்த தோடுடித்த தோகைகூத்தாடக்
 கடிபடைத்துக் காட்டிற்றுக் காடு. (a)

மெல்லினத்தாலேயே வந்த செய்யுட்கு.

T மானமே நண்ணு மனமென் மனமென்னு
 மானமான் மன்னு நனிநாணு - மீனமா
 மானுமி னன்மின்னி முன்முன்னே நண்ணினு
 மானு மணிமேனி மான். (b)

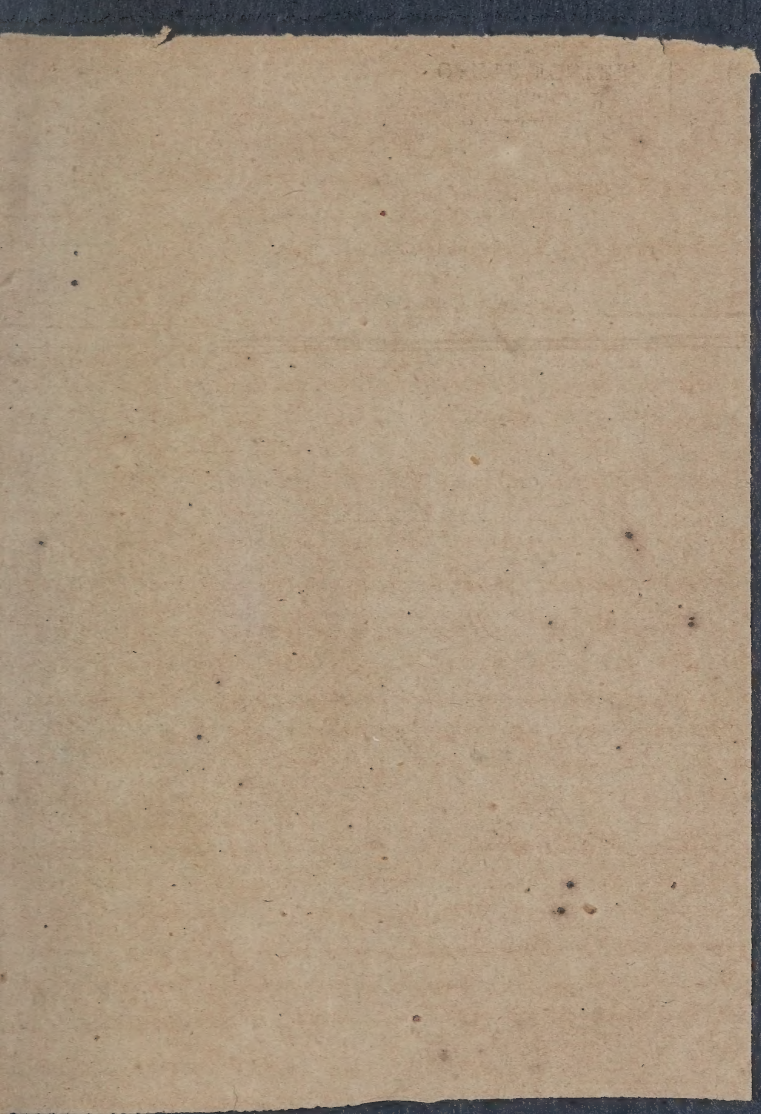
இடையினச் செய்யுட்கு.

T விரவலராய் வாழ்வாரை வெல்வாயொழிவா
 யிரவுலவாவேலை யொலியே - வரவொழிவா

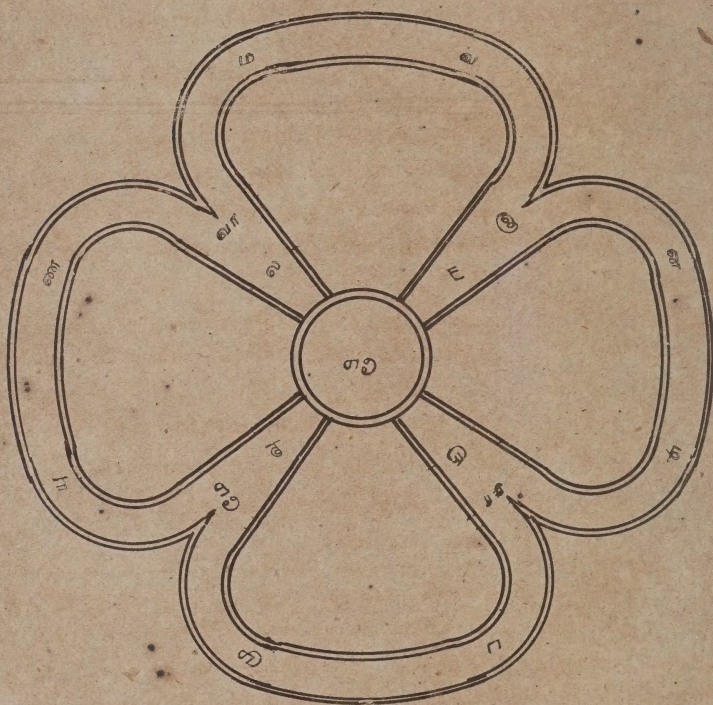
யநாடுள்ளவனே ! மாது ஆம் மா தா - பெண் பெரிய வருத்தமுள்ளவளாவா
 ள்; ஆவா யா - ஆகாதகாரியங்கள் எவை? வாகால் ஆறு - நீ காலாறி வா, கா-
 (எங்களை) காத்துக்கொள், ஆகாகாண் - (இனிச்சொல்லுவன) ஆகாதவைபார்,
 நா நாம் ஆம் - (பிறருடைய) நாக்கினால் அச்சமுண்டாகின்றது, மால் ஆறு -
 மயக்கம் தீராமலிருக்கின்றது, மா நாதா வா - பெருமையுள்ள நாதனே வா.

(a) தடித்து - மின்னல், தடித்து - தடியாநிற்க, கோடல் - காந்தள்,
 துடுப்பு எடுத்த - குலைகளைத்தாங்கின; கடுக்கை - கொன்றைகள், பொன்போ
 ல் பொடித்து தொடுத்ததொடை - பொன்றிமராகப்பூத்து அவைகளால் தொ
 டுத்தமாலையுடையவா யிருக்கின்றன; தொடிபடைத்ததோள் - வளையணிந்
 த புசங்கள், தடித்த - (இடம்) தடித்தன; தோகைகூத்தாட - மயில்கள் கூத்
 தாட, காடு—, கடிபடைத்து - புதுமையைப்பொருந்தி, காட்டிற்று.

(b) மானத்தை விரும்பாதமனம் என் மனமென்பாள்; மான மால் மன்
 னு - பெருமையுள்ள திருமாலுக்கொப்பான அரசனே! நனிநாணும் ஈனமாம்-
 மிசவும் வெட்கமுந் குறைபடுகின்றது என்பாள்; மானுமினல் - நீங்காதமின்ன
 ல்கள், மின்னி, முன் முன்னே நண்ணினும் - எதிரே எதிரே பொருந்தினாலும்,
 மானுமணிமேனிமான் - ஒவ்வாத அழகானமேனியுள்ள மாணையொத்தவள்.

நான்கிதழ்ப்பதுமபந்தம்.

யாயர்வாயே யரிவை யாருயினா யீராவோ
வாயர்வாய் வேயோ வழல். (a)

நிரோட்டிய மென்பது உதட்டைப்பற்றாத எழுத்துக்களால்
பாடுவது. (உ-ம்.)

T சீலத்தான் ஞானத்தாம் தேற்றத்தாம் சென்றகன்ற
காலத்தா ஞாராத காதலான் - ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக் கச்சாலக் கனி. (b)

17—இனிச் சித்திரகவிகள்.

சித்திரமாவது பதுமமுதலிய வருவங்களுக்கு எழுத்திசையப்
பாடுவது. அது அனுப்பிராச யமகங்களைப்போல் ஓசையால் சமற்
காரஞ்செய்யாதாயினும் வடிவெழுத்துக்க ளிசைந்திருக்குநீர்மையா
ல் சமற்காரஞ் செய்வதுபற்றிச் சொல்லணிபென்றே கொள்ளப்ப
டும்.

இச்சித்திரம் பதுமபந்தம், சக்கிரபந்தம், நாகபந்தம், கோமூ
த்திரிகாபந்தம், சருப்பதோபத்திரபந்தம் முதலாய்ப் பலவுள. சில
காட்டுகின்றும்.

பதுமபந்தத்திற்கு உதாரணம்.

T மேருசாபமுமேஷுமே - மேவுமேயுணவாலமே
மேலவாமவையமே - மேயனாடிசாருமே. (c)

இது நான்கிதழ்ப் பதுமம்.

(a) துணைகளோடு கூடாதவர்களைத் துன்பப்படுத்துகின்றாயே அதி னின்
றுமொழி; இராத்திரியில் நீங்காதகடலோசையே! வருதலை ஒழித்திவிடு; தா
யாயுள்ளாருடைய சொற்களே இந்தப்பெண்ணின் அரியவுயிலா அறுக்கின்
னவன்றோ, (அன்றியும்) இடையர் வாய்வைத்தாதகிற குழலோசையோ அழ
லாயிருக்கின்றது.

(b) நல்லொழுக்கத்தாலும் தத்தவ வுணர்ச்சியாலும் நிச்சயத்தாலும்
சென்ற பெரியகாலத்தினாலும், நிறையாதஅன்பால் உலகத்தார் விரும்பும்படி
மிகவுஞ்சிறப்புற்று அடிமேனுக்குப் பிரியமாகும். கச்சிரகரில் கச்சாலையென்
னு மிடத்துள்ள கனிபோன்ற பரமசிவன்.

(c) மேருமலையாகியவில்லையும் விரும்பும்; ஆலாகலவிடத்தை உணவாக
விரும்பும்; மேலான ரூபமாறிருக்கின்ற அவனுடைய பூதம், அந்தக் கடவுளு
டைய பாதத்தைப் பொருந்தும்.

எட்டிதழ்ப்பதும் வருமாறு.

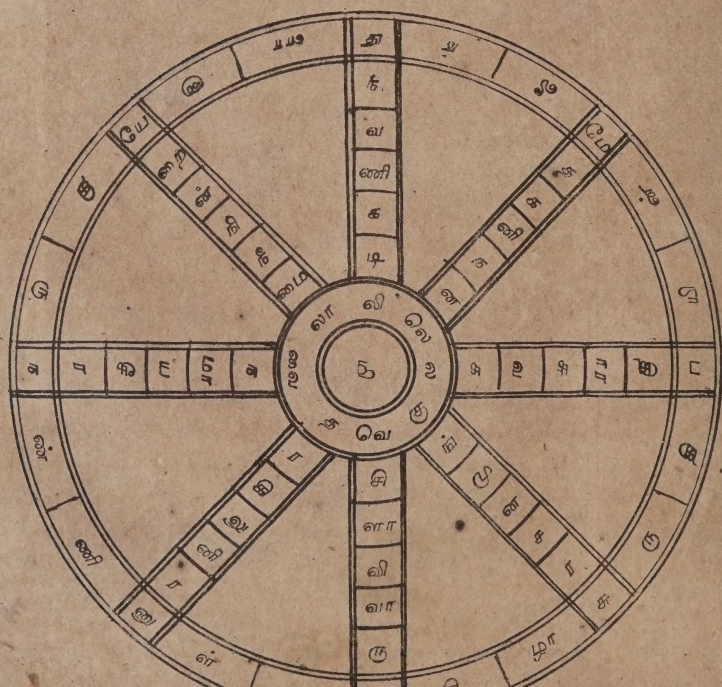
§ வானிதிரீயசாதநிகிழுவா வாழுகிநிதசாயிபவாரிபவா
வாபரிவாபரமேரிசபதிவா வாதிபசரிசாபிராதுணிவா
வாணிதராபவெனாதகமதிவா வாதிமகதமெனோதாவமிதுவா
வாதுமிவதானியாமனதுறவா வாறதுனமவேபரிசீதினிவா. (௮)

இதில் இரண்டாம்வட்டத்தில் 'சீரிவாசராகவன்' என்றும், மூன்றாம்வட்டத்தில் 'திகிரிபதும்மிது' என்றும் அமைந்திருக்கின்றன. இது எண்டளக்கமலமா யிருப்பதுமன்றிச் சக்கரபந்தம்போல் இடைவலயங்களில் ஆக்கியோன்பெயர் முதலானவை அமைந்திருப்பதனால் திகிரிபதும் மெனப்பட்டது.

(௮) வான்நிதி - பெரியநிதிகளுக்கு, சீரியசாதனி - சிறப்பானசாதிப்பவளாகிய திருமகளுக்கு, கிழுவா - உரியவனே! வாழ், அகிரிநிதசாயி - சர்ப்பசயனத்தில் நித்தம்படுக்கின்றவனே! பவ அரிபவா - (எம்போலியோர்) பிறப்புக்குப்பகையான அவதாரமுள்ளவனே! வா பரிவா - (எம்மிடத்து) வரக்கடவாய் அன்போடு. பரமே - எல்லாங்கடந்தவஸ்துவே! நிசபதி - தனக்குத்தானே அதிபதியானவனே! ஆஆதிப - பசுக்களுக்கெல்லாம் அதிபதியானவனே! சனிசாபிராதுணிவா - எனபிறப்பை அழிக்கக்கடவாய் மேலானவனேதயிரியமாக. வாணிதராப - வாக்குக்கு எட்டாதவனே! எனதுஅகம் - என்மனதில், வா. மதி - முன்னிலையசை, அல்லது - என் அகத்துக்கு மதிபோன்றவனே! ஆதிம - முதலானவனே! கதம்எனோ - என்னிடத்துக்கோபமேனோ! தாவம் இது ஆ - இந்தக்கோபம் (எனக்கு) காட்டுத்தீபோன்றது. வாவா; துமி - (வந்து) அந்த வெப்பத்தைப்போக்கு; வதானியா - வள்ளலே! மனது உறவு ஆ - என்மனதிற்கு உறவாகக்கடவை; ஆறு இது உன் நமவே - உன்னைக்குறித்த நம என்கிற இதுவே உபாயம்; பரிசு ஈது - இதுதான் யானிடம்பரிசு; இனி ஆகக்கடவை. இது ஆசிரியப்பா; ஆசாரத்தாலிற்றது. கடைசி 'வா' என்பதில் ஆசாரமே கொள்க. ஆரியத்தன் சித்திரக்கவிகளில் அதுஸ்வாரம் விசர்க்க முதலான சில இல்லாதவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ளவும், இருப்பவைகளை நீக்கவும் விதியுண்டு. அங்ஙனமே தமிழிலும் உயிர்மெய்யை ஒற்றாகவும் உயிராகவும் கொள்ள விதியிருத்தல் வேண்டும். இது பின்வருஞ் சக்கரபந்தத்துள் காணலாம். அல்லது, "பரிசீதினிவா" என்பதை பரி சீதின் இவ் ஆ-எனப்பிரித்த இவ் - இந்த நமஸ்காரங்களை, சீதின் - தேனைப்போல், பரி - பிரியப்படு, என்று பொருள்கொண்டு ஆகாரத்தை இரக்கமுதலிய குறிக்குமிடைச்சொல்லாகவேனுங் கொள்க.

எட்டிதழ்ப்பதுமபந்தம்.

எட்டாநாச்சக்கிரபந்தம்.

சக்கரபந்தத்துக்கு உதாரணம்.

T தண்மலர் வில்விதன் போரனதஞ்ச நமக்கவித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிர்வனவல்ல கரமளந்த
பண்மலர் யாழ்ப்பயில் வாரன்புகுழ்பதி நாகைமிக்க
தண்மைய கத்துப் பதுமத்தமாதீர்த் தடங்கண்களே. (a)

இது ஆளுரைச்சக்கரம். இதன்குறட்டில் 'போதிவானவன்' எ
ன்றி நுக்கின்றது.

இக்கவியில் இடைரகர வுயிர்மெய்யும் இரண்டாமடிக் கடைசி
த்தகர வுயிர்மெய்யும் ஓரீடத்து ஒற்றானதுகாண்க.

S நரசீயமானவையிலகவசுராதிப
ஹுரனிலுகிரதயிலெனநனிகதமே
மருவாவிளாசிவெயிலிழகணிவந்து
சுரசனமுங்குயிலாமைநீநின்றையே
திருநண்ணினுள்ளமகிழா
சுருதிபயின்மேலீந்துளானாயே. (b)

இது எட்டாரைச்சக்கரம். இதின் மூன்றாம்வட்டத்தில் 'சீனி
வாசராகவன்' எனவும், ஆறாம்வட்டத்தில் 'நரசிங்கனடிமை' எனவும்
அமைந்ததுகாண்க. 'மகிழாச்சுருதி' என்பதில் சுகரம் தொகுத்தல்.
இங்ஙனம் பிற்வற்றுள்ளும் பலவிகாரங்களைக் கண்டறிக.

(a) கைகளால் மீட்டப்பட்ட இசைகள் பாரதவீணைவாசிப்பவரது அன்பு
க்கு இடமான நாகபட்டணத்தில் குளிர்ச்சியான மலராகிய வில்லையுடைய
மன்மதனது போரில் அப்படிப்பட்ட தஞ்சத்தை நமக்குக்கொடுத்த கண்ணு
கிய நீலோற்பலமலருக்கு ஒப்பாவனவல்ல, மிகுந்த குளிர்ச்சியான அகமுள்
ள தாமசாயில் வீற்றிருக்கும் திருமகளுக்கு ஒப்பான பெண்களுடைய விசா
லமான கண்கள்.

(b) நரசிங்கரூபமாகிக் குற்றம்விளங்கிய அந்த அசுரராசனுடைய (இரணி
யனுடைய) மார்பில் நகத்தைக் கைவேலைப்போல அதிககோபமுண்டாகிப் பதி
த்து (பிளந்து) தேவரும் கிட்டாதிருக்க நீ நின்றாயே (பின்பு) திருமகள்வந்து
மருவினதனால் வேதஞ்சொல்லு மேன்மையைத்தந்து (அவர்களுக்கு) வச
மாயை.

நாடபந்தங்கள் பலவுள். அவற்றுள்,

இரட்டைநாகபந்தம் வருமாறு.

S யானறிவதுவோவுனையிடைமகன
கனமழையானிபாபடாதுமலையே
குடையாவளித்துத்தேவரனைவரு
மாமதமழியவுரைத்துமாமலர்
நேர்துமாடையவோடிவராடை
மருவியாவியளிக்கக்
கொடாயதுணையேயோதுனிளரே. (a)

இதில் பாம்பிணைந்த சந்தியறைதோறும் முன்வந்த வேழுத்தே
பின்னும் அமைந்திருப்பது காண்க.

கோழுத்திரிகை யென்பது கோவின் மூத்திராகையைப் போ
ல்வளைந்த ரோகையால் வாசிக்க அக்கவியேயாவது.

(உ-ம்.)

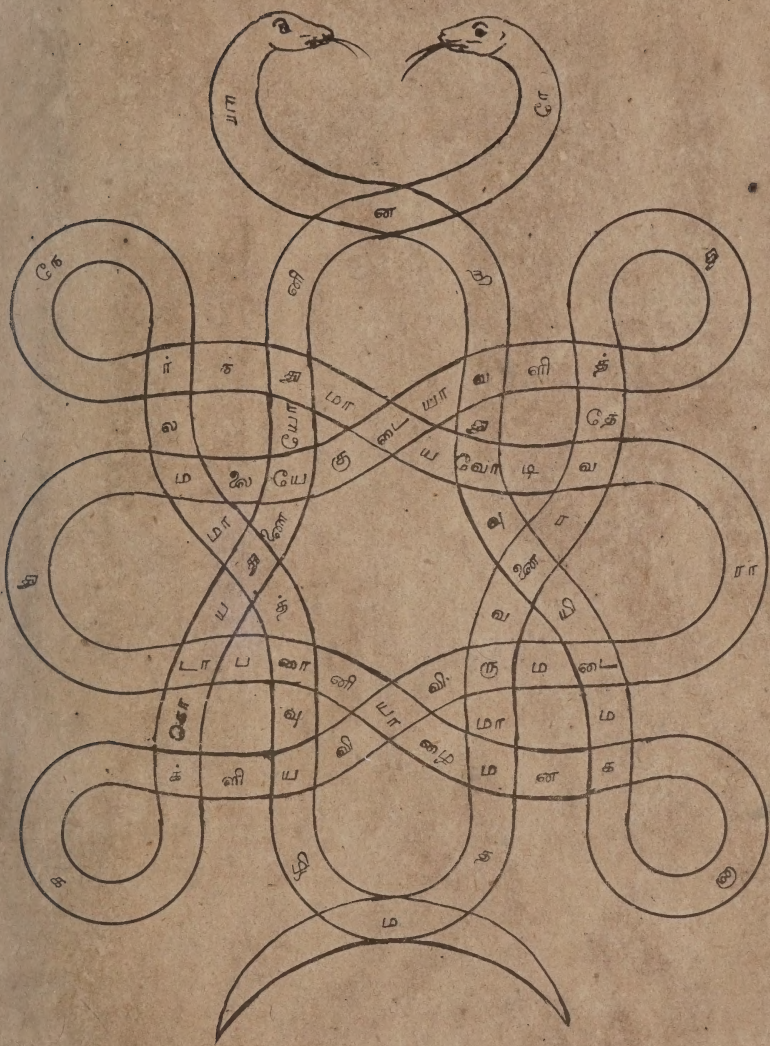
S பராவரம்படித்தனை - தராதரந்தரித்தனை
சராசரம்படைத்தனை - மராமரந்தடித்தனை. (b)

இது இரண்டுவரிகளிலும் எழுத்துகளை ஒன்றுவிட்டொன்று
மாறிமாறி வாசிக்கவருவது.

(a) உன்னைநான் அறியக்கூடுமோ? (நீ) இடையர்மகனாகிக் கனமழையி
ல் பசுக்கூட்டம் அழியாமல் மலையைக்குடையாகக்கொண்டு காத்துநிற்க, தே
வனொல்லாம் (தங்களுக்குமுன்னிருந்த) மிகுந்த கெர்வம்அழிந்து (துதிகளை)
சொல்லி மேன்மையான மலர்களைச்சொரிந்து, ஐயனே! இவர் ஆடை - வீழ்ந்
துவருகிற வஸ்திரத்தோடே, மாடுஓடி-உன்பக்கத்தில் ஓடிவந்து மருவி, நீ உயி
ரைஅளிக்க, கொடு - கொண்டு, ஆயதுணையே - இதுமாகியதுணையானவனே!
அல்லது துணையாக, துணினர் - சேர்ந்தார்கள். 'மகனாக்கை' என்பதில் ககர
மும், 'ஓடி' என்பதில் இகரமும், 'துணினர்' என்பதில் னகரமும் தொகுப்பு.
ஓ - அதிசயக்குறிப்பாம். அளித்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(b) (திருமாலேஃ). பராவரம் - பிரகிருதியும் புருடனுமாகியதத்துவஞான
த்தை உபதேசித்தாய்; மலையைத்தரித்தாய்; சராசரம் - இயங்குதினையுநிலை
த்தினையுமாகிய வுலகத்தைப்படைத்தாய்; மராமரமேழையும் பிளந்தாய்.—
தடிந்தனைஎன்பது 'தடித்தனை' எனவலிந்தது.

இரட்டைநாகபந்தம்.

ர ர வ ர ம் ப டி த் த் னே த ரா த ர ந் த ரி த் த் னே
ர ர ச ர ம் ப டை த் த் னே ம் ரா ம் ர ந் த டி த் த் னே

கோழுத்கரிபந்தம்.

சர்வதோபத்ரபந்தம்.

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தர	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தர
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தர	தர	நீ	வா	மா

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தர	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தர
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தர	தர	நீ	வா	மா

T பருவமாகவிதோகனமாலையே
பொருவிலாவுழைமேவனகானமே
மருவுமாசைவிடாகனமாலையே
வெருவலாயிழைபூவணிகாலமே. (a)

இது ஒருவரிவிட்டொருவரி அப்படி வாசிக்கவருவது.

சர்வதோபத்திரமென்பது, அரசர் மாளிகைகளிலுள்ளதோர் கட்டிடம். அது நாற்புறமும் வாசலாய் நினைத்தபக்கத்தில் மேலேறவும் கீழ்வரவுமாயிருக்கும்; அதுபோலிருப்பதெனவறிக. (உ-ம்.)

T மாவாநீதாதாநீவாமா
வாயாவாமேமேவாயாவா
நீவாராமாமராவாநீ
தாமேமாராராமாமேதா. (b)

இதை இரண்டுதரமெழுதிக் குறுக்காகவு நெடுக்காகவு மேலிருந்து கீழும் கீழிருந்து மேலுமாக வாசிக்க அச்செய்யுள் மாறுதிருப்பது.

இவ்வாறு பந்தங்களன்றி வேறுவகைச் சித்திரங்களுமுள. அவற்றுள்,

18.—மாலேமாற்றென்பது ஒரு செய்யுளைத் தலைகீழாக வாசிக்க அச்செய்யுளேயாதலும் வேறொரு செய்யுளாதலுமாம். (உ-ம்.)

(a) பருவம் ஆக இது - தலைவர்குறித்தகாலம் இது வாகவேண்டும், ஒசளிப்புக்குறி - நினைப்புக்குறியுமாம். கனமாலே - மேகவரிசை, மருவும்ஆசை-திக்குகளைச் சேர்ந்திருக்கின்றது, மாலே-மாலேப்பொழுதில், விடாகனம்-மழையவிடாமற் பொழிகின்றது, கானமே - காட்டில், பொருவில்-ஒப்பில்லாத, மான்கள், மேவன - பொருந்துகின்றன; ஆயிழை - ஆய்ந்த அணக்கையுடையவளே ! வெருவல் - அஞ்சாதே; பூ அணிகாலம் - இது அவரால் நாம் பூவை அணியும்படியானகாலம்.

(b) மாவா - பெருமையையுடையவளே ! நீதா - நீதியுள்ளவளே ! தாவலிமைபான, நீவா - நீங்காத, மா - செல்வமுள்ளவளே ! வா. வாராவின் யா ஆமே - எவைதாம்ஆகும் ? மேவாய் - பொருந்தக்கடவாய். ஆஆ - (இரண்டும் அதிசய இரக்கச்சொல்). நீ, வா - வரவேண்டும். ராமா மாரா - இராமனோ டொப்பாய் மண்மதனோடொப்பாய்; வான - மேகத்தோடொப்பாய், (இதில் ஈறுதொகுத்தல்). நீ, தா - தரவேண்டும், மேம் மார் ஆர்-விரும்பத்தக்கமார்பிலிருக்கிற ஆத்திமாலையை, ஆம் மா மேதா - அனுகூலமான மேன்மையான புத்தியுள்ளவளே !

T நீவாத மாதவா தாமோக ராகமோ
தாவாத மாதவா நீ. (a)

இது அச்செயுளையானது.

S தோயாவா மாரா மிதவினோத மேநம
மாயா கரணநீகா. (b)

இது வேறுசெய்யுளானது—இதன் மாறியபாட்டு.
காநீணரகயாமாமநமேதநோ
விதமிராமாவாயாதோ. (c)

இதன் யாப்பும் வேறுபட்டது.

காதைகரப் பென்பது ஒரு செய்யுளில் யாதேனுமோர் நியதி
யால் மற்றொருசெய்யுள் உண்டாகப்பாடுவது. (உ-ம.)

T தாயேயானோவவாவிருவெமதுநீ
பின்னேவெருவாவருவதொரத்தப்
வெம்புகல்வேறிருத்திவைத்திசினிச்சைகவர்
தாவாவருங்கலநீயே. (d)

இதில் கடைமொழிக்கு முன்மொழிதொடங்கி இடையில் ஒவ்
வொருமூத்துவிட்டு வாசிக்கப்போந்த மற்றொருசெய்யுள்.

(a) நீங்காத பெரியதவமுடையவனே ! பெரியமோகமான ஆசையான
து நீங்காது; (ஆதலால்) அம்மாதின் அவாவைநீக்கக்கடவாய்.

(b) மாயனே ! நமகரணம் - எம்முடைய ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய
ங்கள், மாராமித வினோதமே - மன்மதனுடைய அளவற்ற விலாசங்களிலே
யே, தோயா ஆ - படியாதவைகளாக, கா - காக்கவேண்டும்.

(c) அயா - அய்யா, கா; மாமநம் - பெரியமனம், நீன் நரகு-பெரியநாக
மாயிருக்கின்றது; இராமா ! ஏதம் நொ - குற்றங்களைத் துன்பப்படுத்துகின்ற,
இதம் - நன்மை, வாயாதோ ? இது குறட்டாழிசை.

(d) தாய்போன்றவனே ! யாம் நோ அவா ஈரு - நாங்கள் துன்பப்படும்
படியான ஆசையைப்போக்கு; எமது நீ - எங்களுக்கு ஆதரவாயுள்ள நீ, பின்
னேவெருவு ஆ வருவது ஓர்-பின்பு பயமாகவருவதைஅறி; அ தப எம்புகல் வே
றிருத்திவைத்தி - அவைநீங்கும்படி எங்கள் புகலிடத்தை வேறாக இருத்திவைக்
கவேண்டும்; இச்சை கவர் - (எமது, ஆசையை கிரகிக்கவேண்டும்; எங்களுக்குக்
குக்கெடாத அரிய ஆபரணம் நீயே. சின் - ஆசை.

கருவார்கச்சித் - திருவேகம்பத்

தொருவாவென்னீ - மருவாரோயே. (a)

S கருமசலதிநாடுபயனேல் - விரிமயலதுபாரிதுபுகார்

நிருமலலகுநீதிதகவாம் - கரிமனுலேவுகாயுமவனேல். (b)

இதில் முதலெழுத்துத்தொடங்கி ஒவ்வோரொழுத்துவிட்டு வாசிக்க, இச்செய்யுள்போதரும்.

கமலநாபனே - விமலபாதுகா

நிமலநீதவா - கமலேகாமனே. (c)

திரிபங்கியாவது, ஒருசெய்யுளே மூன்று செய்யுளாகப் பிரித்து பொருள்படுவது. (உ-ம்.)

T ஆகரந்தீரன்னை போலினி யாயம்பி காபதியே

மாதுபங்காவன்னி சேர்சடையாய் வம்பு நீண்முடியாய்

ஏதமுயந்தாரின்னல் குழ்வினை தீரோம் பிரானினியார்

ஒதுமொன்றேயுன்னு வாரமுதேயும்பர் நாயகனே. (d)

இதில், ஒவ்வோரடியையும் மும்மூன்றாய்ப்பிரித்து முறையே கூட்ட மூன்று வஞ்சித்துறைவருமாறு.

(a) பெருமைநிறைந்த கச்சிநகரில் திருவேகம்பமென்னும் இடத்துள்ள ஒருவனே ! நீ மருவாரோய் - நீ எம்மைச் சேராததுன்பம், என்?

(b) (ஓமனமே) பயன் உண்டேல், கருமசலதி-கருமமாகியகடலை, நாட்கடவாய்; விரிமயலது - (அக்கருமசலதியானது) விரிந்தமயக்கமுள்ளது; பார் இதை அடையார் (பெரியோர்; நிருமலலகு நீதி-சுத்தமாயும் சுலபமாயுமுள்ள உபாயம், தகவு ஆம் - தகுந்ததாம்; (ஆக்லால்), கரிமன் உலேவு காயுமவன் ஏல் - கஜேந்திரனுடைய துன்பந்தீர்த்தவனை ஏற்றுக்கொள். அவனைச்சிந்தி, அதுவேதக்க வுபாயமென்றபடி.

(c) பாதுகா - ரக்ஷிக்கவேண்டும்; நீதவா - நீதியுள்ளவனே ! கமலேக்கு காமன்போன்றவனே ! அல்லது, கமலையிடத்துக் காமமுள்ளவனே.

(d) என் ஆசையைத் தீர்க்கக்கடவாய்; தாய்போலினியவனே ! பார்வதிக்குக்கணவனே ! பெண்ணை உடற்பாதிபில் வைத்துக்கொண்டவனே ! அக்கினிரிதமுள்ள சடையுள்ளவனே ! சுகந்தமுள்ளநீண்ட முடியுள்ளவனே !, சுற்றந்தப்புவித்து நிறைந்த துன்பஞ்சூழ்ந்த வினையைத்தீர்; எமக்குப்பிரான் இனியாருண்டு ! வேதஞ்சொல்லுகின்ற ஒருபொருளே ! சிந்திக்கிறவர்களுக்கு அமுதம்போன்றவனே ! தேவர்களுடைய அதிபதியே !

(க) ஆதரந்தீர், மாதுபங்கா, ஏதழயந்தார், ஐதுமொன்றே.

(உ) அன்னைபோலினியாய், வன்னிசேர்சடையாய்
இன்னல்குழ்வினீதீர், உன்னுவாரமுதே.

(ஈ) அம்பிகாபதியே, வம்புநீன்முடியாய்
எம்பிரானினியார், உம்பர்நாயகனே.

மறுத்துவாரா மெய்த்தொகையதென்பது வந்த மெய்வராத
எல்லாமெய்யும் வரப்பாடுவது. (உ-ம்.)

§ தண்டுழாய், மஞ்சலா, வங்கநீ, பொன்றிரள். (அ)

இதனை அடிகளினீற்றிலசையைச் சீராய்க்கொண்டு வஞ்சித்து
றையாக்குக.

அத்திமுகத், துத்தமனை, நித்தநினை, சித்தமே.

என இங்ஙனமோர் பழம்பாட்டு முண்டு.

துழாஅய், உலாஅ, நீஇ, திராஅள்.

என அளபெடைகொடுத்துச் சீராக்கினு மாக்கலாம்.

19.—இனி வினையொளிப்பு அல்லது வினையில்போலி வினைச்
சொலிருந்தும் இல்லாததுபோற் றேன்றுவது.

(உ-ம்.) காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியால்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோள் மாற்றாறா யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள். (b)

இதில் 'காதுசேர்தாழ்குழையாய்' என்பது காதைச்சேர்ந்த
தொங்குகிற குண்டலமுள்ளவனே என விளிப்பெயர்போல் தோன்
றி, காதுசேர் தாழ்குழை ஆய் எனப்பிரிந்து பின்னுள்ளவற்றிற்கு
முடிக்கும் வினையானதுகாண்க.

(அ) தண்ணிபதுழாயணிந்த மேகநிறம் உலாவப்பெற்ற திருமேனியுள்ள
வனே! நீயே எமக்கு பொற்குவை.

(b) மண்கா - பூமியைக்காப்பாற்றி; அமிர்தம், து - உண்; மங்கையர்
தோளைச்சேர்; மாற்றாறாத்தாழ் - பகைவனாத்தாழ்த்தி; ஏற்றார்க்கு குழை -
யாசுகரிடத்து வணக்கமாயிரு; துட்புமாகிய நூற்பொருள்களை, ஆப் - ஆரா
ய்; எனக்கூட்டிக்கொள்க. கன்னியாகுமரித்துறையான கரைக்கு அதிபனே!
பூசேர்ந் மாலையை மார்பிலணிந்தவனே! போரில்மிக்கவனே.

பொருத்தமில்போலி வருமாறு.

சுனாயாழ்வம்மி மிதப்பவரை யனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன்களை. (அ)

இதில் சொற்கள் பொருத்தமில்லாதனபோலிருந்து மொழிமாற்றாக அனுவயப்பட்டது காண்க.

இவ்வாறு சித்திரங்கள் பலவுள. அவற்றை விரிந்த நூல்களுட்காண்க.

இவை பிரகேளிகை யென்னப்படும்.

பிரகேளிகையாவது எதிரியை மயங்கச்செய்வதொரு விநோதச் செய்கை என்பார்.

மூன்றாவது சொல்லணியியல் முற்றிற்று.

நான்காவது பொருளணியியல்.

20.—பொருளணிகள் முப்பத்தைந்து. அவை தன்மை, உவமை, உருவகம், தீவகம், பின்வருநிலை, விலக்கு, வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, வேற்றுமை, விபாவனை, ஒட்டு, அதிசயம், தற்குறிப்பேற்றம், ஏது, துட்பம், இலேசம், நிரனிறை, ஆர்வமொழி, சுவை, தன்மேம்பாட்டுரை, பரியாயம், சமாயிதம், உதாத்தம், அவதுதி, சிலேடை, விசேஷம், ஒப்புமைக்கூட்டம், விரோதம், மாறுபடுபுகழ்நிலை, புகழாப்புகழ்ச்சி, நிரிசனம், புணர்நிலை, பரிவர்த்தனை, வாழ்த்து, சங்கீரணம், பாஷகம், என்பனவாம்.

இவற்றின்மேலும் பல அலங்காரங்கள் பிறரால் காட்டப்பட்டன.

21.—தன்மையாவது, ஒன்றின்சுபாவம் நேரிற்கண்டாங்குதோன்றக் கூறுவது. இது சாதியும், குணமும், தொழிலும், பொருளும்பற்றி நால்வகைப்படும். (உ-ம்.)

(அ) கானகமிகுந்த நாட்டையுடையவனது சுனையானது.

பரியனாகிவந் தவுணனுடல் கீண்டமரர்க்
கரியவாகிப் பிரானரங்கத் தமலன் முகத்துக்
கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ் வரியோடி நீண்டவப்
பெரியவாயு கண்களென்னைப் பேதைமை செய்தனவே. (a)

இதில் கண்களினியற்கை கூறப்பட்டதனால் சாதித்தன்மை.

பலவற்றைத்தொடர்ந்து ஒன்றாய்த்தோன்றும் பெற்றிசாதிபாம்.

T உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துளாயும்
தள்ளவிழிநீ ரரும்பத் தன்மறந்தாள்—புள்ளலைக்கும்
தேந்தா மவையல்குழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய்
பூந்தா மதைத்தொழுத பொன். (b)

இதில் ஆனந்தத்தின்தன்மை கூறியதனால் குணத்தன்மை.

மிதித்ததுமெல்லமெல்லவெறித்ததுவெருவிமீதிற
குதித்ததுசெவியைநீட்டிக் குரபதமுரத்திற்கூட்டி
உதித்தெழுமுதைபுள்ளமென்றிவைபுருவச்செல்லங்
கதிக்கொருகல்விவேறேகாட்டியதொத்ததன்றே. (c)

இதில் முன்னிரண்டடி யுதாரணமாக்கொள்க. இது தொழிற்
றன்மை.

(a) பிரகலாதனிடம் பரிவுள்ளவனாகிவந்த இரணியனுடலைக்கீண்டு தே
வர்க்கும் அரியவனாகிய சுவாமியின் முகத்தில் சுறுத்தனவாகிப் பக்கங்களி
ல்பரந்து பளபளப்பாகிச் சிவந்தகோசுகள் வியாபிக்கப்பெற்று நீண்டிருக்கி
ன்ற பெரியகண்கள் என்னைமயக்கி விட்டன.

(b) நீர்ப்பறவைகள் ஆலைக்கின்ற தேன்றிறைந்த தாமகாகளுள்ள கழனி
கள் சூழ்ந்ததில்லையின் கண்ணே சிறந்தநடனஞ் செய்யாநின்ற அழகிய கொ
ன்றைமலை யணிந்த சிவபெருமானைத் தொழுத பெண்ணானவள், மனம்குளி
ர்ந்து மயிர்சிலிர்த்து பேச்சும் தழதழக்கக் கண்களில் நீர்துளிக்கத் தன்னை
மறந்துவிட்டாள்.

(c) அந்த மாயமானது முன்னே மெல்ல மெல்ல நிலத்தை மிதித்துநி
ன்று பின்பு பயந்து வெறித்துக் காதகளைநீட்டிக் குளப்படிகளை மாப்பிற் சேர்
த்துக்கொண்டு மேலெழும்பிக்குதித்தது எங்நன மிருந்ததென்றால் வீசுகின்ற
காற்று, மனம் என்கிற இரண்டுக்கும் வேகமா யூடுருவிச் செல்லு மோட்டத்
தில் வகையொன்று கற்பிப்பதுபோ லிருந்தது.

T நீல மணிமிடற்ற நீண்ட சடைமுடியன்
தூலணிந்த மார்பு நுகல்விழியன்—தோலுடையன்
கைம்மான் மறியன் கனன்மழுவன் கச்சாலே
எம்மா னிமையோர்க் கிறை. (a)

இது ஒருருவையே குறித்ததாதலின் பொருட்டன்மையாம். இவையன்றி,

கங்குலும்பகலுங்கண்டியிலறியா ள்கண்ணீர்கைகளா லிறைக்கும்
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்புந்தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்.

என்றித்தொடக்கத்த அவஸ்தைத்தன்மைகளுமுள. ஆகத்தன்மையணி ஐவகையாம்.

“குதியேறிக் குன்றிடஞ்சென்றான்” என்பது சமற்காரமின்மையின் தன்மையணியாகாது. எல்லாவணிகளுக்கும் இது பொதுத் தன்மையே யாம் எனக்கொள்க.

22.—உவமையாவது, ஒருபொருளோடு மற்றொருபொருட்டு ஒப்புமை விளங்குவது. அது விரியுவமை, தொகையுவமை, இதர விதரவுவமை முதலாகப் பல கூறுபாடுடையது.

விரியுவமையாவது, உபமானம் உபமேயம் சாதாரணதர்மம் உபமாவாசகம் என்கிற நான்குறுப்பும் விரிந்திருப்பது. இவற்றுள் உபமானம் உவமையெனவும், உபமேயம் பொருளெனவும், சாதாரணதர்மம் பொதுத்தன்மை யெனவும், உபமாவாசகம் உவமையுருபெனவுங் கூறப்படும். (உ-ம்.)

T பால்போலுமின்சொற்பவளம்போற்செந்துவர்வாய்
சேல்போற்பிறழ்ந்திருநெடுங்கண்—மேலாம்
புயல்போற்கொடைக்கைப்புனனுடன்கொல்லி
அயல்போலும்வாழ்வதவர். (b)

(a) நீலவர்ணத்தை யணிந்த கண்டமுள்ளவன்; நுதலில் - நெற்றியில், கண்ணையுடையவன்; தோலாகிய வஸ்திரமுடையவன்; கையில் மான்குட்டியுடையவன்; சொலிக்கின்ற மழுவையவன்.

(b) பால்போலினிய சொல்லையும், பவளம்போற் சிவந்த வாயையும், மீனைப்போல் பிறழ்கின்ற அழகிய நீண்ட கண்ணையுமுடைய அவர் இருக்குமிடம், மேன்மையான மேகம்போல் கொடுக்குங் கையுள்ள சோழனுடைய கொல்லிமலைப்பக்கம்போலும்.

இதில் நான்குவமைகளிலும் உபமான முதலிய நான்கும் விரிந்திருப்பது காண்க.

இவ்வுவமை, வத்துப் பிரதிவத்துத் தன்மையினும் பிம்பப்பிரதி பிம்பத்தன்மையினும் வரும்.

வத்துப்பிரதிவத்துத் தன்மையாவது, உபமானவுபமேய மிரண்டும் நேராக வொருதன்மை பெற்றிருப்பது. இதற்கு முற்கூறியபாட்டே புதாரணமாம்.

பிம்பப்பிரதி பிம்பத்தன்மையாவது, உபமானத்திற்கும் உபமேயத்திற்குமுள்ள தன்மைகள் வெவ்வேறாயிருந்தும் ஒரு தன்மையுடையனவா யிருத்தல். (உ-ம்.)

S குற்றங்குண மிரண்டுங்கொண்டுநெஞ்சுந்திங்களும்
பெற்றமதூர்வான்போற்பின்னதைச்சென்னியில்
வைத்துமற்றொன்றைக்களத்திடைவைக்குமே
வித்தகமுள்ளான்விதந்து. (௩)

இனி இவ்வுறுப்புகள் நான்கினுள் ஒன்றேனு மிரண்டேனு மூன்றேனுந் தொக்கிவருவது தொகையுவமையாம். (உ-ம்)

ஒளித்தக்காலென்னொழுவாரியெனப்பகை.—இதில் போலென்னு முருபு இல்லை.

வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னபசலை.—இதில் பொதுத்தன்மை யில்லை.

பிறையெயிற்றன்.—இதில் உவமையுருபும் பொதுத்தன்மையு மிரண்டுமில்லை.

(௩) சிவன் கடலினுடைய நஞ்சையும் திங்களையுந் கொண்டதுபோல் விவேகமுள்ளவன் ஒருவனுடைய தூக்குணத்தையும் சுகுணத்தையுந் கொண்டு சிவன் திங்களைச் சிரத்திலும் நஞ்சைக் கண்டத்திலும் வைத்தாற்போலக் குணத்தைச் சிரத்திலும், குற்றத்தைக் கண்டத்திலும்வைப்பான். சிவன் கொள்வதாவது - கைக்கொள்ளல், விவேகி கொள்வதாவது அறிதல்; சிவன் சிரத்தில் வைப்பதும் கண்டத்தில்வைப்பதும் - தாபித்தல்; விவேகி சிரத்தல்வைப்பது - சிரமசைத்துக் கொண்டாடல்; கண்டத்தில் வைப்பது - வெளியிடாதிருத்தல் என அறிக.

கிளிமொழியாள்.—இதில்முன்னிரண்டுடன் உபமானமுமில்லை. கிளியின்மொழி யுபமானமேயன்றிக் கிளி யுபமானமன்று.

அன்னம்போனடையுடையாள்.—இதில் உபமானமும் பொதுத்தன்மையுமில்லை. அன்னத்தினடை உபமானம்.

இதையே அன்னம்போல மெல்லியங்கடையுடையாள் என்னில் உபமானமாத்திரந் தொக்குவந்ததாகும்.

குயிலினிய குரலுடையாள்.—இதில் உபமானமும் உவமத்து ரூபம் தொக்கன. ஆகத் தொகையுவமை ஏழு. வடநூலார் உவமேயத்தொகையுங் கூட்டி எட்டென்பர். அது நேர்வதின்றெனத் தமிழர்கொள்கை.

இதரவிதர வுவமையாவது, முந்திய உபமானோபமேயங்கள் பெயர்த்தும் உபமேயவுபமானங்களாவது. (உ-ம்.)

T களிக்குங்கயல்போலுநுங்கணுங்கண்போல்
களிக்குங்கயலுங்கனிவாய்த் - தளிர்க்கொடியீர்
தாமரைபோன்மலருதும்முகதும்முகம்போல்
தாமரையுஞ்செவ்வீதரும். (அ)

இதை உபமேயோபமைபென வேறலங்காரமாக்கொள்வர்பிறர். உண்மையுவமை என்பது, உவமானப்பொருளை மறுத்து உண்மை கூறுவது. (உ-ம்.)

S மலையன்றி துவம்மலைபோன்றமாளிகை
அலையருவியன்றி துவதனொளியெள்ளம். (b)

இதுபோல் பிறவுவமைகளும் வெளிப்படையாயும் குறிப்பாயும் வருமென அறிக.

(அ) களிக்கின்ற மீனையொத்திருக்கின்றன உங்களுடைய கண்கள்; உங்களுடைய கண்களைப்போல் களிக்கின்றன மீன்கள்; கனிபோன்ற வாயுள்ள தளிர்களோடுகூடிய கொடிபோன்றவர்களே! தாமரைகளைப்போலே மலர்கின்றன உம்முகங்கள்; உம்முகம்போல் தாமரைகளும் அழகுடையன.

(b) இதோ காணப்படுவது அம்மாளிகையின் கார்தி வெள்ளமேயல்லது மலையருவியன்று.

ஐயவுவமை யென்பது உபமானோபமேயங்களை ஐயப்பட்டுநா
ப்பது. (உ-ம்.)

T தாதளவிவண்டுதடுமாறுந்தாமனாகொல்
மாதர்விழியுலவுவாண் முகங்கொல் - யாதென்
றிருபாற்கவருற்றிடையூசலாடி
ஒருபாற்படாதென்னுளம். (a)

கடலோமழையோ முழுநீலக்கல்லோகாயாந்நும்போதோ
படர்பூங்குவளைநாண்மலரோநீலோற்பலமோபானலோ
இடர்சேர்மடவாருபிருண்பதியாதோவென்றுதளர்வாண்முன்
மடல்சேர்தாராநிறம்போலுமந்திமலைவந்ததுவே. (b)

இதில் கடல் மழை முதலாகப் பலவுவமானங்களை ஐயுற்றுக் கூ
றியது. அன்றியும்,

S பெறவேண்டித்தாழ்ந்துநின்றுபெற்றபின்மேலோங்குந்
திறனுடையதீயவோற்றந்தனக்கிங்
கிலையவரோமூத்தவரோதாம். (c)

என்று சுற்பித்ததுவு மிவ்வணியே. இவற்றை ஐயவணியென
வேறுக்கூறுவர் பிறர்.

(a) மகரந்தத்தை அனைந்துகொண்டு வண்டு தடுமாறுகின்ற தாமரைப்
பூவோ அல்லது பெண்களுடைய கண் அசைந்துகொண்டிருக்கிற பிரகாசமா
ன முகமோ என்று இரண்டு பக்கத்திலும் சந்தேகமுற்று ஒருபக்கத்திலும் தே
ருமலிருக்கின்றது என்மனம்.

(b) மழை - மேகம், முழுநீலக்கல் - தேறின நீலரத்தினம், காசைச்செ
டியின் சுகந்தமுள்ளது, படர்ந்த அழகிய குவளையின் அன்றுபூத்தமலர், நீ
லோற்பலம், பானல் என்பவை குவளையின் சாதிபேதங்கள், விரகதுக்கத்தை
யுடைய பெண்களின் உயிராக் கவர்கின்ற இது யாதோ என்று இராமனைப்
பார்த்துத் தெளியாமல் தளர்ச்சி யடைந்துகொண்டிருக்கிற சிதைக்கு எதி
ரில் அவ்விராமன் திருமேனிபோலு நிறத்தையுடைய மாலைக்காலம்வந்தது.

(c) தண்ணீரைப் பெறவேண்டும்போது தாழ்ந்து அதனைப் பெற்றபின்பு
மேலே நிமிர்ந்துபோகிற நீரிறைக்கு மேற்றத்திற்கு, அப்படியே ஒருபொருளை
ப் பெறவேண்டும்போது ஒருவரிடத்தில் மிகவணக்கங்காட்டிநின்று பெற்ற
பின் தலைநிமிர்ந்து அவரை மதியாமலிருக்கிற தட்டர் தம்பிமாரோ தமையன்
மாரோ.

தெரித நுதேற்ற வுவமையென்பது, முன்பு ஐயுற்றுப் பின்பு அதனைத் தெளிந்ததாகக் கூறுவது. (உ-ம்.)

T தாமரைநாண்மலருந்தண்மதியால்வீழியும்
காமர்மதியுங்கறைவிரவும் - ஆமிதனால்
பொன்னைமயக்கும்புனைசுணங்கினுர்முகமே
என்னைமயக்குமிது. (a)

இதுவும் பிறர்க்கு ஐயவணியே.

விபரீதவுவமையென்பது, பொருளை உவமையாகவும் உவமையைப் பொருளாகவும் கூறுவது. (உ-ம்.)

மதிமன்னுமாயவன்வான்முகமொக்கும்
கதிர்சேர்ந்தனூயிறுசக்கரமொக்கும்
முதுநீர்ப்பழனத்துத்தாமரைத்தாளின்
எதிர்மலர்மற்றவன்கண்ணொக்கும்பூவைப்
புதுமலரொக்குநிறம். (b)

இது வேறணியெனப் பிறர்கொள்கை.

அபூகவுவமையென்பது, இல்லாதவகையுடைய தோருபமானங் கூறுவது (உ-ம்.)

கருமுகிருமரைக்காடுபூத்துநீ
டிருசடரிருபுறத்தேந்தியேடவிழ்
திருவொடும்பொலியவோர்செம்பொற்குன்றின்மேல்
வருவபோற்கலுழன்மேல்வந்துதோன்றினான். (c)

(a) தாமரைமலராயின் சந்திர னுதயமானபோது பெருமை கெடும்; சந்திரனாவென்றால் களங்கம் கலந்திருக்கும்; ஆனதனால் இது அவ்விரண்டினம்; மற்றென்னையெனின், பொன்னை மயங்கச்செய்கிற அழகிய சுணங்கு பூத்த பெண்ணின் முகமே என்னை மயக்குகின்றபொருள்.

(b) தேய்வின்றி நிலைபெற்ற சந்திரன் திருமாலின்முகத்தை ஒத்திருக்கும்; பூர்ண கிரணங்களுள்ள சூரியன் அவன் சக்கராயுதத்தை ஒக்கும்; நீர் நிறைந்த கழனிகளில் தாளின்மேலிருக்கிற தாமரைப்பூ அவன்கண்ணை ஒக்கும்; காயாவின் புதுமலர் அவன் நிறத்தையொக்கும்.

(c) கறுத்தமேகம் தன்மேல் தாமரைகள் பூக்கப்பெற்று சூரிய சந்திரர்களை இருபுறத்திலுமேந்தி அத்தாமரைமலர்கள் விரியப்பெற்ற காந்தியோடு

இதனை அற்புதவுவமை யென்றுஞ் சொல்லலாம்.

பலவயிற்போலி யுவமையென்பது, ஒருவாக்கியத்திலுள்ள வுவ
மானங்கடோறும் உருபுவிரிந்திருப்பது. (உ-ம்)

§ வானமொருதடமானுமவ்வானத்துள்
மீனினமானுமேமீனினம்—தேனளிசேர்
புண்டரிகமானும்பொலங்கறைசேர்வெண்டிங்கள்
மண்டலத்துவேந்தேமதி. (a)

இங்ஙனமன்றி, “தாரகை பரவிச்சந்திரன் விளங்கப்பெற்ற வா
னம் மீன்கள் பரவி வெண்டாமரைவிளங்கிய தடாகம்போலும்” என
க்கூட்டி ஒருருபுவிரிக்கில் ஒருவயிற்போலியாம். இப்பாட்டினுள்
‘தேனளிசேர் புண்டரிகமானும் பொலங்கறை வெண்டிங்கள்’ என்ப
து முதாரணமாம்.

மாலையுவமையாவது, ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சியான பலவு
வமானங்கள் வருவது. (உ-ம்.)

§ பகலவனிடத்துப்பல்கொளியென்னவும்
பகலிடத்தத்திறப்பகலவனென்னவும்
அகலிருவிசம்பிலப்பகலென்னவும்
இகறருமிவன்வயினேற்றமாந்திருவே. (b)

இவ்வாறன்றிப் பலவுவமானங்களைக் கூறலும் மாலையுவமையெ
ன்று பிறர்கூறுவர்; இவ்வாசிரியர் அதனைப் பலபொருளுவமையென்
பர். (உ-ம்.)

செம்பொன்மலைமேல் வந்தாற்போல நீலவர்ணமும் மலர்ந்த திருக்கண்கை
பாதங்களும் சங்குசக்கரங்களும் இலக்குமியும் விளங்க விஷ்ணு கருடன்மே
லேறிவந்தான்.

(a) ஆகாயம் ஒருதடாகத்தை ஒத்திருக்கின்றது; உவ்வானத்திலுதித்த
நகைத்திரங்கள் அத்தடாகத்தில் திரிகிற மீன்களைப்போலிருக்கின்றன; வண்
டு மொய்க்கப்பெற்ற வெண்டாமரையை ஒத்திருக்கின்றது களங்கத்தோடு
கூடிய சந்திரன். அரசனே நீ சிந்தித்துப்பார்.

(b) சூரியனிடத்துப் பகலேச்செய்யுங் காந்திபோலவும், பகற்காலத்தில்
அந்தச் சூரியனைப்போலவும், பெரிய ஆகாயத்தில் அந்தப் பகற்பொழுதைப்
போலவும், பராக்கிரமவானான இவனிடத்தில் செல்வம் மேன்மைபொருந்தி
யிருக்கின்றது.

மைபுமாகடலுமயிலுமாமழைபு
 மணிகளுங்குவலையுங்கொண்ட
 மெய்யனையடிபொர்மெய்யனேவிண்ணோ
 ரீசனேரீசனேனடைந்தேன்
 கையுமாழியுமாய்க்களிறுகாத்தவனே
 காலனூர்தமரொணைக்கவரா
 தையனேவந்தன்றஞ்சலென்றருடென்
 னயிந்தைமாநகரமர்ந்தானே. (a)

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புநதம்
 ஆவிற் கருமுனிபா. வாணைக் கமரநம்பல்
 தேவிற் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
 பாவிற் கு வள்ளுவர்வெண் பா. (b)

இதுவும் பலபொருளுவமையாம்.

எப்பொருளு மியாரு மியல்பி னறிவுறச்
 செப்பிய வள்ளுவனார் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
 பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டைமறை
 நேர்வனமற் றில்லை நிகர். (c)

இது, இவையன்றி வேறுநிகரில்லை யென்றமையால் நியமவு
 வமை.

(a) மை, கடல், மயில், மேகம், நீலரத்தினம், நீலோற்பலம் என்னு மிவ
 ற்றினிறத்தைக்கொண்ட திருமேனியுள்ளவனே ! அடியார்க்குச் சத்தியமாயிரு
 ப்பவனே ! தேவருக்கு ஆதிபதியே ! நீசனானான் உன்னை யடைக்கலமடைந்
 தேன்; கையில் சக்கரங்கொண்டு யானையைக்காத்தவனே ! இயமனுடைய தூ
 தர் என்னைப் பிடியாதிருக்கும்படி மரணகாலத்தில்தவந்து பயப்படாதே என்று
 அருளவேண்டும், தென்றிசைக்கணுள்ள அயிர்தைநகரத்தில் எழுந்தருளியிரு
 க்கிறவனே !

(b) பூவிலே தாமரைபோலவும், பொன்னிலே மாற்றுயர்ந்த சாம்புநதம்
 போலவும், பசுக்களிலே காமதேனுபோலவும், யானைகளில் அயிராவதம்போலவு
 ம், தேவர்களிலே விட்டுணுபோலவும், தூல்களில் குறள் சிறந்ததென்பார்கள்.

(c) எல்லாப்பொருளையும் எல்லாரும் நன்றாயறிந்து சொல்லுதற்காகத்
 திருவள்ளுவர் சொல்லிய குறளுக்கு மாபாரதமும் இராமாயணமும் மதுரா
 லும் வேதமுமே ஒத்திருக்கின்றன, வேறு உபமானமில்லை.

பொது நீங்குவமையென்பது அத்தற்கதையே வுவமானமாக் கூறுவது (உ-ம்.)

௪ நஞ்சுநெருப்புநரகுநிகரன்நிழிந்தோர்

தஞ்சொலுக்குத்தானேநிகர். (௮)

இதுவும் பிறருக்கு வேறலங்காரம்.

பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தன்மையால் இரண்டுவாக்கியங்களாய் வரு முவமை எடுத்துக்காட்டுவமையாம். (உ-ம்.)

அடுத்து முயன்றலு மாகுநா என்றி

எடுத்த கருமங்க ளாகா—தொடுத்த

உருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்

பருவத்தா லன்றிப் பழா.

இதனைத் திருஷ்டாந்தாலங்காரமென வேருக்கூறுவர் பிறர்.

ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையாவது, இரண்டுவாக்கியப் பொருளுக் கு மோரொப்புமை வெவ்வேறுசொல்லாற் கூறுவது. (உ-ம்.)

T விண்ணின்மேற்காவல்புரிந்துறங்கான்விண்ணவர்கோன்

மண்ணின்மேலன்னேவாயவேந்தே - தண்ணளியால்

சேராவவுணர்சூலங்கோயுந்தேவர்கோன்

நேரார்மேலத்தகையைநீ. (b)

மறுபொருளுவமையாவது முன்வாக்கியத்தில் உவமேயத்தை நாட்டி அதற்கு ஒப்புத்தோன்றுமாறு பின் வாக்கியத்தைக்கூறல்.

(உ-ம்.)

T அன்னேபோ லெவ்வுயிருந் தாங்குமன பாயா

நின்னையா ரொப்பர் நிலவேந்தர் - அன்னதே

வாரி புடைசூழ்ந்த வையகத்திற் கில்லையால்

சூரியனே போலுஞ் சுடர். (c)

(a) விடமும், நெருப்பும், நரகமும் துட்டருடைய சொல்லுக்கு உவமை அல்ல, அதற்கு அதுவே உவமை.

(b) வானுலகத்திலிருந்து உலகத்தைக் காத்துக்கொண்டு உறங்காதிருக்கின்றான் இந்திரன்; பூலோகத்திலே நீயும் அப்படியே இருக்கிறாய்; இந்திரன் தன்கிருபையைச்சாராத அசுரனா அழிக்கின்றான்; நீயும் உன்பகைவர்மேல் அப்படி யிருக்கிறாய்.

(c) தாயைப்போலே எல்லாவுயிரையுந்தாங்கும் அனபாயனே ! அரசரி லே உன்னை யொத்தவராயர்? கடல்கூழ்ந்த உலகத்துக்குச் சூரியனைப்போ லே விளக்குஞ் சுடர் இல்லை.

இதுவும் பிறர்க்கு வேறணியாம்.

இது எதிர்மறையா வருவதுமுண்டு. (உ-ம்.)

கற்றே னருமைகற் றேனறியும் வந்திமகப்

பெற்றே னருமையறியாள். (a)

சிலேடையுவமை, சிலேடை வகையால் பொதுத்தன்மை ஒன்றுபட்டிருப்பது. (உ-ம்)

புஷ்யினுக்கணியாயான்றபொருடந்துபுலத்திற்குகி

அவியகத்துறைகடாங்கியைந்திணைநெறியளாவி

சவியுறத்தெளிந்துதண்ணென்றொழுக்கமுந்தழுவிச்சான்றோர்

கவியெனக்கிடந்தகோதாவிரியினைவீரர்கண்டார். (b)

வாணிக்கவேண்டிய பொருளுக்குப் பிரபந்தத் தலைவனுடைய பொருள்களை யுவமானமாக்கிக் கூறுவதோர் சிறப்புமுண்டு. (உ-ம்)

அன்னங்கண்படுதண்பணைநிடதநாடளிக்கு

மன்னர்மன்னவன்மண்டமர்கடந்தவொள்வேலின்

மின்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணரிடையதிரந்து

பொன்னங்குன்றின்மேலவன்கொடைபோன்மெனப்பொழிந்த. (c)

(a) கற்றவனருமையைக் கற்றவனேயறிவான், மலடியானவள் பின்னை பெற்றவளுடைய அருமையை அறியாள்.

(b) சான்றோர் கவிக்கும் கோதாவிரிக்கும் சிலேடை—பூமிக்கு அலங்காரமாய் நிறைந்த சங்குமுத்து முதலிய பொருளைக்கொடுத்து வயல்களிலே பாய்ந்து ஓமஞ்செய்த அவிக்களோடுகூடிய அகத்துத்தறைகளைத்தாங்கிக் குறிஞ்சி முதலிய ஐவகைநிலத்து வழிகளையும் வியாபித்துக் காந்திவிளங்கத் தெளிந்து குளிர்ச்சியான நீரொழுக்குள்ளதாய் என நதிக்கும், பூமிக்கெல்லாம் அலங்காரமாய் நிறைந்த அர்த்தங்களைக்கொடுத்து அறிவின்கண்ணே நிசழ்வதாய் தேவாமிர்தம்போன்ற அகப்பொருளின் பலதுறைகளைத்தாங்கி மற்றும் ஐந்திணைப்பொருணைநிகளைச் சேர்ந்து விளக்கமுந் தெளிவுமுள்ளதாய்த் தண்மையான நல்லொழுக்கம் அல்லது சொன்னடையுள்ளதாய் எனக்கவிக் குறுகொள்க.

(c) அன்னங்கள் தூங்குகின்ற குளிர்ச்சியான வயல்கூழ்ந்த நிடததேசத்தை ஆள்கின்ற நளமகராசனுடைய யுத்தத்தை நிறைவேற்றின வேலாயுதம்போலே மின்னி அவன் பேரியைப்போல் கர்ச்சித்து அவன் யாசகர்க்குக் கொடுப்பதுபோல் மலையின்மேல் பொழிந்தன மேகம்.

இதில்மேகத்தின் செய்கைகளுக்கு நளனுடைய வேலின்செயல் முதலியவற்றை யுபமானமாக்கியது.

பாதவத்தடியையதனிழல்போலப்பாந்தருமடைதரும்பகலே. (a)

என வர்ணியங்களாகிய இரண்டினுள் ஒன்றை உபமானமாகக் கொள்ளு மழகுமுண்டெனவறிக. உவமையணி - உக.

இவ்வாறிவ்வுவமையணிகளின்வகைகள் பலவு முளவாம்; வந்தவழியுய்த்துணர்க.

உபமானவுபமேயங்களைப் பால்முதலியவைகளால் ஒன்றியிருக்கப்பாடுவது சிறந்தது. மாறிப்பாடுவது குற்றமாம். (உ-ம்.)

T மன்னர்க்குநாய்போல்வனப்புடையர்வாள்வயவர்
மின்மினியும்வெஞ்சுடரோன்போல்வளங்கும்—அன்னப்
பெடைபோலுஞ்சந்திரன்பைந்தடங்கள்போலும்
இடைமசொன்றில்லாவிசும்பு. (b)

முதலடியில் உபமானமிழிந்தது குற்றம். இரண்டாமடியில் உபமானமிறப்பவயர்ந்தது குற்றம். மற்றவிரண்டிலும் ஆண்பாலுக்குப் பெண்பாலும் ஒன்றன்பாலுக்குப் பலவின்பாலு முபமானமாயது குற்றம்.

T நீலப்புருவங்குனியவிழிமதர்ப்ப
மலைக்குழல்குழந்தநின்வதனம் போலும்
கயல்பரயவாசங்கவருங்களிவண்
டயல்பரயவம்போருகம். (c)

இதில் உபமேயஅடைக்கு உபமான அடைகுறைந்தது குற்றம்.

(a) பாந்தர் - வழி நடப்போர்.

(b) வாள்வயவர் - வாளேந்தியவீரர், அரசர்க்கு நாயைப்போல் வாய்த் தவர்; மின்மினி சூரியனை ஒக்கும்; பெட்டையன்னம் போன்றான் சந்திரன்; அழுக்கில்லாத ஆகாயம் பசுமையான தடாகங்கள் போன்றன.

(c) கறுத்த புருவங்கள் வளைய, கண்கள் காந்திரிறைய, பூமலை சூட்டிய கூந்தலோடு கூடிய உன் முகம்போலிருக்கிறது, கெண்டைகள் மேலே குதித்திருக்க வாசனையைக் கவர்கின்ற வண்டிகள் பக்கத்திற் பாய்ந்திருக்கப்பெற்ற தாமரைமலர்.

முகத்தை உபமானமாக்கின் இதிலேயே உபமேய அடைக்கு உபமான அடைமிக்கது குற்றமாமென்றுணர்க.

இனி இவை சிலவிடத்துக்குணமாமாறு.

S பெண்மகள் போலவிப்பேடன நடக்குமிப்

பெண்மகளுமாண்மகன்போற்பேசுமே - கண்மணியை

ஒக்குமெனக்கிந்தவொண் டொடியாளுள்ளவனைத்

தொக்கலுமொக்குமுவந்து. (a)

S அரசர்பிரான்வீற்றினமரர்பிரானொக்கும்

இரவியொடுதேசினியையும். (b)

இவைகளுள் பாலமைதியும் திணையமைசியும் எண்ணமைதியும் உபமானோபமேயங்கனி நிழிபுயர்வமைதியுங்காண்க.

இவ்வமையின்கண் “போலப்புளைய” முதலியவருபுகளன்றி, அதனைப்பகைக்கும், அதனைநேசிக்கும், அதனோடியையும், அதின் மாறுபடாது, முதலாகப் பலவகைச்சொற்களும் உவமையுணர்த்த வருமென அறிக.

23.—உருவகமென்பது, உபமானத்தையும் உபமேயத்தையும் வேற்றுமையொழிவித்து ஒன்றென்னும் உள்ளுறை தோன்றவைப் பதாம். இதுகவுணசாரோப விலக்கணையால்வருவது. இவ்வணியும் தொகைவிரி முதலாகப் பலபிரிவுள்ளது. அவற்றுள்,

தொகையுருவகம் “ஆங்கிய” என்பது முதலிய பண்புறுப்புதொக்குவருவது. (உ-ம்.)

T அங்கைமலருமடித்தளிருங்கண்வண்டும்

கொங்கைமுகிமுங்குழற்காரும் - தங்கியதோர்

(a) இந்தப்பேடன் பெண்மகளைப்போலே நடக்கின்றான்; இந்தப்பெண் ஆண்பிள்ளைபோல் பேசுகிறாள்; இந்த விளக்கமான வளையணிந்தவள் எனக்குக் கண்மணியை ஒத்திருக்கிறாள்; அன்றியும் எல்லாவுறவினையு மொத்திருக்கின்றாள்.

(b) அரசர்பிரான் பெருமைபால் இந்திரனை ஒப்பான்; காந்தியால் சூரியனோடும் இயைவான்.

மாதர்க்கொடியுளதாநண்பாவத்தற்கெழுந்த
காதற்குளதோகரை. (a)

விரியுருவகமாவது அவ்வுருபு விரிந்துவருவது. (உ-ம.)

நாற்குணமுநாற்படையாவைம்புலனுநல்லமைச்சா
ஆர்க்குஞ்சிலம்பேயணிமுரசா - வேற்படையும்
வாளுமேகண்ணுவதனமதிக்குடைக்கீழ்
ஆளுமேபெண்மையரசு. (b)

இதில் ஆக என்பது விரிந்திருப்பது காண்க.

இதுவே இயைபுருவகத்துக்கு முதாரணமாம்.

இயைபுருவகமாவது பொருள்கள் ஒன்றுக்கொன்று இயைபு
ள்ளனவாறுபிப்பது. படை, அமைச்சு, முரசு முதலியன இராச்சி
யாங்கமாதலின் இயைபுடையனவென அறிக.

இயைபிலுருவகமாவது முற்கூறியாங்கியைபின்மீயிருப்பது.

(உ-ம்.)

T தேனக்கலர்கொன்றைபொன்னாகச்செஞ்சடையே

கூனற்பவளக்கொடியாகத் - தான

மழையாகக்கோடுமதியாகத்தோன்றும்

புழையார்தடக்கைப்பொருப்பு. (c)

பொன், பவளக்கொடி முதலியன தம்முளியையில்லன.

(a) அகங்கையாகிய மலரும், பாதமாகிய தளிரும், கண்ணாகியவன்மீம்,
முலைகளாகிய முகிழ்களும், கூந்தலாகிய மேகமும், தங்கிய அழகானகொடி
யொன்றிருப்பதால் நண்பனே ! அதனுலுண்டான ஆசைக்குக் கரையுண்டோ.

(b) மடம், அச்சம், நாணம், பயிர்ப்பு என்கிற நான்கு குணங்களும் யா
னைமுதலிய நான்கு சேனைகளாக, கண்வாய்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களும் ந
ல்லமந்திரியாக, ஒலிக்கின்ற சிலம்பே பேரிதாக, கண்களே வேலும் வாளுமா
க முகநுபமான சந்திரனாகிய குடையின்கீழே பெண்தன்மையாகிய அரசை
ஆளுவாள் தமயந்தி.

(c) வண்டிகள் நக்குகின்ற மலர்த்த கொன்றைப்பூ பொன்னாகவும், சிவ
ந்த சடையே வளைந்த பவளக்கொடியாகவும், மதனீரோ மழையாகவும், கொ
ம்பு சந்திரனாகவும், தோன்றுகின்றது, துவாரமுள்ள பெரிய கையையுடைய
மலை - (வினாயகமூர்த்தி.)

சிதப்புருவகமென்பது ஒன்றன் அடைகளை உருவகப்படுத்திய தனால் அப்பொருளையும் உருவகப்படுத்துவது. (உ-ம்.)

T விரிகடல்குழ்மேதினிரான்முகன்மீகாஞ்சு
கரந்திபாபுச்சிதொடுத்த - அரிதிருத்தாள்
கூம்பாகவெப்பொருளுங்கொண்டபெருநாவாய்
ஆம்பொலிவிறுயினதாலின்று. (a)

இதில் திருமால் திருவடியைக் கூம்பாகவும், அதனைச்சார்ந்த கங்கை வெள்ளத்தைப் பாயாகவும், பிரமனை மீகாமனாகவும், ரூபித்த தனால் பூமியை நாவாயாக ரூபிக்கலானமையறிக.

விருபவருவகம் அல்லது விருத்தரூபகமென்பது கூடாததன் மையைக்கூட்டி யுருவகப்படுத்துவது. (உ-ம்.)

T தண்மதிக்குத்தோலாதுதாழ்த்தத்துவைகாது
முண்மருவுந்தாண்மேன்முகிழாது - நண்ணி
இருபொழுதுஞ்செவ்வியியல்பாய்மலரும்
அரிவைவதனும்புயம். (b)

மதிக்குத்தோலாமை முதலியனதாமனைக்குத் கூடாதன. இதனைப்பிறர் அதிகதாத்தரூபு ரூபகமென்பர்.

உருவக வருவக மென்பது ஒன்றை முன்னரொருவகை உருவகப்படுத்திப் பெயர்த்தும் வேறுவகை யுருவகப்படுத்துவது.

S ஒண்டொடியேயுன்வதனும்புயமாமரந்தத்துக்
கொண்டொசியும்புருவக்கொடியென்னுமோர்கூத்தி

(a) பிரமனை மீகாமனாகவும், ஆகாய கங்கையாகிய பாயைநுனியிற்கட்டிய விஷ்ணுவின் திருவடியே பாய் மரமாகவும் காணலால், கடல்குழிந்த பூமியானது சகல வஸ்துக்களும் நிறைந்த கப்பலாம்படியான அழக்கயுடையது.

(b) தண்ணிய சந்திரனுக்குத் தோற்றுப்போகாது பள்ளமான தடாகங் களிலிராது முன்சேர்ந்த தாளின்மேல் மலராது காலை மாலையாகிய இரண்டு காலத்திலும் அழகைப்பொருந்தி மலர்ந்திருக்கும் அந்தப் பெண்ணின் முகமாகிய தாமரைப்பூ.

மண்டலமெல்லாமயங்குமாகுத்தாடக்
கண்டென்மனமையோகலக்கமுறுகின்றதுவே. (a)

இதில் முகத்தை முன்னர் அம்புயமாகவும் மறித்தும் அதனை
அரங்காகவும், புருவத்தை முந்திக்கொடியாகவும் பெயர்த்தும் கூத்
தியாகவும் உருவகப்படுத்தியதுகாண்க.

ஏகாங்கவுருவகம் என்பது ஒன்றன் உறுப்புப்பலவற்றினுள் ஒ
ன்றை புருவகப்படுத்தி மற்றவைகளை வாளாவிடுவது. பலவற்றையுரு
வகப்படுத்தின் அனேகாங்கவுருவகமாம். (உ-ம்.)

S நின்னெடுங்கொணென்றுநினைந்துலவுகின்றனநின்
இன்மொழித்தேன்வேருமிதென். (b)

இதில் மொழியைமாத்திரம் தேனையுருவகப்படுத்தியதற்கு.

பன்மலர்மாலேவேய்ந்துபானுரைபோர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்தசாந்தமானமகச்சேறுபூசிப்
பொன்மணிபாரந்தாங்கிப்பொருளையாங்கன்னிமுந்நீர்
தன்மகிழ்கிழுவனாகத்தழிஇக்கொடுகலந்ததன்றே. (c)

இதில் கருத்துவேறுபடினும் பொருள் வேறுபடாது பலவங்க
ங்களு முருவகப்படுத்தி யிருப்பதுகாண்க.

இது பூற்றுருவகத்துக்கு முதாரணமாம்.

(a) ஒள்ளியவளையலுடையவளே ! உன் முகமென்னுந் தாமரை யாகிய
அரங்கத்திலே, துவள்கின்ற புருவமென்னுங் கொடியாகிய ஒரு கூத்தியான
வன் உலகமெல்லா மயங்கும்படி கூத்தாடக்கண்டு என் மனமானது கலங்கு
கின்றது. ஐயோ - இரக்கம்.

(b) உன்னுடைய நீண்டகண்கள் எதுவோ வொன்றைநினைத்து உலாவு
கின்றன. உன்னுடைய மொழியாகிய இனிய தேனோ வேறுபடுக்கிறதே இதெ
ன்ன.

(c) பல மலர்களின் ஒழுங்காகிய பூமாலையைச்சூடி பால்போன்ற நூரை
யாகிய போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு மலைய பர்வதத்தில்தேய்ந்த சந்
தனங்கலந்த சஸ்தூரிச் சேற்றையும் பூசிக்கொண்டு பொன்னும் ரத்தினங்க
ளுமாகியவவற்றின் தாவடங்களையணிந்து வையகயாறாகிய பெண் சமுத்திர
மாகிய தன் கணவனுடலைத் தழுவிக்கொண்டு கலந்தாள்.

முற்றுருவகமாவது உறுப்பு உறுப்பி எல்லாவற்றையு முரு வகப்படுத்துவது.

உறுப்பியைநீக்கி உறுப்புக்களைமாத்திரம் உருவகமாக்கின் அது அவயவவுருவகமாம். அது.

S தாமரை முகமுந்தன் குவளைக்கணும்

ஆமறம்கூந்தலுமுடையதிவ்வாறு. (a) எனவருவது;

அவயவியை யுருவகப்படுத்தி அவயவங்களை வாளாகுவது முண்டு - அதற்கு அவயவ்யுருவக மெனப்பெயர்.

S கண்டவர்தங்கைகுவிந்துகண்கள்பனிசோரத்

தண்டலையிற்காகுத்தசந்திரன் - மண்டலிகர்

போற்றிப்புக்கழநின்றான். (b)

என உதாரணங் காண்க.

இவ்வுருவகம் உவமையோடுவரின் உவமையுருவக மெனப்ப மும். (உ-ம்.)

S அராக்களைக்கருடனழிக்கும்பெற்றியின்

இராக்கதவராக்களையிராகவக்கருடன்

இராக்களையெல்வளாயழிக்குமன்னே. (c)

ஏதுகூறி யுருவகப்படுத்தின் ஏதுவுருவகம்.

S கல்வியாற்றேவகுருகம்பீரத்தாற்கடலாம்

செல்வவளத்தாற்சிரீதரனும் - நல்வகையின்

எல்லாம்புரத்தலாவிந்திரனமீகையால்

சொல்லார்ந்தகற்பதரு. (d) எனவரும்.

(a) அறல் - கருமணல்.

(b) பனி - நீர்த்துளி, தண்டலை - தோட்டம், காசுத்தன் - இராமன் அவனாகியசந்திரன், மண்டலிகர் - அரசர்.

(c) அரா - பாம்பு, பெற்றியின் - தன்மையின், இராக்கதராகிய அராக்களை, இராகவன் - இராமன் ஆகிய கருடன், இராக்களை - இருளை நீக்குகின்ற எல்வளாய் - காந்தியுள்ளவளை யணிந்தவளே ! மன் - அசை.

(d) தேவகுரு - பிரகஸ்பதி, கம்பீரம் - ஆழந்திருத்தல், சிரீதரன் - திருமால், புரத்தலால் - காத்தலால், சொல் - கீர்த்தி, ஆர்ந்த - நிறைந்த, கற்பதரு - கற்பகவிறுகூடம்.

இதனை உல்லேகவணி யென்பர் பிறர்.

இந்திரன் சந்திரனேந்தெழிற் சுந்தரன்.

எனஉருவகமெக்கிவரின் மாலையுருவகமென்னப்படும்.

சிலேடைவகையி னுருவகப்படுத்தின் சிலேடையுருவகமாம்.

(உ-ம்.)

T உண்ணெகிழ்ந்தசெவ்வித்தாய்ப்பொற்றோட்டொளிவளரத்
தண்ணெகிழ்ந்தின்பந்தரமலர்ந்து - கண்ணெகிழ்ந்து
காதல்களையிறப்பவாவிடவாது
மாதர்வதனும்புயம். (a)

இதில் சிலேடையா லமைந்த பொதுத்தன்மைகொண்டு முகத்
தைத் தாமரைமலரா ஁பித்தது காண்க.

ஒருபொருளை மறுத்து உவமையை ஆரோபிப்பது அவநுதி
யுருவகமாம். (உ-ம்.)

S வானன்றிதுபெருவாரிதியதனுள்
மீனன்றிவையெலாமிக்கநுரைத்திரள்
மீனரசன்றிதுவெள்ளரவணையிற்
முனன்றிதுமறுதாமோதரனே. (b)

என அவநுதிகூடி வந்தது காண்க.

(a) இது தாமரைக்கும் முகத்திற்கும் சிலேடை—உள்ளே விரிந்த அழகை
யுடைத்தாய் அழகியதோடுகள் (இதழ்கள்) காந்தி மிகும்படி குளிர்ச்சியான
வண்டிகளாற் சூழப்பெற்று இன்பமுண்டாகும்படி மலர்ந்து - கள் (தேன்)
பொசிந்து ஆசை கரைக்கக்கத்தலாகத்தைவிட்டு நீங்காமலிருக்கிறது - என
த் தாமரைக்கும், உள்ளம் கணிந்திருத்தலாலாகிய பொரு காந்தியுள்ளதாய்
பொன்னுற்செய்த காதணிகளின் ஒளி மிக்ககுளிர்ந்த விருப்பத்தைப்பொருந்தி
கண்டவர்க்கு இன்பமுண்டாகும்படி மலர்ந்து கண்கள் தழைந்து ஆசை விஞ்
ச, ஆவிகடவாது - மனதைக்கடவாமலிருக்கிறது, என முகத்திற்குக்கொள்க.
'ஆவி' மனதுக்கு ஆயிற்று - மனதைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்றது என்பதாம்.

(b) இது ஆகாயமல்ல கடல்; அதில் இவை நகரத்திரங்களல்ல, மிகுந்த
நுரையின் கண்டங்கள்; இது சந்திரனன்று, வெண்மையான சர்ப்பசயனம்;
அதில் இது மறு அன்று, சயனித்திருக்கும் விட்டுணுவே. தான் - ஆசை.

ஆக உருவகம் (கௌ.)

இவ்வாறு உருவகமும் பலவாறு வரும். உவமைக்குக்கூறிய விகற்பங்கள் உருவகத்திற்கும் உருவகத்திற்குக்கூறிய விகற்பங்கள் உவமைக்கும் பெரும்பாலும் பொருந்தும். இலக்கியங்களைக் கண்ட விடத்து உன்னித்து இது இவ்வகைத்து என இவ்விரண்டலங்காரங்களைபுழம் அறிந்து கொளல்வேண்டும். முற்றுங்கூற லெளிதன்றும்.

24.—ஒருவாக்கியத்தில் ஒருசொல் மத்திமமணி நியாயத்தா லேனும் சுட்டாலேனும் உம்மையாலேனும் பிறவாற்றாலேனும் பிற வாக்கியங்களுக்கும் பொருள் பொருந்த உபகாரப்படுமாயின் அது தீவகாலங்காரமென்னப்படும்.

தீபம் - விளக்கு, அதுபோன்றது தீபகம், ப வ ஆயிற்று. ஒருவிளக்கு ஓரிடத்திருந்து பலவகையிற் பிறவிடங்கட்கு முபயோ கமாவது போலிருப்பதனால் இப்பெயரிடப்பட்டது. அச்சொல் சாதி குணம் தொழில் பொருள் என நான்குவகைப்பட்டிருப்பதனால் இவ்வலங்காரமும் சாதித்தீவகம் குணத்தீவகம் தொழிற்றீவகம் பொருட்டீவகம் என நால்வகையாம். (உ-ம்.)

T தென்றலனங்கன்றுணையாஞ்சிலகொம்பர்

மன்றற்றலைமகராம்வான்பொருண்மேற் - சென்றவர்க்குச் சாற்றவிடுத்துதாருந்தங்கும்பெரும்புலவி மாற்றவருவிருந்துமாம். (௩)

இதில் 'தென்றல்' என்பது 'துணையாம்,' 'தூதாம்,' 'விருந்தாம்,' என்பவற்றொடுசேர்ந்து உபகாரப்பட்டது காண்க.

தென்றல் காலபேதத்தாற் பலவாதலின் சாதியாயிற்று.

T சேந்தனைவேந்தன்றிருநெடுங்கண்டெவ்வேந்தர்

ஏந்துதடந்தோளிழிகுருதி - பாய்ந்த

(௩) தென்றற்காற்றானது மன்மதனுக்குத் தோழனாகும், சிலபெண்கள் புதுமணவாளராய்ப் பொருளுக்காகப் பிறதேசஞ்சென்றவர்க்குச் செய்தசொ ல்லும்படி யனுப்பிய தூதனாகும்; பெண்கள்மாட்டு நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஊடலைத் தீர்க்கவந்த விருந்துமாகும்.

திசையனைத் தும்வீரச்சிலைபொழிந்தகம்பும்
மிசையனைத் தும்புட்குலமும்வீழ்ந்து. (a)

இங்கு 'சேந்தன' என்னும் பண்பு 'கண்', 'திசை', 'அம்பு' 'மிசை', 'புட்குலம்' என்பவைகளோடு சேர்ந்து உபகாரப்பட்டது காண்க.

'சேந்தன' என்பது வீணைச்சொல்லாயினும் அதன் பொருள் பண்பேயாம்.

T சரியும்புனைசங்குந்தண்டளிர் போன்மேனி
வரியுந்தனதடஞ்சூழ்வம்பும் - திருமான
ஆரந்தமுவுந்தடந்தோள்களங்கன்
கோரந்தொழுதகொடிக்கு. (b)

இதில் 'சரியும்' என்னுந்தொழில் 'சங்கு', 'வரி', 'வம்பு' என்பவற்றினுஞ்சேர்ந்து நின்றது.

T முருகவேள்குர்மா முதறடிந்தான்வள்ளி
புரிசூழன்மேன்மலைபுனைந்தான் - சரணளித்து
மேலாயவானோர்வியன்சேனைதாங்கினான்
வேலானிடைகிழித்தான்வெற்பு. (c)

இதில் 'முருகவேள்' பொருள் 'தடிந்தான்' முதலியபலவற்றோடுங்கூடினது. தமிழில் இவ்வணி அவ்வளவு அழகியதன்று.

(a) அரசனுடைய பெரிய திருக்கண்களும், பகையரசருடைய உயர்ந்த பெரியதோளில்வடிந்த உதிரம்பாய்ந்த திக்குக்களும், வீரத்தனமுள்ள வில் பொழிந்த அம்புசளும், மேலிடமுமுவதும் அந்த யுத்தபூமியில் தங்கிய பறவைகளும் சிவந்தன.

(b) மேன்மையான முத்துமலைதழுவிய புஜமுள்ள அகலங்கனுடைய கோரமென்னுங் குதிரையைத்தொழுத பெண்ணுக்கு அலங்கரித்த வளைகளும் தண்மையான தளிர்போன்ற உடம்பின் அழகும் தனங்கள்மேலிட்ட கச்சம் சரிந்தன.

(c) சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரனை வேர்களைந்தான்; வள்ளிநாச்சியாருடைய அலங்கரித்த கூந்தலிலே மலைசூட்டினான்; அடைக்கலந்தந்து தேவர்களுடைய சேனையைத்தாங்கினான்; வேலினால் மலையைப் பிளந்தான்.

இனி இத்தீவகச்சொல் இடைகடைகளிலும் நின்று கூடுவதுண்டு.

சென்றறகுடையாமிருந்தாற்சிங்காதனமாம்
நின்றான்மரவடியாநீள்கழலுள் - என் னும்
புணையாமணிவிளக்காம்பூம்பட்டாம்புல்கு
மணையாநெடுமாஸிற்சூவு. (a)

இதில் 'அசுவ' சாதியாம், சேடனையே யுணர்த்தலின் பொருளுமாம்.

ஒருவனறிவானுமெல்லாமியர்தொன்றும்
ஒருவனறியாதவனும் - ஒருவன்
குணனடங்கக்குற்றமுளானுமொருவன்
கணனடங்கக்கற்றானுமில். (b)

இதில் 'இல்' என்பது இன்மைப்பண்பு.

தன்னச்சிச்செல்வாவையெள்ளவொருவனும்
மன்னியசெல்வத்துப் பொச்சாப்புநீத்தானும்
என்றமழுக்காறிகந்தானுமில்மூவர்
நின்றபுகழுடையார். (c)

இதில் 'நின்ற புகழுடையார்' என்பது 'இம்மூவர்' என்பதனான் ஒவ்வொரு பொருளோடுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது காண்க.

மற்றவைகளும் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க.

(a) நடந்தால் குடையாகும்; உட்காந்திருந்தால் சிங்காதனமாயிருக்கும்; நின்றபோது பெரியபாதங்களில் பாதுகைகளாயிருக்கும்; எப்போதும் கடலினீர்தத் தெப்பமாயிருக்கும்; அழகியதீபமாயிருக்கும்; அழகிய பட்டாடையாயிருக்கும்; படுக்கும் படுக்கையாயிருக்கும் தருமாலுக்கு ஆதிசேடன்.

(b) எல்லாமறிந்த வொருவனும், எதையுமறியாதவொருவனும், குணமெல்லாமறைந்து போம்படியான குற்றமுள்ள வொருவனும், சந்தேகவிடீதங்களில்லாமற் சுற்றவனும் உலகத்தில் இல்லை.

(c) தன்னேவிரும்பி வருகிறவர்களை இஃழாதவொருவனும், மிகுந்தசெல்வம் வந்தபோது மறதியில்லாதவனும், எப்போதும் பொருளமையை விட்டவனும் ஆகிய இந்தமூவர் நிலைபெற்றகிர்த்தி யுள்ளவர்கள்.

இனி இத்தீவகம் ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சியாய்வரின் மா
லாதிபகமென்னப்படும்.

(உ-ம்.) மனைக்கு விளக்க மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர் - மனைக்கினிய
காதற் புலவர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கு
மோதிற் புகழ்சா லுணர்வு. (a)

இதில் 'விளக்கம்' என்பது மடவார் முதல்தொடர்ச்சியான
பொருள்களோடொட்டி வந்தது காண்க.

சிலேடைபற்றிவரின் சிலேடைத்தீவகமென்னப்படும். (உ-ம்.)

T மான்மருவிவாளிகள்சேர்ந்துமருண்டுள்ளந்
தான்மறுகநீண்டதழையனவாம் - கான
வழிபுமொருதனிநாம்வைத்தகலுமாதர்
விழியுந்தருமான்மெலிவு. (b)

இதில் வழிக்கும் விழிக்கும் சிலேடை.

உவமை கலந்தும் வரும். (உ-ம்.)

T முன்னங்குடைபோன்முடிநாயகமணிபோன்
மன்னுந்திலகம்போல்வாளிரவி - பொன்னகலந்
தங்குங்கவுத்துவம்போலுந்தித்தடமலர்போ
லங்கணுலகளந்தார்க்காம். (c)

(a) லீட்டுக்குப்பிரகாசம் மனைவியர்; மனைவியர்க்குவிளக்கம் குணநி
றைந்த புத்திரர்; அப்படிப்பட்ட பிரியமான புத்திரர்க்கு விளக்கம் கல்வியே
யாம்; அக்கல்விக்கு விளக்கம் புகழும்படியான விவேகம்.

(b) வழிக்கும் விழிக்கும் சிலேடை—மான்கள் விரும்பப்பெற்று பிரகா
சமான சிங்கங்கள்சேர்ந்து (கண்ணுக்கு) அரிகள் - இரோகைகள், சேர்ந்து - ம
ருட்சியடைந்து, மனம் கொதிக்கும்படி நீண்டகுணமுள்ளவைகளாகிய காட்
டுவழியும் தனியாகவைத்து நாம் நீங்கின பெண்கள்விழியும் (நமக்கு) தளர்ச்
சியைத் தருகின்றன.

(c) அழகிய இடமுள்ள உலகத்தை அளந்த திருமாலுக்குச் சூரியனா
னது ஆரம்பத்தில் குடைபோலவும், பின்பு முறையே முடியிலணிந்த நாயகா
த்தினம்போலவும், பொருந்தின திலகம்போலவும் அழகிய மார்பிலிருக்கிற
கவுத்துவமணிபோலவும் உந்தியாகிய தடாகத்துப் பூத்த தாமரைமலர் போல
வு மிருந்தது.

இவ்வாறு பிற அலங்காரங்களோடுங் கலந்துவருவதை வந்தவிடத்துக் காண்க.

ஆக தீவகம் (எ.)

25.—முன்வாக்கியத்துள்வந்த சொல்லாயினும் பொருளாயினும் இருமையுமாயினும் பின்வாக்கியங்களிலும் வருமாயின் பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமாம். அவற்றுள். சொற்பின்வருநிலை.

ச மாகமுங்கார்கொண்டதன்றே துணைபிரிந்தா

ராகமுங்கார்கொண்டது. (a)

இதில் 'கார்கொண்டது' என்பது மேகங்களைக் கொண்டதென்றும் கருமையைக் கொண்டதென்றும் பொருள் வேறுபட்டமையால் சொல்லே பின்வந்ததாயிற்று.

பொருட்பின்வருநிலை.

T அவிழ்ந்தனதோன்றியலர்ந்தனகாயா

நெகிழ்ந்தனநேர்முகைமுல்லை - மகிழ்ந்திதழ்

விண்டனகொன்றைவிரிந்தகருவினே

கொண்டனகாந்தள்குலை. (b)

இதில் அவிழ்ந்தன முதலியவினையெல்லா மொருபொருள் வாகவின் பொருட்பின்வருநிலை.

இருமைப்பின்வருநிலை.

மொய்சிதைக்குமொற்றுமையின்மை யொருவனைப்

பொய்சிதைக்கும்பொன்போலுமேனியைப் பெய்த

(a) ஆகாயம் மேகங்களைப்பொருந்தியது; அன்றைக்கே தம்துணையைப் பிரிந்த மாந்தருடைய உடம்பும் கருநிறங்கொண்டது; நிறம்மாறியதென்பது கருத்து; அச்சமெனினுமமையும்.

(b) மலர்ந்தன செங்காந்தள்கள்; மலர்ந்தன காசாஞ்செடிகள்; அழகிய மொட்டுக்களுள்ள முல்லைகள் மலர்ந்தன; கொன்றைகள் மகிழும்படி இதழ்விரிந்தன; கருவினிகள் மலர்ந்தன; வெண்காந்தள்கள் பூங்கொத்து எடுத்தன.

கலஞ்சிதைக்கும்பாலின்சுவையைக்குலஞ்சிதைக்கும்
கூடானாக்கூடிவிடின். (௮)

இதில் சிதைக்குமென்பது பொருள்வேற்றுமையின்றி வந்தது.

இவ்வணி தீவகநிலையிலேயே சொல்முதலிய வரவேண்டுமென்று நூலாசிரியர் கருத்தாகலான்

T மால்கரிகாத்தளித்தமாலுடையமாலேசூழ்
மால்வரைத்தோளாதரித்தமாலேபார் - மாலிருள்கூழ்
மாலையின்மால்கடலார்ப்பமதன்றெடுக்கு
மாலையின்வாளிமலர். (b) (என்பதும்.)

வைகலும்வைகல்வரக்கண்டுமஃதுணரார்
வைகலும்வைகலேவைகுமென்றின்புறுவர்
வைகலும்வைகற்றம்வாழ்நாண்மேல்வைகுதல்
வைகலேவைத்துணராதார். (c)

என்பதும், இவ்வணிக்கு உதாரணமாக, சொல்முதலானவை மறுத்தும் வருவதும் இலக்கணமெனக்கொண்டு இவற்றையும் காட்டாக்கிக்கொள்ளலாம்.

ஆக பின்வரு நிலை (௩.)

(a) ஒற்றுமையில்லாமை (ஒருகூட்டத்தின்) பலத்தைப்போக்கும்; அழகிய உடம்பின் மேன்மையை அவன்பேசுகிற பொய்போக்கும்; பாலின் உருசியை அதைவற்றின் பாத்திரங்கெடுக்கும்; தகாதவரோடு சேர்தல் அவன் குலத்தின் மேன்மையைக் கெடுக்கும்.

(b) பெரியயானையை ரகஸித்தருளின திருமாலினுடைய மாலேசூழ்ந்த பெரிய மலைபோன்ற புஜங்களைவிரும்பின மயக்கமுள்ள பெண்களின்மேல் மயக்கந்தரும் இருட்டுசூழ்ந்த மாலேக்காலத்திலே கறுத்தகடல்ஒலிக்க மன்மதன்மலைபோல் மலரம்புகளைப் பொழிகின்றான்.

(c) நாள்தோறும் நாள்செல்லுதல் வரப்பார்த்தம் அதை யறியாதவராய் தினந்தோறும் நாட்கழிவைக் கழிவாகச் சந்தோஷிப்பர், தினமும் நாட்கழிவு தமமுடைய ஆயுசுமேல் செல்லுதலை அப்படிச் செல்லுதலாக வைத்து அறியாதவர்கள்.

26.—விலக்கு என்னு மலங்காரமாவது, குறிப்பினுலேனும் கூற்றினுலேனும் மேன்மைதோன்ற ஒன்றைவிலக்குவது. விலக்கு - கூடாகென்று சொல்லுதல். கூற்றினுல் விலக்குவது சிறப்பன்று. குறிப்பினுல் விலக்குவதே சிறப்பாம்.

இது காலமூன்றையும்பற்றி மூன்றுவகையாகவும் விலக்கப்படுபவைகளைப்பற்றிப் பலவகையுமாம். (உ-ம்.)

§ மாரவேளைந்துமலராலுலகெல்லாஞ்
சோரவென்றானென்றுசொல்லுதல் - சேருமோ
ஆயினுமாமஃதரியதோராற்றலால்
மாயிருஞாலத்தின்மாட்டு. (a)

இதில் முன்சேருமோ என்றதனால் விலக்கிப் பின் ஆயினுமாகுமெனக் கூறியதனால் மேன்மையுணர்த்தப்பட்டது. இங்ஙனம் ஒரு விசேஷமாயினும் சாதாரியமாயினும் காணக்கூறினே இவ்வலங்காரமமையுமென்றற்கு.

T பாலன்றனதுருவாயேழுலகுண்டாலிலையின்
மேலன்றுகண்டுயின்ருய்மெய்யென்பர் - ஆலன்று
வேலைநீ ரள்ளதோவிண்ணதோமண்ணதோ
சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய் சொல். (b)

இதில் 'ஆலன்று' முதலானதனால் அது அசம்பவமாயிருக்கிறதென, அக்காரியத்தைக் குறிப்பாய்விலக்கி 'சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய்சொல்' என்றதனால் ஆச்சரியச் செய்கைசெய்ய வல்லவர்க்கு இதுவும் பொருந்துமென அமைத்து மேன்மைவிளக்கியதாம்.

(a) மன்மதன் ஐந்து பூவால் உலகத்தை வென்றானெனல் அங்கிகரிக்கப்படுமோ? யோசித்தால் அது பெரியவல்லமையால் ஆனதுமாகும் பெரிய பூமியில்.

(b) திருமாலே நீ பூர்வத்தில் ஏழுலகையமுண்டு சிறுசூழந்தை வடிவாகி ஆலிலேமேல் கண்வளர்ந்தது மெய்யென்கிறார்கள் பெரியோர்கள்; அந்த ஆலமாம் அப்போது கடல்லிருந்ததோ வானத்திலிருந்ததோ பூமியிலிருந்ததோ சோலைசூழ்ந்த மலையைத் தூக்கினவனே நீசொல்.

இது சென்றகாலச்செய்கையின்விலக்கு.

T முல்லைக்கொடிநடுங்கமொய்காந்தள்கைகுலைப்ப
எல்லையினவண்டெழுந்திரங்க - மெல்லியன்மேல்
தீவாய்நெடுவாடைவந்தாறசெயலறியேன்
போவாயொழிவாய்பொருட்டு. (a)

இதில் ஒழிவாய்என விலக்கு கூறப்பட்டது சிறப்பன்று, போ
வாய் நீ கூறுபொருட்டு, எனப்பாட மாற்றுவதுநலம்.

இது எதிர்காலச்செய்கைவிலக்கு. செயலறியே னென்பதனால்
பெருந்திங்கு நேருமெனவிளக்கியது.

T மாதர்துழைமருங்குனோவமணிக்குழைசேர்
காதின்மிசைநீலங்கைபுனைவீர் - மீதுலவும்
நீணீலவாட்கணெடுங்கடையேசெய்யாவோ
நாணீலஞ்செய்யுநலம். (b)

இது நிகழ்காலச்செய்கைவிலக்கு. உன்கடைக்கணே அவ்வழ
கைச்செய்யுமாதலின் நீலம்புனையவேண்டா வென விலக்கியது.

இனி விலக்கப்படுவனவற்றின் பேதத்தால் பலவகைப்பட்டு
வருமவைகளுள் சிலகாட்டு கின்றும்.

T மதரரிக்கண்சிவப்பவார்புருவங்கோடி
அதரந்துடிப்பவணிசேர் - நுதல்வியர்ப்ப
நின்பானிகழ்வனகண்டஞ்சாதாலென்னெஞ்சம்
என்பாற்றவறின்மையால். (c)

(a) முல்லைக் கொடிகள் அசைய நிறைந்த காரதட்பூக்கள் நடுங்க
அவ்விடத்துள்ள இனமாகிய வண்டிகள் எழுந்து சப்திக்க, நெருப்பை வாயி
ன்சுணுடைத்தான பெரியவாடைக்காற்று மெல்லியதன்மையுள்ள இந்தப்பெ
ண்ணின்மேல் வந்தால் செய்யவேண்டியதை யான் அறியேன், பொருட்
காகப் போகிறவனே இதைச்சொல்.

(b) அழகிப் புட்பமான இடைநோகும்படி ரத்தினகுண்டலஞ்சேர்ந்த
காதின்மேல் நீலப்பூவைச்சேர்க்கின்ற பெண்நாயகமே மேலே உலாவுகின்ற
நீண்ட கறுத்த பிரகாசமான கண்களின் நெடியகடைகளே நீண்ட நீலப்பூச்
செய்யு மழகைச்செய்யாவோ.

(c) மதர்த்தகை பரந்தகண்கள் சிவக்கவும் நீண்ட புருவங்கள் வளை
ந்து கோணவும் உதடு துடிக்கவும் சுட்டிசேர்ந்த நெற்றி வியர்வையடையவும்
உன்னிடங்காணுந் கோபக்குறியைக்கண்டு, என்மனம் பயப்படாது, என்னி
டத்துக் குற்றமொன்று முண்டாகாதாகையால்.

இதில் யான் ஒருகாலும் உன்திறத்திற் பிழைசெய்யேனென அச்சத்தின் காரணம் விலக்கப்பட்டதனால் காரணவிலக்கு.

T மன்னவர்சேயாமயிலகவியாடலும்

பொன்னலருங்கொன்றையும்பூந்தளவின் - மென்மலரும்
மின்னுயிராநீண்முகிலுமெய்யென்றுகொள்வதேல்
என்னுபிரோவின்னுமுளது. (a)

இதில் கார்காலம் வரக்கண்டும் காதலர்ப்பிரிந்த யான் உயிரோ
டிருத்தல் கூடாத காரியமென மரணமாகிய காரியம் ஆகேதபிக்கப்
பட்டதனால் காரியவிலக்கு.

T செல்லுநெறியனைத்துஞ்சேமநெறியாக

மல்கநிதியம்வளஞ்சிறக்க - வெல்லும்

அடற்றேர்விடலையகன்றுறைவதாங்கோர்

இடத்தேபிறக்கவியாம். (b)

இது வாழ்த்தித்தலைவன்போக்கு விலக்கப்பட்டதனால் வாழ்த்
து விலக்கு.

T விளைபொருண்மேலண்ணல்விரும்பினையேலீண்டெம்

கிளையமுகைகேட்பதற்குமுன்னே - விளைதேன்

புடையுறுபூந்தார்புனைசுழலாய்போக்குக்

கிடையுறுவாராமலேகு. (c)

(a) நம்முடைய அரசர், சேய் ஆ - தூரதேசத்திலிருக்க, மயில்கள்
அசைந்தாடுவதும் பொன்போற்பூக்கின்ற கொன்றையும் அழகிய முல்லை
னுடைய மெல்லியபூவும் மின்னலை வெளிப்படுத்துகின்ற பெரியமேசமும் ய
தார்த்தமென்று கொண்டால் என்பிராணனோ இன்னுமிருக்கின்றது.

(b) நீ செல்லும் வழியெல்லாம் க்ஷேமமுள்ள வழியாகக்கடவன்; அவ்
விடங்களில் திரவியம் பெருக்கடவது; வளப்பமுண்டாகக்கடவது; பகை
வரை வெல்லும்படியான வீரமுள்ள ரதாதிபதியே ! நீ வெகுதூரம் வாசஞ்
செய்யுமிடமெதுவோ அங்கே ஓரிடத்திலே நாமும் பிறக்கக்கடவேம்.

(c) அண்ணலே நீ பொருளைக்கருதிச் சென்றயானால் இவ்விடத்து என்
உறவினருடைய அழகை கேட்பதற்குமுன்னே போக்குக்கு இடையுறுவரா
மலிருக்கச்செல்; தேன்பக்கங்களில் துளிக்கும் பூமாலைமையும் வீரக்கழலையு
முடையாய் !

இதில் துணைசெய்வதுபோல் மரணக்குறிப்பால் போக்குத்த
டுக்கப்பட்டதனால் இது துணைசெயல் விலக்காம்.

T மல்லணிந்ததோளாயிதென்கொலோவான்பொருண்மேற்
செல்கவிராந்தென்றுளந்தெளிந்து - சொல்லுதற்கே
ஏன்றுமுயல்வலியானேகனீயென்றிடையே
தோன்றுகின்றதெனவாயிற்சொல். (d)

இதில் முயற்சியுள்ளது போற்காட்டித் தடுத்தமையின் முயற்சி
விலக்கென்னப்படும்.

T செல்கைதிருவுளமேல்யானறியேன்றேங்கமழ்தார்
மல்லகலந்தங்குமதர்விழியின் - மெல்லிமைகள்
நோக்குவிலக்குமேனோவாளிவன்காதல்
போக்கியகல்வாய்பொருட்கு. (b)

தன்வசமல்லாமை காட்டி விலக்கியதனால் இது பரவசவிலக்கெ
ன்னப்படும்.

T இன்னுயிர்காத்தளிப்பாய்நீயேயிளவேனில்
மன்னவனுங்கூற்றுவனும்வந்தணைந்தால் - அன்றோர்
தமக்கெம்மைத்தோன்றுத்தகைமையதோர்விஞ்சை
எமக்கின்றநுள்புரிந்தேயேகு. (c)

இங்கு ஒருபாயங்காட்டியதுபோல் விலக்கினதனால் உபாயவில
க்காம். இவையனைத்தும் காரியவிலக்கின் பார்ப்பும்.

(a) வீரந்தரித்த புசமுள்ளவனே! நீ திரவியத்தைக்குறித்துச் செல்லக்க
டவையென்று சொல்வதற்கே கருத்தோடு நான்முயலாநிற்க, என்வாயில் நீ
போகாதேயென்று ஒருசொல் உண்டாகின்றது - இது என்ன விசித்திரம்.

(b) உனக்குப்போக விருப்பமிருந்தால் பின்வருவதெனக்குத்தெரியாது.
சுகந்தமான பூமாலையுஞ் செழிப்புமுள்ள வுன்மார்பின்மேலிருக்கிற நோக்க
த்தைக் கண்களிடத்துள்ள இமைகள் விலக்குகின்றனவென்று வருந்துகி
ன்ற இவளுடைய ஆசையை அழித்துவிட்டுப் பொருட்குப் போகக்கடவாய்.

(c) எம்முடைய இனிமையான பிராணனைக் காத்து ரக்ஷிக்கிறவனே!
இங்கே வசந்தகாலராஜாவும் யமனும் வந்தால் அவர்கள் கண்ணுக்கு நாங்கள்
அகப்படாதிருக்கும்படியான ஒருவித்தையை எமக்கு உபதேசித்துப் பின்பு
நீ போகவேண்டுமிடம் போகக்கடவாய்.

இங்ஙனம் ஒரோவிடயத்தைப் பலவகையிலுங் காட்டியது, ஒவ்வொருகாரியத்தையும் கவி தன்தோற்றத்தினளவு வகைப்படுத்திக் கூறலாகும் என வழி அறிவித்தற்கென்க. இதுவே பிறவலங்காரங்களிற் கூற்றிற்கும் நியாயமாம்.

T அம்போருகஞ்செற்றமுதமயமாகி
வம்பார்முறுவலொளிவுளர்க்க - இம்பர்
முகைமதுவார்கோதைமுகமுண்டிலகின்
மிகைமதியும் வேண்டுமோ வேறு. (a)

இதில் வானத்துச்சந்திரனுக்கும் முகசந்திரனுக்கும் சிலேடையா லொப்புமைகூறி அச்சந்திரனை விலக்கியதனால் இது சிலேடைவிலக்கு என்னப்படும்.

சிலேடையின்றியும்,

S வஞ்சகர்வாய்ச்சொல்வளர்ந்துகிடக்கையால்
நஞ்செவன்செய்யுநமக்கு. (b)

என ஒருபொருளை விலக்கும் பொருள்விலக்குமுண்டு.

S உலகமுழுவதுமுள்ளாக்கியுநின்
இலகுமடலடங்காதீதென் - விலகா
தனைத்துமெரிக்குமனலுக்குமுண்டோ
தினைத்தனையுந்தீர்துவிடல். (c)

இது வேறொரு பொருளினியற்கையைக்காட்டி முன்னதின் விபப்பைவிலக்கியதனால் வேற்றுப்பொருள் விலக்காம்.

(a) தாமனாயைச்செயித்து அமிர்தத்தின்வடிவாகிப் புதுமையுள்ள பற்களின் கார்த்தியை வளர்ப்பதற்கு இந்தப்பூமியின்னகண் மொட்டுகளில் தேன் வழிகின்ற மாலையுடையானது முகமுண்டாயிருப்பதனால், தாமகைகளின் அழகைக்கெடுத்து அமிர்தகலையுடைத்தாய் செவ்விராரின்ற கார்த்தியை விரிப்பதற்கு வேறுசந்திரனும் வேண்டுமோ.

(b) வஞ்சகருடைய வாய்ச்சொல்லே போதுமாயிருக்க விடமேன்.

(c) உலகத்தையெல்லாம் தனக்கு உள்ளாக்கிக்கொண்டும் உன் பராக்கிரமம் அடங்காமலிருப்பதென்ன! இது ஆச்சரியமன்று எல்லாவற்றையும். எரித்தபின்னும் அக்கினிக்கு வேகம் அடங்குமோ!

T பூகலத்துளெல்லாப்பொருளும்வறியராய்க்
காதவித்தார்தாமேகவர்தலால் - நீதி
அடுத்துயர்ந்தசீர்த்தியனபாயாயர்க்குங்
கொடுத்தியெனக்கொள்கின்றிலேம். (௮)

பெருவள்ள லென்பதை ஏதுகாட்டிவிலக்கவின் இது ஏதுவிலக்காம். உண்மையாராயின் இது இனிக்காட்டப்படும் புகழாப் புகழ்ச்சியேயாம்.

ஆக விலக்கு (கச.)

27.—ஒரு வாக்கியப்பொருளைநாட்டி அதை உறுதிப்படுத்தும் படி மற்றொரு வாக்கியப்பொருளை வைப்பின் அது வேற்றுப்பொருள்வைப்பென்னு மலங்காரமாம்.

இது முழுவதுஞ்சேறல், ஒருவழிச்சேறல், முரணித்தோன்றல், சிலேடையின்முடித்தல், கூடாவியற்கை, கூடுமியற்கை, இருமையியற்கை, விபரீதப்படுத்தல் என எட்டுவகையாம்.

அவற்றுள் முழுவதுஞ்சேறல் என்பது சொன்னதொருவிஷயம் எல்லாப்பொருளுக்குஞ் சேர்வது. (உ-ம்.)

T புறந்தந்திருளிரியப்பொன்மேனியுய்த்துச்
சிறந்தவொளிவளர்க்குந்தேரோன் - மறைந்தான்
புறவாழிகுழந்தபுவனத்தேதோன்றி
இறவாதுவாழ்கின்றார்யார். (b)

இதில் தோன்றியிறப்பது எல்லாவற்றிற்குஞ் சேர்ந்தது காண்க.

(௮) பூலோகத்தில் தரித்திரராய்ப் பொருள் விரும்பினவர்கள் தாமே உன் பொருள்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளுதலால் நீ யாவார்க்கும் கொடுக்கிறாயென்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளோம்; நீத்சேர்ந்ததனாலே மேற்பட்ட சீர்த்தியுள்ள அனபாயனே!

(b) இருளானது புறங்கொடுத்த ஓடும்படியாகப் பொன்னிறமான உடம்பையடைந்து மேன்மையான காந்தியை வளரச்செய்கின்ற சூரியன் இருக்குமிடம் தெரியாமற்போய்விட்டான், கடல்குழந்த உலகத்தில் தோன்றி அழியாதவாயாருண்டு.

ஒருவழிச்சேறல் என்பது சிலவற்றின் மேலேயே வருவது.

(உ-ம்.)

T எண்ணும்பயன் றுக்காதி யார்க்கும்வரையாது
மண்ணுலகின்மேகமழைபொழியும் - மின்னுறுந்தேன்
பூத்தளிக்குந்தாராய்புகழாளர்க்கெவ்வுயிரும்
காத்தளிக்கையன்றோகடன். (a)

இதில் புகழாளர்க்கென்று சிலர் மேலேயே சேர்தல்காண்க. இவ்விரண்டிலும் பொதுவாற் சிறப்பைநாட்டியது.

முரணித்தோன்றலாவது விரோதமான குணமுள்ளவற்றை நாட்டுவது. (உ-ம்.)

T வெய்யகுரற்றோன்றிவெஞ்சினவேறுட்கொரினும்
பெய்யுமுகிறன்னைப்பேணுவரால் - வையத்
திருள்பொழியுங்குற்றம்பலவரினும்யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார்மேற்றேபுகழ். (b)

இதில் ஈகைக்கும் கோபமுதலியவற்றிற்கும் முரணிப்பது.

இது சிறப்பாற் பொதுவை நாட்டியது.

நாட்டும்பொருளுக்கு நாட்டப்படுபொருளுக்கும் சிலேடைகூறின் அது சிலேடையின்முடித்தலாம்.

T ஏற்றேகொடிமுல்லைதன்னைவளர்த்தெடுத்த
முற்றிழையாள்வாடமுறுவலிக்கும் - முற்று

(a) சிந்திக்கத்தக்க பயனைக்குறியாமலும் இன்னருக்கு என்று எல்லையெற்படுத்தாமலும் பூமியில் மேகம்மழைபொழியும். மின்னலைப்போன்ற வண்டிகள் மொய்த்த மலர்களை மிகுதியாக காட்டுகின்ற மாலைபுடையவனே! புகழை விரும்பியவர்க்கு எவ்வுயிரையும் காப்பது கடமையன்றோ.

(b) கடோரமான தொனியுண்டாகி உக்கிரமான இடியை (மகாஉக்கிரமான கோபத்தை) உள்ளே கொண்டிருந்தாலும் மழைபெய்கிற மேகத்தையே ஆதரிப்பர். உலகத்தில் பயங்கரமான பலகுணங்களுள்ளவராயினும் பொருள் கொடுப்பவர் மேலேயே புகழுதலுண்டாயிருக்கின்றது.

முடியாப்பரவைமுழங்குலகத்தென்றும்
கொடியார்க்குமுண்டோகுணம். (a)

இதில் கொடியார் எனச் சிலைடைகூறியது.

கூடாததனைக் கூடுவதாக்கூறின் கூடாவியற்கையாம்.

T ஆரவடமுமதிசீதசந்தனமும்
ஈரநிலவுமெரிவிரியும் - பாரில்
துதிவகையான்மேம்பட்டதுப்புரவுந்தத்தம்
விதிவகையான்வேறுபடும். (b)

குளிரந்தபொருள்கள் வெப்பந்தருவதை நியாயத்தினால் நாட்டி-
னார்.

கூடுமியற்கையாவது, கூடுவதையே எடுத்துரைப்பது. (உ-ம்.)

T பொய்யுரையாநண்பாபுணைதேர்நெறிநோக்கிக்
கைவளைசோர்ந்தாவிகரைந்துருவார் - மெய்வெதும்பப்
பூத்தகைபுஞ்செங்காந்தள்பொங்கொலிநீர்நூலத்துத்
தீத்தகையார்க்குதேசெயல். (c)

இருமையியற்கையாவது, கூடுவது கூடாதது இரண்டையுங்
கூறுவது. (உ-ம்.)

T கோவலர்வாய்வேய்க்குழலேயன்றிக்குரைகடலுங்
கூவித்தமியோரைக்கொல்லுமால் - பாவாய்

(a) என்ன, கொடி முல்லையானது தன்னை வளர்த்தெடுத்தவளாகிய
நிறைந்த ஆபரணமுடையவள் வாடும்படி சிரிக்கின்றது (மலர்கின்றது ; முற்று
முடிவில்லாதகடல் சப்திக்கின்ற உலகத்தில் என்றும் கொடியராயிருப்பவருக்
கு (கொடிகளாயுள்ளவைகளுக்குக்) குணமுண்டோ.

(b) முத்தமாலையும் மிகக்குளிர்ச்சியான சந்தனமும் ஈரமானநிலாவும்
நெருப்பு விரியப்பெற்றிருகின்றன (அவளுக்கு) உலகத்தில் புகழ்ச்சியினுலே
மேலான சுத்தவஸ்துவும் அவரவர் விதிவகையினுலே வேறுபட்டிப்போம்.

(c) பொய்சொல்லாத சினேகிதனே அலங்கரித்த தேர்போருந் திக்-
கைப்பார்த்துக் கையிலணிந்த வளைகள் தளர்ந்து பிராணன் கரைந்து உதிரும்
படி நிற்கிறவர்களுடைய உடல்தவிக்கும்படி சிவந்த காந்தள்கள் பூத்து அசை
யாநின்றன, ஒலிமிசுந்த கடல்கூழ்ந்த பூமியில் தீயகுணமுள்ளவர்க்கு (அக்
கினிபோலுந் தன்மையுள்ளவர்களுக்கு) இதுதான் காரியம்.

பெரியோரும்பேணுதுசெய்வோபோலும்

சிறியோர்பிறர்க்கியற்றந்தீது (a)

விபரீதப்படுத்தல், தக்கதைத் தகாததாகவும், தகாததைத் தக்கதாகவுங் கூறுவது. (உ-ம்.)

T தலையிழந்தானெவ்வுயிருந்தந்தான்பிதாவைக்

கொலைபுரிந்தான்குற்றங்கடிந்தான் - உலகில்

தனிமுதன்மைபூண்டியர்ந்தோர்வேண்டுவேற்றப்பாம்

வினையும்விபரீதமாம். (b)

இதில் நல்வினைப்பயன் தீதாகவும், தீவினைப்பயன் நன்மையாகவும் காட்டியதுகாண்க.

இவ்வலங்காரத்தை இங்ஙனம் பிரியாது பொதுவாற்சிறப்பை நாட்டுவதும், சிறப்பாற் பொதுவைநாட்டுவதும் என இருவகையாப் பிரிப்பர் பிறர். அவ்வெட்டு மிவ்விரண்டினுளடங்கியவே.

சிலர் இவ்விருவகையோடு காரணத்தாற் காரியத்தை நாட்டுவதும் காரியத்தாற்காரணத்தை நாட்டுவதுமென நால்வகையாப்பிரித்துக் காட்டுவர். (உ-ம்.)

S அலைகடலுடுத்தபாவாயலையனீயரவின்கோவே

நிலையுறவிவளைத்தாங்காய்நீவிருந்திசையினங்க

மலைகளேதிளைத்திடாதுமன்னுமினெம்மிராமன்

கலைமுடிசூடினன்றன்கார்முகம்வளைக்குமன்றே. (c)

(a) இடையர்வாயில் வைக்கப்பட்ட புள்ளாங்குழலேயன்றிச் சமுத்திரமும் ஒலித்து இணைபிரிந்திருப்பவரைக் கொல்லுகின்றன. பெண்ணே பெரியோர்களும் பரிபாலியாமல் சிறியோர் பிறர்க்குச்செய்யுந் தீங்கைச்செய்வார் போலும்.

(b) சகல ஆத்துமாக்களையுஞ் சிருட்டிக்கிற பிரமன் தலை இழந்தான். தகப்பனைக்கொன்ற சண்டிராயனார் குற்றத்தினீங்கினார். உலகத்தில் முதலாயிருந்து உயர்ந்தவர்கள் வேண்டினால் தப்பானகாரியமும் நல்லதாம். நல்லதும் தப்பாம்.

(c) கடலாடையுடுத்த பூமிதேவியே நீ அசையாமலிரு; ஓசர்ப்பராஜனே நீ இந்தப்பூமியை அசையாதிருக்கும்படி தாங்கக்கடவாய்; திக்குகளிலுள்ள யானைகளே நீங்களும் அசையாமல் (பூமியைத்தாங்கிக் கொண்டிருங்கள்) ஏனெனில், எங்களுடைய ஸ்ரீராமமூர்த்தி சிவனுடைய விஸ்வ வளைக்கின்றான்.

இதில் பூமிமுதலியவை அசையாது நின்றலாகிய காரியத்தை இராமன் வில்வளைப்பதாகிய காரணத்தால் நாட்டினமை காண்க.

S எகனைபுமாராயாமையியற்றிடேலறிவினின்மை
மிதமிலாதிடுக்கண்யாவும்விளைவதற்கேதுவாகும்
துதிபெறுலனவாவந்தோமிலாச்செல்வமெல்லாம்
விதமுறவாய்ந்துசெய்யும்விவேகியைவிரும்புமன்றே. (௩)

இதில் ஆய்ந்துசெய்தலாகிய காரணம் செல்வம் விரும்புவதாகிய காரியத்தால் நாட்டப்பட்டது.

இங்ஙனம் நாட்டுவது உடன்பாடாய் வருவதன்றி எதிர்மறுத்தும்வரும். (உ-ம்.)

S கடந்தான்கடலையனுமன்கடக்க
அடலுடையார்க்கில்லையரிது.

அடலுடையார்க்குக் கடக்கவரிதில்லையென எதிர்மறுத்து வந்ததுகாண்க.

ஆக வேற்றுப்பொருள்வைப்பு (௧௦)

28—வேற்றுமையணியாவது, உபமான வுபமேயங்களுக்கு ஏதேனுமொருவேற்றுமையைக் காட்டுவது.

இதில் உபமானோபமேயங்களுக்கு ஒப்பு வெளிப்படையாக வேனுங் குறிப்பாகவேனுமிருக்கலாம். 'ஏதேனுமொரு' என்றமையால் உயர்வும் தாழ்வும் சமமுமாயிருக்குமவ்வேற்றுமை என்ற தாயிற்று. (உ-ம்.)

அங்கண்விசம்பினகனிலாப்பாரிக்கும்
திங்களுஞ்சான்றோருமொப்பர்மன் - திங்கள்
மறுவாற்றுஞ்சான்றோரஃதாற்றார்தெருமந்து
தேய்வரொருமாசுநின். (b)

(a) எதையும் ஆராய்ந்தபாராமற் செய்யாதே, அவிவேகமானது அளவற்ற சங்கடங்களை உண்டாக்கும்; நற்குணத்தை நாமிந்தன்மையுள்ள செல்வமெல்லாம் ஆராய்ந்துசெய்கின்ற விவேகியிடஞ் சேரவிரும்புகின்றன.

(b) அழகான இடமுள்ளவானத்தில் நிறைந்த நிலவை நிரப்புகின்ற (கீர்த்திநிலவை நிரப்புகின்ற) சந்திரனும் பெரியோர்களும் பெரும்பாலும் ஒப்பாவார்; ஆனால் சந்திரன் தன்னிடத்துள்ள மறுவைச் சகிக்கின்றது, பெரியோர்களோ ததாகிலும் ஒருமறு தமக்கு நேர்ந்தால் வருந்தியழிவார்கள்.

இங்கு ஒப்பு வெளிப்படையாகின்றது. அன்றியும், உபமானத் துக்குத் தாழ்மையும், உபமேயத்துக்கு மேன்மையுமாக வேற்றுமை இருபொருளையு மொட்டிற்றது.

S தோலாத்திறத்தனுமன்று துசெலும்வழியை
மேலாமிசையால்வெளுத்திட்டான் - ஏலாக்
குணமுடையயானோகுறுகார்நகையின்
அணவால்வெளுத்திட்டேனாகு. (௫)

இதில் ஒப்பு குறிப்பாக உவமேயத்திற்குத் தாழ்மை கூறப்பட்டது - இதுவுமிருபொருளொட்டு.

T அனைத்துலகுஞ்சூழ்போயரும்பொருள்கைக்கொண்டு
இனைத்தளவையென்றற்சரிதாம் - பனிக்கடல்
மன்னவரின்சேனைபோன்மற்றதுநீர்வடிவிற
மென்னுமதுவொன்றேவேறு. (6)

இங்கு ஒப்பு வெளிப்படநின்று இரண்டிற்குஞ் சமமே கூறப்பட்டது.

நன்றுநோக்கின், நீர்வடிவிற்து, என்பது சிலேடையால், சற்குணம் வடியுந்தன்மைத்து, எனப்பொருள் படுதலால் உபமேயத்திற்கு உயர்வு தோன்றுமென அறிக.

இது ஒரு பொருளொட்டு.

T கார்க்குலமும்பாய்திரையுங்காட்டுங்கடல்படையும்
போர்க்களிறும்பாய்மாவும்பொங்குமால் - ஏற்ற

(a) தோற்காத வல்லமையுள்ள அனுமான் தூதுபோதல் என்கிற நெறியை நிறைவேற்றிச் (சிறப்பித்ததனால்) மேலான கீர்த்தியினாலே வெளுக்கச்செய்தான் (விளக்கச்செய்தான்) அதற்குத்தகாத குணமுள்ளயானோ (காரியநிறைவேற்றமாட்டாமையால்) எதிரிகள் பரிகாசஞ்செய்து நகைக்கின்ற நகையின்சேர்க்கையால் வெளுக்கச்செய்தேன் (அதற்கு ஒரு தாழ்மையுண்டாக்கினேனென்பதாம்).

(b) அரசனே கடலானது உன் சேனைபோல் உலகமெல்லாம் சூழ்ந்துகொண்டு அரியபொருள்களைத்தன் வசஞ்செய்துகொண்டு இவ்வளவுடையது என்று சொல்லக்கூடாததா யிருக்கின்றது. ஆனால் அக்கடல் ஜலரூபமானது என்றிவ்வளவுதான் வித்தியாசம்.

கலமுடைத்துமுன்னீர்கதிராழித்திண்டேர்
பலவுடைத்துவேந்தன்படை. (a)

ஒப்புமைதோன்றிநிற்ப இரண்டிற்கும் சமமே கூறப்பட்டது.
இது இருபொருளொட்டு.

இவையெல்லாம் பலசாதிப்பொருள்களைப் பற்றிவந்தன.

தியினுற்சுட்டபுணுள்ளாறுமாறாதே
நாவினுற்சுட்டவடு. (b)

இது ஒரு சாதிப்பொருளைப் பற்றிவந்தது. இரண்டும் புண்ணு
தல்பற்றியென வறிக.

T வெங்கதிர்க்குஞ்செந்தீவிரிசுடர்க்குநீங்காது
பொங்குமதியொளிக்கும்போகாது - தங்கும்
வளமையான்வந்தமதிமருட்சிமாந்தர்க்
கிளமையான்வந்தவிருள். (c)

என்பதும், ஒரு சாதிப்பொருள் பற்றிவந்ததாம்.

சிலேடைபற்றி வருவதுமுண்டு.

T ஏறடர்த்துவின்முருக்கியெவ்வுலகுங்கைக்கொண்டு
மாறடர்த்தவாழிவலவனைக் - காரொழுதம்
கெஞ்சினுரில்லெனினுமாயனிகனெடுமால்
வஞ்சியானீர்நாட்டார்மன். (d)

(a) கடல் மேகக்கூட்டத்தையும் பாயும் அலைகளையுங் காட்டுகின்றது.
சேனையும் அதுபோல் யானைகளும் குதிரைகளும் வளரப்பெற்றிருக்கின்றது.
சமுத்திரம் கப்பல்களையுடையது. சேனை பிரகாசமான சக்கரமுள்ள பலதேர்
களையுடையது.

(b) நெருப்பினுற் சுடவுண்டாகிய புண் உள்ளே ஆறிப்போம்; நாக்கினுற்
சுடவுண்டாகிய புண் (பழிச்சொல்) ஆறாது.

(c) சூரியனாலும் அக்கினிச் சுவாலையாலும் நீங்கமாட்டாது. வளர்ந்த
சந்திர கார்தியாலேயும் போகமாட்டாது. மனிதர்க்கு இளமையில் நிலைத்த
செல்வப்பெருக்கால் வந்தபுத்தி மயக்கமாகிய இருள்.

(d) ஏறு அடர்த்து - விருஷபங்களைச் செய்து, வில்முருக்கி - வில்லை
முரித்து, உலகத்தையெல்லாம் தன் சுவாதினத்தில் வைத்துக்கொண்டு பகை
வரைவென்ற சக்கரத்தானாகிய திருமாலின்பாதத்தைத் தொழுகிருப்பவரில்

ஏறடர்த்தன் முதலியவற்றால் திருமாலுக்குஞ் சோழனுக்கு மொப்புதோற்ற மாயனென்பதன லுபமானத்திற்குத் தாழ்வும் வஞ் சியானென்றதனால் உபமேயத்திற்கு உயர்வும் சிலேடையிற் கூறியது காண்க. ஆக - வேற்றுமை யணி - கூ-

29—விபாவனையலங்காரமாவது, ஒன்றின் பிரசித்தகாரணத் தையொழிக்க வேறொருகாரணம் ஊகிக்கப்படுவதாயாவது இயற்கை யில் அமைந்ததென ளுக்கப் படுவதாயாவது வர்ணிப்பது. இங்ஙன மாகையின் இது இருவகைப்படும். (உ-ம்.)

T தீயின்றிவேந்தமியோர்சிந்தைசெழுந்தேறல்
வாயின்றிமஞ்ஞைமகிழ்தூங்கும் - வாயிலார்
இன்றிச்சிலநடநீர்ந்தாரமரின்றிக்
கன்றிச்சிலைவளைக்குங்கார்.

இங்கு வேவுதல் முதலியவற்றிற்கு உலகரிகாரணமான தீமுத லியவற்றை ஒழிக்கக் கார்ப்பருவமென்பதொரு காரணம் ஊகிக்கப் படுகின்றது. காரொன்று கூறினானும் அதுகாலமுணர்த்தாமையி ன் ஊகிக்கப்படுவதேயாம்.

T கடையாமேகூர்த்தகடைநெடுங்கண்டேடிப்
படையாமேயேயந்ததனம்பாவாய் - கடைநெடுமியக்
கோடாமேசோடும்புருவங்குலிகச்சே
றாட்டாமே சேந்தவடி.

லை. அப்படியே ஏறு அடர்த்து - பாண்டியனுடைய சுறுவேற்றுக்கொடியை வென்று, வில்முருக்கி - சேரனுடைய விற்கொடியைமுரித்து, உலகமெல்லாங் கைக்கொண்டு பகைவரைவென்ற ஆக்கினைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தும் சோ முனையும், கால்தொழாதாரில்லையாயினும், திருமால் - மாயன், வஞ்சனை செய் பவன். (விசித்திர சகத்தியுடையவன்) சோழன், வஞ்சியான் - வஞ்சனை செய் யாதவன், (வஞ்சிநகர்க்குடையவன்).

(a) நெருப்பில்லாமலே வேம் இணைபிரந்தார் மனம் - செழிப்பான மது வைவாயிற் கொள்ளாமலே மயில்கள்மகிழ் மரத்தில் தூங்கும் - சந்திசெய்வா ரில்லாமலே சிலர் ஊடல்தீர்ந்து போனார்கள் - சண்டையில்லாமலே கறுத்து வில்லைவளைக்கும் மேகம்.

(b) பெண்ணே நெடியகடைக்கண் கடையாமலே கூர்பற்றின - தேடிச் செய்யாமலே முலைகள் பெருகின - கடைகள் அமுங்கும்படி வளையாமலே வளையும் புருவங்கள் - இங்குலிகக்குழம்பு பூசாமலே சிவந்தன பாதங்கள்.

இங்குகடைதல்முதலிய காரணமின்றிக் கூர்த்தன் முதலியவை இயல்பினமைந்தவென ஊகிக்கப்பட்டது காண்க.

இவ்வுதாரணங்களுள்ளெல்லாம் காரணங்களை மறுத்தல் வெளிப் படையாகின்றது - குறிப்பினுலங்ஙனமாவது முண்டு.

யாண்டெனில்.

முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலமொய்ப்புங்குழல் குறிய
கலையோவனாயில்லைநாவோகுழறுங்கடன்மணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிநுங்கண்ணிவள்பரமேபெருமான்
மலையோதிருவேங்கடமென்றுகழ்கின்றவாசகமே. (a)

இதில் பருவம்வாராமையாகிய காரணம் குறிப்பாயிருத்தல் காண்க.

§ வேனிலுமதுவேவிழுமியதென்றல்
வீரிமலர்ப்பொழிலுமோவதுவே
பானிலவதுவேபதுமநன்மலர்கள்
பரந்துளதடாகமுமதுவே
தானமதிசைக்குந்தண்ணியாழது
வேயாயினும்பண்டைநாட்போலக்
கானிடைவதியக்கருத்துடையேற்குக்
களிப்பளிக்கின்றிலவியையே. (b)

இங்கு காரணமிருந்தும் பிரதிபந்தகமுண்மைபற்றிக் காரியமு ண்டாகாமை கூறப்பட்டது. இதையும் இவ்வணியின் பாற்படுத்திக் கொள்க.

ஆக விபாவினை (ச)

(a) ஸ்தனங்களோ நிறையவுண்டாகவில்லை, நெருங்கிய அழகிய கூந்த லோ குறியவாயே யிருக்கின்றன, அரையில் வஸ்திரமோ பொருந்தி யிருக்க வில்லை, நாக்கோ நன்றாய்த்தேறாமல்குழியே சொற்களைச்சொல்கின்றது. கட ல்குழந்த பூமியும் இதற்கு விலையாகாதென்னும்படி மிளர்கின்ற கண்ணுள்ள இவள், சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் மலையிருவேங்கடமலை யென்று சொல்லு கிறசொல் தாங்கத்தக்கதோ - அன்றென்றபடி.

(b) யான் பூர்வகாலத்தில் அனுபவித்த வசந்தருதுதான் இப்போதுண் டான வசந்தருது - விரும்பியதென்றலால் மலர்ந்த பூநிறைந்த தோப்பும் அ ப்போதிருந்ததே - பால்போன்ற நிலாவும் முன்னதுவே - தாமரைகள் மல

30.—இனி ஒட்டென்னு மலங்காரமாவது ஒருபொருளைப் புலப்படுத்தற்கு அதனோடொத்த மற்றொருபொருளைக் கூறுதலாம்.

(உ-ம்.) ஒலித்தக்காலென்னுமுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். (a)

இதில் அற்பர் எத்துணைசேர்ந்தும் வல்லமையுள்ள பகைவனை வெல்லமாட்டார் என்பதை எலிநாகங்களாகிய உபமானத்தாற் கூறினார். இந்நூ லவையடக்கமாகிய “நறுநெய்பாற்சீனியோடு” என்னுஞ் செய்யுளிலும் இதுவே யணியாம்.

இது காரியவொப்புபற்றி வந்தது.

விசேஷணவொப்பினால் வருவதுமுண்டு. (உ-ம்)

T உண்ணிலவுநீர்மைத்தாயோவாப்பயன்குரந்து
தண்ணளிதாங்குமலர்முகத்துக் - கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்கவரியரிழுவடைத்தாய்நின்றெமக்கே
ஒங்கியதோர்சோலையுளது. (b)

இதில் ‘உண்ணிலவுநீர்மைத்தாய்’ என்பது முதலிய விசேஷணங்கள் ஒவ்வள்ளலுக்கும் சோலைக்கும் சிலேடைவகையால் ஒத்திருப்பதனால் சோலையால் வள்ளஸ்தோன்றும்.

அடை விபரீதப்பட்டும் தோன்றுவதுண்டு. (உ-ம்)

T கடைகொலுலகியற்கைகாலத்தின்றிங்கால்
அடையவரிதாழிற்றன்றே - அடைவோர்க்

ரப்பெற்ற தடாகமும் அப்போதையதே - தானம் என்னும்பாட்டை யிசைக்கின்ற தண்ணிய வீணுநாதமும் அதுவே, இப்படியெல்லாம் முன்போலிருந்தும் இல்லம்விட்டுத் தவஞ்செய்தற்கு காட்டில் வாசஞ்செய்யக்கருதிய எனக்கு அவை களிப்பைத்தருகின்றில.

(a) எலிகளாகிய பகைகள் பலகூடிக்கொண்டு கடல்போல ஒலித்தாலும் என்னபயனுண்டாம்; சர்ப்பமானது வந்து ஒரு மூச்சுவிட்டா லித்தனை யும் அழியும்.

(b) இது சோலைக்கான்போது உள்ளேதங்கிய தண்ணீரையுடைத்தாய் ஒழியாமல் பலங்களைக்கொடுத்தத் தண்ணிய வண்டுகளைத் தாங்குகிற பூக்களை முன்புறத்துடைத்தாய் கள் (மது) நெகிழ்ப்பெற்று நீங்காத நிழலை

கருமையுடைத்தன்மியந்தேன்சுவைத்தாய்க்
கருமைவிரவாக்கடல். (a)

இதில் அடைவோர்க்கருமையின்றியிருப்பதும் தேன்சுவைத்தாயிருப்பதும் கருமைவிரவாதிருப்பதும் கடலுக்குப்பொருந்தா அடையாயிருந்தும் விசேஷமான வள்ளலென்பது தோன்றும்.

இவ்வணி அவர்ணியத்தானே வர்ணியந்தோன்றுவதென்கிற நியதியின்றி வர்ணியத்தான் அவர்ணியந் தோன்றுவது மென்னலாம். இந்தநூலின் காப்புப்பாட்டிரண்டிலு மித்திறத்திவ்வணி விளங்கிக் கிடக்கின்றது.

வர்ணியத்தானே வர்ணியந் தோன்றுவதுமிது. (உ-ம்.)

T வெறிகொளினச்சுரும்புமேய்ந்ததோர்காவிக்
குறைபடுதேன்வேட்டுங்குறுகும் - நிறைமதுச்சேர்ந்
துண்டாடுந்தன்முகத்தேசெவ்வியுடையதோர்
வண்டாமரைபிரிந்தவண்டு. (b)

என்பதன்கண் தாமரையின் நிறைந்ததேனையுண்டு களித்தவண்டு, பிறவண்டிகளுண்டு குறைந்தகாவியின் தேனையுமுண்ணச் செல்கின்றதைநோக்கிக் கூறுவதாகத் தோழி, தலைவியைப் புணர்ந்து பர

யுடையதாய் ஒங்கியுள்ளது எனவும், வள்ளலுக்கானபோது மனத்தேநிலைத்த குணமுண்டாய் ஒழியாமல் வேண்டிவனதந்து குளிர்ச்சியான கிருபையுள்ள மலர்ந்த முகத்திலே கண்ணோட்டமுண்டாய் பிரியக்கூடாத அழகோடுகூடி ஒங்கியதுஎனவும் பொருள்கொண்டு இப்படிப்பட்ட சோலையொன்று நமக்கு ளது எனக்கூட்டிக்கொள்க.

(a) உலகத்தின் இயற்கை காலத்தின் தீமையாலே தாழ்ந்ததுபோலும், சேர்ந்தவர்களுக்கு அருமையுடையதாயிராமல் அழகிய தேனின் ருசியுள்ள தாய் கறுப்புக்கலவாத சமுத்திரம் இக்காலத்து அடைய அரிதாய்விட்டதே.

இதில் தேன்சுவை என்பது சொல்லுக்கும் கருமைஎன்பது குற்றத்திற்கு மாம்.

(b) வெறிகொண்ட (வெறி - மது) இனமாகியவண்டிகள் மேய்ந்த ஒரு கருநெய்தற் பூவினது குறைபட்டதேனைவிரும்பிச் சேருகின்றது; நிறைந்த மதுவைச்சேர்ந்து உண்டு ஆடுகின்றதாய் தன்முகத்திலே அழகையுடைய செந்தாமரைப்பூவைப் பிரிந்தவொருவண்டு.

த்தையையும் புணர்ச்செல்கின்ற தலைமகனைக்குறித்துக் கூறியது காண்க.

ஆக ஒட்டணி (௫)

31.—ஒருபொருளுக்கு மிக்க மேம்பாடு தோன்றவுணர்ப்பது அதிசயம் என்னு மலங்காரம். (உ-ம்.)

வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன்றில்லையம்பலவன்மலயத்
திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடொய்தலெம்மூர்
பருங்குன்றமாளிகைநுண்களபத்தொளிபாயதும்மூர்
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.(௮)

இதில் மாளிகைகளில் தீற்றியசுதையின் வெண்மை சிறப்பிக்க
ப்பட்டது.

அகிலுமாரமுந்தழன்மடுத்தகழந்தெறிந்தழல்கால்
துகிலுமாரமுந்தொட்டெறிந்தைவனந்தூவிப்
புகரின்மால்கரிமருப்பினுல்வேலிகள்போக்கி
இகலில்வான்பயிரோம்புவவெயினர்தஞ்சீதார். (b)

இதில் நாட்டில் செல்வமிகுதியுண்டெனச் சிறப்புணர்த்தப்
பட்டது.

S உண்டோமருங்கு லுனக்கில்லையோ வென்றையங்
கொண்டோர்பலரிக்குவலயத்தில் - வண்டோவா

(௮) தன்மேல் பாய்ந்து வந்தயானையை யுரித்த தில்லை யம்பலவாணனு
டைய மலையிலிருக்கின்ற குறவருடைய கொடிபோன்றவளே ! துன்பமடையா
தே. எங்குறரிலுள்ள பருத்த குன்றையொத்த மாளிகைகளின் ஒள்ளியசுதை
யின்காந்தி வியாபிப்பதனால் உங்களுர் கறுத்தமலையானது வெண்மையான
போர்வையை அடையும், கனத்தகுண்டலமுள்ளவளே !

(b) அகிலையும் சந்தனத்தையுந் தீக்கொளுத்திப் பெயர்த்தெறிந்து நெரு
ப்புப்போன்ற காந்தியைக்கக்குகின்ற பவழத்தையு முத்தையுந்தோண்டியெறி
ந்து மலைநெற்களைத்துவிடக் குற்றமில்லாத பெரிய யானைத் தந்தங்களினால் வே
லிகளிட்டு மேன்மையானபயிராக் காப்பாற்றப் பெற்றிருக்கின்றன எயினரு
டைய சிறியவூர்கள்.

து துமலர்க்குழலாயுண்டென்றியான்றுணிந்தேன்
மீதுபரமொன்றிருப்பதால். (a)

என்பதின் முற்பாதியில் ஐயத்தினால் இடைக்குச்சிறப்புக் கூறியதுபற்றி ஐயவதிசயவணி. பிற்பாதியில் துணிபினு லதுகூறியதுபற்றித் துணிபதிசயவணியாம்.

S புத்திக்குமமென்றுபுகலுவார்
உந்திறத்ததுபொய்யெனவுன்னினேன்
அந்தமில்லனகல்விகள்யான்வயும்
வந்ததிற்புகுந்துற்றவகையினான். (b)

இங்கு புத்தியாகிய ஆதாரத்துக்குப் பெருமைகூறி ஆதேயமாகிய ஒருவர்கல்வித்திறமையைச் சிறப்பித்ததனால் இது ஆதாராதிசயவணி.

அன்றியும் சம்பந்தமின்மையிற் சம்பந்தங் கற்பிப்பதும் சம்பந்தமிருப்பதி லஃதின்மையைக் கற்பிப்பது மிவ்வணியெனப்பிறர்கூறுவர்.

அவற்றுள் “வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன்” என்னும் பாட்டில் மாலிகையின் களபத்தொளி குன்றத்தின்மேற் பாய்வதில்லாதிருக்க அதைக்கற்பித்ததும் “அகிலுமாரமும்” என்னும் பாட்டில் அகிலாரங்களையழற்பதித்துக்களவதும் துளிலாரங்களை யெறிவதும் யானை மருப்பினால் வேலியிடுவது மில்லாதிருக்க அவற்றைக் கற்பித்ததும் அங்ஙனமே இடையைப்பற்றிச் சந்தேகமில்லாதிருக்க அதனைக் கற்பித்ததும் முதற்கூறியசம்பந்த வதிசயத்துக்குக் காட்டாகும்.

“செருமானவேற்சென்னி” [பக்கம் - 25] என்பதில் “பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாம்” எனச் சம்பந்தமுண்மையி லின்மைகற்பித்தது இரண்டாவதுகூறிய சம்பந்தவதிசயத்துக்குக் காட்டாம்.

(a) வண்டிகள் ஓயாமல் ஊதுகின்ற பூவணிந்தகுழலையுடையவளே! உனக்கு இடைஉண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகப்பட்டவர் அனேகர் இந்தப்பூமியில்; மேலே பாரமொன்றிருப்பதனால் நான் உண்டென்று நிச்சயித்தேன்.

(b) புத்தியென்னுந் தத்துவமானது அணுவைப்போல் சிறியதென்று சொல்வர்; அது உம்மிடத்தில் பொய்யென்று நினைத்தேன், அளவில்லாத கல்விகளெல்லாம் அதிற்புகுந்து நிற்கின்றபடியால்.

“திருவளர்தாமரை” [பக்கம் - சு] என்பதில் உபமானச்சொற்களாலேயே உபமேயத்தைக்கூறியது உருவகவதிசய வணியென்பர்.

ஆயின் ஒட்டிற்குக்காட்டிய “ஒலித்தக்கால்” என்பதற்கும் இதற்கும் வேற்றுமையாதோவெனின், இங்கு உவமையானுபயன் வேண்டிற்று. அங்கு அன்றெனவுணர்க.

இவ்வாறு இவ்வலங்காரம் பலவகைகளில்வரும், வந்தவழிக்கண்டுக்கொள்க.

ஆக அதிசயவணி - (சு).

இது சகல அலங்காரங்களுக்கும் உயிர்போன்றதாதலின் எல்லாவலங்காரங்களிலு மிருக்கும். பொருளுக்கு அதிசயங்காட்டாதபோது அலங்காரமே யில்லையாம்; ஆதலின் இதனைக் கைக்கொண்டே காப்பியநிறைவேற்றப்படும். இதற்கு உயர்வுநவ்விற்சியணி யெனப்பெயர் கூறுவாருமுண்டு.

32.—இனித் தற்குறிப்பேற்றம்; அதாவது,—

பெயர்பொருள் அல்பொருளென்னு மிருதிப்பொருள்களினு ம்தான் ஒருதன்மையைக்குறித்து ஏற்றுவது. குறிப்பெனினும் சம்பாவித்தல் எனினுமொக்கும். அதாவது, ஒருபக்கந் துணிபுமிகுந்திருக்கும்படியானதோ னாயுறவு.

இது பெயர்பொருள் அல்பொருள்களைப்பற்றி யிருவகையாவதோடு சாதி குணம் தொழில் பொருள் என்பவைபற்றியும் சொரூபம் ஏது பயன்என்னுந் தன்மைபற்றியும் அவை உண்மையுமின்மையும்பற்றியும் பிறவாற்றானும் பலவகைப்பட்டிருக்கும். அவற்றுள் சிலவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டுதும்.

T மண்படுதோட்கிள்ளிமதயானைமாற்றரசர்

வெண்குடையைத்தேய்த்தவெகுளியால் - விண்படர்ந்து

பாயுங்கொலென்றுபனிமதியம்வானின்று

தேய்கின்றதோதென்கிலேன். (அ)

(அ) பூமியைத்தாங்குந் தோளையுடைய சோழனது மதயானையானது பகையரசருடைய வெள்ளைக்குடையைக் கீழேதள்ளித் தேய்த்தகோபத்தினு

சந்திரனைத் தேவனாகக் கொள்ளுதலால் இது பெயர்பொரு ட்டற்குறிப்பேற்றம். பலசந்திரருளராதலின் சாதிபற்றியதுமாம். சந்திரன், வானின்றிழியாது தேய்வதற்குக் காரணமாகாத யானைக் கஞ்சதலைக் காரணமாக்குறித்ததனால் ஏதுத்தற்குறிப்புமாம். அங் னனமச்சம் இன்மையால் விடயமில்லாததுமாம்.

மையறுமலரினீங்கியான்செய்மாதவத்தின்வந்து
செய்யவளிநுந்தாளென்றுசெழுமணிக்கொடிகளென்னும்
கைகளைநீட்டியந்தக்கடிநகர்கமலச்செங்கண்
ஐயனையொல்லைவாவென்றழைப்பதுபோன்றதம்மா. (அ)

இது பெயராப்பொருளைப்பற்றியது; கொடிகளின் அசைவை க்கையசைப்பதாக் குறித்தமையின் தொழிற்றற்குறிப்பு; கொடிகளை க்கையாகவைத்த ஏகதேசவுருவகத்தால் நகரத்தை யோர்பெண்ணை கக்கொண்டதனால் உருவகத்தை யங்கமாக்கொண்டது; தொழிவின் சொருபத்தைக் குறித்தமையால் சொருபத்தற்குறிப்பாம்; அசைத லுண்டாதலால் இது உண்மை.

குடமணிக்குலம்வயிறுளைந்தினமணிகொழிக்கு
மடுவிலவானகருருவுகாட்டியதுபோன்மதில்குழ
கடிகொண்மாநகரநிழல்கதுவிடாதகன்ற
புடைகொணீர்நகருடுத்தலைபொங்குபேரகழி. (b)

லே வானத்திலும்வந்து நம்மையுங் குடையென்றுநினைத்துப் பாயுமோவெ ன்றுபயந்து ஆகாசத்திலேயே இருந்து தேய்ந்துபோகின்றதோசந்திரன்! அறியேன்.

(அ) சுத்தமான தாமரையைவிட்டுநீங்கி நான்செய்த பெருந்தவத்தினால் திருமகள் என்னிடத் திருக்கின்றாளென்று நல்ல ரத்தினக்கொடிகளென்கிற கைகளைநீட்டி அந்த மிதிலாபட்டணமானது இராமனைச் சீக்கிரம் இங்கேவா என்று அழைத்ததுபோன்றது.

(b) குடம்போன்ற சங்குகளின் கூட்டம் வயிறுதளர்ந்து இனமான ம ணிகளைக் கொழிக்கின்றமடுவிலே சுவர்க்கமானது தன்னுருவத்தைக் காட்டிய துபோலும் மதில்குழந்தகாவலுள்ள அந்தநகரமானது. அந்தநிழலைவிடாமல் பார்திருக்கிற பக்கத்து நீரானது அப்பட்டணத்தைச்சூழ்ந்த வளர்ந்தபெரி ய அசுழிபோலும்.

நகரையும் அகழியையும் பிரதிபிம்பமாகவும் அதைச்சூழ்ந்த நீராகவும் குறித்தமையாலும் அவை சாதியாகையாலும் சாதிச் சோரூபத்தற் குறிப்பாம்.

அந்தமாமதிற்புறத்தகத்தெழுந்தலாந்தநீள்

கந்தநாறுபங்கயத்தகானமானமாதாரர்

முந்துவாண்முகங்களுக்குடைந்துபோனமொய்ம்பெலாம்

வந்துபோர்மலைக்கமாமதில்வளைத்தமானுமே. (a)

இதில் தாமனாகள் மதிற்புறத்திருப்பதற்குப் பயனாகாத போரி டிமெண்ணத்தைப் பயனாக குறித்தமையின் பயன்றற்குறிப்பாம். அவ் வெண்ணமின்மையால் விடயமில்லதாம். சாதிச்சோரூபத்தற் குறிப் பு மாகலாம்.

இச்சோரூபத்தற்குறிப்பு, வர்ணியஞ் சொல்லப்படாமற் குறிப் பாத்தோன்ற வருவதுமுண்டு. (உ-ம்.)

§ வானஞ்சனத்தைவருடிப்பதுபோலும்

தானிருளங்கத்தைத்தடவுவதுபோலுமே. (b)

இதில் இருளின் பரப்பும் உடம்பில் அதின்படிவும் வருணியங்க ள்; அவை இங்கு தோன்றுதல் காண்க.

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்பின்

கலையணிந்தொருதலைமுலைமேலலங்கரித்தாள்

முலையொடுந்துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ

இலகுறுங்கலைவல்லவர்கடபடாமென்றல். (c)

(a) அந்தப் பெரியமதிலின்புறத்தில் அகழியில் உண்டாகிய சுகந்தமுள் ளதாமரைக்காடானது பெருமையுள்ள பெண்களுடைய பிரகாசமான முக த்துக்குத் தான் முன்பு தோற்றுப்போன பலத்தைபெல்லாம் மறுபடிபெறச் சண்டைசெய்யும்பொருட்டுமதிவைத்ததை யொத்தது.

(b) ஆகாசம் மையைப் பொழிவதுபோலிருக்கின்றது. இருட்டிஉடம் பைப் பூசுவதுபோலிருக்கின்றது.

(c) விலை இவ்வளவென்றேற்படுத்தக்கூடாத ரத்தினக்கோவை ஓரத்தி லே பதிக்கப்பெற்ற வஸ்திரத்தை யுடுத்திக்கொண்டு அதன் ஒருதலைப்பை முலைமேற் போட்டு அலங்கரித்தாள்மாயை; அந்தமுலையோடு வஸ்திரத்தைக் கண்ட காலமுதலல்லவா தார்க்கபண்டிதர் கடபடாம் என்று வழங்குவது.

கடபடாமென்னும்வழக்கிற்கு ஏதுவாகாதமுலைமேற் படாமணி
தலை அங்ஙனங்குறித்ததனால் ஏதுத்தற்குறிப்பு. அப்படி யணிதலு
ண்மையால், விடயமுள்ளது.

ஐயச்சொற்களும் உவமச்சொற்களுந் துணிபுச்சொற்களும் ச
ம்பாவித்தலை விளக்குவன; அவையின்றிவரின் தொகைத்தற்குறிப்பு
என்னப்படும். (உ-ம்.)

விரிகதிர் பரப்பியுலகமுழுதாண்ட
ஒருதனித்திகிரியுரவோற்காணேன்
அங்கண்வானத்தகனிலாவிரிக்குந்
திங்களஞ்செல்வன்யாண்டுள்ளென்கொல்லெனத்
திசைமுகம்பசந்துசெம்மலர்க்கண்கள்
முழுநீர்வாரமுழுமெயும்பனித்துத்
தினாரீரடையிருநிலமடந்தை
அரசுகெடுத்தலமருமல்லற்காலே. (a)

இதில் அதனை விளக்குஞ்சொல் ஒன்றுமில்லாமை காண்க.

ஆகத் தற்குறிப்பணி (எ).

33.—ஏது வலங்காரமென்பது, இது இதனாலாயிற்றென ஒரு
பொருளுக்குச் சாதனங்கூறுவது. அது காரகமெனவும் ஞாபகமெ
னவு மிருவகைப்படும். காரகமாவது செய்வது; ஞாபகமாவது அறி
விப்பது.

T எல்லைநீர்வையகத்தெண்ணிறந்தவெவ்வுயிர்க்குஞ்
சொல்லரியபேரின்பந்தோற்றியதே - முல்லைசேர்
தாதலைத்துவண்கொன்றைத்தாதலைத்துவண்டார்க்கப்
பூதலத்துவீழ்ந்தபுயல். (b)

(a) விரிந்த கிரணங்களைப்பரப்பி உலகத்தையெல்லாம் ஆண்டுவந்த ஒந்
றையாழித்தேருள்ள வீரனைக்காணேன் ! அழகிய இடமுள்ள வானத்தில் வி
சாலமான நிலாவை விரிக்கின்ற சந்திரனாகியசுமாரன் எங்கேயிருக்கிறானே!
என்று திக்குகளாகிய முகங்கள் பசுலைநிறமடைந்து தாமரையாகிய கண்க
ளில் பூரணமாகத் தண்ணீர் ஒழுக உடம்பெல்லா நடுக்கமுற்றுக் கடலையா
டையாகக்கொண்ட பூமியாகிய பெண் தன்னரசனைப் போக்கடித்துத் துன்ப
ப்படும்படியான மாலைக்காலத்தில்.

(b) கடல்கூழ்ந்த பூமியில் கணக்கில்லாத சகல ஆத்துமாக்களுக்கும்
சொல்லுதற்குக்கூடாத பெரியசந்தோஷம் உண்டாக்கிறதே, முல்லைப்பூவை

இதில் புயல் இன்பத்தந்ததற்குக் காரணம் அதன் அடையாற்கு-
றப்பட்டது. இது ஒருதொழில்செய்ததா வந்ததனால் காரகவேது.
இது ஆக்கல்.

T கனிகொள்பொழிலருவிகைகலந்துசந்தின்
பனிவிரவீப்பாற்குரீர்கள்தோய்ந்து - தனியிருந்தோர்
சிந்தையுடனேயுயிருணக்குந்தென்மலயந்
தந்ததமிழ்மாருதம். (a)

இது அழித்தற்காரகவேது.

இனிஞாபகவேது. (உ-ம்.)

T காதலன்மேலூடல்கரையிறத்தல்காட்டுமால்
மாதர்நுதல்வியர்ப்பவாய்துடிப்ப - மீது
மருங்குவளைவின்முரியவாளிடுகண்ணை
கருங்கு வளைசேந்தகருத்து. (b)

“உண்டோமருங்குல்” [பக்கம் - அஎ] என்கிறபாட்டின் பின்
னடியிரண்டும், “புத்திக்குமம்” [பக்கம் - அஅ] என்னும்பாட்டிம்
ஞாபகவேதுவணியென அறிக.

மன்னனுமாசறக்கற்றேனுஞ்சீர் தூங்கின்
மன்னனிற்சற்றேன்சிதப்புடையன் - மன்னனுக்குத்
தன்மேசமல்லர்சிதப்பில்லைகற்றேற்குச்
சென்றவிடமெல்லாஞ்சிறப்பு.

இதுவும் ஞாபகவேதுவேயாம்.

ச்சேர்ந்த தாதுகளை அலைத்து அழகான கொன்றைப்பூத்தாதையும் அலைத்து
வண்டிசுள் ஒலிக்கும்படி பூமியில் மழைபொழிந்தமேகம்.

(a) பழங்களைக்கொண்ட தோப்புக்களில்வருகிற அருவிகளைச் சேர்ந்து
சந்தனங்களின் நீரிலேபடிந்து பால்போன்ற சந்திர கிரணங்களிற்படிந்து
தென்றிசையினுள்ள மலயமலை தந்த இனியகாற்றானது துணைபிரிந்தவர்களு
டைய மனதோடு பிராணனையும் வாட்டுகின்றது.

(b) பெண்களுடைய நெற்றி வேர்க்கவும் வாய் துடிக்கவும் மேலே பக்க
ங்கள் வளைந்துருக்கிறபுருவங்களாகிய விற்கள் நெறிக்கவும் காந்தவீசுகிற கண்
னாகிய நீண்ட கருங்குவளைகள் சிவந்த கருத்தானது தன் புருடனி - த்துள்ள
பிணக்கு மிகுவதைக்காட்டும், ‘க நீண்ட’ எனப்பாடமாயின் நீர் மிகுந்த என
ப் பொருள்கொள்க.

இன்மை ஏதுவாவதுமுண்டு. (உ-ம்.)

T கழிந்ததிளமைகளிமயக்கந்தீர்ந்த
தொழிந்ததுகாதன்மேலுக்கம் - சுழிந்து
கருநெறியுங்குந்தலார்காதனேய்தீர்ந்த
தொருநெறியேசேர்ந்ததுளம். (a)

இதில் உளம் ஒருநெறிசேர்ந்ததற்கு இளமைகழிவு முதலிய கழிவுபாட்டின்மை காரணமானதுகாண்க.

இவ்வாறு இவ்வலங்காரம் காரகவேது ஞாபகவேது அபாவவேது எனமூவகையா வருவதுமன்றிச் சித்திரவேது என்பதோர்வகையினும் வரும். சித்திர ஏது என்றால் ஆச்சரியமான ஏது என்பதாம்; அதாவது காரியகாரணங்களுக்குத் தேசகாலங்கள் பொருந்தாமை யும் காரணத்தோடேயே காரியமுண்டாகையும் காரணத்தின்முன் காரியம்பிறக்கையும் காரியப்பொருத்தமுண்மையும் அஃதின்மைபுமென்றிப்படி பலவகைப்பட்டிருப்பது.

முறையே உதாரணம்.

T வேறொருமாதர்மேல்வேந்தனகதுதியால்
ஊறுதரவிம்மாதுயிர்வாடும் - வேறே
இருவரோமெய்வடிவினேந்திழைநல்லார்
ஒருவரோதம்மிலுயிர். (b)

இதில் ஊறுபட்டவர் ஒருவரும் உயிர்வாடின ரொருவருமானதால் இடம் பொருந்தாதாயிற்று.

காலத்துக்கு வந்துழிக்காண்க.

(a) களிமயக்கம் - களிப்பினாலுண்டாகிய மயக்கம், களி - கள், காதல்-காமம், அதன்மேல் ஊக்கமாவது மனப்பற்று. வளைந்து கருமைமிகுந்த, குந்தலார் - பெண்கள்.

(b) வேறு ஒரு ஸ்திரீயினிடத்து அரசன் நகத்தின் நுனியால் வடுப்படுத்த இந்தப்பெண் உயிர்வாடுகின்றாள்; இவ்விரண்டு ஸ்திரீகளும் உடம்பின் வடிவில் வேறாயிருந்தாலும் உயிர் ஒன்றுபோலும்.

T விரிந்தமதிலவின்மேம்பாடும்வேட்கை
புரிந்தமதனம்பின்பொற்பும் - பிரிந்தோர்
நிறைதளர்வுமொக்கநிகழ்ந்தனவாலாவி
பொறைதளரும்புன்மலைப்போத்து. (a)

இதில் காரணமாகிய நிலவின் மேம்பாடு முதலியவற்றோடு காரியமாகிய நிறைதளர்வுண்டாதைக் கூறப்பட்டது.

T தம்புரவுபூண்டோர்பிரியத்தனியிருந்த
வம்புலவுகோதையர்க்குமாரவேள் - அம்பு
பொருமுன்னேமெல்லாகம்புண்கூர்ந்தமலை
வருமுன்னிருண்டமனம். (b)

இது காரணத்தின் முன்காரியமுண்டானது.

T பொன்னிவளநாடன்கைவேல்பொழிநிலவால்
முன்னரசைந்துமுகுளிக்கும் - தன்னோர்
பொரவந்தவேந்தர்புனைகடகச்செங்கை
அரவிந்தநாறுயிரம். (c)

இது காரியப்பொருத்தமுள்ளது.

T இகன்மதமால்யானையனபாயனெங்கோன்
முகமதியின்மூரனிலவால் - நகமலர்வ

(a) விரிந்த சந்திரனுடைய நிலாவின் மேன்மையும் ஆசைமுட்டிகிற மன்மதனுடைய அம்பாகிய மலர்களின் அழகும் துணைபிரிந்தவர்களுடைய மனநிலைத்தளர்ச்சியும் சேரவுண்டாயின, பொதுமைதளர்ந்த சிறிய மலைக்காலத்தில்.

(b) தம்மைக் காப்பவராகிய கணவர் பிரிய ஒன்றியாயிருந்த பெண்களுக்கு மன்மதபாணம் தன்பஞ்செய்யமுன்பே மெதுவான தேகமானது புண்பட்டது; மலைக்காலம் வருமுன்பே மனம் இருண்டது.

(c) காவிரிகுழந்த வளப்பமுள்ள சோழநாட்டரசனுடைய கைவேல்பொழிந்த நிலாவினால் அவனுக்கு நேராக யுத்தஞ்செய்யவந்த அரசர்களுடைய கடகம்புனைந்த சிவந்த கைகளாகிய அனேக தாமரைமலர்களுக்குவிந் துபோகின்றன.

செங்கயற்கணல்லார்திருமருவுவாள்வதன
பங்கயங்கள்சாலப்பல. (a)

இது காரியப்பொருத்த மில்லது.

§ நின்கணிற்சிவப்புநின்றெம்மடந்தையர்
உண்கணிற்சிவப்புமிக் கொருங்குண்டாயின
நின்கணினெழுந்ததுநெருப்புமற்றவர்
தங்கணினெழுந்ததுதரளமாலேயே. (b)

இதில் காரணத்தோடு காரியமுண்டாவதும்ன்றி சிவந்தகண்ணி
னின்றும் சிவந்த நெருப்புண்டாதல் காரியப்பொருத்தமுண்மையும்
தரளமாலேயுண்டாதல் அஃதின்மையுமாதலால் மூவகைச் சித்திர
வேது கூறப்பட்டன.

“நின்கணி நெழுந்தது நெருப்பு முன்பவர், தங்கணி நெழுந்
தது தரள மாலேயே” எனப் பாடங்கூறின் காரணத்தின்முன் காரிய
முண்டாகிய சித்திரமுங்கூறப்பட்டதாம்.

“கானிமிர்த்தாற்கண்பரிப” [பக்கம் - ௨௭.] என்னும் பாட்டில்
காரணத்தின் ஆரம்பத்தினாலேயே காரியமுண்டானதாக் கூறியதும்
இவ்வணியின் ஓர்திறனும். இன்னும் பலவகைவருவனவற்றை யாங்
காங் குணர்க.

இவற்றுள் ஏது விசேஷணமாவந்தவற்றைப் பரிகராலங்கார
மென்றும், ஏது உரியவேற்றுமையால் வெளிப்பட்டு வந்தவற்றை
அனுமான அலங்காரமென்றும், முன்பு கூறியதைச்சாதிக்கும்படி
பின்பு ஏது கூறியதைக் காவ்யலிங்க அலங்காரமென்றும், சித்திர
வேதுவிற் சிலவற்றை விபாவனையென்றும், வெவ்வேறுசிரியர் கூறு

(a) பராக்கிரமமுள்ள மதயானைக்கு ஒப்பாய அனபாயனுடைய முகமா
கிய சந்திரனிலுண்டான சிரிப்பான நிலாவினுல் சிவந்த கயல்போன்ற கண்
னுள்ள ஸ்திரீகளுடைய விலாசம்பொருந்திய பிரகாசமான முகங்களாகிய
தாமகைகள் நன்றாக மலர்கின்றன. நக - வினையெச்சம்.

(b) உன்கண்ணிலே சிவப்பும் உன் பகைவருடைய மனைவியர்கண் சிவ
ப்பும் ஒருமிக்க உண்டாயின; உன்கண்ணில் கோப அக்கினிப்பொறிகள் உண்
டாயின; அந்தப்பெண்கள் கண்ணிலோ நீர்த்துளிகளின்வரிசை உண்டாயிற்று.

வர். சித்திர ஏதுவை அதிசயவணியெனக் கூறுவாருமுளர். விசேடணவேது அணியே அல்லவென்றும் இங்ஙனமே இனிக் கூறப்படும் துட்பவணி இலேசவணிகளையும் அலங்காரமல்லவென்றும் சிலர்கூறினர். இப்படியே பிறவலங்காரங்களிலும் கொள்கைகள்மாய் யிருக்கின்றன, இவற்றையெல்லாம் பற்றிக் கசுதிகள் மிகவும் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை விரிநூல்களிற்காண்க.

ஆக ஏதுவணி (சு)

34.—குறியினாலும் குறிப்பினாலும் காணுங்கருத்தைக் கூறுவது துட்பவணியாம். (உ-ம்.)

T காதலன்மெல்லுயிர்க்குக்காவல்புரிந்ததால்
பேதையராயம்பிரியாத - மாதர்
படரிருள்கால்சீக்கும்பகலவனைநோக்கிக்
குடதிசையைநோக்குங்குறிப்பு. (a)

சூரியன்படுங்காலத்தைக் குறிப்பித்ததனால் இது குறிக்கூற்று.

T பாடல்பயிலும்பணிமொழிதன்பணைத்தோள்
கூடலவாவாற்குறிப்புணர்த்தும் - ஆடவற்கு
மென்றீந்தொடையாழின்மெல்லவேதைவந்தாள்
இன்றீங்குறிஞ்சியிசை. (b)

குறிஞ்சிப்பண்ணுக்கு இடையாமம் காலமாகலான் அப்போது கூடுதல் குறிப்பிக்கப்பட்டது. இதுகுறிப்புக்கூற்று.

ஆக துட்பம் (உ.)

35.—இலேசவணியாவது கருத்தை வெளிப்படுத்தும் விறலை வேறொன்றன் மறைத்ததாக் கூறுவது. (உ-ம்.)

(a) தோழிப்பெண்களின் வினையாட்டைப்பிரியாத தலைவியினது, விரிந்த இருளை நீக்கும்படியான சூரியனைநோக்கி மேற்கைப்பார்த்த குறிப்பானது அவள்மேல் ஆசைகொண்ட கணவனுடைய உயிரைப்போகவொட்டாமற் காத்தது.

(b) பாடலைப்பயிலுகின்ற பெண், தன்தோளைக் கூடவிரும்பியவனுக்கு மெதுவாயும் மதுரமாயுமிருக்கிற பாட்டை யிசைக்கும்படியான வினையிலே இனிமையான குறிஞ்சிப்பண்ணைவைத்து மீட்டினாள்.

T கல்லுயர்தோட்கிள்ளிகரிதொழுதுகண்பனிசேர்
மெல்லியலார்தோழியர்முன்வேறென்று - சொல்லுவரால்
பொங்கும்படைபரப்பிமீதெழுந்தபூந்துகள்சேர்ந்
தெங்கண்கலுழந்தனவாலென்று. (a)

இதில் கரிகண்ட இன்பத்தால்வந்த கண்ணீரைப் பூந்தாதினாலா
யதாக்கூறியது.

குணத்தைக் குற்றமாகவும் குற்றத்தைக் குணமாக்குங் கூறுவ
தும் இவ்வணியெனக் கொள்வாருமுளர். (உ-ம்.)

S பறவைபிறநேர்ந்தபடிகத்தித்தத்தம்
திறனேதிரிந்திடஞ்சேர - நிறமார்ந்த
கிள்ளாய்க்கூட்டிலடைந்துகிடப்பதிங்
குள்ளாய்மொழியினுவப்பு. (b)

இதில் இனிமையின்றிக் கூவுதல் குணமாகவும் இனிமையாக்
கூவுதல் குற்றமாகவுங் கூறப்பட்டன.

ஆக லேசவணி (உ)

36.—நிரலே நிறுத்திய சொற்பொருள்களோடு அம்முறைநிறு
த்திய சொற்பொருள்களைப்பொருத்தல் நிரனிறையணியாம். (உ-ம்.)

கொழுகுவளைகொட்டைதுசுப்புண்கண்மேனி
மதிபவளமுத்தமுகம்வாய்முறுவல்
பிடிபிணைமஞ்ஞைநடைநோக்குச்சாயல்
வடிவினளேவஞ்சிமகள். (c)

(a) மலைபோலுயர்ந்த தோளையுடைய சோழனது யானையைத்தொழுது
கண்களில் ஆனந்தநீர் பெருகும் பெண்கள் தம்முடைய தோழியரிடத்து, இவ்
வரசனுடைய வளர்ந்தசேனை பரவியதனாலுண்டான துகள் விழுந்து எம்மு
டைய கண்கள் கலங்கின என்று வேறொரு காரணங்கூறுவர்.

(b) மற்றப் பறவைகளெல்லாம் வாய்க்குவந்தபடி கத்திப் பறந்து தம்மி
டஞ் சேர்ந்துகொண்டிருக்க, நல்ல நிறம்நிறைந்த கிளியே ! நீ கூட்டிலடைந்
திருப்பது இனிமையாப் பேசுவதின் பயனென்று நினை.

(c) பூங்கொடி, கருநெய்தற்பூ, தாமரைக்காய் இவைகளின் வடிவுடை
யவள் இடை, கண், உடம்பு இவைகளில்; சந்திரன், பவழம், முத்து இவைகள்

இதுவும்

அரணாணநாமமான்விடைபுள்ளார்தி
உரைநூன்மறையுறைபுங்கோயில் - வரைநீர்
கருமமழிப்பளிப்புக்கையதுவேனேமி
உருவமெரிகார்மேனியொன்று. (a)

தமிழில் எதிர்நிர னிறையும் பயின்றுவரும். (உ-ம்-)

ஆடவர்களெவ்வாறகன்றெழிவர்வெஃகாவும்
பாடகமுமூரகமும்பஞ்சரமா - நீடிமமால்
நின்றானிருந்தான்கிடந்தானிதுவன்றோ
மன்றார்மதிர்கச்சிமாண்டி. (b)

ஆக நிரனிறையணி (உ)

37.—இனி ஆர்வமொழியலங்காரம் - கூறுவோர்க்கேனும் கூறப்படுவோர்க்கேனும் மிகுந்த பிரியம் வெளிப்படும்படிக் கூறுவது. (உ-ம்-)

T சொல்லமொழிதளர்ந்துசோருந்துணைமலர்த்தோள்
புல்லவிருதோள்புடைபெயரா - மெல்ல
நினைவேமெனினெஞ்சிடம்போதாதெம்பால்
வனைதாராய்வந்ததற்குமாறு. (c)

எின் வடிவுடையவள் முகம், உதடு, பக்களிலே; பெண்யானை, பெண்மான், மயில்களின் வடிவுடையவள் நடை, பார்வை, சாயல்களில்; வஞ்சிமகள்.

(a) அரன், நாரணன் என்பவை திருநாமம்; விருஷபம், கருடபக்தி இவை வாகனம்; வாயினால் வெளியிட்டவை சாஸ்திரம், வேதம்; வாசஸ்தானம் மலை, கடல்; தொழில் அழித்தல், காத்தல்; கையிலிருக்கு மாயுதம் சூலம், சக்கரம்; சொருபம் அக்கினி, மேகம்போன்றவை; திருமேனி ஒன்று.

(b) புருடர் எப்படி நீங்குவர் கச்சியினின்றும், வெஃகா, பாடகம், ஊரகம் என்கிற ஸ்தலங்களை முறையே இடமாகக்கொண்டு திருமாலானவன் கிடந்தான் இருந்தான் நின்றான்; இதுவன்றோ பலசைபகள் நிறைந்த மதில்கும்ந்த கச்சிநகரத்தின்பெருமை.

(c) சொல்வதற்குச் சொல்தளர்ந்து சோருகின்றது எங்கள் வாய்; மலர்மாலையாகிய இரண்டு புஜங்களையுந்தழுவ எங்கள்புஜங்கள் பெயரமாட்டவில்

இது கண்ணன் தன்மாரிகைக்கு எழுந்தருளினபோது விதூ
ன் கூறியது. இதில் கனாகடந்த வுள்ளன்பு வெளிப்படுவது காண்க.

S நின்னிற்பிறருளரோநேர்மையாரிவ்வுலகில்
பொன்னிற்பிறிதுளதோபொற்பு. (a)

என்பது முதலாக கவிகள் கேட்போர்க்குப் பிரியமுண்டாம்படி
கூறுதலு மிவ்வணியேயாம். இதனைக் குணமெனப் பிறர்கூறினர்.

மாசறுபொன்னேவலம்புரிமுத்தே
காசறுவீனாயேகரும்பேதேனே
அரும்பெறற்பாவாயாருயிர்மருந்தே
பெருங்குடிவணிகன்பெருமடமகளே
மலையிடைப்பிறவாமணியேயென்கோ
அலையிடைப்பிறவாவமுதேயென்கோ
யாழிற்பிறவாவிசையேயென்கோ
தாழிருங்கூந்தற்றையானின்னே. (b)

என்பது முதலாமிடத்து இவ்விருவகையு மொருங்கேயியைந்
துறிப்பதுமுண்டு.

ஞானமனுட்டானமிவைநன்றாகவேயுடைய
ஆனகுருவையடைந்தக்கால் - நானிலத்தீர்
தேஞார்கமலத்திருமாமள்கொழுநன்
றானேவைகுந்தந்தரும். (c)

கே; மெதவாய் நினைப்போமென்றால் எங்கன்மனதில் இடம்போதாது; மாலை
யலங்காரமுள்ளவனே நீ எம்மிடம் வந்ததற்குக் கைம்மாறு யாம் என்னசெ
வேம்.

(a) உன்னிலும் வேறுனவருண்டோ சற்குணமுள்ளவர்; பொன்னிலும்
வேறுண்டோ அழகுள்ளது.

(b) வலம்புரிச்சங்கிலுண்டான முத்தே! குற்றமில்லாத சாந்தே! பெறு
தற்கரிய பிரதிமைபோன்றவளே! அரிய உயிரைப் பிழைப்பிக்குமருந்த! என்
கோ - என்றுசொல்வேனோ, அலை - கடல், இசை - இராகம், தொங்குகின்ற
பெரிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே!

(c) நல்ல குருவைப்பற்றினால் தேன்நிறைந்த கமலத்தில் வீற்றிருக்குந்
திருமகளுடைய கணவன் வைகுந்தம் தானே கொடுப்பான்.

இதில் கூறுவோர்க்கு உலகத்தார்கண் அன்பு அல்லது இரக்க முண்டானது காண்க.

பிறர், இரதியும் பொதுமெய்ப்பாடும் மற்றொன்றுக்கு அங்க மாவரின் இவ்வலங்காரமென்றனர். இந்துலாகிரியர்க்கோ இரதி ஒன்றுமே அங்கமாகவரினும் தலைமையாகவரினும் இவ்வலங்கார மென்பது கொள்கை. இங்ஙனமே மேல்வருஞ் சுவையணியிலும் கொள்கைவேறுபட்டுள்ளது. இவையெல்லாமிகுந்த தர்க்கங்களின் கீழ்க்கிடக்கின்றன.

இனி இரதி அங்கமாவந்ததற்கு உதாரணம்.

பேரியனெஞ்சேயடிபணிந்தேனுன்னைப்பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ளசுற்றம்புலர்த்திப்பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன்செம்மையிராமானுசனடிக்கன்புசெய்யுஞ்
சீரியபேறுடையாரடிக்கீழென்னைச்சேர்த்ததற்கே. (அ)

இதில் இராமானுசனிடத்துள்ள அன்புக்கு மனதின்கணுண் டாகிய அன்பு அங்கமானது.

ஆக ஆர்வமொழி (ங)

38.—சுவையலங்காரமாவது முற்கூறிய சிங்காரமுதவிய சுவை கள் விளங்கக்கூறுவது.

பொருளே காப்பியதிற்கு உயிரொனக்கொண்ட இவ்வாகிரியற்கு அவைகள் தலைமைப்படவரினும் அலங்காரமேயென்பது உடம்பா டாகலான் முற்கூறிய உதாரணங்களே யுதாரணமாகலாம்.

வெங்கியமே உயிரொனக்கொண்ட பிறர்க்கு இச்சுவைகள் ஒன் றிற்கு அங்கமாவரினே அலங்காரமாமென்பது மதமாகலான் அதற் குதாரணங் காட்டுகின்றும்.

(அ) பெரிய சற்குணமுள்ள மனமே! உன்னைத்தொழுதேன்; பேய்போன் ற பிறப்பையுடைய அற்பரோடு எனக்கு உள்ளசம்பந்தத்தைப்போக்கி ஒப்பி ல்லாத சீரையுடைய ஆரியனான இராமானுசன் திருவடிக்கு அன்புசெய்கிற சிறப்பான பேறுடையவர்களின் பாதத்தின்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கு.

தாழ்சடையுநீண்முடியுமொண்மழவுஞ்சக்கரமுஞ்
 சூழரவும்பொன்னுந்தோன்றுமால் * சூழும்
 திரண்டருவிபாயுந்திருமலைமேலெந்தைக்
 கிரண்டுருவுமொன்றாயிசைந்து. (a)

இதில் அற்புதரஸம் இரதிக்கங்கமானது காண்க.

“திருவளர் தாமரை” [பக்கம் - சு.] என்கிறபாட்டில் வியக்கத்
 தக்கதொர் கொடி என வர்ணித்தமையால் அற்புதச்சுவை சிங்கார
 த்திற்கு அங்கமாயிற்று.

வினையிலேகிடந்தேனைப்புருந்துநின்றுபோதுநான்
 வினைக்கேடெனன்பாய்போல
 இனையனென்றுன்னையறிவித்தென்னை
 ஆட்கொண்டெம்பிரானாய்க்கிரும்பின்பாவை
 அனையனன்பாடேனின்றோடேனந்தோ
 அலறிடேனுலறிடேனாவிசோரோன்
 முனைவனேமுறையோநானானவாறு
 முடிவறியேன்முதலந்தமாயினுனே. (b)

இதில் தயாவீரம் வெறுப்புக்கு அங்கமாயது.

இந்தவெறுப்புத்தான் சாந்திரசத்துக்கு அடியான சமமென்னு
 நிலைமெய்ப்பாடு. இது பொதுமெய்ப்பாட்டி லொன்றாயிருப்பதும்
 ன்றி ஸ்தாயியாயுமிருப்பதை னோக்கியே முதலில்வைத்த தெனவறிக.

(a) தொங்குகின்ற சடையும் நீண்டகிரீடமும் பிரகாசமான மழவும் சக்
 கராயுதமும் சூழ்ந்தபாம்பும் பொன்னுலாகிய அரைநாணும் காணப்படுமாத
 லால் அருவிகள் திரண்டிபாய்கின்ற திருமலைமேலுள்ள சுவாமிக்குச் சிவன்
 விஷ்ணுஎன்கிற இரண்டு ரூபங்களும் ஒன்றுபட்டு இசைந்திருக்கின்றன.

(b) அனாதிகர்மத்திற்கிடந்த எனக்குள்ளே பிரவேசித்து, நான் வினை
 யைக்கெடுக்கவல்லேன் என்னிடம் வா என்று சொல்லுகிறவன்போல் நானி
 த்தன்மையென்று உன்னை எனக்குத்தெரிவித்து என்னை ஆட்கொண்டு என்
 சுவாமியாகிய உனக்கு இரும்பிறற்செய்த பிரதிமையையொத்த நான் பாட
 மாட்டேன், ஆடமாட்டேன், கூவமாட்டேன், வாடமாட்டேன், உயிர்தளரமா
 ட்டேன் ஐயோகடவுளே ! நான் இப்படியானவிதம் நியாயமோ முடிவு எப்ப
 டியாமோ அறியமாட்டேன் உலகங்களுக்கு முதலும் முடிவுமானவனே.

வெறுப்பாவது துக்கம் தத்துவவுணர்ச்சி முதலியவைகளாம் பிறக்கின்ற பயனின்மையென்கிற அறிவு; பச்சாத்தாபமுமாம்.

பிறவும் வந்தவழிக்கண்கொள்க.

முன்சொல்லிலும் பொருளிலும் சுவைதோன்றக் கூறுவது இன்பமென்னுங் குணமெனக்கூறி அதை இங்கு அலங்காரமாக்கூறியதென்னையோவெனின், அற்றன்று; அங்கு சுவை தோன்றுமாறு சொல்லும் பொருளுமைத்தலே குணமென்றது, இங்கு பொருளிற்சுவையுண்மை அலங்காரமென்னப்பட்டதென்க; அன்றியும் நாகரிகவகையின்பிப் பொருளமைப்பின் சுவைபடவில்லை ஆதலின் கிராமியவழக்கைச் சொல்லிலும் பொருளிலுந் தவிரவேண்டுமென்பது அவ்விடத்துஉட்கருத்தெனவறிக.

கிராமியவழக்காவது இழிசனர்வழக்கு.

S காதலித்தேனுன்னைநான்காரிகையேயீயென்னைக் காதலியாதென்னேகழறு. (a)

என்றித்திறத்தனகிராமியமாம்.

S மறுவிலாமதியொத்தமுகத்திய நறுமலர்க்கணையோனெனுநாசகன் தறுகணுளனென்மாட்டுநின்மாட்டவன் கறுவிலாமைகடவுள்கருணையே. (b)

என்றித்திறங்கூறுவனநாகரிகவழக்காமென்றுணர்க.

ஆக சுவையணி (உ).

39.—இனித் தன்மேம்பாட்டுரை என்பது தன்செருக்கு வெளிப்படக்கூறுவது. (உ-ம்.)

விண்ணாட்டவர்மண்ணவர்விஞ்சையர்நாகர்மற்றும்
எண்ணாட்டவரயாவுருநிற்கவோர்மூவராகி

(a) கழறு - சொல்.

(b) காங்கமற்ற சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடையவளே! மன்மதனென்கிற கொலையாளி என்னிடத்துத் தன் னுக்கிரமெல்லாந் காட்டிவருகிறான். உன்னிதுத்து அப்படிப் பகை பாராட்டாமலிருப்பது சுவாமியின் கிருபை தான்.

மண்ணாட்டுநர்காட்டுநர்வீட்டுநர்வந்தபோதும்

பெண்ணாட்டமொட்டேனி நிப்பேருலகத்துள்ளென்து. (அ)

இதில் இலக்குமணன் கெர்வம் மேம்படக்கூறியதனால் தன்மேம்பாட்டுமையாயிற்று. இது வீரத்தின் சஞ்சாரியாகிய கர்வம். பிறவற்றுமுண்டு. (உ-ம்.)

காவலிற்புலனைவைத்துக்கவிதன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து

நாவலிட்டுமுதருகின் றேருமன்றமார்தலைகண்மீதே

மூவுலகுண்டுமிழந்தமுதல்வநின்னுமங்கற்ற

ஆவலிப்புடைமைகண்டாயரங்கமாநகருளானே. (b)

இது சாந்தியின் சஞ்சாரியானகருவம். பிறவுமன்ன.

பிறர் சுவைப்போலி மெய்ப்பாட்டுப்போலிகள் மற்றொன்றுக்கு அங்கமாவரின் இவ்வணியென்பர். சுவைப்போலியாவது சிங்காரமும் வீரமும் தருதியில்லாவிடத்துப் பொருந்தியது. மற்றதுமப்படியே. தூற்பெருக்கத்திற்கு அஞ்சி உதாரணம் கூறிற்றிலம்.

ஆக தன்மேம்பாட்டுமையணி (உ)

40.—கருதியபொருளை நேரோசொல்லாது வேறுவகையிற்சொல்வது பரியாயவணியாம்.

அது இன்றியமையாததைக் கொண்டும் வாச்சியத்தின் வேறு விதங்கொண்டுங் கூறுதலால் இருவகைப்படும். (உ-ம்.)

T மின்னிகராமாதேவினாச்சாந்துடன்புணர்ந்து

மின்னிகராமாதவிக்கணின்றருணீ - தன்னிகராம்

(a) சொர்க்கலோகத்தார், பூலோகத்தார், விச்சாதார், நாகலோகத்தார் ஆகிய நினைக்கத்தக்க எந்த வுலகத்தாரும் இருக்கட்டும்; மூவொன்று பிரசித்தராகி உலகத்தையுண்டாக்குபவரும் காப்பவரும் அழிப்பவருமாகிய தேவர்கள் வந்தபோதும் பெண்ணின் ஆட்டத்தை நடக்கவொட்டேன் இந்தப் பெரியவுலகத்து என்று.

(b) விடயங்களைக் காவற்படுத்திக் கவியை யோடப்பாய்ந்து யமதுநர் தலைமேல் பகட்டையதட்டுஞ் சொல்லோடு உழுகின்றோம், மூவுலகும் உண்டு உமிழ்ந்த காரணனே! உன் திருநாமங் கற்றதனாலாகிய கெர்வத்தைப்பார் அரங்கநகரானே.

செந்தீவரமலருஞ்செங்காந்தட்போதுடனே
இந்தீவரங்கொணர்வல்யான். (a)

இது குறியிடத்துத்தலைவியைச் சேர்த்துத் தான் நீங்கத் தோழி கூறியதனால் 'நீங்கள் சுகித்திருங்கள்' என்னுங்கருத்து இன்றியமையாத் தன்செய்கைக்கூற்றாற் கூறப்பட்டது. தானிற்பது அவர்கள் சுகத்துக்கு விரோதமாதலால் நீக்கம் இன்றியமையாதாயிற்று.

அனிச்சப்புக்கால்களையாப்பெய்தாணுகப்பிற்கு
நல்லபடாஅபறை. (b)

இதில் பூக்களின் கால்களுறுத்த நுகப்பு முரியுமென்பது வாசியத்தின் வேறுவிதத்தாற் கூறப்பட்டது.

ஆக பரியாயவணி (உ)

41.--ஒருகாரியம் கைகூடமுயன்று கொண்டிருக்கையில் மற்றொரு காரணம்நேர்ந்து அதனை எளிதின்முடித்ததாக்கூறுவது சமாயிதவணியாம்; இதனைப்பிறர் சமாதியணியென்பர்.

T அருவியங்குன்றமரக்கன்பெயர்ப்ப

வெருவியவெற்பரையன்பாவை - பெருமான்
பணிந்துகொளநிற்ப்பணியாரத்தாகம்
தணிந்தாடருன்றமுவினாள். (c)

என்பதில் ஊடல்தணிப்ப முயலாநிற்கையில் வெருவுதலாகிய மற்றொருகாரணத்தாற் காரியமெளிதிற் கைகூடியது காண்க.

(a) மின்னலுக்கு நிகரானபெண்ணே! சுகந்தமுள்ள சாந்துடனே சேர்ந்து உன்னையொத்த மல்லிகைமீடத்தே நீ நில்; சிவமுத தீயானது தனக்கு நிகரம்படி மலர்கின்ற செங்காந்தட்பூவையும் கருநெய்தற்பூவையும் கொண்டுவருவேன்யான்.

(b) இவள் அனிச்சப்புக்களைக் காம்புகளையாமலே சூடினாள்; ஆதலால் இவளிடக்கு நல்லவாத்தியம் ஒலிக்கமாட்டா.

(c) சிவபெருமான் ஊடல்தணியப் பணியும்படி நிற்குந்தருணத்தில் அருவிகளோடுசேர்ந்து அழகாகிய மலையை இராவணன் பெயர்க்கப்பயந்த பார்வதியானவள், ஊடல்தானேதணிந்து சர்ப்பாபரணம்பூண்ட அப்பெருமானது ஆகத்தைத் தழுவினாள்.

ஆக சமாயிதவணி (க)

42 — உதாத்தவலங்காரமாவது கருத்தின்பெருமையுஞ் செல்வப்பெருமையுந்தோன்றக் கூறுவது. (உ-ம்.)

§ மணிமுடிநீகொள்கென்றுமன்னர்பிரானுரைத்துழியும்
அணிகசடைமுடியெனச்சிற்றன்னையுரைத்துழியும்வான்
அணியெனமிக்கொளிர்தருமவ்வம்புலியினழகெல்லார்
திணிந்ததிருமுகத்தனத்திரிந்தனனிராகவனே. (அ)

இது கருத்தின்பெருமை.

பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக
நற்கிருஞர்தலினங்கைமார்விரீஇ
உற்றனர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே. (b)

இது செல்வப்பெருமை.

சரிதப்பெருமை பற்றியும்வரும். (உ-ம்.)

§ முன்னமின்னுருவச்சிரவல்விடிமுனைகள்
துன்னவீக்கடியன்னதுந்துளங்கிலாவரக்கன்
மன்னிராகவனெய்ததோர்வன்கணைதாக்கச்
சென்னியோடுடல்பதைத்தனன்சிலையையுந்துறந்தான். (c)

(a) ரத்தினகிரீடத்தை நீ கைக்கொள்ளக்கடவாயென்று தசரதமகாராசன் உரைத்தபோதும், நீ சடைமுடியை அணியவேண்டுமென்று கைகேயி சொன்னபோதும், ஆகாயத்திற்கு அலங்காரமாக விளங்காநின்ற அந்தச் சந்திரனுடைய அழகெல்லாம் நிறைந்த திருமுகத்தனம் இராமபிரான் திரிந்துகொண்டிருந்தான்.

(b) பொன்னுலாகிய சிறியதேரில் பசும்பொன்னுலாகிய யானையை நல்லசிறுவர் ஏற்றிச்செலுத்துகையில் நெல்லைக்காக்கின்ற பெண்கள் கோழிகள் வரவொட்டாமல் ஏறிந்த பிரகாசமான குண்டலங்கள் அந்தத்தேரின் சக்கரங்கள் செல்லாதிருக்கும்படியான வளப்பமிசூந்திருந்தன.

(c) முன்னம் மின்னல்சேர்ந்த வருவத்தையுடைய வச்சிராயுதமும் வலிமையான இடியின் முனைகளும்மேல் வீழ்ந்தபோது ஈயினடி உவ்வளவும் அசையாத இராவணன், மன்னிய இராமன் ஏய்த வன்மையான ஒரு அம்புதாக்கியபோது தலையுமுடலும் பதபதைத்துக் கையிலேந்திய வில்லையும் தனையில் ஏறிந்தான்.

இதில் இராவணனுடைய சரித்திரம் இராமனதுவீரத்தின் பெருமையை விளக்கிற்று.

ஆக உதாத்தவணி (௩)

43.—ஒன்றிலொரு தன்மையை நீக்கி மற்றொரு தன்மையை யேற்றுவது அவநுதியென்னு மலங்காரமாம். (உ-ம்.)

S ஐங்கணையனல்லன்மற்றாயிரமாக்கணையன்

அங்கசனில்வங்கணையின்மாட்டு. (a)

இதுபொருட்டன்மையவதுதி.

T மனுப்புவிமேல்வாழமறைவிளக்குமாரப்

பனித்தொடையற்பார்த்திபர்கோனெங்கோன் - தனிக்கவிகை
தன்மைநிழற்றன்றுதற்றொழுதபேதையர்க்கு
வெம்மைநிழற்றாய்மிகும். (b)

இதுகுணவவதுதி.

இவ்வலங்காரத்தில் ஒன்றைநீக்குதல் நேராய்ச்சொல்லப்படாமற் குறிப்பாய்த்தோன்றுவதுமுண்டு. (உ-ம்)

S தீயர்மொழியென்னுந்திரண்டவுருக்கொண்டதுவே

வெய்யவிடமில்வலகினில். (c)

இங்கு தீயர்மொழியை அஃதன்றெனமறுத்தது விடம் இவ்வுருவங்கொண்டதென்பதனற் போந்ததுகாண்க.

ஒன்றில் மறுக்கப்பட்ட தன்மையை மற்றொன்றிலேற்றுவதும் இவ்வணியேயாம். (உ-ம்.)

(a) மன்மதன் இந்தப்பெண்ணின் திறத்தில் ஐந்து அம்புள்ளவனல்லன்; மற்றென்னெனின், ஆயிரம் பெரிய அம்புகளுள்ளவன்.

(b) மனிதர் பூமியில் வாழும்படி வேதமார்க்கத்தை விளக்கிய குளிர்ச்சியான ஆத்திமாலையைத்தரித்த ராஜாதிராஜனான எம்மரசனுடைய ஒப்பற்ற குடையானது அவனை விரும்பிய பெண்களுக்கு குளிர்ச்சியான நிழலைச்செய்வதன்று, மற்றென்னெனின்வெப்பமான நிழலைத்தருவதாயிருக்கும்.

(c) மிக வுக்கிரமான விஷமானது துட்டர்பேச்சென்கிறதோர் திரண்ட ரூபத்தைக்கொண்டது.

கவையாகிக்கொம்பாகிக்காட்டகத்தேநிற்கு
மவையல்லநல்லமரங்கள் - சவைநடுவே
நீட்டோலேவாசியாநின்றன்குறிப்பறிய
மாட்டாதவனன்மரம். (a)

மரங்களினீக்கிய அத்தன்மையைப் பேதையிட்த் தேற்றினது
காண்க.

S மதியன்றுவெம்மைவலித்தலாற்செய்ய
கதிரன்றிரவினிற்காய்தலானீது
சதிசெய்வடவைத்தீச்சாகரத்திற்குன்றி
வதிகின்றதென்பதேவான். (b)

எனக்காரணங் கொண்டு மறுத்தும் வரும்.

அவநுதியுருவகத்தில் இவ்வவநுதி உருவகத்திற்கு அங்கமான
தேயன்றிப் பிரதானமன்று; அதிற்பொருளையேமறுத்தல், இதில் த
ன்மையை மறுத்தலெனவறிக. ஆங்காங்குசிலேடைமுதலியனவு ம
வ்வாறே.

ஆக அவநுதியலங்காரம் (ச)

44.—இனிச்சிலேடையாவது ஒருவகையான சொற்றொடர் ப
லபொருளமைதிக்கு உதவுவது. அது செம்மொழிச் சிலேடையும்
பிரிமொழிச்சிலேடையுமென இருவகைப்படும்.

செம்மொழியாவது சொல் நின்றநிலைகுலையாமல் ஒரு காம்பிளி
ருகாய்போலப் பலபொருளுக்காவது. (உ-ம்.)

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்குநாதன்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்துப்பற்பட்டான்மீளாது - விஞ்சுமலர்த்

(a) கவையுந் கொம்புமுள்ளவாகிக் காட்டினிற்பவை மரங்களல்ல;
சபைக்கு நடுவிலே வாசிக்கும்படி கொடுத்த ஓலையை வாசிக்கமாட்டாமல் நின்
ற எழுத்துத் தெரியாதவனே மரம்.

(b) வெப்பம்செய்தலால் சந்திரனன்று; சூரியனன்று இரவில் பிரகா
சிப்பதனால்; இது என்னவெனில், துன்பஞ்செய்கின்ற வடவாக்கினியானது
சமுத்திரத்தினின்று மெழும்பி யிருக்கின்றது என்று சொல்லலாம்படி யிருக்
கிறது ஆகாயத்தில்.

தேம்பாயுஞ்சோலைத்திருமலையன்மலையிற்
பாம்பாகும்வாழைப்பழம். (௮)

பிரிமொழிச் சிலேடையாவது சொற்கள் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்
பட்டுப் பலபொருளுக்காவது. (உ-ம்.)

T தள்ளாவிடத்தோர்தடந்தாமமையடைய
எள்ளாவரிமானிடர்மிகுப்ப - உள்வாழ்தேம்.
சிந்துந்தகைமைத்தேயெங்கோன்றிருவுள்ள
நந்துந்தொழில்புரிந்தார்நாடு. (b)

இதில் 'தள்ளா இடத்து ஏர்' எனவும் 'தள்ளா விடத்தோர்' என
வும், 'தாமமா' எனவும் 'தாம் மறை' எனவும், 'அரி மானிடர்' எனவு
ம், 'அரிமான் இடர்' எனவும் பிரிந்து அரசன் திருவுளமுவப்ப வொ
ழுகினோர்க்கும் அது வெறுப்ப வொழுகினோர்க்கும் சிலேடையான
துகாண்க.

‘தேம்சிந்துந்தகைமைத்தே’ முதலியனசெம்மொழி.

௮ விஷமுள்ளதாயிருக்கும், தோலை உரித்துவரும், சிவனுடைய முடியி
லிருக்கும், வெவ்வியசினத்தோடு பல்பட்டால் துன்பம் மீளாததாயிருக்கும்,
எனப்பாம்புக்கும்; நைந்திருக்கும், தோலுரிக்க வேண்டிவதாயிருக்கும், வாழை
மரத்தின் தலைமேலிருக்கும், வெஞ்சினத்துப் பல்பட்டால் மறுபடியும் உரு
வோடிமரது என்று வாழைப்பழத்துக்கும் கொள்க. மிகுந்த பூந்தேன் பாய்
கின்ற சோலைசூழ்ந்த திருமலையன் மலையின் பாம்பும் வாழைப்பழமும் இப்
படியிருக்கும்.

(b) எம்மரசன்மனம் களிக்கும்படியான செய்கை செய்தவர்களுடைய
ராச்சியமானது அழகு நீங்காதவிடத்து ஏர்உழும் பகடுகள், தடத்தள்ள தாம
னையை அடையவும் இசுழப்படாத, அரி - நெற்கதிர்களை, மானிடர் - உழவர்,
திரட்டவும், மலர்களிலிருக்கும் தேனானது வெளியிற் சிந்தம்படியான பெரு
மையுடையதாயிருக்கும் எனவும். எம்மரசனுடைய மனம் வெறுக்கும்படி
யான தொழில்செய்தவர்நாடு, தள்ளா - அசையாத, விடத்தோர் - விடத்தோர்
என்னு மரமுள்ளதாய், தடம் - மலைச்சாரல்களிலே, தாம் - தாவுகின்ற, ம
ரை - மான்கள், அடைய, எள்ளா அரிமான் - இசுழப்படாத சிங்கப்போத்தக
ள், இடர்மிகுப்ப - துன்பத்தை அதிகப்படுத்த, உள்வாழ்தேம் - மனதில்சிந்
திக்கத்தக்க தேசங்கள், சிந்துந்தகைமைத்து - அழியுந்தன்மையுள்ளது என
லம்பொருள்.

இங்ஙனமின்றி,

S தாமமாமலீந்துதயங்கவனங்கள்

தாமதுவாரவநலந்துதைந்து

வானந்தொடுகுவுடுவாரியமாநகு

மீனமதில்லாவிளக்கமொடுசிவணி

கனிகளமுற்றுக்காமருசூழலின்

முனிவரலையாமோதமொடிருக்குஞ்

சுசியாக்குசைமிகுசூழ்பொன்னுமிறை

வசையாதுமற்றார்வந்துநானஞ்செய

ஒளிதருந்தடத்தினுமோங்குவரையினுங்

களிதருமிலங்கையைக்கவிகண்டனனே. (a)

(a) தாமமாமலீர்கள் மலீந்து தயங்க, அனங்கள் - அன்னங்கள், விளங்க, தாமதுவார - சுத்தமான தேன்பெருச, அம் - நீரினது, நலம், துதைந்து, வானந்தொடு - விளக்கமான சங்குகளோடு, கு அடு வார் - கரை நிலத்தைச் சேர்ந்த நீரானது, இயம் ஆ - வாத்தியம்போலாக, நகும் ஈனமதுஇல்லா - இசுழத்தக்க தாழ்வு இல்லாத, இளக்கமொடு - நெகிழ்ச்சியோடு, சிவணி, கனிகள் அம் உற்று - கனிந்ததேன்போல் அழகுபொருந்தி, அல்லது, கல் நிகளம் உற்று - கற்களாலாகிய விலங்கைப்பொருந்தி (கற்களாயால் கட்டுண்டு), காமரு சூழலில் - விரும்பத்தக்க சூழலிலே, முன்னிவர் அலைஆம் ஓதமொடு - முன்புறத்தில் ஓடுகின்ற அலைகளாகிய வெள்ளத்தினாலே, இருக்கும் - வேதத்திலும், சுசியாக்குசை - சுத்தமாக்குந் தன்மைபானது, மிகுசூழ் - மிகுந்துசூழ்ந்த, பொன் ஆள்துறை - பொண்ணைக்கையாளுகின்ற துறைகளிலே (பொற்பொடிகளுள்ள துறைகளிலே), வசையாதும் அற்றார்வந்து நானஞ்செய - யாதொரு குற்றமுமில்லாதவர் வந்தமுழுது, ஒளிதரும் - பிரகாசிக்கின்ற, தடத்தினும் - தடாகங்களிலும்; தாவுகின்ற மலாகள் மிகுந்து வனங்கள்தயங்க, தாமதுவார அநலம் - புகையை அறிகுதியாயுடைத்தான நெருப்பானது, நெருங்கி, வானம் தொடுகுவுடு - வானத்தை யளவிய உச்சியில், வாரி - தண்ணீர் (அருவி), அம் ஆ - அழகாயிருக்க, நகும் மீனமது இல்லா - விளங்குகின்ற நகூத்திரங்களுக்கு இடமாகத்தக்க, விளக்கமொடு, சிவணி - சேர்ந்து, கனிகளம் உற்று - பொன் முதலிய இருக்குஞ் சுரங்கங்களை இடங்களிற்பொருந்தி, காமரு - தோப்புசன் மருவிய, சூழலின் - சுற்றிடங்களில், முனிவர், அலையா - சங்கடப்படாமல், மோதமொடு - சந்தோஷத்தோடு, இருக்கும் - வசிக்கின்ற, சுசியாங்குசைமிகுசூழ் - சுத்தியான குசைகள் மிகுந்துசூழ்ந்த, பொன்னுந் உறைவு

எனமுழுதும் பிரிமொழியாய் தடாகத்திற்கு மலைக்குஞ் சிலை
டைவந்ததுகாண்க.

T வெண்ணீர்மைதாங்குவன முத்தேவெறியவாய்க்
கண்ணீர்மைசோர்வகடிபொழிலே - பண்ணீர்
மென்கோளியாழேபிரங்குவனவேல்வேந்தே
நின்கோலுலாவுநிலத்து. (a)

என்று சிலைடையால் இருபொருளுக்கும் பொதுவாகிய தன்
மையை ஒருபொருளிடத்தே காட்டினதால் இது நியமச்சிலைடை
என்னப்படும்.

இங்ஙனநியமித்ததை விலக்கி அத்திறத்தை மற்றொன்றிலுங்
கூறுவது நியமவிலக்குச்சிலைடை யென்னப்படும். (உ-ம்.)

T சிறைபடுவபுட்குலமேதீம்புனலுமன்ன
இறைவகீகாத்தளிக்குமெல்லே - முறையில்
கொடியன குன்றத்தின்மாளிகையெயன்றிக்
கடியவிழ்பூங்காவுமுள. (b)

அசையாது - சொர்க்கலோகத்தார் வாசஞ்செய்தல் நீங்காமல், மற்று - மற்
றும், துநானம் - மேய்கின்ற கத்தூரிமிருகங்கள், ஆர்வம்செய - பிரியத்தைச்
செய்ய, ஒளிதரும் - பிரகாசிக்கின்ற, ஒங்கும் - உயர்ந்த, மலைகளினாலும்; களி
தரும் - சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்ற, இலங்கையை - தீவை, கவி - அனு
மான் (பாடுங்கவியும் ஆம்), சண்டனன். சுசியாங்குகை யென்பதில் வலித்த
ல் விகாரம். பிறவுமமைத்தக்கொள்க.

(a) வெல்வேந்தனே! உன்செங்கோல் நடக்குமிடத்தில் வெண்மையான
குணத்தைத் தாங்குவன முத்தேயல்லாமல், வெள்ளீர்மை-புத்தியில்லாத் தன்
மையைத் தாங்குவாரில்லை; வெறியஆய் - வாசனையுள்ளவையாய், கள்நீர்மை
சோர்வ - தேன்கள் ஒழுகுவன, கடிபொழிலேயன்றி, வெறியவாய் - தரித்திர
முள்ளவராய்க் கண்ணீர் ஒழுகப்பெற்றவரில்லை; பாடுந்குண்மையவாகிய மெ
ல்லிப தன்மையுள்ள வீணைகள் இரங்குவன, மனமுருகச்செய்வன, வேறே
இரங்குவன - தக்கப்படுகிற பொருள், இல்லை.

(b) சிறைபடுவ - சிறகுகளையுடையவை, புன்குலமே; தீம்புனலும்-மதார
மானநீரும், அன்ன - அப்படிப்பட்டவை; என்றால் சிறைபடுவ - சுட்டப்படுவ
ன, சிறைபடுவார் வேறில்லை; கொடியன - தவசத்தையுடையன. குன்றுபோ
ன்ற மாளிகைகள், அன்றியும், கொடியன - பூங்கொடிகளையுடையன, கடி
அவிழ்+வும் - வாசனைவிசந் தோப்புக்களும், உள. அரசனை நீக்காத்தரணிக்
குமிடத்து (கொடுமைபரணவர் இல்லை என்பதாம்.)

முன்சிலேடையாக்கூறி அதற்கு விரோதமாச்சிலேடிப்பதாகிய
விரோதச்சிலேடையு முண்டு. (உ-ம்.)

T விச்சாதரனேனுமந்தரத்துமேவானால்
அச்சதனேனும்மமாயனலன் - நிச்ச
நிறைவான்கலையான்களங்கனிதி
நிறையான்கனெங்கோ. (௩) எனவரும்.

இவ்வகைகளையும் வேறலங்காரமாக்கொள்வர்பிறர். அன்றியும்
சிலர் இச்சிலேடை யலங்காரமெல்லாம் சொல்பற்றியே சமற்காரந்
தருவன வாகவின் சொல்லணியாமெனக்கொண்டு,

S இறைப்பொழுதிலுயர்ந்துபோமிறைப்பொழுதிற்குழந்துபோம்
கறைப்புல்லர்தந்நிலையுங்காலேற்றத்துலையுமே. (b)

என்பதுபோல் பொருளொன்றாகிக் கருத்தில் வேறுபட்டு வரு
வதாகிய பொருட்சிலேடையே பொருளணியாமென்பர்.

பலவர்ணியங்களுக்காயினும் பலஅவர்ணியங்களுக்காயினும் சி
லேடை வருவதேயன்றி (வினேசார்பினமிட) முதலியவற்றான் சொல்
லாற்றல் நியமிக்கப்படுவதினால் வர்ணியம் அவர்ணியம் எனுமிவ்வி
ரண்டுக்குஞ் சிலேடை அமையாதாதலின் அங்ஙனந்தோன்றுவது
சொல்லாற்றலடியாவந்த தொனியையாமென்பது பலர்கொள்கை.
ஆசிரியர்க்கு மிதுவேபுடன்பாடென்னலாம் சிலரோ கவிகருதுவதன
ல் வர்ணியாவர்ணியங்களுக்குஞ் சிலேடையமையு மென்றனர். அ
தற்கு உதாரணம்.

(௩) எங்கோவாகியசோழன், விச்சாதரனானும் - வித்தைகளைத் கரித்த
வனானும், அந்தரத்து-சங்கடத்தில், மேவான்-சேரான், விச்சாதரன் மந்தர
த்து மேவுவானெனக்கொள்க. அச்சதனேனும்-கேடில்லாதவனானும், அம்
மாயனலன்-அப்படிப்பட்ட மாயமுள்ளவனல்லன், அச்சதனே மாயனும், நிச்
சநிறை வான் - நித்தியம்நிறைந்த வெண்மையான், கலையு நூல்களை யென
வமாம், உடையவனானும், அகனங்கன் - களங்கமில்லாதவன், கலையான் -
சந்திரன், களங்கமுள்ளவன் என்பதாம். சிவனோ, நகன் - மலையுடையவன்,
சோழன், சிவன் - சுபமுள்ளவனானும், நீதிநிறையான் - நீதியின் நிறைவின
ல், அநகன் - நகனல்லன், குற்றமற்றவன் எனப்பொருள்.

(b) இறைப்பொழுது - சொற்பகாலம், ஏற்றம் - நீரிறைக்குமிடந்திரம்,
கறைப்புல்லர் - குற்றமுள்ள அற்பர்.

S மதமேயவாரணமத்தகத்தினின்று
முதமேயமுத்தவர்க்கமெல்லாம் - கதழ்தர
நன்றையுங்கோளரியேநாடும்பெருமான் கட
கென்றுமரசென்றிரு. (அ)

இதுவும்.

விடங்காட்டிக்கண்டத்திற்கோலுரிக்காட்டித்தமெய்யினின்புற்
றிடங்காட்டிவாலையொருபுறங்காட்டியெழிற்கமலந்
தடங்காட்டியவயலாரூர்த்தியாகர்தமதுபொற்றூட்
படங்காட்டியாடிநின்றருலகேழும்பணியென்னவே. (b)

இது ஒருபுறத்திற்பெயரானது மற்றொருபுறத்தில் வினையாக
வும் அங்ஙனமே வேற்றுமைகுன்றியதாயும். விரிந்ததாயும் வந்தவொ
ருவகைப் பிரிமொழிச்சிலேடை.

ஆகசிலேடை யலங்காரம் (சு).

(அ) மதமேய - பலசமயங்களும் விரும்பிய, ஆரணமத்தகத்தினின்று,
வேதாந்தங்களிலிருந்து, முதமேய - ஆனந்தம்பொருந்திய, முத்தவர்க்கமெல்
லாம் - முத்திபெற்றவர் கூட்டமெல்லாம், கதழ்தர - விளங்கும்படி, நன்று அ
றையும் - சந்தாரியங்களை அருளிச்செய்தி, கோள் - கொள்கையுள்ள, அரி
யே - விஷ்ணுவே, நாடும் - எண்ணத்தக்க, பெருமான் கட்டு - கடவுளர்க்கு,
என்றும் அரசு - அதிபதி என்று இரு - என வர்ணியத்திற்கும், மதம், மேய -
பொருந்திய, வாரணமத்தகத்தின்-யானைத்தலையில் நின்று, முதமேய - சந்தோ
ஷகாரணமான, முத்தவர்க்கமெல்லாம் - முத்தக்கூட்டமெல்லாம், கதழ்தர -
நன்றுஅறையும் - நன்றியடிக்கின்ற, கோள்அரியே - பராக்கிரமமுள்ள சிங்க
மே, நாடும் பெருமான் கட்டு - பெரிய மிருகங்களுக்கு என்றும் அரசென்றிரு-
என அவர்ணியத்திற்கும் பொருள் பொருத்திக்கொள்க.

(b) கண்டத்தில் - கழுத்தில், விடத்தைக்காட்டி, தம்மெய்யினில் - தமது
தேகத்தில், தோலுரி-உரித்ததோலாகிய ஆஸையை, தோலுரிதலை, காட்டி, புற்
று இடங்காட்டி - புற்றுகிய இடத்தைக்காட்டி, ஒருபுறம் - ஒருபாகத்தில், வா
லை - பெண்ணை, லாங்கூலத்தை, காட்டி எழில்கமலம் தடங்காட்டிய வயல்
ஆரூர்தியாகர் - அழகிய தாமரைமலர்களைத் தடாகம் காட்டுகின்ற திருவாரூரி
லெழுந்தருளியிருக்குந் தியாகராயர், தமது, பொற்றூள்படம் - அழகிய திருவ
டியாகிய படத்தை, காட்டி, உலகு ஏழும், பண என்ன - பாம்புஎன்று சொல்
லும்படி, வணங்கு என்று சொல்லி, ஆடி நின்றார். பணி-பெயர், ஏவல்முற்று

45 — ஓ நவன்செய்யுங் காரியத்திற் சிறப்புத்தோன்ற அதன்
கருவிகளிற் குமைபாடுகுவது விசேடமென்னு மலங்காரமாம்.
(உ-ம்.)

T கோட்டந்திருப்பு நவங்கொள்ளாவவர்செங்கோல்
கோட்டம்புரிந்தகொடைச்சென்னி - நாட்டம்
சிவந்தனவில்லைதி நந்தார்கலிங்கம்
சிவந்தனசெந்தீத்தெற. (௩)

இது குணம்.

T யானையிரதம்பரியாளிவையிலை
தானுமனங்கன்றனுக்கரும்பு - தேனார்
மலரைந்தினுல்வென்றடிப்படுத்தான்மாரன்
உலகங்கண்மூன்றுமொருங்கு. (b)

இது பரிகரம்.

நறைத்துளவம்புனைநம்பெருமாள்விறனஞ்சொல்வதோ
மறைப்பரிபூட்டியமானிலத்தேரில்லைவாளெயிற்றின்
கறைப்பணிநானுடைமேருவில்லில்லைகடும்பவனச்
சிறைத்தழலம்பில்லையொன்றாறுபுரஞ்செற்றதற்கே. (c)

மாம்; வாலே - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையும் விரியும். படம்போன்ற
பொற்றாளெனவும் கொள்ளலாம்.

(a) கொடையாளியாகிய சோழனுடைய புருவங்கள் கோட்டத்தைக்
கொள்ளவில்லை, வலையவில்லை; எதிரிகளுடைய செங்கோல் கோட்டத்தைச் செ
ய்தன, கெட்டுப்போயின; சோழனுடைய கண்சிவக்கவில்லை, சத்துருக்களுடை
ய குதிகைகள் நெருப்புப்போல் (உதிரத்தாம்) சிவந்தன.

(b) யானே தேர் குதிகை காலாட்களில்லை, தானுமுடம்பில்லாதவன்; வில்
கரும்பு, தேன்நிறைந்த ஐந்து பூவினல் மூன்றுலகங்களையும் வென்று தன்
பாதத்தில் விழச்செய்தான் மன்மதன்.

(c) சுருந்தமுள்ள தளசியணிந்த பெருமாள் திறத்தை நாம் சொல்லலா
குமோ! வேதங்களாகிய குதிகைட்டிய பூமியாகிற தேரில்லை, கூர்மையான
பல்லும் கறையுமுள்ள பாம்பாகிய நாண் பூட்டப்பெற்ற மேருமலையாகிய
வில் இல்லை, கடுமையான சாற்றவீசத்தக்க சிறகுள்ள அக்கினிபாணமில்லை,
பலகவருடைய ஆறுபாங்களை அழித்ததற்கு.

இதில் முப்புராஞ்செற்றதற் குண்டாயிருந்த பரிகரமுமில்லாதே அறுபுராஞ்செற்றானெனச் சிறப்புத்தோன்றல் காண்க.

விபர்வனையிற் காரணமேயில்லாமற் காரியமுண்டாதல்; இங்ஞகா ரணக்குறைவுபாட்டிற் காரியமுண்டாதல் வேற்றுமையெனவுணர்க.

ஆக விசேட அலங்காரம் (ங).

46.—உயர்வினேனும் இழிபினேனும் சிறந்தவையோடு வர்ணி யத்தைக்கூட்டி யுரைப்பது ஒப்புமைக்கூட்டவணியாம். (உ-ம்.)

என்னனைய முனிவர நுமிமையவருமிடையுறொன்றுடையரானால் பன்னகமுநகுவெள்ளிப்பனிவரையும்பாற்கடலும்பதுமபீடத் தன்னகருங்கற்பகநாட்டணிநகருமணிமாடயோத்தியென்னும் பொன்னகருமல்லாதுபுகலுண்டோவிகல்கடந்தபுலவுவேலோய். (அ)

இது உயர்வு.

நாரங்கொண்டார்நாடுகவர்ந்தார்நடையல்லா
வாரங்கொண்டார்மற்றொருவர்க்காய்மனைவாழந்
தாரங்கொண்டாரொன்றிவர்தம்மைத்தருமந்தான்
ஈருங்கண்டாய்கண்டகருய்ந்தாரொவளாயா. b)

இஃதிழிவு.

பலவர்ணியங்களைக்கூட்டியு மிவ்வணி வருவதுண்டு (உ-ம்.)

கொள்பொருள்வெஃகிக்குடியிலேக்கும்வேந்தனும்
உள்பொருள்சொல்லாச்சலமொழிமாந்தரும்

(அ) என்னப்போன்ற முனிவரும் தேவரும் ஒரு துன்பமடைந்தால் பல மலைகளையும் நகுகின்ற வெள்ளிமலையும் திருப்பாற்கடலும் பிரமதேவனுடைய நகரும் மணிமாடங்களுள்ள அயோத்தியென்கிற அழகிய நகருமல்லாமல் புதுமிடம் வேறுண்டோ? பகைவனாவென்ற புரானொற்றமுள்ள வேலுடையவனே!

(b) நேசித்தவர்களுடைய நாட்டை அபகரித்தவரும், நல்லொழுக்கமா காத பக்தபாதஞ்செய்கிறவரும், ஒருவர்க்கு மனையாளாயிருப்பவனைப் பிடிப் பவருமாகிய இவர்களைத் தருமதேவதை அறுத்துவிடும். தட்டரான எவர் கடைத்தேறினார்.

இல்லிருந்தெல்லைகடப்பாளுமீம்முவர்
வல்லேமழையருக்குங்கோள். (a)

இது ஒவ்வொருகுணத்தால் ஒவ்வொன்றோடுகூட்டி யுரைத்த
லாயும் வரும். (உ-ம்.)

S இந்திரனுநீயுமிணைந்துலகெலாம்புரப்பீர்
சந்திரனுநீயுஞ்சதிராக்களிப்பிப்பீர்
மந்திரியுநீயுமதித்துக்கலையாய்வீர்
எந்திறமோவேத்தலுமை (b)

ஆக ஒப்புமைக்கூட்டவணி (சு).

47.—ஒன்றுக்கொன்று முரணானபொருள்களை யிசைப்பது வி
ரோதமென்னு மலங்காரமாம். (உ-ம்.)

T சோலைபயிலுங்குயின்மழலேசோர்ந்தடங்க
ஆலுமயிலினங்களார்த்தெழுந்த - ஞாலம்
குளிரந்தமுகில்கறுத்தகோபஞ்சிவந்த
விளர்ந்ததுணைபிரிந்தார்மெய். (c)

இதில் குயிலுக்கு அடக்கமும் மயிலுக்குப் படர்தலும் முகி
லுக்குக் கறுப்பும் கோபத்துக்குச் சிவப்பும் மெய்க்கு வெளுப்புமா
கிய விரோதகாரியங்கள் கார்காலமொன்றிலுண்டானதா வர்ணித்தது
காண்க.

T இனமானிகலவெளியவெனினும்
வனமேவுபுண்டரிகம்வாட்டும் - வனமார்

(a) கொள்ளுகின்ற பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டிக் குடிகளைத் துன்பப்
படுத்துகின்ற அரசனும், உண்மைகூறாது வஞ்சனைபேசுகிற மந்திரிமுதலியோ
ரும், வீட்டிலிருந்து கணவனை அகிக்கிரமித்துப்போகின்ற பெண்ணும் மகழ
பெய்யவொட்டாக் கிரகமாவார்கள்.

(b) இணைந்து - சேர்ந்து, புரப்பீர் - ரக்ஷிப்பீர், சதிரா - திறமாக, மந்
திரி - பிருகஸ்பதி, கலை - நூல்கள், உமை - உம்மை, ஏத்தல் - துதித்தல்.

(c) சோலைகளிலிருந்த குயில்கள் அழகிய சொற்களைச்சொல்லாமல்
அடங்கிப்போக ஆடுகின்ற மயிலின்கூட்டங்கள் ஒலித்து எழுந்தன, பூமி
குளிரந்தது; மேகங்கள் கறுத்தன; கோபமென்னும் பூச்சிகள் சிவந்தன; துணை
பிரிந்தார் உடம்புகள் வெளுத்தன.

கரியுருவங்கொண்டுமரிசிதறக்காயும்
விரிமலர்மென்கூந்தல்விழி. (a)

எனச்சிலேடையாலும் விரோதங்காட்டி வரும் இவ்வணியென
வழிக.

T காலையுமாலையுங்கைகூப்பிச்சாறொழுதால்
மேலைவினையெல்லாங்கீழவாம் - கோலக்
கருமானோல்வெண்ணீற்றுச்செம்மேனிப்பைந்தார்ப்
பெருமானேச்சிற்றம்பலத்து. (b)

என்பதில் கருமை வெண்மை செம்மை பசுமைகளைக் காட்டி
யது முரண்டொடையென யாப்பிலக்கணத்திற் கூறினும் யாழுந்திக்
கூறியாங்கு அலங்காரப்பகுதியேயாமென்க.

ஆக விரோதவலங்காரம் (ங)

48.—ஒருபொருளுக்குப் பழிப்புத்தோன்ற பிரகிருதமல்லாத
தொன்றைப் புகழ்வது மாறுபடுபுகழ் நிலையணியாம். (உ-ம்.)

T இரவறியாயாவாயும்பின்செல்லாநல்ல
தருநிழலுந்தண்ணீரும்புல்லும் - ஒருவர்
படைத்தனவுங்கொள்ளாவிப்புள்ளிமான்பார்மேல்
துடைத்தனவேயன்றோதுயர். (c)

(a) இனமாகிய மான் கூட்டத்தைப் பகைக்க எளிமையுடையனவாயிரு
ந்தும், வனமேவு புண்டரிகம் - காட்டிலுறைகின்ற புலிகளை, வாட்ச்செய்யும்;
நீரிலுள்ள தாமரைகளை வாட்ச்செய்யுமென்பதுமாம். வனம்ஆர் - காட்டைப்
பொருந்தின, கரியுருவங்கொண்டும் - யானையின் ரூபத்தைக்கொண்டிருந்தும்,
அரிசிதறக்காயும் - சிங்கங்கள் சிதறியோடும்படி கோபிக்கும்; வனம் + காயு
ம் - அழகுநிறைந்த கறுத்த வுருவத்தைக்கொண்டும் இலோகைகள் பரந்திருக்
கும்படி விளங்கும் எனவுமாம்; விரிந்த மலர்கூடிய மெல்லிய கூந்தலுடை
யாள்கண்கள்.

(b) சிற்றம்பலத்துள்ள அழகான கரியமான்தோலையும் வெண்மையான
விழுதியையும் சிவந்த திருமேனியையும் பசுமையான மாலையையும் உடைய
சிவபெருமானைக் காலே மாலைகளில் கைகூப்பிப்பணிந்தால் மேலாகிய வினைக
ளெல்லாம் கீழிருப்பன ஆகும்; முந்திய சனனங்களிற்செய்த பாவங்களெல்
லாம் தாழ்ந்துபோம் என்பதுகருத்து.

(c) யாசிப்பதை அறியாமல் எவரையும் பின்செல்லாமல் பிறர்கொண்ட
நல்ல மரத்தினிழை நீரும் புல்லும் தான் கொள்ளாமல் இந்தப் புள்ளிமாண்
கள் பூமியில் துன்பத்தைப் போக்கினவன்றோ.

இதில் மாண்புபுகழ்ந்து அரசனது அவைகாத்துவருந்தின யாசகனானதன்னை நிந்தித்தது.

49.—பழிப்புப்போல விளங்கிப் புகழைத்தரும்படி கூறுவதும் புகழ்போல விளங்கிப் பழிப்பைத்தரும்படிக் கூறுவதும் புகழாப்பு கழ்ச்சியணியாம். (உ-ம்.)

T போர்வேலின்வென்றதூஉம்பல்புகழாற்போர்த்ததூஉம் தார்மேவுதியுயத்தாற்றாங்குவதூஉம் - நீர்நாடன் தேரடிக்கூர்வெம்படையாற்காப்பதூஉஞ்செங்கண்மால் ஓரடிக்கீழ்வைத்தவுலகு. (a)

இது பழிப்பாற்புகழ்ந்தது.

இதுவுமது.

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்கவெகுண்டொருவன் கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்கவிக்காசினியில் அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணர்க்கோரன்னேபிதா இல்லாததாழ்வல்லவோவிங்ஙனையெளிதானதுவே. (b)

புகழ்ச்சியாற்பழிப்பதற்கு உதாரணம்.

S எனக்காகத்துநீயேகியவ்வீனன்பால் மினுக்கானமேனிதனின்மிக்குகிராலாறுண்டு தனக்காகாதனபலவுந்தாங்கினுயனக்குறுவ புனக்காயாவண்ணனேபுரிகவெனவேண்டுவனே. (c)

(a) நீர்நாடன் - சோழன், பொரவல்ல வேலினுலே ஜயித்ததும் பல புகழினுலே மூடியதும் மாலைபொருந்திய திண்ணிய தோளால் தாங்குவதும் தேர்க்காலாகிய உக்கிரமான சக்கிராயுதத்தினால் ரக்ஷிப்பதும் சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் ஒரு பாதத்தின்கீழ் அடக்கிய இப்பூமியே.

(b) வில்லாலடித்தவன் அருச்சுனன், செருப்பால் உதைத்தவர் - கண்ணப்பநாயனார், கல்லாலடித்தவர் சாக்கியநாயனார், பிரம்பாலடித்தவன் பாண்டியன், இந்தப்பூமியில் இருள்நிறைந்த பொழிள்கூழ்ந்த தில்லை அம்பலவாணருக்குத் தாயுந் தந்தையுமில்லாத குறையினுல்லவா இப்படி எளிமை வந்தது.

(c) ஒதுதியே நீ எனக்காக அந்த அற்பனிடஞ்சென்று மின்னலோடொத்திருக்கின்ற வுடம்பிலே மிகவு நகக்காயங்கள்பட்டு இன்னும் பலவுமாகாத

இது தலைவனிடஞ்சென்றதாதி அவனிடத்துப் போகங்கொண்
டி வந்ததைக்கண்டு தலைவி வெறுத்துக்கூறியது.

இது புகழாற்பழித்தது.

இலேசவணியில் குணத்தைக்குற்றமாகவும் குற்றத்தைக்குண
மாகவுங் கூறுதல். இதில் துதியானிந்தையும் நிந்தையாற்றுதியும்.
மாறுபடுபுகழ்நிலையில் ஒன்றைப்புகழ்தலான் மற்றொன்றிற்குப் பழி
ப்பு மெனவேற்றுமையறிக.

ஆக புகழாப்புகழ்ச்சியணி (உ)

50.—ஒன்றின்தொழிலால் ஒரு நன்மையாயினுந் தீமையாயி
னும் காட்டப்பட்டதாக்கூறுவது நிதரிசனம் என்னு மலங்காரமாம்.

(உ-ம்.)

T பிறர்செல்வங்கண்டாற்பெரியோர்மகிழ்வுஞ்
சிறியோர்பொறுத்திறமும் - அறிவுறீஇச்
செங்கமலமெய்ம்மலர்ந்ததேங்குமுதமெய்யசந்த
பொங்கொளியோன்வீரெய்தும்போது. (a)

இதுநன்மை.

T பெரியோருழையும்பிழைசிறிதுண்டாயின்
இருநிலத்தியாருமறிதல் - தெரிவிக்கும்
தேக்குங்கடலுலகில்யாவார்க்குந்தெள்ளமுதம்
வாக்குமதிமேன்மறு. (b)

இதுதீமை.

ஆக நிதரிசன அலங்காரம் (உ)

வைசனையும் பட்டாய்; அப்படிப்பட்ட வுனக்குத் தக்கவைகளைக் காபாம்பூ
வண்ணனாகிய திருமால்செய்யக் கடவனெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன். இந்த
அக்கிரமத்துக்காகத் தருந்த பயன்களைக் கடவுள் தரவேண்டுகிறேனென்பது
உட்கருத்து.

(a) பிறருக்குச் செல்வநெரந்தால் பெரியோர் மகிழ்வதையும் சிறியோர்
பொறுமைகொள்வதையும் அறிவித்துச் சிவந்த கமலங்கள் மலர்ந்தன; தேன்
பொதிந்த ஆம்பல்கள் குவிந்தன; சூரியன் உதயமானபோது.

(b) மேலானவரிடத்துக் கிஞ்சித்துக் குற்றமுண்டாயிருந்தால் பூமியில்
எல்லாரும் அதைத் தெரிந்திருப்பதை அறிவிக்கின்றது; நிறைந்த கடல்கூழ்ந்த

51.—இரண்டுவிடயங்களைச் சொல்லவேண்டி இதனொடிது எ
பைப்புணர்த்துக்கூறுதல் புணர்நிலையென்னுமலங்காரமாம். (உ-ம்.)

T வேண்டுருவங்கொண்கருகிவெளிபரந்து
நீண்டமுகிலுடனே நீர்பொழிந்த - ஆண்டகையோர்
மேவல்விரும்பும்பொருணசையான்மெல்லாவி
காவல்புரிந்திருந்தோர்கண். (a)

இதில் முகிலுடனே கண் நீர்பொழிந்த எனவந்ததுகாண்க.
மேகந்தோன்றினவுடனே கண்ணீர்சொரிந்தார் என்பதுகருத்து.
இது சிலேடையான்வந்தது.

S மாவீரனெய்தமாக்கணைதன்னொடு
மாதிரமுற்றனமாற்றாச்சிரமே. (b)
எனச்சிலேடையின்றியும் இவ்வணிவரும்.
ஆக புணர்நிலை (உ)

52.—பொருளைமாற்றிக் கொண்டதாகக்கூறுவது பரிவர்த்தனை
யென்னுமலங்காரமாம். (உ-ம்.)

T காமனைவென்றோன்சடைமதியுங்கங்கையுந்
தாமநிழலோரொன்றுதாங்கொடுத்து - நாமப்
பருவாளரவின்பருமணிகடோறும்
உருவாயிரம்பெற்றுள். (c)

வுலகத்தில் எவர்க்கும் தெள்ளிய அமுதத்தை (தன் கிரணங்களாலே) பொழி
கின்ற சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம்.

(a) வேண்டிய வருவத்தையடைந்து கறுத்து ஆகாயத்தில் வியாபித்து
நீண்டமேகத்துடனே நீரைப்பொழிந்தன, ஆண்மக்களைச் சேரவிரும்புகின்ற
தோர் ஆசையினால் மெல்லிய தம்பிராணனைப் போகவொட்டாமற் காத்திருந்
தமடவார்களுடைய கண்கள்; வேண்டும்படியான ரூபங்கொண்டு கறுத்து வெ
ண்மைபரந்து நீண்ட எனப்பொருள்கொண்டு கண்ணுக்கும் அடையாக்குக.
வெளிர் ஈறு குறைந்தது.

(b) இராமன்எய்த பெரிய அம்போடுகூட பகைவர் சிரங்களும் திசைக
ளை அடைந்தன.

(c) சிவபிரானுடைய சடையிலிருக்குஞ் சந்திரனுங் கங்கையும் தங்கள்
அழகான ஒவ்வொரு நிழலைப்பருத்த பிரகாசமான ஆதிசேஷனுடைய படங்

இதில் ஒருருவங்கொடுத்துப் பலவுருவம்பெற்றவெனச் சிறிதி னைப் பெரிதுமாறினதாக்கூறப்பட்டது.

S தம்முயிருந்தம்பொறியுந்தம்மனமுந்தஞ்செயலுந் தம்முடம்புந்தஞ்சுகமுந்தந்திட்டுச் - செம்மையாம் அம்புயத்தாளன்பனடிமையொன்றேகொண்டனரோ நம்பியொல்லாநயந்து. (a)

எனப் பெரிதுகொடுத்துச் சிறிது பெற்றதாகவும் வரும். சமமுமுண்டு. (உ-ம்)

சாயலுநாணுமவர்கொண்டார்கைம்மாற நோயும்பசுலையுந்தந்து. (b)

ஆக பரிவர்த்தனை (ங)

53.—இன்னார்க்கின்ன தியைகவெனக் கூறுதலேவாழ்த்தென்னு மலங்காரமாம். (உ-ம்)

T மூவாத்தமிழ்பயந்தமுன்னுன்முனிவாழி ஆவாழிவாழியருமறையோர் - காவிரிநாட் டண்ணலநபாயன்வாழியவன்குடைக்கீழ் மண்ணுலகில்வாழிமறை. (c)

இதனைப் பலர் அலங்காரமாகக் கொண்டிலர்.

54.—சங்கீரனாலங்கார மென்பது மூங்கூறிய பலஅணிகள் கலந்துவருவது; சித்திரவர்ணம்போலவும் நவமணிமாலேபோலவு மிதுத னியலங்காரமாயிற்று.

களின் ரத்தினங்களிலேகொடுத்து ஆயிரம் உருக்களைப்பெற்றன; பலபிரதி விம்பமுண்டாயின என்பது கருத்து.

(a) உயிர் பொறி மனம் செயல் உடம்பு சுகம் முதலிய எல்லாவற்றையுங்கொடுத்துச் சிறந்தவர்களெல்லாம் திருமாலின் அடிமையாகிய ஒருபொருளேயே கொண்டார்கள். எல்லாச்சுதந்திரமும் கடவுளதேயாகக் கைவிட்டு அவனதீன்மானார் என்பது கருத்து.

(b) காதலர் எனக்குத் துன்பத்தையும் விவர்ணத்தையுங் கைமாறுக்கொடுத்து என்னுடைய அழகையும் நாணத்தையும் கொண்டிபோயினார்.

(c) மூப்படையாத தமிழைத்தந்த மூன்றுவகைப்பட்ட நூல்களைக்கற்ற அகத்தியமுனிவர்வாழ்க; பசுக்கள்வாழ்க; வேதியர்வாழ்க; காவிரிசூழ்ந்தசோ

இது முத்தும் பவழமும்போல வேற்றுமைதோன்றக் கலந்த
தும் பாலுநீரும்போல வேற்றுமைதோன்றாது கலந்ததுமென இரு
வகைப்படும்.

நவ்விநோக்கியரிதழ்நிகர்குமுதத்துநறுந்தேன்
வவ்வுமாந்தரிற்களிமயக்குறுவனமகரம்
எவ்வநீங்கியபிறப்பினோடிதறப்பிவையென்னக்
கவ்வுமீனொடுமுழுகுவவெழுவனகாண்டம். (௮)

இதில் முற்பாதிடிலுவமைகளும் பிற்பாதியில் நிதரிசனமுமிரு
ப்பது காண்க.

இவை வேற்றுமைவிளங்க வொருவாக்கியத்திலும் பலவாக்கிய
த்திலுங் கலந்தன.

T தண்டிறைநீர்நின்றதவத்தாலளிமருவும்
புண்டரிகநின்வதனம்போன்றதால் - உண்டோ
பயின்றொருளம்பருகும்பான்மொழியாய்பார்மேல்
முயன்றான்முடியாப்பொருள். (௯)

இதில் 'புண்டரிகநின்வதனம்போன்றது' என்னுமுவமைக்கு 'த
ண்டிறைநீர்நின்ற தவத்தால்' என்னுந்தற்குறிப்பேற்றம் அங்கமானது.
இதனை 'உண்டோமுயன்றான் முடியாப்பொருள்' என்னும் வேற்று
ப்பொருள்வைப்பு உறுதிப்படுத்தியது. இவ்வாறு இவை ஒன்றுக்

முநாட்டுத்தலைவனான அனபாயன்வாழ்க; அவனரசாட்சிக்குக் கீழிருக்கின்ற
உலகத்தில் மழைவாழ்க.

(௮) அப்பொய்கையில் மான்போன்ற நோக்கையுடைய பெண்களின்
இதழோடொத்த குமுதங்களின் தேனைக்கிரகிக்கின்ற மகரமீன்கள் அவ்வித
முத்தேனைக்கொள்ளும் ஆடவர்போல் களிக்கின்றன; நீர்க்காக்கைகள் உயிர்
களுக்குப் பிறப்பும் இரப்பும் இப்படியே மாறிமாறி வருகின்றன என்று
தெரிவிப்பனபோலக் கவ்வப்படு மீன்களோடு முழுகிக்கொண்டும் எழுந்துகொ
ண்டு மிருக்கின்றன.

(௯) குளிர்ச்சியான துறைகளைச்சேர்ந்தநீரில்நின்று செய்ததவத்தினால்
வண்டு சேர்ந்ததாமரை உன்முகத்தையொத்தது; பயிற்சிசெய்தவருடைய மன
தைக் கிரகிக்கும்படியான பால்போன்ற மொழியுடையவளே ! பூமியில் முய
ற்சிசெய்தால் கைகூடாத பொருளுமுண்டோ.

கொன்று உபகாரகமானின்றமையால் வேற்றுமைதோன்றாது கலந்த அங்காங்கிபாவசங்கீர்ணம்.

முன்புகூறிய பலவுதாரணங்களிலும் சிலேடை முதலியவற் றொடு இவ்வாறு கலந்தவை காணலாம்.

“முகபங்கயத்தான் முதங்கொண்டான்வேந்தன்” என்பதில் முக மாகியபங்கயத்தால் என்றும் பங்கயம்போன்ற முகத்தால் என்றும் இருவகையிலும் பொருள்கொள்ளத் தடையில்லையாதலின் உருவக மும் உவமையும் தலைமையாக்கலந்தன. இதனைச் சமப்பிராதானிய சங்கரமென்பர்.

“திருவளர்தாமரை” [பக்கம் - சு] என்னுஞ் செய்யுளில் ‘வெ ன்றிக்கொடிபோன்று’ என்பது கவி சம்பாவித்ததாக் கொள்ளின் தற் குறிப்பேற்றமாம்; உவமித்ததாக் கொள்ளின் உவமையாம்; கவிகரு த்து எங்ஙனமோ தெளியாமையின் ஐயக்கலவை, அல்லது சந்தேக சங்கீர்ணமாயிற்று. அன்றியும் இச்செய்யுளுலாமடியில் ‘காமன்ற ன் வென்றிக் கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே’ எனவிருத்தியனுப்பிரா சமிருத்தலால் சொல்லணியும் பொருளணியுங்கலந்த வேற்றுக்கலப் புமாம். இங்ஙனமே “உத்தமவமர்த்தலம்” [பக்கம் - ஈக] என் னுஞ் செய்யுளினும் ‘அத்திகிரி அத்திகிரியே’ என உருவகமும் வந் ததனால் இருவகையணியுங் கலந்தன.

இனி சொல்லணியிலும் இச்சங்கீரண முண்டு.

“கமலைக்குக்காழுகா” [பக்கம் - ஈஎ] என்னும் மூன்றக்கரச் செய்யுளில் ‘கமலைக்கு கமலைக்கு’ எனமடக்கு மமைந்தது.

அன்றியும்,

§ காமாகாமாகாமாகாமா

வாயாவாயாவாயாவாயா

வாமாவாமாவாமாவாமா

மேயாமேயாமேயாமேயா. (௩)

(௩) காம் ஆகு ஆ - ஆசையுற்ற பசுக்களுடையவனே ! மாகாமா - திருமக னிடத்துக்காதல் கொண்டவனே ! கா - ரக்ஷிக்கவேண்டும்; மாவாயா - உலகமு ண்ட பெருவாயுடையவனே ! வா - (நீளம்மிடம்) வரவேண்டும், (நீவந்தால்)

என்றிற் நான்கக்கரச்செய்யுளில் அடிதோறுந் தனித்தனி யொருசொன்மடக்கும் கோமூத்திரிகையும் அமைந்து கிடக்கின்றன.

இரண்டுமுதற் பலகலந்துவருவனவெல்லாஞ்சங்கீர்ண மென்பது ஆசிரியர்கருத்தேயன்றி இரண்டிறந்ததே அஃதென்பதன்றெனவுணர்க.

ஆக சங்கீரணம் (டு)

55.—இனி பாஷிகம் என்னுமலங்காரமாவது, ஒருகாப்பியமுற்றிலுங்கவியின் கருத்தாலமைந்ததோர்ப்பண்பு; என்றால் நூலில்தலைமையாகநின்ற சரித்திரமும் அதனைப்பற்றித் தொடர்ந்த சரித்திரமும் ஆகியஇவற்றால் கவிகருதிய திறம்விளங்கும் வனப்பு என்றதாயிற்று.

இராமாயணத்தில் பிரதானமான ராமசரித்திரத்தினாலும் அதைத்தொடர்ந்த வாஸி சுக்கிரீவாதி சரித்திரத்தினாலும் சத்தியமும் தருமமும் கருணையும் வீரமும் கற்புநிலையும் உடன்பிறந்தோரொற்றுமையும் பழியச்சமும் அதருமத்தின்விளைவும் இழிசனரியற்கையும் இன்னபலவிடயங்கள் கவிகருதியாங்கு அமைந்து தோன்றுவதை உதாரணமாகக் கண்டுகொள்க.

பிறரோ நடந்தது நடப்பதுமாகிய காரியத்தைப் பாவனையாற் காட்சிபோற்கூறுவது பாஷிகாலங்காரமென்றனர். (உ-ம்.)

S காண்கின்றாமிப்போதுமிங்கேகவுரவரும்

பாண்டவரும்பாரிக்கும்போர். (அ)

இது அவ்விடங்கண்டு சஞ்சயன் கூறியதாக்கொள்க.

56.—இங்ஙனம் முப்பத்தைந்து அலங்காரங்களும் அவற்றின் விகற்பங்களும் ஒருவாறு காட்டப்பட்டன. நூற்றுப்பதினாறு அல

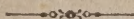
யாவாயா - எவை கைகூடாதவை; ஆயா - ஆயர்குலத்திற்சேர்ந்தவனே! வாம்மா - தாவுங்குதினாகளும், ஆ - பசுக்களும், (ஆகிய), மா - செல்வம், ஆ-உண்டாகக்கடவது; மாவாமா - பெரியசுந்தரனே! மேயா மேயா - மேயனும் அமேயனுமானவனே - (மேயன் - அறியக்கூடியவன், அமேயன் - அறியக்கூடாதவன்); மேய் - (எங்களை) மேய்ச்சுக்கடவாய்; யாமே ஆ - நாங்களே பசுக்கள்.

(அ) நாம்பார்க்கிறோம், இக்காலத்திலும் இவ்விடத்தில் துரியோதனாதியரும் பாண்டவர்களுஞ்சேர்ந்து செய்கின்ற யுத்தத்தை.

ங்காரங்களைக் காட்டினாருமுள். அவற்றையும் தக்கபரிசால்ஊகித்
து இம்முப்பத்தைந்துள் அடக்குக. என்னெனின், அலங்காரங்க
ளென்பன பொருளமைத்துக்கூறுந் திறத்தினால் வீளைவன; அத்திற
மோ இன்னும் பலவகைப்படுத்தவுங் கூடுமாதலின் அலங்காரங்களு
க்கு அளவேயின்றும்; ஆனதுபற்றி மொழித்திறத்திற்போந்த சமற்
காரநிலைமையைக்கொண்டு ஒன்றின்பாற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டு
மென்றதுஇவ்வாசிரியர்கருத்தென்க.

மொழித்திற னிருவகைப்படும்; இயற்கைப்பொலிவுமொழியும்
செயற்கைப் பொலிவுமொழியுமென. இயற்கைப்பொலிவு தன்மைய
ணிஒன்றே. செயற்கைப்பொலிவோ உவமைமுதலிய பலவுமாம்.
அவற்றுள் உவமையும் அதிசயமும் சிலேடையுமே பலவிகற்பத்துக்
கும் அடியாம்.

நான்காவது பொருளணியியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது குற்றவியல்.

இவ்வாறுகுணமும் அலங்காரமும் பொருந்திய காப்பியம் குற்
றமுள்ளதாயின் சிறப்புக் கெடுமென முன்பே கூறினாம்.

57.—காப்பியத்திற்குச் சிறப்பைக்கெடுப்பது அல்லது இழி
பைத்தருவது குற்றமாம். அவை தனிமொழியையும் தொடர்மொ
ழியையும்பொருளையும்பற்றிப் பலவகைப்பட்டிருக்கின்றன.

58.—அவற்றுள் இப்பாகுபாடின்றியே பொதுப்படமுக்கியமா
ன குற்றங்களை இவ்வாசிரியர் காட்டினார். அவையாவன:—பிரிபொ
ருட் சொற்றொடர், மாறுபடுபொருண்மொழி, மொழிந்தது மொழி
வு, கவர்படுபொருண்மொழி, நிரனிறைவழு, சொல்வழு, யதிவழு,
சந்திவழு என்னு மிவ்வொன்பதும், காலமிடமுதலியவற்றின் மலைவு
மாகியபத்துமாம்.

59.—வாக்கியங்களின் சமுதாயங் கூடி ஒருபொருளைப் பயவா
து நிற்பது பிரிபொருட் சொற்றொடராம். (உ-ம்.)

T கொண்டன்மிசைமுழுங்கக்கோபம்பரந்தனவால்
தெண்டினாரீரொல்லாந்திருமுனியே - உண்டுமிழந்தான்
வஞ்சியார்கோமான்வரவொழிகமற்றிவனோர்
பஞ்சியார்செஞ்சிறடி. (a)

இதில் தனித்தனியே வாக்கியம் பொருள்படினும் கூடிப்பொருள்
படாமையாக.

இக்குற்றம் களி பித்து இளமை முதலியனவுடையார் கூற்றிற்
கொள்ளப்பாற்றன்று.

60.—மாறுபடுபொருண்மொழியாவது முற்பொருளுக்குப் பிற
பொருள் முரணியிருப்பது. (உ-ம்.)

T மின்னார்மணிப்பைம்பூண்வேந்தேநினக்குலகில்
இன்னாதவர்யாருமில்லையால் - ஒன்றார்
குலமுழுதுங்குற்றங்கொளவெகுண்டுநீயே
தலமுழுதுந்தாங்கறகும். (b)

இதில் 'இன்னாதவரில்லை' என்றும் 'ஒன்றார் குலமுழுதுங்குற்ற
ங்கொளவெகுண்டு' என்றுங்கூறியது ஒன்றோடொன்று முரணாயது.

காமம் அச்சமுதலியவை மிகுந்தாரிடத்துக் குற்றமாகாது.

T என்னோடிகல்புரியப்பஞ்சவருமஞ்சாரோ
மின்னனையபாஞ்சாலியைவிடேன் - அன்னோ
மிகல்புரியுங்குற்றனையவிமனெதிரின்
றிகல்புரியவாற்றுவலோயான். (c)

(a) மேகமானது மேலேசப்திக்க இந்திரகோபப் பூச்சிபரந்தன்; கடலின்
நீரைபெல்லாம் அகஸ்தியமுனிவனே உண்டு உமிழ்ந்தான்; வஞ்சிகரத்தா
ருக்கு அரசன் வரவேண்டாம்; இவன் செம்பஞ்சூட்டிய சிவந்த சிற்றடியுடைய
வன்.

(b) காந்திசிறைந்த ரத்தினபரணந்தரித்த அரசனே! உனக்கு உலகத்தில்
பகைவர் எவருமில்லை; பகைவருடைய குலமுழுவதையும் எமன் கொள்ளும்
படி பராக்கிரமித்து நீயேபூமியெல்லாம் ஆளத்தகும்.

(c) என்னோடு சண்டையிடப் பாண்டவர்களும் அஞ்சமாட்டார்களா?
மின்னலுக்கு ஒப்பான துரோபதியை விடமாட்டேன்; ஐயோ! மேம்பாட்டை
ச்செய்கின்ற எமனைப்போன்ற வீமனுக்கு எதிரிலிருந்து சண்டைசெய்யமாட்டு
வேனோயான்.

இது துரோமதியைக் கவரவந்த சைந்தவன் காமத்தாற்கூறிய தாக்கொள்க.

பொருந்தாது கூறுவதும் காமமுதலாயவிடத்துக் குற்றமன்று.
(உ-ம்.)

திங்கட்புலியைவீழ்த்தியுயிர்செகுப்பமடவீரமியத்தில்
தங்கப்படிமக்கலஞ்சேர்மினதனுட்புகுதுந்தாழாமல்
துங்கக்கருந்தாதுகப்புடைக்குந்தொழிலோர்க்குவிக்கூடமெடுத்தங்கைத்தலத்தாலறைதிரொனப்பணிப்பிராவியளிப்பீரோ. (a)
மற்றவையுமிப்படியே.

61.—மொழிந்ததுமொழிவாவது, பயனின்றிக் கூறியதைக்கூறல். (உ-ம்.)

T அங்கமிலாதவனங்கன்றலம்புரியும்
வெங்கணையுங்காக்குங்கொல்வேல்வேந்தர் - தங்கோன்
நிலையார்த்தொடையலதுநேரிழைக்காய்முன்னோர்
மலையாற்கடல்கடைந்தான்மால். (b)

இதில் 'அங்கமிலாத' என்றும் 'அனங்கன்' என்றுஞ்சொல்லியது கூறியதுகூறலாயது. இவ்வாறு பொருளிலுமுண்டு. (உ-ம்.)

S குரக்கினங்கொக்கரிக்கக்கோதுகுலத்தோ
டரக்கர்பதியட்டானயோத்திப் - புரத்தான்
அலங்கவிராமனடற்படைதன்னோ
டலங்கையைச்செற்றாணிழித்து. (c)

(a) சந்திரனாகிய புலியைத்தள்ளி உயிர்போகும்படி பெண்களே மாடிபின்மேல் பொற்கண்ணாடியை வையுங்கள்; அதில் அந்தச்சந்திரன்வரும், பின்வாங்காமல் பெரிய இருப்பாயுதத்தை ஒங்கிப்போடவல்லவரைக்கூப்பிட்டுச்சம்மட்டியெடுத்துக் கையால் அடியுங்கள்என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுங்கள், இப்படிச்செய்து என் உயிரைக்கொடுங்கள்.

(b) அரசாக்கரசனான சோழனுடைய நிலையான ஆத்திமாலையல்லாமல் அங்கமில்லாத அனங்கன்கைகளால் எய்கிற உக்கிரமான அம்புகளையும் காத்துக்கொள்வாரோ? திருமகளுக்காகப் பூர்வத்தில் ஒருமலையைக்கொண்டு கடலைக்கடைந்தான் திருமால்.

(c) குரங்குகளின் கூட்டம்-கொக்கரித்துக் கொண்டிருக்க உச்சாகத்தோடு இலங்கையைச் செய்த்தான் இராமன், வெற்றிமாலையணிந்த இராமன் வீரமுள்ள வானரசேனையால் இலங்கையைத் தாழ்த்தித்திச் செய்த்தான்.

இதனிரண்டு வாக்கியங்களிலும் வேற்றுமையின்று.

‘பயனின்னி’ என்றதனால் அனுவாதத்தினும் இரக்க முதலியவற்றினுங் குற்றமன்று.

அனுவாதமாவது மற்றொன்றைத் தெரித்தற்கு முற்கூறியதைக் கூறல்.

§ பித்தனைக்கண்டேன்யான்பித்தனைக்கண்டபின்
மத்தனையுங்கண்டேன்மகிழ்ந்து. (a)

என்பதுபோல்வதாம்.

நின்றேனுநின்றேன் நெடுமரம்போனின்றேனே.

என்றற்றொடக்கத்தன இரக்கம். இங்ஙனமே அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைகளையுங்கொள்க.

வகைவேறுபடக் கூறுமிடத்துங் குற்றமன்று. (உ-ம்.)

மாதர்முகம்போலொளிவிடவல்லையேற்
காதலைவாழிமதி. (b) எனவும்,

மலரன்னகண்ணாள்முகமொத்தியாயின்
பலர்காணத்தோன்றன்மதி. (c)

எனவும் வந்ததுகாண்க.

பின்வருநிலை அலங்காரமானதாற் குற்றமன்று.

62.—கவர்படுபொருண்மொழியாவது, இதுவோ அதுவோ எனப்பொருள் ஐயுறநிற்பதாம். (உ-ம்.)

§ எல்லோருமானடாரினியென்னேயாளுவது
சில்லோதிபாற்சிந்தையுற்றேற்கு - வல்லேய்
படிற்றிற்றத்துத்தனத்தார்பலரின்
கொடிநினுமுத்தங்கொளல்.

(a) பித்தன் - பயித்தியம்பிடித்தவன், மத்தன் - மதம்பிடித்தவன்.

(b) பெண்களின் முகம்போல் அல்லது அழகியமுகம்போல் காந்தவிரியப் பெற்றாயாகில் நீ காதலிக்கப்படுவை. நீ வாழக்கடவை சந்திரனே.

(c) மலர்போன்ற கண்ணுடையாளது முகத்தோடு ஒக்கவேண்டுமென யாயின் பலரும் பார்க்கும்படி உதயமாகாதே சந்திரனே.

இஃதிராவணன்கூற்று. சீதைபால் சிந்தையுற்றதனால் எனக்குத் தம்பியர் மகர் முதலாயவெல்லோரும் மாண்டார் இனியானுவ தென் ? பலமாதர்களின் கபோலங்களில் முத்தமிட்டுப் போகநுகர்த லுமென்? எனச்சோகத்தினுரைத்ததோ, சீதையிடத்து மனம்வைத்த எனக்கு என்னோடொத்தவரு மிழிந்தாரும் ஆண்ட இராச்சியத்தை ஆளுவதற் சிறப்பென் ? வேறுபலமாதரிடம் போகங்கொள்வதிலுஞ் சிறப்பென் ஒன்றுமில்லை, சீதையின் போகநுகர்தலே சிறப்பு, எனக்கா தலாற் கூறியதோ, என்றுப் பொருள்தேருது ஐயுறநின்றது காண்க.

இது 'எல்லோருமாண்டார்' என்பதில் 'மாண்டார்' எனவும் 'ஆண்டார்' எனவும் பிரிவதினாலுண்டாயது.

கருத்தைக்காந்துரைக்க வேண்டுமிடத்துக் குற்றமன்று (உ-ம்.)

எழுபுவிவாழ்கன்னியரிவிருவிசம்பிற்றருவினறுங்
கொழுநனைநல்குகினைனறுகறுநருமுளர்கொல்லோ. (a)

எனவும்,

மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநல்லியாழிசைகேட்
டுருகினளன்பால்வேட்கையுற்றனளென்றறிகிலாய். (b)

எனவும் வந்தவற்றிற் காண்க.

எவ்வகைப்பொருள்படினு மொப்பாமிடத்துங் குற்றமன்று.

T வானவர்கடாழ்ந்துபணிகேட்பமாறாய

தானவர்கள்சுற்றந்தடிந்தொழித்த மேன்மை

(a) ஏழு தீவாயிராநின்ற பூமியிலுள்ள கன்னிகைகளுள் பெரிய சொர்க் கத்துள்ள கற்பகமாத்தின் சுகந்தமுள்ள இளமையான பூங்கொத்தைக்கொ ண்டுவந்து கொடுங்களென்று சொல்லுகிறவர்களுமுண்டோ. விசம்பிற்றரு வின் - கற்பகவிருகடிம்போல், நறும் - மேன்மையுள்ள, கொழுநனை - கண் வனை, எனவும்பொருள்.

(b) மருவப்பெற்ற கட்டியிருக்கிற நரம்புகள் இசைத்திருக்கின்ற முது க்காணிகளோடுகூடிய நல்லவீணையின் இராகங்களைக்கேட்டு உருகினாள் அன்பி னால் ஆசைமிகுந்தாள் என்று அறியமாட்டயா? இசைகேட்டுருகி நளன்பால் ஆசையுற்றாள் எனவும்பொருள்.

அரியேயனைத்துலகுங்காக்குங்கடவுள்
எரியேமறையோர்க்கிறை. (a)

என்பதில் 'அரி' என்பது திருமாலோ இந்திரனோ என ஐயந்தரி
னும் இருபொருளு மிங்குபொருந்துமாறு அறிக.

இங்ஙனமே

கற்றோர்கடாமுகப்பர்கல்விதன்னிலாசையுள்ளோர்
பெற்றோமெனவுகந்துபின்புகற்பர் - மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில்வந்ததென்னெஞ்சேயிகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு. (b)

என்பதில் 'தான் அவர்க்கு' எனவும் 'தானவர்க்கு' எனவும் ஐய
ப்படினு மிரண்டும் பொருந்தும்.

63.—இனி நிரனிறைவழுவாவது, முன்வைத்தவரிசைக்கு மா
றாகப் பின்வைப்பது. (உ-ம்)

T தெற்குக்குடக்குவடக்குக்குணக்குமேல்
நிற்குந்திறத்துலகைநீடளிக்கும் - பொற்பினார்
ஈனொண்கலையோன்வருணனிரவியமன்
யாரும்புகழியல்பினார். (c)

என்பதில் முன்வைத்ததிசைகளின் வரிசைப்படி இயமன் வரு
ணன் சந்திரன் சூரியனென வைக்கவேண்டியமுறைபிறழ்ந்ததுகா
ண்க.

(a) தேவர்களெல்லாம் கீழ்ப்படிந்து கட்டளைகேட்கப் பகைவரான அசு
ரர்கூட்டத்தைச் சங்கரித்து ஒழித்தமேன்மையுள்ள அரியே உலகமெல்லாம்
காக்குந்தேவன்; எரியேவேதியர்க்கு சுவாமி.

(b) மற்றோர்கள் - சுற்றவரும் கற்கப்பிரியமில்லாதவரும், மாச்சரியம்-
பகைமை, வந்ததுஎன் - வந்ததாழ்மையென்ன, அவர்க்கு - அப்படிப்பட்டவரு
க்கு, இகழ்கை, ஆச்சரியமோ - இயற்கையே; தான் - அசை. தானவர்க்கு-
அசுரகுணமுடையோர்க்கு, இகழ்கைஆச்சரியமோஅன்று-இயல்பேன்பதாம்.

(c) குடக்கு - மேற்கு, குணக்கு - கிழக்கு, நாற்றிசையிலுமுள்ள வுலக
ங்களைக்காக்குங் குணமுள்ளவர்கள். ஈனொண்கலையோன்-பதினாறுகலைகளுள்
ள்ளவன் - சந்திரன், வடதிசையைச் சந்திரன் காக்கின்றனென்கிற பகைமோ

64.—சொல்வழுவாவது, இலக்கணத்துக்காயினும் சான்றோராட்சிக்காயினும் பொருந்தாதசொல்லைப் புணர்த்தல். (உ-ம்.)

T யாவகையதாயர்க்குமெங்களுக்குமெந்தையர்க்கும்
ஆவியிவளையனையவர்க்கும் - கோவே
நுனக்கபயமிந்தநுண்மருங்குன்மாது
தனக்கிடரொன்றில்லாமற்றாங்கு. (a)

இதில் நுனக்கென்பது வழு.

S இச்சிறுக்கியைவிடுவனோ
நச்சியொன்றனைவிடுகிலேன்
வச்சிரத்தவனெனுமெற்
கச்சமென்பதொன்றில்லையே. (b)

இதில் சிறுக்கத்தைபுடையாள் சிறுக்கியென இலக்கணமமைந்ததாயினும் ஆட்சியில்லாமையின் வழுவேயாம். இழிசனராட்சியுளதேனுங் காப்பியத்தின்கண்வழுவே.

65.—யதிவழுவாவது, சீர் அறுமிடத்துப் பதமருது நிற்பது. இவ்வமைப்பு வடநூல்யாப்பின்கண்ணேயன்றித் தமிழிலில்லையாயினும் ஒசைக்கேடு நோக்கிக்கொள்ளப்பட்டது. (உ-ம்.)

S கதிர்விடுமாணிக்கவலையமோங்கிச்
சுதியொழிணந்துதொனிக்க - விதியொடு
நீவிணையிசைக்குநேர்மைநவீறா
நாவீறுளார்க்குமரிது. (c)

ன்று சாஸ்திரங்களிலுண்டு. இப்படியேசிறுக்கைச் சூரியன் காக்கினறனென்பதுமுண்டு. இவர்கள் எல்லாரும் புகழும்படியான தன்மைபுடையவர்கள்.

(a) பெற்றவள் வளர்த்தவள்முதலிய எல்லாத் தாய்மாருக்கும் எங்களுக்கும் எந்தந்தைமாருக்கும் அனைவர்க்கும் உயிர் இவளே. அரசனே இந்தப் பெண்உனக்கு அடைக்கலம், இவளுக்கொரு தீங்குவராமற் காத்துக்கொள்.

(b) ஒன்றைவிரும்பினால் அதைநகைக்கொண்டு விடாதவனாகிய யான் இந்தச் சிறுபெண்ணைவிடுவேனோ? எதிர்த்தவருகிறவன் இந்திரனானாலும் எனக்குப் பயமென்பதில்லை.

(c) கிரணங்களைப் பரப்புகிற மாணிக்கவளைகள் எழுந்து சுதியொடு ஒலிக்கப் பாடலுக்குரிய விதியொடு நீ வினைவாசிக்குங் குணத்தைச்சொல்லல் நா

இங்கு 'மாணிக்கம்' என்பதில் மாணி எனவும் 'வீணை' என்பதில் வீ எனவும் இன்பமின்றி அற்று நின்றது காண்க. வகையுளிசேர்த்து அமைப்பதும் ஓசைமாறுதிருக்குமிடத்தே யெனக்கொள்க.

66.—யாப்பிலக்கணங்கடந்துவருவது செய்யுள்வழு எனப்படும்.

(உ-ம்.)

T ஆகரந்துயர்தரவயர்தருங்கொடிக்குப்
பூதலம்புனைபுகழ்வளவன் - தாதருத்
தாங்கரும்பாலன்றித்தணியுமோதாரனங்கள்
பூங்கரும்பால்வந்தடுத்தபோர். (a)

இது முன்னிரண்டடி ஆசிரியப்பாவாயும் பின்னிரண்டடி வெண்பாவாயும் வந்தது யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாது.

67.—சந்திவழுவாவது சந்தியில்லாதது. (உ-ம்.)

T மாடுபயிலும்வரையாளிமால்யானைக்
கோடுபுயத்துண்டுழலுங்கொள்கைத்தாம் - காடு
அரிதாமியல்பிற்றரையிருட்கண்வாரல்
பெரிதாகுமையபிழை. (b)

காடு அரிது எனச்சந்தியில்லாமை காண்க.

68.—மலைவாவது மாறுபடுதல். ஒருகாலத்துப்பொருளை மற்றொருகாலத்திற் கூறுவது காலமலைவு. ஒரிடத்துப்பொருளை மற்றொரிடத்துக்கூறுதல் இடமலைவு. (உ-ம்.)

க்கின்வல்லமையுள்ள ஆதிசேடன் முதலானவர்க்குங் கூடாதகாரியம். சுதியாவது, பாடுமோசை மட்டத்திற்கு ஒத்தவாத்தியங்களின் ஓசைமட்டம்.

(a) ஆசையானது வருத்தவருந்துகிற மாதினுக்குப் பூமியை அலங்கரிக்கும்படியான புகழுள்ளசோழன் தரித்திருக்கிற மகரந்தநீங்காத பூமாலையாலன்றி மன்மதன் கருப்புவில்லாற் செய்ததுன்பம் நீங்குமோ.

(b) அவ்விடத்தில் இருக்கிற மலைச்சிங்கங்கள் பெரியயானைகளின் கோடுகளைத் தமக்கெனிக் கொண்டுதிரியும்படியான கொள்கையுடைய காடு அருமையானது, நடுராத்திரியில் ஐயனே நீவரவேண்டாம்; (வரின்) பெரியகுற்றம் நேரிடும்.

T தென்மலையின்மான்மதமுஞ்சாமரைபுந்தேமருசீர்ப்
பொன்மலையின்சந்தனமுமாரமும் - பன்முறையும்
பொன்னிவளநாடன்முன்றிற்பொதுளுமே
மன்னர்திறைகொணரவந்து. (a)

இது இடமலைவு.

T செங்கமலம்வாய்குவியத்தேங்குமுதங்கண்மலர
எங்குநெடுவானின்மீனிமைப்பப் - பொங்குதயத்
தேராழிவெய்யோனுகந்தான்மலர்ந்ததே
நீராழிசூழ்ந்தநிலம். (b)

இது காலமலைவு.

T தெய்வம்விருந்தொக்கறென்புலத்தார்தாமென்னு
மைவகையுந்தம்பொருள்கொண்டாற்றுவார் - மையிலா
முக்கோலுங்கற்றோய்முழுமடியுந்தாங்கியே
தக்கோனொன்படுவார்தாம். (c)

இது ஆகமலைவு. இவ்வாறே உலகவிபல்போடும் நியாயவியல்
போடும் மாறுபட்டு வருவனவாகிய பிறமலைவுகளையும் உபத்துணர்ந்
துகொள்க.

66.—மற்றுந்தலைமையாய குற்றங்கள் சிலவுள்; அவற்றுள், கரு
தியதுள்ளிட்டதென்பது, தலைமையாக்காட்டவேண்டிவது விசேடன
மாகி நிற்பது. (உ-ம்.)

(a) மலயாசலத்திலுள்ள கஸ்தூரியும் சாமரங்களும் தேவர் மருவும்படி
யான சிறப்புள்ள மேருமலையிலுள்ள சந்தனமும் முத்தும் பலதடவைகளில்
அரசர்கள் திறையாகக்கொண்டு வருவதினால் வந்து சோழனுடைய முன்றி
லில் நெருங்கியிருக்கும்.

(b) சிவந்ததாமரைமலர்கள் குவியவும் ஜும்பல்கள் மலரவும் வானமெ
ங்கும் நகூத்திரங்கள்விளங்கவுஞ் சூரியன்தோன்றினான்; கடல்கூழ்ந்த பூமி
களித்தது.

(c) குற்றமற்ற திரிதண்டமும் காவிதோய்த்தவஸ்திரமும் தரித்து யோ
க்கியர் என்று சொல்லப்படும்படியான சன்னியாசிகள் தேவதைகள் விருந்தி
னர் பந்துக்கள் பிதுருக்கள் தாங்கள் ஆகிய ஐவகையாரையும் தாம் சம்பாதித்
த பொருள்கொண்டு போஷிப்பார்கள்.

ச கடர்சால்நூயிறஞ்சுதைமிகுதிங்கனும்
குடக்கிற்றேன்றிக்குணக்கின்மறையினும்
மடக்கொடிவிடா அமனத்தென்
அடன்மிகுவேலினாட்டங்காண்மினே. (a)

என்பதில் மடக்கொடியைவிடேன் எனத்தலைமையாயது விசே
டணமாகி அப்பிரதானமானதனால் கருதிய துள்ளிட்டதாயிற்று.

70.—இயக்கும்பொருளதென்பது, பொருள்தானே இயங்காது
பாடியோன் வைத்தசங்கேதத்தானே இயக்கப்பெறுவது.

ச ஐயிறுவிலங்கிலனலத்தையிட்டான்
மையிலமாருதிதான். (b)

என்பதில் ஐகாரவீருகிய இலங்குஎன்பதில் என்றால் இலங்கை
யில் என்னும்பொருள் கவிசங்கேதத்தானேயாயது. இவ்வாறு சிலே
டை முதலியவற்றுள்வரின் குற்றமாகாது. (உ-ம்.)

ச அறிவரிதொளியாடகமிலேன்கங்குலகற்றிடுங்கற்கைமற்றில்லேன்
சிறிதுநாமருவுருக்கொளுங்கவியிற்பயின்றிலேனாகிலுமேலாம்
அறிஞர்களுவக்குமணிகளையிழைப்பானச்சமின்றம்மமுயன்றேன்
நெறியிலேன் நுணிவுநீணிலத்தோர்க்குநீக்கருநகைவிளைத்திடுமே.

இதில் நான் அறிவாகிய அரிபொளியானது ஆடப்பெற்ற அக்மி
ல்லாதவன், அஞ்ஞான இருளைநீக்கவல்ல கல்வியில்லாதவன், சிறிதா
யினும் நாக்குவிரும்பும்படியான சொரூபமுள்ள கவிகளில் பயிலா
தவன், இப்படியிருந்தும் மேன்மையான அறிஞர்கள் உவக்கும்படி
யான அணிநூலைச்செய்ய அச்சமில்லாமல் முயன்றேன்; இங்ஙன
ம் நெறியற்ற என்னுணிவு பெரியபூமியின்கணுள்ளோர்க்கு நீக்கக்கூ
டாத நகைப்பைவிளைத்திடும், எனக்கருதியபொருள் பட்டபின் சிலே
டைவகையானசொல்லாற்றலால், இவ்வளவென்றறிவதற்கு அரிய

(a) கிரணமிகுந்த ஐரியனும் அமிருதமிகுந்த சந்திரனும் மேற்கிலுதித்து
க்கிழக்கிலத்தமித்தாலும் சீகைபைவிடாத மனமுள்ள எனது வீரமிகுந்த ஆயு
தத்தின் ஆட்டத்தைப்பாருங்கள். இது இராவணன் கூறியதெனக்கொள்க.

(b) அனலம் - நெருப்பு, மை - குற்றம், மாருதி - அனுமான்.

ஒளியுள்ள ஆடகம் (பொன்) இலேன், இருளைநீக்கும் கல் (இரத்தினக்கற்களை) கையின்கண் இல்லேன், சிறதும் நா (நடுவில்) மருவு (பொருந்திய) ரு கொளும் (ரு என்னு முயிர்மெய்யெழுத்தைக்கொண்ட) கவியில் (கருவியல்) பணிசெய்கருவியல் பபின்றிலேன், ஆயினுமேலா மறிஞர்களுவக்கும் அணியினை (மக்கள் பூணும்பணிகளை) இழைப்பான் அச்சமின்றி அம்மமமுயன்றேன், நெறியிலேன் துணிவும் நீணிலத்தோர்க்கு நீக்கரும் நகை (ஆபரணத்தை) விளைத்திடும், என்பதோர்பொருள் போந்ததில் “நாமருவருக்கொருங்கவியில்” என்பது தற்சங்கேதத்தாலமையும் பொருளாதலின் இயக்கும் பொருளதாயினும் சிலேடைபற்றி அமைதியாயிற்றெனக் கொள்க.

71.—இடக்கர்ப்பொருளதென்பதுமோர் குற்றமுண்டு; அதாவது - அமங்கலம், அருவருப்பு, இலச்சை, இவற்றைத்தருவது.

இதற்கு, அரசனேசா, நானீசற்கடியேன், குய்யங்கண்டான், என்பன முறையே உதாரணம்.

இங்ஙனம் தோன்றுமிடக்கோ கடியப்படுமாயின் அதனை நேராயுணர்த்துவது குற்றமெனக்கூறவும் வேண்டிமோ? அவைகளையே சொல்லவேண்டிமிடத்துக் குற்றமாகா.

72.—எடுப்பழிவுளதென்பது, ஒருவகையாயெடுத்த திறன்மாலி நிற்பது. (உ-ம்.)

கடையாயார்நட்பிற்கமுகனையோனை

இடையாயார்தென்கினையர் - தலையாயார்

எண்ணரும்பண்ணைபோன்றிட்டஞான்றிட்டதே

தொன்மையுடையார்தொடர்பு. (a)

இதில் மூன்றும்வாக்கியத்தில் எடுத்ததிறன் அழிந்தது காண்க.

(a) கடைத்திறத்தார், சினேகிக்கும்விஷயத்தில் பாக்குமரத்தை யொத்தவர், (நாடோறும் உபசாரஞ்செய்யவேண்டியவர்); மற்றநடுத்திறமானவர் தென்னமரத்தை யொத்தவர், (சிறிதுகாலம் உபசரிக்கவேண்டியவர்); மேன்மையான பனமரம்போல் நாட்டியதினஞ்செய்தவுபசாரமே முதலானவராகிய பழமைபாராட்டுவாருடைய சினேகம்.

இது காப்பியமன்றாதவினிதிலே குற்றமன்றேனும் இவ்வண்ணங் காப்பியத்துக்கூறின் குற்றமாமெனக்கொள்க.

§ மானேர்விழியென்மடமகளேமா முகிலூர்
வானிற்கண்வைப்பதேனன் முகநோக்கலுந்தீதாம்
ஆனையிடம்மாவனுசேற்சங்கொளிர்கையின்
தேநாடுமலைவிடாது தெளிவரனைத்
தானேபெனக்குறிப்பிற்சாற்றிக்கடலரசன்
மானமருமகனாக்கொண்டமணிவண்ணன்
தானெனக்குத்தாழாத்துணை. (௮)

எனவெவ்வேறு வகையில் வாக்கியங்கூறுமிடத்து இக்குற்றம் பொருந்தாது.

73.—இடைவாக்கியத்தது - ஒருவாக்கியத்தினிடையே பொருந்தாத தொருவாக்கியம் வருவது. (உ-ம்.)

§ நின்மொழியமுதினுரிமைதியொன்றே
நின்முகமொப்பதுரிசமினியதுவே.

இதில் நின்மொழி அமுதினுமினியதென்னும் வாக்கியத்திடை வேறொருவாக்கியம் வந்தது.

மற்றுமுள்ள பலவும் விரிநூலுட்காண்க.

(௮) மானையொத்த கண்ணுள்ள என்மகளே! பெரியமேகங்கள் சஞ்சரிக்கிற வானத்தில் கண்ணைப்பதேன்! சிலேஷையால் - பெரியமேகங்களை வாகனமாக்கொண்ட இந்திரனிடம் எனவுமாம்; நாற்புறங்களைப் பார்ப்பதும் தீமையே, பிரமதேவனைப்பார்ப்பது எனவுமாம்; 'அயிராவதத்தண்டைபோகாதே, விருஷபத்துக்கு அதிபதியான சிவனிடம் எனவும்பொருள்; அம்மா-அச்சக்குறிப்பு. வளையல்கள் விளங்குகின்றகையில் தேன்கொண்டிருக்கிற பூமலையைவிடாமல் மணமகனைத்தேறு, சங்குவிளங்கிய கையினையுடைய வான தேவர்கள் நாடும்படியான விஷ்ணுவைவிட்டுப்போகாமல் மணமகனாகத்தெளி எனவுமாம்; என்றுதானே தன்மகளுக்குக் குறிப்பிற்சொல்லிச் சமுத்திரராசனாவன் மேன்மையுள்ள மருமகனாக ஆக்கிக்கொண்ட திருமாலே எனக்கு உறுதியானதுணை.

74.—உரைத்தாங்குக் குற்றமின்றிக் குணவலங்காரப்பொலிவு பெற்ற காப்பியமிசைத்தல், பிரதிபையென்கிற முதற்காரணத்தானும் இலக்கணவிலக்கியவாராய்ச்சி பன்னூலறிவு கவிவாணரிடம் பபிலல் உலகவியல்பறிதன்முதலிய துணைக்காரணங்களாலு மாமென்பர்.

75.—பிரதிபையாவது,—

S முக்காலக்காரியமுமுன்னுமரும்புத்தினைத்
தக்கார்பிரஞ்ஞையெனத்தாமுரைப்பர் - சிக்கா
திரதிதருந்தோற்றமியங்கினதுவே
பிரதிபையாம்பேரைப்பெறும். (a)

என்றியம்பியபடி ஒருபொருளை நினைக்கில் அதனைக்குறித்துப் பலதோற்றங்கள் கிளைப்பதோர் புத்தியின் பாகமாம்.

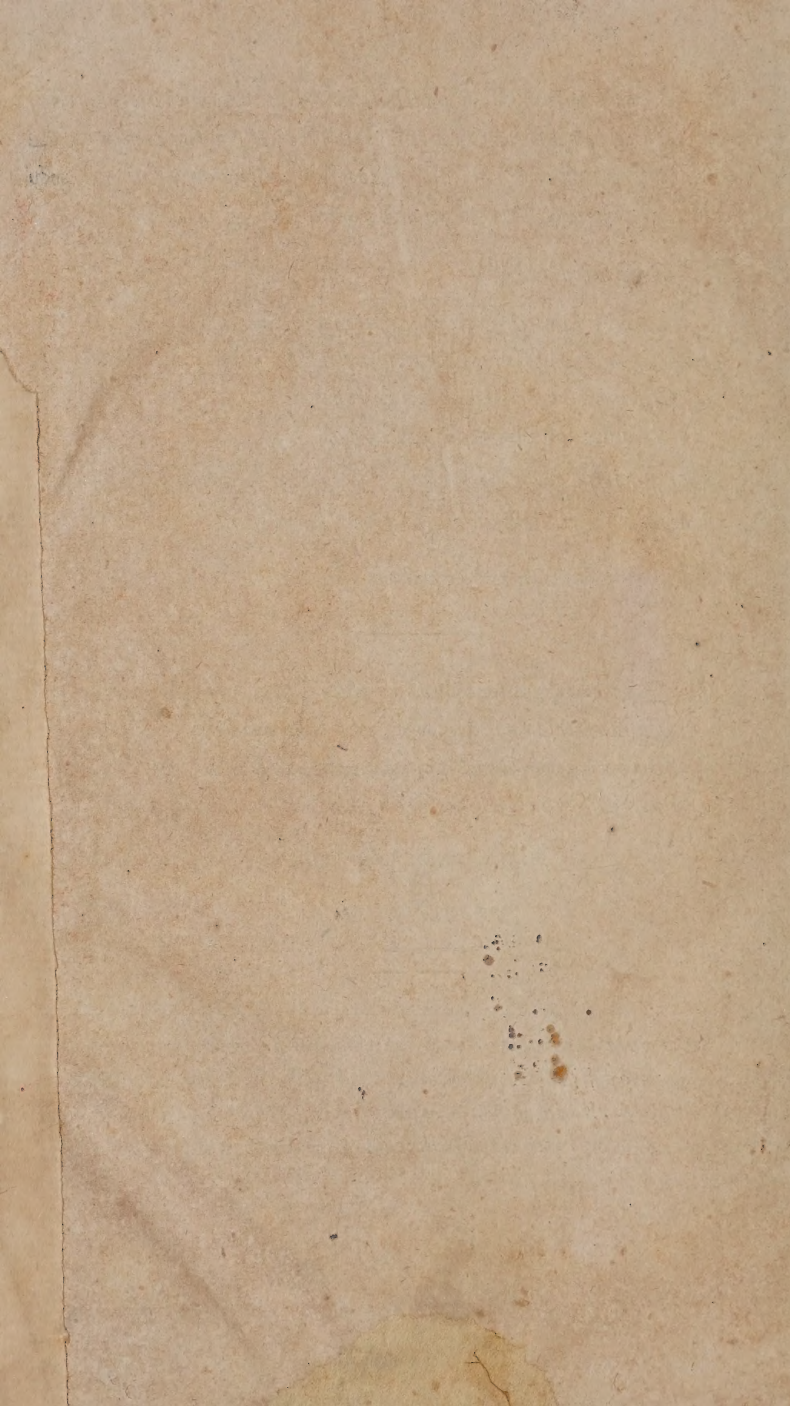
ஐந்தாவது குற்றவியல் முற்றிற்று.

கோதிலாக்கெளண்டினியகோத்திரத்துக்கோர்விளக்கா
மேதகுமீச்சம்பாடிமீக்குலத்தோன்வைணவன்
சீனிவாசராகவன்செய் தண்டியணிஸாரத்தை
மாரிலத்தீர்கொண்மின்மகிழ்ந்து.

தண்டியலங்காரஸாரம்

முற்றுப்பெற்றது.

(a) சென்றதையெல்லாங் கவனித்து வினைவதையு மூகித்து நடந்துகொண்டிருப்பதிலுஞ் செல்லுகின்ற மேலானபுத்திக்குப் (பிரஜ்ஞை) என்று பெயர்! அந்தப் பிரஜ்ஞையானது தடைபடாமல் களிப்புத்தரும்படியான பல தோற்றங்கள் ஒன்றுமேலொன்றாய்க் கிளைக்கப்பெறுமாயின் ப்ரதிபை என்று சொல்லப்படும்.

கூ. ஆகமமலைவமைதி

உதாரணம் :

‘காய்கதி ரோனுக்குக் கன்னனையின் றுங்கன்னி
யாகிப்பின் மூவரையு மீன்றளித்த — தோகை
தலைமைசேர் கற்பினு டான்வணங்கு முன்னாள்
மலையெடுத்துக் கார்காத்த மால்.’

எனவரும். இங்கே முன்னர்க் ‘கன்னனைப்’ பெற்றவனைப்
பின்னர் ‘கன்னி’ என்றும், ‘கற்புடையாள்’ என்றுங் கூறி
யது ஆகமமலைவாயினும் திருமால் வணங்குந் தகுதிபற்றிப்
பொருந்துவதாயிற்று.

கஉசு. மெய்பேற விரித்த செய்யுட் டிறனு
மெய்திய நெறியு மீரைங் குணனு
ஐயேழு வகையி னறிவுறு மணியு
மடியினுஞ் சோல்லினு மெழுத்தினு மியன்று
முடிய வந்த மூவகை மடக்கும்
கோழுத் திரிமுதற் குன்ற மரபி
னேமுற மொழிமிறைக் கவியீ ராறு
மில்வகை யியற்றுதல் குற்ற மில்வகை
யெய்த வியம்புத லியல்பென மொழிந்த
ஐவகை முத்திறத் தாங்கவை யுளப்பட
மொழிந்த நெறியி னொழிந்தவுங் கோட
லான்ற காட்சிச் சான்றோர் கடனே.

இதன்பொருள் - முத்தகம் முதலிய செய்யுள்
வகைகளும், வைதருப்பம், கௌடம் என்னும் நெறிகளும்,
அவற்றோடு தொடர்ந்த செறிவு, தெளிவு முதலிய பத்துக்
குணங்களும், தன்மை உவமை முதலிய முப்பத்தைந்து
பொருளணிகளும், மூன்றுவகை மடக்கலங்காரமும், கோழுத்
திரி முதலிய பன்னிரு சித்திரகவிகளும், பதினைந்து வகைக்
குற்றங்களும் உளப்படச் சொல்லப்பட்ட நெறிகொண்டு
சொல்லாதொழிந்தவைகளையும் தழுவியமைத்துக் கொள்ளு
தல் அறிஞர் கடனாகும் என்றவாறு.

அருஞ்சொற்றொடர்ப்பொருள்கோள்

க. என்னேய் சில மடவார் - என்போன்ற சிலமகளிர்; எய் - ஒருவமவுருபு.

உ. தனவே யென்று - தன்னுடையனவே என்று கருதி.

கக. இரவுலவா - இரவிலங்குறையாத.

ஆயர்வாய் - தாய்மாருடையவாய்.

கஉ. இடர்த்திறத்தைத்துற - வருந்தும் வகையை யொழி.

உஉ. வீழ்ந்த பெரும்பாசத்தார் - நீங்கிய பெரிய பாசத்தினை யுடையவர்; (பாசமில்லாரென்றபடி).

ஙக. வில்லோர் புருவத்து - வில்லினையொத்த புருவத்தை யுடைய.

சக. செந்திருவுந் திங்களும் பூவுந் தலைசிறப்ப - செம்மையாகிய சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலமும், பிறையென்னுமணியும், பூவும் தலையிலே சிறந்திருக்க; திரு, திங்கள், பூ, என்னும் மங்கலச் சொற்கள் முதற்சீரின் முதலிலே சிறந்து நிற்க. சந்தத் தொடையோடணிதழுவி - அழகிய மாலைகளோடும் ஆபரணங்களையும் பொருந்தி; சந்த மமைந்த மோனை, எதுகை முதலிய தொடைகளோடும் அலங்காரத்தினையுந் தழுவி.

சடு. வாளரவு - கொலைத்தொழிலினையுடைய பாம்பு; வான் - கொலை.

651v^h கடு. சுடராழியான் - ஒளிபொருந்திய சக்கரப் படையினை யுடையவராகிய வீட்டுணு.

652v^h கடு. தேனக்கலர் கொன்றை - தேன் விளங்கி விரியுந் கொன்றை.

கூடு. ஆராததேறல் - உண்டமைவுபெறாத தேன்.

கூடு. 'புறத்தன ஆரன நீரன மாவின்றிறத்தன கொற்சேரியவ்வே.' புறத்தன - (கண்கள்) முல்லையிலத்துள்ளனவாகிய மான்களாம். 'ஊரன' முதலியவற்றையும் இவ்வாறு முடிக்க.

அருஞ்சொற்றொடர்ப்பொருள்கோள் ௨௦௯

சுள. மாண்மருவி வாளிகள் சேர்ந்து (சிலேடை) - மயக்கஞ் செய்தலைப் பொருந்திச் சிங்கங்கள் சேரப்பெற்று; மாணுக்கின் தன்மை பொருந்தி ஒளியையுடைய வரிகள் பொருந்தி. வாளி - சிங்கம், வால் - கொலை.

P.
658
த.ம.ம

எ1). அருக்கிய வறற்றமரம் - அருக்கிய நீரினாலெழுமொலி.

அசு. பூத்தகையுஞ் செங்காந்தள் (செங்காந்தள் பூத்து அகை 664௫6
யும், - செங்காந்தள் மலர்ந்து பூத்துத்தழைக்கும்; முற்று.

அக. சேனை போன்ம் - சேனையை யொக்கும்; முற்று.

664௫௬

மலர் இவரும் கூந்தலார் - மலரிவரப்பெற்ற கூந்தலையுடை யார். 664௫௭

க0. காட்டிங் கடல் (கடல் காட்டிம்) - கடல் காண்பிக்கும்.

கக. கடைகொலுலகியற்கை (உலகு இயற்கை கடைகொல்)- பெரியோரியற்கை இழிந்ததோ?

க0௩. தேசுவன் சிறிது கொல்லோ (இவன் தேசு சிறிது கொல்லோ - இவனுடைய இராஜகாந்தி சிறியதோ?

க0௫. மண்படி தோட்கிள்ளி - பூமியைத் தாங்கும் புயங்களை யுடைய சோழன்.

கக௫. பொன்னி வளநாடன் - சோழன், பொன்னி - காவேரியாறு.

க௩௪. தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய - தவறாத நிலத்திலே பொருந்திய பகட்டேர் வாலியிலுள்ள தாமரையை அடைய; அசைக்கப்படாத விடத்தேர் என்னும் மரங்களையுடைய மலையைத் தாவுகின்ற மரைகளையுடைய. எள்ளா வரிமானிடர் மிகுப்ப - இகழப்படாத நெற்குடுகளை உழவர்கள் திரட்டி; இகழப் படாத சிங்கங்கள் துயரினை மிகச்செய்ய. உள் வாழ் தேம் சிந்துந் தகைமைத்து - உள்ளம் விரும்புந் தேனைச் சிந்துந் தகைமையுடையது; உள்ளேயிருக்கும் இடங்கள் அழியுந்தன்மையுடையது. நந் துந் தொழில் - வளர்தற்குக் (கெடுதற்குக்) காரணமான தொழில்.

679௫௮

க௩௫. அம் பொற் பணைமுகத்துத் தின்கோட்டணி நாகம் - அழகிய அலங்காரம் பொருந்திய முகத்திலே திண்ணிய கொம்பினையுடைய பெரிய (விநாயகராகிய) யானை; அழகிய பொன்னிறமான மூங்கில் பொருந்திய இடங்களையும், வலிய சிசுரங்களையுமுடைய அழகிய மலை. வம்புற்றவோடை - புதுமைபொருந்திய பட்டம்; பரிமளம் பொருந்திய வாவி.

680௫9

தவிரா மது - நீங்காததேன் (கள்ளு). செவி மருவி - பருவத் தினையடைந்து; காதளவுஞ் சென்று.

680P.

கநசு. மாலை மருவி மதி திரிய - மயக்கத்தினைப் பொருந்தி அறிவு வேறுபட; மாலைக்காலத்தினைப் பெற்றுச் சந்திரன் உலாவ. மா மணஞ் செய் காலத் துணைமேவலார் கடிய - நறுமணங் கம மும்போது துணைவரை மேவாதார் அச்சமுற; பெரிய மணம் புணர் தற்குரிய காலத்திலே துணைவரைப் பொருந்தினர் விளக்க மடைய.

கநசு. வெண்ணீர்மை தாங்குவன - வெண்மையைப் பொருந் துவன; அறிவின்மையைத் தரிப்பன.

வெறியவாய்க் கண்ணீர்மை சோர்வ - வாசனையுடையன வாய்க் கள்ளாகிய நீர் சொரியப்பெறுவன; பித்துடையனவாய்க் கண்ணீர் சொரிய நிற்பன.

கநசு. சிறைபடுவ - சிறகினைப் பொருந்துவன, கரையினைப் பொருந்துவன, சிறைச்சாலையையடைவன. கொடியன - பதாகை யையுடையன; படர்கொடிகளையுடையன; கொடுந்தொழிலுடை யன.

681P. கநசு. விச்சா தானேனு மந்தரத்து மேவானால் - வித்தை யைத் தரித்தவ (வித்தியாதர) னாயினும் கேட்டின்கண் (ஆகாயத் திலே) மேவான்; வித்தியாதரனாயின் விண்ணிலே மேவுவான். அச்சதனேனு மாயனலன் - கேடில்லாதவ (நாராயண) னாயினும் மாயமுடையவனல்லன்; நாராயணன் மாயமுடையவன். நிச்சம் நிறைவான் கலையான் - என்றும் நிறைகின்ற பெரிய கல்வியுடையவ (கலையையுடைய சந்திர) னாயினும்; அகளங்கன் - களங்கமில்லாதவன்; சந்திரன் களங்கமுடையவன்; நீதியிறையான் நகனெங்கோ - நீதி பொருந்திய மேன்மையையுடைய (சீவ) னாயினும் பாவமில்லாதவன் (நகமுடையவனல்லன், நகம் - மலை.) எம்முடைய தலைவனாகிய கோழன்; சீவன் மலையினையுடையவன்.

காத்திருந்தும் - சோலையின்கண்ணே திருந்திய; காவல்செய்யப்பட்டிருந்தும். ஏத்திருந்தும் - அம்புகள் பொருந்தப்பெற்ற; துக்கப்பட்டும். பாத் திருந்தும் - பாவின்கண்ணே திருந்திய, பார்க்கப்பட்டும்.

681V. கநசு. சோதியிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கும்-ஒளியையுடைய சூரியன் தன் கிரணங்களினாலே இருளை நீக்குவான், புகழ்பொருந்திய சூரியகுலத்தவனாகிய கோழன் தன் கையினாலே வறியவருடைய யாசகத்தொழிலை நீக்குவான். மாதிடத்தான் மன்மதனை

அருஞ்சொற்றொடர்ப்பொருள்கோள் உகக

மாறழிக்கும் - சீவன் காமனை நீங்கும்படி அழிப்பான்; மிக்க திடத் திணையுடையனாகிய சோழன் பகைபாசருடைய வலியை எதிராக அழிப்பான். அநக மதி தோற்றி - குற்றமில்லாத சந்திரன் (அறிவு) தோற்றி; குழுதமளிக்கும் - ஆம்பலை மலரச்செய்யும்; பூமிக்கு மதிச்ச்சியைக் கொடுக்கும்; கு - பூமி. தனதனிநுசிதிக்கோ - துபேரன் இருவகை சிதிகளுக்குத் தலைவன்; திரவிய தாதாவாகிய சோழன் பெருஞ் செல்வமுடைய தலைவன்.

கடுகி. துறைவா துறைவார் பொழில் - தெய்தனிலத்தலை வனை! துறையின்கண்ணட சோலையில். 689பக

கடுக. இனியா ரினியார் - இனியவராயுள்ளவர் இனி யாவர்!

நீங்கா மருளா மருளாத ரித்துரைக்கு மாற்றம் - நீங்காத ஆசையாகிய மருளினே மேற்கொண்டு சொல்லும் வார்த்தை. 689

மலையா மலையா சிலம் - பொதியமலையின்கண்கின்ற தென்றற் காற்று; மலயம் - பொதியம், அசிலம் - காற்று. 689

நினையா சினையா (சினையாம் சினையா) - சின்னையாம் சினைத்து. இனையா வினையாமிலம் (யாம் இனையா வினையிலம்) - யாம் வருத்தி ஒருசெயலு மிலமாயினேம். 690

கடுக. அடையா ஈடையா ஈரணழித்தற்கு - பகைவா ஈடைத்த அரிய அரணை அழித்தற்கு. ஏர்மயில் ஆம் - சாயல் மயிலாகும்; மதர் டெடுங்கண் அயிலாம் - மதர்த்த டெடியகண் வேற்படையாகும். 690

மானவா மானவா நோக்கின் - மறுகுலவேந்தனை! மான்கள் அவாவும் நோக்கினையும். கழியா கழியா தரவு (கழி ஆதரவு கழியா) - மிக்க ஆசைகளோ நீங்கா. 690

யாதும் வரையா வரையா மெனும் - யாதொன்றினைபுக்கொள்ளாத மலைபோலு மென்கின்ற, இரையா விரையா வெழும் - இரையாக சினைத்து இரைத்து எழும்பும். 690

விரவா விரவா மென்றென்றல் (விரவா இரவு ஆம்மென் தென்றல், - (நீ) விரவாத இரவின்கணுண்டாகும் மெல்லிய தென்றற் காற்று. வரவா வரவா மென சினையாய் (வரவு ஆ அரவு ஆம் என சினையாய்) - வருகையோ ஆ! பாம்பாகும் என சினையாய். 690

கடுக. விழையார் விழையார் மெல்லாடை - பகைவரும் விரும்புதல் பொருத்திய மெல்லிய சீலை. இனமும் உழையாம் - சுற்றமும் மான்களாம். உறை முழையாம் - உறையிடமுல் குகையாம். 690

690 இறைவா விறைவால்வளை - இறைவனே கையின்கணுள்ள வெள்ளிய வளையல்கள், வண்டளவு வண்டளவு நாளின் - சிறந்த முல்லைமலரிலே வண்டுகளளாவும் கார்காலத்திலே.

690 கொடியார் கொடியார் மதில் - விருதுக் கொடிகள் பொருந்திய கொடி விளையாளருடைய மதில், கடியாருரியார் - அச்சம் பொருந்திய தோலினையுடையவர்.

690 மலையு மலையு மகிழ்ந்து - மலையின் கண்ணுங் கடலின் கண்ணு மகிழ்ந்து; அலை - கடல், வேயுங் கலையும் (கலையும் வேயும்) - சந்திரனையுந் தரிப்பாள்; கலையும் கடவும் - மாணையுஞ் செலுத்துவாள், நிற்குமரி குமரி மேற்கொண்டு (குமரி அரி மேற்கொண்டு நிற்கும்); - துர்க்கை சிங்கத்தின் மேலேறி வந்து நிற்பாள்.

690 கடுக, மாலைவாய் மாலைவாயின்னிசை - மாலைக் காலத்திலே பாமாலையின் கணுண்டாகிய இனிய இசை, உரை மேவலர் மேவலர் - புகழினைப் பொருந்தாதவர் விரும்பிக் கூறும் பழிமொழி, காவலர் காவலராங் கால் - தலைவர் காத்தல் செய்யாரான போது.

வரையவரைய சுரஞ்சென்றார் - விவாகஞ் செய்யும் பொருட்டு மலைகளையுடைய சுரஞ்சென்றவர், புரைய புரைய - பெரியனவாகிய குற்றமுடையன, நனைய நனைய தொடை - தேனையுடையனவும் முகைகளை யுடையனவுமாகிய மாலை, வினையர் வினையர் விரைந்து - பலசெயலுடையராயும் விநயமுடையராயும் விரைந்து.

மனமேங் குழைய குழையவாய் - மனந் தளர்கின்ற மானி னோக்குடையனவாய்க் காதினையவாவி, உள்வாவி - உள்ளே பாய்ந்து, கள்வாள வாளவாங் கண் - களவு செய்தவளுடைய அவ்வாளினை ஒத்த கண்.

வஞ்சியான் வஞ்சியான் - வஞ்சி நகருடையவனாகிய சோழன் வஞ்சகஞ் செய்யான்.

கசு0, நிரையா நிரையா மணிபோல் - வரிசையாகிய பசுக்களிற்பொருந்திய மணிபோல், நிறை கோடல் கோடல் (கோடல் நிறை கோடல்) - காந்தனே! நிறையைக் கொள்ளாதே, அரையா மிருள் - பாதி யிரவில், விரையா விரையா - விரைந்து முழங்கி, ஏகமுரையா வுரையாரினும் - ஒன்றுஞ் சொல்லாத புகழாளரினும்.

691 கம்புளினம் புளினம் பயில்வேலை - சம்பங் கோழிகள் மணற்குன்றிற் பயிலும்போது.

691 கசு௧, தோடுதைந்த (தோள் துதைந்த) - புயங்களிலே நெருங்கிய

அருஞ்சொற்றொடர்ப்பொருள்கோள் உகந

படியவாம் - பூமியிலுள்ளாரவாவுகின்ற வாரணம் படியவாம் 691
புலர் - யானை முழுக நீர் வற்றுகின்ற.

வாமான - (வழிகள்) பாய்கின்ற மான்களை யுடையன; மான
மழைபோன் மதமான மான - பெரிய முகில்போல மதமமைந்த
யானைகளையுடையன; நாமான மானக முற்று - அச்சமான புலியின்
நகம் பொருந்தி; ஆழக மான மான - ஆழ்ந்த விடமுடையவான 692
மிருகங்களையுடையன; 692

கசுஉ. தீமான - தீமையையுடையன; காமான மான கல்சரம் -
சோலையை யொப்ப வலிய கற்களையுடைய வழிகள்; கனன் மான
மான - நெருப்பினளவை யுடையன.

அனைய காவலர் காவலர் காவலர் - அவ்வியல்புடைய சோலை 693 694
யின் மலர்களாகிய மதபாணங்களை நமது தலைவர் காத்தல் செய்
யார்; இனைய மாலைய மாலைய மாலைய எனை - இத்தன்மையுடைய
மயக்கத்தினையுடைய மலைப்பொழுது அத்தன்மையுடைய என்னை;
அவாவிய வாவிய வாவிய வினைய மாதரம் - நீங்காது விரும்பிய
உயிர்போன்ற வருந்தந் தொழிலுடைய மாத அரம் போன்றான்;
ஆதர மாதரம் - ஆசையோ மேன்மையுடையன.

விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாக விரை - வாசம் 692
பொருந்திய மதங்கொண்டனவாய்த் துயர்கூடிய கடிய யானையா
கிய உணவை; மேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாக வரைமேவு நெறி
யூடு - விரும்புகின்ற வலிய முழைஞ்சிலிருக்கும் நஞ்சினையுடைய
பாம்புகளிருக்கும் மலையின் வழியிலே;

கசுந. கடன்மேவு கழிகாதன் மிக - கடனாகப் பொருந்திய 692-303
மிக்க காதல் வளர; கடன்மேவு கழி - கடற்கரையிற் பொருந்திய
கழிநிலத்திலே. மகிழ்வார்கள் - மகிழ்மரத்தினின்றிஞ் சொரியுந்
தேன்.

கருமலை - பிறவித்தொடர்ச்சி. உருமாய மதனாக மடுமாறு - 693
உருவமழிய மன்மதனுடைய உடன்பினைக் கெடுக்குந்தன்மை.
உருமாய மதனாகம் - இடியினையொத்த மதயானை.

மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார் - இரகசியப் பொருள்களை 693
உபதேசிக்கும் பிரமகபாலத்தினைக் கையிலே தரித்தார்; கம் - தலை.

வல்லியந் தாமரை வனங்களாயின - வல்லியோடு கூடிய 693 694
அழகிய தாமரைப் பொய்கைகளாயுள்ளன, வல்லியந் தாமரை
வனங்களாயின - புலிகளையுந் தாவுகின்ற மரைகளையுமுடைய காடு
களாயின.

690

ககசு. குலத்தகை பணிகொளே காம்பரத்தன் - நங் குலத் தாருடைய கைகளை ஏவல்கொள்ளும் ஏகாம்பரநாத சுவாமி; குலத்தகை பணிகொளே காம்பரத்தன் - கூட்டமாகிய பாம்பு களாற் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகிய வஸ்திரமுடையவர்.

692

காம ரம்பயி னீரமது கரம் - சோலையிலே பயிலுந்தன் மையுடையனவாகிய வண்டிகள்; காமரம் பயினீர - இசைப்பாட்டி னைப் பாடுங் குணமுடையன; மதுகரங் காமரம் பயினீர - தேனைச் செய்யும் மதபாணங்கள் வேற்படையின் தன்மையையுடையன. மதுகர நாம் - வேனிற் காலத்தெதிரிந்த நாம்.

அரியவாங்கய தானவனங்கள் - அடைதற்கரிய அவ்விடத் திலே பள்ளங்களிற் பொருந்திய வழிகள்; அரிய வாங்கயதான வனங்கள் - வண்டிகளவாவுகின்ற யானையின் மதசலங்கள். அரிய வாங்கய தான வனங்களே - சிங்கங்களுலாவுகின்ற பெரிய இடங் களாகிய காடுகள்.

693

கடிய வாயின காமரு வண்டினம் - பிரகாசமுடையனவாயின அழகிய வளையல்கள். கடிய வாயின காமரு வண்டினம் - நறு நாற்றத்தினை விரும்பின சோலையிற் பொருந்திய வண்டிக் கூட்டங்கள். கடியவாயின காமரு வண்டினம் - அஞ்சத்தக்கனவாயின காத்தலைப் பொருந்திய சிறந்த தினம்.

ககடு. கோவளர்ப்பன கோநகரங்கள் - ஒளியை மிகுப்பன தலைமையமைந்த நகரங்கள்; கோவளர்ப்பன கோனகரங்கள் - அரசனாலே வளர்க்கப்படுவன அரசருடைய திறைகள், கோவளர்ப்பன கோனகரங்கள் - பூமியைக் காப்பன அரசன் கைகள்.

693P

வானகந்தரு மிசையவாயின - பெரிய மலைகள் மரங்களை மேலேயுடையவாயின; வானகந்தரு மிசையவாயின - மேகங்கள் தம்மிடத்திற் கொடுக்கும் ஒலியையுடைய வாயின; வானகந்தரு மிசையவாயின - ஆகாயத்தினைக் சுவரும் அழகினை விரும்பின; வானகந்தரு மிசையவாயின - விண்ணுலகினையொத்த புகழின வாயின.

உமாதர னுமாதர - னுமாதர னுமாதர - னுமாதர னுமாதர - னுமாதர னுமாதரன். (இ - ள்.) உடையைத் தாங்குவா னும் ஆதரிக்கப்படுவோனும் பெரியனவற்றுட் பெரியவனும் மானினை ஏந்துவோனும் இலகீதூய்யைத் தரிப்பவனும் யானைத் தோலினைத் தரிப்பவனும் இடபத்தினை நடாத்துவோனும் பெரு மையைத் தரித்த சீவன்.

அருஞ்சொற்றொடர்ப்பொருள்கோள் உகரு

பணிபவ னந்தன தாக மன்னுவார் - பாம்புகளுக்கு வீடு தனது மார்பாகப் பொருந்துவார்; பணிபவ நந்தனதாக - தாழ்ந்த பிறப்பிறப்பின்மையதாக. அன்பராகம் - அன்பருடைய மனம். மன்பராகம் - நிலபேறுடைய திருநீறு.

கசுசு. காவிரி மலர் - சோலையிலே விரிந்த மலர்.

வாவா வார் - பாய்ந்து நீண்ட.

அமல லகல மகல லபய (அபய அல் அகலம் அமலல் அகல்) - சோழனே! இரவின் கண் மார்பினை யணைந்து நெருங்காதே, அகலுதி. கமல பவன மவள - தாமரைப்பூங்கோயிலிலிருக்கும் இலக்துமி போல்பவளுடைய; அமல மடர வளக வதனம் - குற்ற மற்ற நெருங்கிய அளகத்தினையுடைய முகத்தினை; அடர மதன - அடராதே மதன்போன்றவனே!

கசுள. கூகாக்கைக்கு - பூமியைக் காத்தற்கு. காக்கைக்கு - கற்பக சோலைக்குத் தலைவனாகிய இந்நீராணுக்கும்; கைக்கைக்கு - வெறுத்தற்கு.

கசுஅ. துடுப்பெடுத்த கோடல் - முகையை உயர்த்திய காந்தள்.

கசுசு. ஆளுமினல் - நீங்காத மின்னல்.

கசுசு. கனமலை - மேகவரிசை. மருவுமாசை (ஆசை மருவும்) - திக்குகளிலே பொருந்தும்; விடாகன மாலையே (கனம் மலை விடா) - அதிகமாக மலைப்பொழுதிலே மழைபெய்தலை விடா.

கசுஉ. நீவாத மாதவா - நீங்காத பெருந்தவ முடையோனே. தாமோகராகமோ தாவாது - வலிய மயக்கவேட்கையோ நீங்காது; அமா தவாரீ - ஆதலால் அழிய பெண்ணினுடைய அவாவினை நீக்குதி.

வாயாயா - வாயாதன யாவை; நீகாவாய் - நீ காத்துக் கொள்; யாதாம் - யாதாகும்; மாதா மாதா (மாது மாதா ஆம்) - இம்மாது பெரிய வருத்த முறுவள்; யாவாகா - நினக்கு எவைகள் ஆகாதன; நீயாயாவா (ஆயா நீ வா) - ஆயனே! நீ வருக.

கசுசு. மதந விராகா வாமா - மதனன்மேல் விருப்பில்லாதவனே! ஒளியுடையவனே! தநத சகாவே - துபேரனுக்குத் தோழனே! வானதநதாதாவே - முகிலினுமதிகமான கொடையாளனே! விசந விரோதா காரா - வியசனஞ் செய்யும் விரோதமான நஞ்சினை யுணவாக வுடையோனே! நீ வாகா - நீ வருக காக்க.

க.அ.உ.
70/1/1

கஅஉ. மாவா - பெருமையையுடையவனே! நீதா - நீதியை யுடையவனே! தா நீ வா மாவா - வலிமை நீங்காத செல்வமுடைய வனே! யாவாமே மேவாயாவா (மே வாயாவா யாவாமே) - சேரக் கடவாய் வாயாதனவாக எவைதாமாகும்! நீவா - நீ வருதி; ராமா மாரா - இராமனை யொப்பவனே! மாரனை ஒப்பவனே! ஆ - எரு தினை யொப்பவனே! நீதாமே மாரா ராமா மேதா; (ஆமா மேதா) - ஒழுங்குடையவனே! நல்லுணர்வுடையவனே! மே மார் ஆர் - மேன்மை பொருந்திய நின்மார்பிலுள்ள ஆத்திமாலையை; நீதா - நீ தருதி. (ஆமன் - ஒழுங்குடையவன். மேதன் - நல்லுணர்வுடை யவன்)

க.அ.உ.

கஅஉ. பொற்றூணில் வந்த சுடர் - நரசிங்கமூர்த்தி; பொய்கை பயந்த வண்ணல் - சரவணவாலியினர் பெறப்பட்ட முருகக் கடவுள்; சிற்றாயன் முன்வனிதையாகி யளித்த செம்மல் - விட்டுணு யோகிநி என்னும் பெண்ணாகிப் பெற்ற ஐயனார்.

698¹

கஅஎ. கானவாரண..... கான வாரண மரிய வாயினனே. இ-ள். இனன் மான வாரண மரிய வாயினன் - சூரிய குலத்தவனாகிய சோழன் வலிய போர்செய்து தடுத்தலைப் பொருந்திய இடங்களை யுடையவனாகிய பகையரசன்; கான ஆரணம் அரியவாய் - இசையினை யுடைய வேதமுழக்கங்களு மில்லாதனவாய்; இனன் ஏதான வாரணம் அரியவாய் - கூட்டமாகப் பொருந்திய மதயானைகளின் முழக்கங்களுமில்லாதன வாய்; கான வாரணம் அரிய வாயினன் - காட்டுக் கோழி சிங்கம் என்பவற்றின் ஒலிகளையுடைய இடங்களு டையவனாவன். எ - று. (இனன் - சூரியன்; சோழன், அரசன் வாரணம் - தடை, கோழி. வாய் - இடம்.)

அருஞ்சொற்பொருள்கோள்

அகவல் - ஒலித்தல்; “மயிலகவியாடலும்”

அகளங்கன் - சோழராசர்களுளொருவன், களங்கமில்லாதவன்; அ-இன்மை, களங்கம்-குற்றம். துலோத்துங்கசோழனென்பாருமுளர். கம்பநாதரும் “புலிபுகழ் சென்னிபேரமலன் றோள்புகழ்” என்றார். (இராமா. பில. ௩௫)

அத்தியூர் - அத்திகிரி; அத்தி - யானை.

அதுலன் - ஒப்பில்லாதவன்; அ-இன்மை, துல்யன் - ஒப்புள்ளவன்.

அநங்கன் - உருவமில்லாதவன்; “யானை யிரதம் பரியாளிவையில்லை தானுமநங்கன்.” (அந்-இன்மை, அங்கம்-உருவம்.)

அநபாயன் - சோழராசர்களுளொருவன்; அந் - இன்மை, அபாயம் - கேடு.

அப்பு - நீர்; “சடைமருவு மப்பணிந்தே.”

அபயன் - சோழன்.

அம்பு - நீர்; “தீட்டாதவம்பு”

அம்போருகம் - தாமரை; அம்போ - நீரில், ருகம்-பிறந்தது.

அரவம் - ஒலி, பாம்பு.

அரவிந்தம் - தாமரை. 657+

அரன் - சிவன்; “நாணுமரற்கு.”

அரியேறு - சிங்கவேறு; “அரியேறுகைப்பாடோள்”

அருமந்தனார் - அருமருந்து போல்வார்.

அற்றம் - அவகாசம்; “வள்ளல் பிரிவற்றம்.”

அறுகால் - வண்டு; “பெடைகூடிகுமறுகாலு முரையாகொல்”

அன்னை-அத்தன்மையை யுடையை; “மண்ணின்மே லன்னை வயவேந்தே.”

ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல்; “ஆக்கம் புகழ் பெற்றது.”

ஆகம் - மனம், மார்பு.

ஆய் - கடைவள்ளல்களுளொருவன்; “போர்வே ளாயைக் காணியசென்மே.”

ஆயர் - தாயர்.

ஆயாயன்-அன்னையாயுள்ளார்; “ஆயாயாளிற் சேர்த்துவது.”

ஆரம் - முத்துமலை; “ஆரத்தா னோருங்குல்.”

ஆல - ஆரவாரிக்க; “மயின்மருங்கால”

ஆழி - சக்கரம், தேர்ச்சில்லு.

இசை - ஒலி.

இடையூறு - தீங்கு; இடை - நடு, ஊறு - உறுவது.

இந்திரசாலம் - மந்திரம்; மருந்து முதலியவற்றினால் ஒன்றினை வேறென்றாகக் காட்டல், மறைத்தல் முதலிய கபடவித்தை; இந்திரம்-இரவு, சாலம்-கண்ணுக்கு மறைத்தல்.

இந்தீவரம்-நீலோற்பலம்; இந்தி-இலகீதயி, வரம் - விருப்பம்.

இயமானன் - ஆன்மா.

இரங்குதல் - ஒலித்தல், அழுதல்; “யாழே யிரங்குவன.”

இயல் - சாயல்.

இறந்தவர் - சென்றவர்.

இனன் - சூரியன், சோழன்.

நநம் - குறைவு.

நமம் - சவஞ்சடும் விறகுகளின் அடுக்கு; “தளிர்மேனி யீமந் தரிக்குமோ வென்று.”

உரை - கீர்த்தி.

உழை - இடம், பக்கம், மான்.

ஊரல் - அசைத்தல்.

ஊசலாடல் - அங்குமிங்குமலை தல்.

எயிறு-பல்லு; “துளையெயிற்ற”
எக்கறல்-யாம் இத்தன்மை பெற்
றிலேமே என்று விரும்புதல்;
“இன்றுமையான் மாசிலா மு
கங்கண் டேக்கற்றே.”

எதிலன் - அந்நியன்.

ஏர் - ஒப்பு.

ஏரி - ஒருவகை நீர்நிலை.

ஏனல் - திணை.

ஒதம் - அலை.

கச்சாலை - கச்சபாலயம்; “கச்
சாலை எம்மான்.” கச்ச-ஆமை,
ஆலை - ஆலயம். பஞ்சி.

கடம்-காடு, பெறுமுறை, யானை
மதம்.

கடையமகளிர் - கடைசியர்.

கண்கூடுதல் - சேர்தல்.

கண்டல் - தாழை; “கண்டல்
கண்டகமகிழ்.”

கந்து - கம்பம்.

கமலம் - தாமரை.

கரடம் - யானையின் கண்டம்.

கருநடர் - கருநடதேசத்தார்.

கலசம் - குடம்; “செங்கலசக்
கொங்கை.”

கவ்வை - ஒலி; “கவ்வைவிரிதி
ரை.”

கவி - குரங்கு, புலவன்.

கவிகை - குடை.

கவுத்துவம் - விட்டுணுவின் மார்
பிலே அணியப்பட்டிருக்கும்
ஒரிரத்திரம்; கடலிற் பிறந்
தது; தத்திதாந்தபதம். குஸ்
துபம் - கடல். 658ம்

கறை - களங்கம்.

கன்றல் - கோபித்தல்; “கன்றும்
வயவ ரினம்.”

காப்பியம்-ஒருவகை யிலக்கியம்;
இது, கவியாற் செய்யப்பட்
டது என்னும் பொருளுடைய
ஒரு தத்திதாந்தபதம். கவி-
புலவன்.

கார் - இருள்; “கார்மலை.”

காவிரி - காவேரியாறு.

காவிரிநாடு - சோழநாடு.

காவேரி - பொன்னியாறு; இது,
காவேரீ மகனெனப் பொரு
ள்படும் தத்திதாந்தபதம்.

கானல் - நெய்தனிலம்.

கிள்ளி - சோழன்.

கிள்ளை - கிளி; “மாற்றத்தாற்
கிள்ளை.”

கிளைத்தல் - கிண்டிதல்.

குடதிசை - மேற்றிசை.

குமிழ் - குமிழ்மரம், நீர்க்குமிழி;
“குமிழ் மேன்மறியா.”

குமுதம் - ஆம்பல்.

குருதி - இரத்தம்.

குழை-சேறு, காதணி; “குழை
பொருது.”

குளகம் - ஒருவாக்கியமாக முடி
யும் பல கவிகளின் கூட்டம்;
நான்குகவிகளின் மேற்படச்
சென்று முடிவதென்பாருமு
ளர். குள - ஒரினக்கூட்
டம்.

கூற்று - இயமன்.

கேதகை - தாழை.

கொண்டல் - கீழ்காற்று; “கொண்டல் கொண்டலர்.”

கொல்லி-மருதயாழ்த் திறவகையினென்று, சேரநாட்டுள்ள ஒருமலை.

கொற்றவன் - அரசன்.

கோட்டம் - வளைவு; “கோட்டந்திருப்புருவங் கொள்ளா.”

கோட்டல் - வளைத்தல்; “கோட்டாமே கோடும்புருவம்.”

கோடல் - காந்தள்.

கோடு - கொம்பு.

கோபம் - இந்திரகோபம்.

கோரம்-சோழன்குதிரை; “கோரந் தொழுத கொடிக்கு.”

சயமடந்தை - துர்க்கை.

சாபம்-வில்லு; “மேருசாபமும்.”

சிமயமலை - இமயமலை.

சிலம்பு - மலை; “உறைவது திருமறைச் சிலம்பே.”

சிற்பில் - சிறுவீடு.

சீலம் - நல்லொழுக்கும்.

செயலை - அசோகமரம்

சென்னை - சோழன்.

சேயர்-தூரமுடையவர்.

சேவகம் - யானை துயிலிடம்.

சோகம் - துக்கம்.

தகைதல் - தடுத்தல்.

தடித்து - மின்னல்; “தடித்துச் சுடர்க்கொடி.”

தாது - பூந்தாது.

தார் - பூ.

துத்தி - பாம்பின் படப்பொறி.
துப்புரவு - நுகரப்படுவது.

தேரடி - சக்கரம்; “தோடிக்கூர் வெம்படையால்.”

தேறல் - தேன்.

தைவரல் - தடவுதல்; “மெல்லவே தைவந்தான்.”

தோகை - மயில்.

தோடு - கூட்டம்.

நாநா-பலவிதமான; அவ்வியயம்.

நாவாய் - மரக்கலம்.

நீர்நாடன் - சோழன்.

நுழை-நுண்மை; “நுழைமருங்குல்.”

நேரியன் - சோழன்.

பஞ்சவர் - ஐவர், பாண்டவர்.

பண்ணை-மகளிர்கூட்டம், வயல்.

பரிதல் - அற்றுப்போதல்; “கண்பரிப வல்லியோ.” பக் 17.

பாஞ்சாலி - பாஞ்சாலதேசராசன் மகன்; திரௌபதி; தத்திதாந்தபதம்.

பாண் - பாணன்; “பாண்போலும்.”

பார்த்தன் - அருச்சுனன்; பிருதையின் மகன்; தத்திதாந்தம்.
(பிருதை - சூத்தி)

பீலி - மயிலிறகு.

புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

புயவலயம் - வாகுவலயம்.

புரை - துவாரம்.

புனாடு - சோழநாடு.

பூழியன் - சோழன்.

பெற்றம்-இடபம்; “ஆணிகொள்
பெற்றமன்றே.”

பொங்குதல் - மேலேயெழுதல்.

பை - பரம்பின்படம்.

மடு - நீர்நிலை; “^மதுடித்ததைந்ததா
மரை.”

மண்டல் - நெருங்கற்க; வியங்
கோள். “துறைவெள்ள மண்
டல்.”

மதுன் - வலி.

மரவும் - பிடவமரம்.

மலயம் - பொதியமலை.

மலயாளிலம் - தென்றற்காற்று.

மறை - இராசியம்.

மாதங்கிரி - ஓர் யாறு.

மாதர் - காதல், பெண்.

மாதவி-குருக்கத்திக்கொடி; மது
விற்புத்தலுடையதென்னும்
பொருளுடைய ஒரு தத்திதா
ந்தபதம். மது - வசந்தகாலம்.

மாரி - மனை, முகில்.

மால் - மயக்கம், "மால்கரி காத்
தளித்த" பெருமை, "மால்வ
ரைத்தோள்" கருமை, "மா
லிருள் சூழ்" கூர்ந்து, "மால்க
டல்" பக். (நூ.) 659-662

மாற்றம் - வார்த்தை.

மாணம் - வலி, கர்வம்.

மீகான் - மாலுமி.

முத்தகம்-வேறுகலியோடு தொ

டாது தனி நின்று பொரு
ண்முடியுங் கவி; மற்றையகவி
களாற் றொடராது விடப்பட்
டதெனப் பொருள்படும்.

முண்டகம் - தாமரை.

முல்லை-முல்லைக்கொடி, முல்லை
நிலம்.

வஞ்சி - கருவூர்.

வண்டானம் - கொய்யடிநாரை.

வயவர் - வீரர்.

வல்லி - படர்கொடி, விலங்கு.

வல்லியம் - புலி.

வாடை - வடகாற்று.

வாரணம் - யானே.

வாரி - நீர்.

வானவன் - சோழன்.

விடத்தோர் - ஒருமரம்.

விராகன் - ஆசையற்றவன்.

விலங்குதல் - விலகுதல்; “சிலை
விலங்கு நீள்புருவம்.”

வீல்வி - வீற்படையுடையவன்.

விரவலர் - கலவாதவர்.

வீறு - பெருமை.

வெய்யோன் - சூரியன், விருப்ப
முடையவன்.

வெருவல் - அஞ்சற்க; “வெருவ
லாயிழை.”

வேய் - சூங்கில்.

வேலை - கரை.

வைகல் - நாள், தங்குதல்.

வையகம் - பூமி.

